

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ZOEY ELLIS



ALAIR_{SO}
ROYAL

AN EPIC FANTASY ROMANCE



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Çok Kraliyetli Bir İn
Telif Hakkı© 2022 Zoey Ellis tarafından. Tüm hakları saklıdır

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Zoey Ellis'in bu kitabın yazarı olarak tanımlanma hakkı, 1988 tarihli Telif Hakkı, Tasarım ve Patent Yasası uyarınca yazar tarafından ileri sürülmüştür. Tüm hakları saklıdır. Kullanım amacı dışında bu çalışmanın tamamının veya bir kısmının herhangi bir yolla çoğaltılması veya kullanılması yazarın yazılı izni olmaksızın yasaktır.

Bu kitap, yazarın önceden izni olmaksızın, yayınlandığı cilt veya kapak dışında herhangi bir şekilde ödünç verilmemesi, yeniden satılmaması, kiralanmaması veya başka bir şekilde dağıtılmaması ve sonraki alıcıya da benzer bir koşul getirilmemesi şartıyla satılmaktadır.

İlk Baskı: Ağustos 2022

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Telaffuz Kılavuzu

Seri sırasına göre çiftler:

1. Khyros
2. Khyros
3. Khyros
4. Azenyah
5. Khyros
6. Azenyah
7. Azenyah
8. Khyros
9. Azenyah
10. Azenyah
11. Azenyah
12. Khyros
13. Azenyah
14. Khyros
15. Azenyah
16. Azenyah
17. Azenyah
18. Sonsöz

Zoey Ellis Hakkında Omega

Efsanesini Keşfedin

Zoey Ellis tarafından da

OceanofPDF.com

A L A I R S O R O Y A L

Karanlık, büyüünün harap ettiği bir dünyadan büyüleyici yeni bir fantastik aşk serisi geliyor. Kadim bir Alfa soyunun son üyesi olan beş kardeş, her biri görkemli ejderhalarına ateş ve kanla bağlı.

Ünlü bir ejderha lordu klanının başı olan Khyros, kardeşlerini zafere taşıdı ve türünü neredeyse edecek olan savaştan sağ kurtuldu. Gururlu ve güçlü, bir ejderha lordunun timsalidir... ta ki ejderhası ortadan kaybolana kadar.

Yüzyıllar boyunca onu bulmaya çalıştı, ancak bağlı ejderhası olmadan devam etmek varlığını parçaladı.

Sonunda klanının yardımıyla ejderhasını bulur ve yolunu kesen güzel, vahşi bir dişiyle karşılaşınca şok olur.

İçgüdüsel olarak çarpışırlar... *aralarında çılgınca bir çekim kaynar.*

Ancak Azenyah onun sorularını yanıtlamayı ve olaya karıştığını açıklamayı reddediyor.

Öfkelenen Khyros onu tutsak eder ve yüzyıllar boyunca sebep olduğu acılar için onu cezalandırmaya karardır.

Ve öfkesi cinsel aşkı ateşler.

Çok geçmeden kadın, onun işkencesinin yeni kaynağı olur. Yine de sessiz tutsağı boyun eğmeyi reddeder - ne taleplerine ne de ilkel ilgisine.

Ama kendi arzuları ona ihanet eder.

Klanı onları yok edebilecek bir tehditle karşı karşıyayken Khyros, Azenyah'ın sadece klanını değil tüm diyarı kurtaracak sırlara sahip olduğunu keşfeder.

Klanına karşı sorumlulukları ve yeni keşfettiği saplantısı arasındaki ince çizgiyi dengeleyerek, talep ettiği cevapları almaya kararlı şekilde onun esaretine son vermeyi reddeder.

Ona duyduğu özlem her anını tüketiyor.

Ta ki onun sahip olduğu ve kendisinininkine rakip olan bir güçle mücadele etmek zorunda kalana kadar.

A LAIR SO ROYAL, epik bir fantastik aşk serisi olan The Last Dragorai'nin beşinci ve son kitabıdır. Bu seri bağımsız olarak okunabilir ancak sırayla okunduğunda daha çok keyif alınacaktır. Bu kitap serinin diğer kitapları için spoiler içerecektir. önceki kitaplar. Karanlık bir romantizm ve bir HEA içerir.

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

TELAFFUZ REHBERI

Khyros - KY-ros Azenyah
- ah-ZEN-ya
Skartheldryn - skar-thell-dryn
Dragorai - drag-GOR-rye Vattoro
- vat-TOR-roe
Dan Askha - dan-AX-ah
Sethorn - seth-orn
Uraya - uh-RAY-ya
Ornendor - or-NEN-door
Thrakondarian - thrak-kon-DAR-ree-ann Mheyu
- may-you
Oshali - osh-SHAH-lee
Tyomar - tie-OH-mar
I'mya - im-my-ah Nyro
- NY-roe
Zendyor - ZEN-dee-yor
Elora - ee-LORE-rah
Yorgynel - yore-gin-nell
Hatheyly - hath-THEY-la
Kon'aya - kon-nye-ah
Yahsariaora - ya-sa-ree-ora
Cadellindyr - cad-del-lin-die-ah
Trankondar - thrak-kon-dar
Thrakond - thrak-kond

OceanofPDF.com

ÇİFTLER SERİ SIRASINA GÖRE:

Nyro ve I'mya - Çok Günahkâr Bir İn
Tyomar ve Oshali - Çok Sadık Bir İn
Zendyor ve Elora - Çok İlkel Bir İn
Sethorn ve Uraya - Çok Kaderci Bir İn
Khyros ve Azenyah - Çok Asil Bir İn

OceanofPDF.com

KHYROS

(Dağdaki ininin tepesinde, Khyros'un kılıçlarının kırbaç ve şakırtısı kilometrelerce öteden gelen tek sestir.

Yüzyıllar boyunca biletiği tekniğini geliştirmek için bıçakladı, savuşturdu, savurdu ve sapladı. Aynı zamanda, antrenman yaparken havada kalmasını sağlayacak büyüü çekmek için sessiz büyüler yaptı.

Buradaki zorluk sadece kendini yerden yüksekte tutmak değil, aynı zamanda vücudunu antrenmanına yardımcı olacak şekilde manevra ettirmektir.

Büyü kullanan çoğu kişi onun yaptığı gibi havada asılı kalmaya cesaret edemezdi, çok yetenekli büyücüler olarak kabul edilenler bile bunu riske atmazdı. Tek bir yanlış düşünce, bir anlık odak kaybı ve onu geri kazanmak neredeyse imkânsızdı. Khyros yüz yaşına basmadan önce bu konuda ustalaşmıştı ve ejderhası ortadan kaybolduğundan beri bu yeteneği çok önemli hale gelmişti.

Rüzgâr kulaklarının dibinden hızla geçip eğitim cübbesini savururken, o da dönüyor, dönüyor, tekme atıyor, hatta büyüyle desteklenen çift dönüşler ve ileri yuvarlanmalar deniyordu. Farklı yönlerde ve açılarda o kadar hızlı hareket ediyordu ki, aşağıdan seslenen kardeşini neredeyse duymuyordu.

"Khyros!"

Khyros yavaşladı, alnından ter damlıyordu, Sethorn yaklaşırken alışırmanın barbarca çılgnılığı hâlâ damarlarında dolaşıyordu.

Sethorn takdirle, "Seni son gördüğümünden beri kılıç ustalığın büyük ölçüde gelişmiş," dedi.

Khyros bir sonraki adımın ne olacağını bildiği için başını eğdi. Kardeşi, düşme ihtimalinin düşük olduğunu bilse de Khyros'un bu kadar yükseğe çıkmasından hoşlanmıyordu.

Sethorn altlarına baktı ve Khyros'a bir bakış fırlattı. "Burası neredeyse nefes alınamayacak kadar yüksek, Khyros."

Khyros bakışlarını ondan ayırmadı. "Yerde antrenman yapmaktan daha fazla meydan okumaya ihtiyacım var."

"Biliyorum. Yetenekli olduğunuzu biliyorum ve bölgenizi kolayca görebilmeniz gerektiğini anlıyorum, ancak bu çok yüksek."

Khyros kılıçlarını indirerek topraklarına baktı. Ejderhası olmadan, kardeşlerinin kendisine yardım etmek için ejderhalarıyla birlikte günde birkaç kez ziyaret etmelerine gerek kalmadan topraklarını denetlemek ve devriye gezmek için başka yollar bulması gerekiyordu. Neyse ki, ana dili ve büyüünün karşılık bulduğu dil olan Thrakondarian'daki uzmanlığı, büyü yapma yeteneğini artık kelimeleri yüksek sesle söylemesine gerek kalmayacak kadar geliştirmesini sağlamıştı.

Elbette büyü, birlikte keşif yapıp avlanacağı ejderhasının yerini tutamazdı ama kendisine ait olanı yönetmek ve korumak için tamamen kardeşlerine bağımlı olmayı reddetti.

Kardeşleri, özellikle klan işleri için seyahat ettiklerinde bunu çok sık kullanmasından pek memnun değildi ama ona kendi bölgesinde ne yapacağını söyleyemezlerdi, ayrıca klanın başı oydu. Endişelenmelerini önlemek için onları yatıştırırsa da, istediğini yapabiliirdi.

Bakışlarını Sethorn'a çevirdi ve bunu ona hatırlatmak için üzerinde tuttu. Khyros, bir bakışın yeterli olacağı durumlarda çok fazla kelime kullanan biri değildi.

Sethorn içini çekti. "Toplantı yakında başlıyor. Konuşmak istedim."

Khyros, "Bu turu bitireceğim ve sonra sizinle ofisimde buluşacağım," dedi.

Sethorn başını salladı, Khyros'un ev sahipliği yapan devasa gri dağa doğru süzülürken yüzündeki rahatlama açıkça görülüyordu.

Sabahki antrenmanını bitirmek için bir dizi sekans uygulayan Khyros, her darbeye sahip olduğu her şeyi zorladı, vücudunu ve zihnini ağrıtmaya zorladı. İçindeki ve dışındaki yanmayı kucakladı.

Bittiğinde, ininin yan tarafından aşağı indi ve ofisinin çıkıntısına adım attı. Sethorn ikisine de birer ölçü güçlü likör *zmul* doldurmuş ve bir bardağı Khyros'a uzatmıştı.

İkisi de yüzlerini çıkıntıya döndüler ve önlerinde uzaklara doğru uzanan tepeler ve dağlardan oluşan benekli bir manzara olan bölgesine baktılar.

"Kaybolalı ne kadar oldu?"

Sethorn sessizce konuştu ve Khyros göz ucuyla kardeşinin ona baktığını fark etti. "Yaklaşık yüz yıl," diye mırıldandı.

Bunu takip eden sessizlikte Khyros, Sethorn'un ejderhasının ne kadar uzun süredir kayıp olduğunu fark etmesiyle yaşadığı dehşeti hissetti. Sethorn ejderhasız bir gün bile geçirmemişti, kardeşlerinden hiçbiri geçirmemişti. Bir dragorai böyle yaşamazdı ama Khyros yüzyıllardır ejderhasız kalmak zorunda bırakılmıştı.

"Onu bulmaya çok yakınız." Sethorn kadehini dudaklarına götürdü. "Bunu hissedebiliyorum."

Khyros hiçbir şey söylemedi. Ejderhasının yokluğu onunla kardeşleri arasında her zaman mevcuttu; neredeyse her etkileşimlerinde sessiz bir kabuldü, ancak bunun hakkında nadiren konuşurlardı. Ancak son buluşmalarında, diğer kardeşinin arkadaşlarından biri olan Oshali, onun yerini bulduğu konusunda ısrar etti.

"Oshali Mheyu tarafından en iyi stajyerlerinden biri olarak tanınıyor," diye ekledi Sethorn. "Eğer onun yerini bulduğunu söylediyse, ona inanırım."

Klanı bir heyecan kaplamıştı ve en temkinli kardeşi Sethorn bile onun bu iddiasına ilgi duymuş görünüyordu ki bu, krallığın kayıt tutucuları olan Mheyu'ya ömür boyu verdiği hizmet düşünüldüğünde hafife alınacak bir şey değildi.

Klanın tepkisi Khyros'u şaşırtmamıştı. Artık dört kardeşi de eşlerini bulmuş ve hepsi de bekliyordu, ki türlerinin geri kalanı insanlarla olan savaşta yok olduğunda hiçbiri bunun gerçekleşeceğini düşünmemişti, klanlarının yok olması artık korkulan bir şey değildi ve bulaşıcı bir şekilde yüksek olan moralleri, klanın ejderhasını bulma konusundaki umudunu canlı tutuyordu.

Ancak Khyros bunu yapabilecek kapasitede değildi ve bu sadece umutla ilgili değildi. Ejderhası Skar, tıpkı kardeşlerinin ejderhalarının her birine olduğu gibi ona da doğuştan bağlanmıştı. Skar, bedeni ve ruhuyla Khyros'un bir parçasıydı ve birlikte var olmaları gerekiyordu. Bir ejderha ejderhası öldüğünde, bağlı olduğu alfanın onsuz uzun süre dayanamayacağı biliniyordu - bu yüzden Skar'ın hâlâ hayatta olduğunu varsayıyorlardı - ama Khyros ölümü şu anki varlığına tercih ederdi.

Ejderhasının ortadan kaybolması sonucu yaşadığı kayıp, kardeşlerinin asla anlayamayacağı bir ıstıraptı.

Acıya yabancı değildi. Aslında, bunu memnuniyetle karşıladı. Buna katlanmak bir güç ve kudret göstergesiydi; takdir edilmeyi hak eden bir hayatın sembolüydü. Ama bu kayıp onunla kıyaslanamazdı. Bu derin ve aşırı bir acıydı, içine işleyen, son 700 yıl boyunca onu tüketen bir azap uçurumuna dönüşen bir ağrı. Fiziksel, zihinsel ve duygusal, sanki her damla kan, her ons et, her düşünce ve her nefes onun tarafından yaratılmış gibi varlığının her parçasını etkiledi. Bu onun için bir varoluş haliydi ve hiçbir şey bunu değiştiremezdi.

Ama klanın en büyüğü ve lideri olarak sorumlulukları vardı. Bunun kendisini ve dolayısıyla kardeşlerini parçalamasına izin veremezdi. Kalan son dragorai klanı olarak, sağlam bir liderlik ve yönlendirme ile onları olabildiğince uzun süre güçlü tutmak zorundaydı. Ancak doğmak üzere olan yeni hayatla birlikte klan içinde işler değişiyordu.

"Eşin nasıl?" diye sordu. Sadece birkaç hafta önce Sethorn ve eşi Uraya hamileliklerini duyurmuşlardı. "Durumu iyi mi?"

Sethorn'un ağzı sıkıştı. "Son bir haftadır gecenin bir yarısı canı çilekli ezilmiş yumurta çekiyor ve olgun olanları toplayabilecek tek kişinin Ornendor olduğunda ısrar ediyor." Mırıldanırken kaşlarını çatarak kadehini tekrar kaldırdı. "Sanki ejderham benim bölgemi benden daha iyi biliyormuş gibi. O hâlâ sıcak hava soluyup ağaç gövdelerine çarparken ben sıcak çilek topluyordum!"

Khyros onu gözlemledi, ilgisi doruğa çıktı. Diğer ejderhaların var olduğu zamanlarda, dişilerin bağlandıkları kendi ejderhaları vardı ve eşlerinin ejderhasına bu kadar yakın olmalarına gerek yoktu. Ancak, tüm dişi ejderhalar gittiğinden, kardeşlerinin eşleri ejderhalarla bağlarını paylaşıyordu. Bu ona garip geliyordu, biraz da doğal değildi. Ona göre hiç kimse eşine onun kadar yakın olmamalı ya da onu memnun edemeyeceği şekilde memnun etmemeliydi, ejderhası bile olsa. Gerçi onun fikrinin bir önemi yoktu; *dan askha*'sı kayıpkken bir eş bulmayı düşünmeye bile değmezdi.

"Aralarındaki bağlantıdan hoşlanmıyor musun?" diye sordu, kardeşinin bundan gerçekten hoşlanıp hoşlanmadığını merak ederek.

"Hayır," dedi Sethorn hemen. "Hoşuma gitti."

Buna inanmak zordu. "Bu durumda onu sana tercih etmesine rağmen mi?"

Bunun üzerine Sethorn homurdandı. "Onu *tercih etmiyor*. Bunu... bunu açıklamak zor." Khyros bir yudum daha içerken bekledi. "Bildiğiniz gibi, alfa ve ejderha arasındaki bağ güçlüdür; el üstünde tutulması gereken bir şeydir ve

saygı duyulur," dedi Sethorn dikkatle. "Ama tek boyutludur ve eşiniz ikinizle de bağ kurana kadar bunun farkına varmazsınız. Ben *dan askhalarımızı* her zaman bizim bir uzantımız ya da... bizim başka bir formdaki versiyonumuz olarak gördüm."

Khyros başını salladı. "Öyleler."

"İşte eşimin elde ettiği şey bu - derinden bağlı olduğu benim bir uzantım. Benim yerimi alamaz, sadece sahip olduğumuz şeyi geliştirir. Çocuklarımızda da böyle olacağını tahmin ediyorum."

Khyros bardağından bir yudum *zmul* aldı. Tek boyutlu derken neyi kastettiğini anlamak zordu, bu bağlantının eksikliği onun için bu kadar ıstıraba neden olurken. "Diğerleri klan toplantısı birazdan burada olacak," dedi bir süre sonra. "Neden erken geldin?"

Sethorn dönüp ofise girdi ve bardağını arkalarındaki masanın üzerine koydu. "Tyomar bana son toplantıda kaçırdığım şeyi söyledi. Oshali de Karyllean Okyanusu'nun ortasında büyümlü bir ölü bölge olduğunu söylemişti?"

Khyros başını salladı. "Skar'ın orada tutulduğunu düşünüyor."

Sethorn yavaşça nefes aldı, yüzünde sert bir ifade vardı ama hiçbir şey söylemedi. İfadesinden ve tavrından ne düşündüğü belliydi ama Khyros bunu açıkça söylemesini istiyordu.

Uzun bir süre sonra Sethorn konuştu. "Skar'ın ortadan kaybolması hakkında ne hissettiğimizi biliyorsun."

Khyros onun bakışlarını tuttu. "Evet."

Tüm kardeşleri buna çok kızdı ve rahatsız oldu. Onu kaçırıp kardeşlerine ve kendi ejderhalarına böyle bir acı çektiren her kimse onu cezalandıracaklarına yemin ettiler. Kan kardeşleri olarak ejderhaları, en büyük ejderhanın yokluğunun son derece farkındaydı.

"Şimdi onu bulmak üzereyiz," diye devam etti Sethorn, "Klan olarak bunu yapan her kimse cezasını ve intikamını tam olarak almaya niyetli olduğumuzu unutmanızı istiyorum."

"Aciz olduğuma mı inanıyorsun?"

Sethorn kaskatı kesildi. "Mesele kabiliyet değil, Khyros. Mesele bu kişinin 700 yıldır *bize* yaptığı iğrenç saldırı. Hepimizin misilleme yapma hakkı var; senin ejderhana yapılmış olsa da, bu hepimize ve türümüze yapılmış bir saldırıydı. Ve hepimizin bu intikama katkıda bulunmamız gerektiğini anlamanızı istiyorum."

Khyros başını eğdi. "Ne demek istediğini anlıyorum, Sethorn." Bardağını da masanın üzerine bıraktı ve kardeşinin gözlerinin içine baktı

göz. "Ama bunu her kim yaptıysa öldüreceğim. Bu konuda hiç şüphe yok. Senin ya da diğerlerinin buna dahil olacağına dair söz veremem."

Sethorn sanki daha fazla tartışıp tartışmayacağına karar veriyormuş gibi kendini gergin tuttu ama bir an sonra nefes verdi. "Sadece burada olduğumuzu unutma," dedi sessizce. "Sen çok çekingensin Khyros, her zaman da . Klanımızın bu yüzyılları senin liderliğinde korumasının bir nedeni de bu. Skar'dan ya da yaşadıklarından pek bahsetmemiş olabiliriz ama bu onun yokluğunu daha az hissettiğimiz anlamına gelmez. Hissediyoruz. Yalnız değilsiniz."

"Biliyorum," diye cevap verdi Khyros, sesi alçaktı. Kardeşlerini en kötüsünden korumuştur ama onlar aptal değildi; onun acı çektiğini ve bunun onlara da acı verdiğini biliyorlardı. "Çektiğim acılarda yalnız olmadığımı biliyorum ama en kötüsünü ben yaşadım. İzin verin önce kendi yöntemlerimle halledeyim. Sizin müdahale etmenize gerek kalmayabilir."

Sethorn'un bu durumdan memnun olmadığı belliydi ama pek de şikâyet edemezdi. Sadece başını salladı ve kapıya doğru ilerledi. Odadan çıkmadan önce, "Toplantıda görüşürüz," dedi.

Khyros onun gidişini izledi. Sethorn'un ne yapmaya çalıştığının tamamen farkındaydı ve asıl meselenin etrafından zekice dolanmıştı. Skar'ı yakalayanın cezalandırılmasına klanın da katılması konusundaki ısrarı, kardeşlerinin de kendisiyle aynı şeyi varsaymalarından kaynaklanıyordu; suçlu üstün yeteneklere sahipti. Haksız da sayılmazlardı. Bir ejderhayı bu kadar uzun süre zapt edebilen biri hafife alınacak biri değildi. Oshali'nin ortaya çıkardığı araştırmalar ejderhasının Karyllean Okyanusu üzerinde bir yerde tutulduğunu gösteriyordu ki bu ejderhaların su üzerinde kat etmesi gereken uzun bir mesafeydi. Kurtarma operasyonu için de zor bir yerdi. Ama Khyros bunların hiçbirini umursamıyordu. Gerekirse her kim olursa olsun ölümüne savaşıacaktı; karada, suda ve altında. Eğer Skar çoktan ölmemişse, Khyros onu geri almak için ne gerekiyorsa yapacaktı.

Khyros yüzünü çıkıntıya döndü. Zihnini odaklayarak sessizce bir büyü yaptı ve çıkıntıdan aşağı adımını attı. Büyü yardımına koştu ve onu havada tutarak etrafını sardı; gözlerini kapatıp büyü yapmaya devam ederken, büyü farkındalığını hızla kendi bölgesinin her yönüne yaydı.

Geldiklerinde diğerlerinin varlığını hissedebildi ve masaya yerleşip tartışmaya başlamalarını bekledi. Eskiden geldiklerinde masaya ilk oturan o olurdu ama kardeşleri masaya oturmaya başladığından beri

Eşlerini bulduktan sonra durmuştu. Artık klan değiştiğine göre, hep birlikte olduklarında onun sürekli yanlarında olmamasına alışmaları gerekiyordu.

Ejderhaları olmadan doğan bir dragorai-alfa veya dragorai-omega'nın dışlanması ve alay konusu olması tipik bir durumdu. Aşağılayıcı bir terim olan "içi boş" olarak etiketlenen bu kişiler, şu anda kardeşlerine hizmet edenlerin çoğu gibi, inlerinde dragorai'lere hizmet ederek gözden uzak kalmaya zorlanırdı. Khyros için bu daha da kötüydü çünkü o bağlantıyı kurmuştu ama sonra yok oldu. Utanç ve alaylara katlanmak zorunda kalmamış olsa da, bu Vattoro klanının başı olarak kalmasının doğru olduğu anlamına gelmiyordu.

Onu ağırlaştıran sürekli ıstırap sağlıklı değildi - bazen onu mantıksız, öfkeli ya da duygusuz yapıyordu. Bunun klanı olumsuz etkilememesi için çok mücadele etmesi gerekiyordu ama bu giderek zorlaşıyordu. Genellikle, onarılamayacak kadar yaralanmış bir dragorai yalnızlık içinde saygılı bir son bulmakta özgür olurdu ve Khyros'un bunu aramamasının tek nedeni kardeşlerinin ona ihtiyaç duymasıydı. Klanı ya sonuna kadar ya da iyileşene kadar görmeye kendini adamıştı ki şu anda olan da tam olarak buydu.

İkinci en büyük olan Sethorn, ona liderlikte bir değişikliğe ihtiyaç olduğunu, genişleyen klanlarına liderlik etme zamanının geldiğini söylemeye çalıştığında dinlemeyi reddetmişti. Bu fikri reddetmesi iyiye işaret değildi. Sethorn kardeşler arasında en mantıklı ve diğerlerine liderlik edebilecek olanıydı ama o bile önündeki gerçeği görmeyi reddetti. Bu haliyle, ejderhası ve eşi olmadan, Khyros'un bir sonraki dragorai nesli yolda olan bir klana liderlik etmesi uygun değildi.

Ya delirmeye başlarsa? Yaşlandıkça delirmesi çok muhtemeldi. Kardeşleri çocuklarına amcaları hakkında ne anlatacaktı? Vattoro klanının olağanüstü tarihi, klanın ejderhasız ve deli bir lideri varsa nasıl açıklanabilirdi? Hayır. Bu doğru değildi. Kardeşleri, hayatta kalmaları ve gelişmeleri için doğru kararları vermesi konusunda ona güvenmişlerdi ve o da bunu yapmıştı. Ama artık eskisi gibi değildi. Ve eğer Skar'ı bulurlarsa, onun da aklı başında olacağının garantisi yoktu ve bu Khyros'u gerçekten mahvederdi - muhteşem *dan askha*'sının olduğundan daha az bir şeye indirgendiğini görmek.

Uzaklardan gelen çığlık seslerini duyan Khyros havada yükseldi ve kardeşlerinin ejderhalarının havada birbirlerini selamlamalarını ve klan toplantıları sırasında genellikle yaptıkları gibi kapışmalarını izledi. Bu her zaman tatmin edici bir manzaraydı.

Skar'ın ortadan kaybolması onlar için de zor oldu. Ne de olsa Skar en büyükleri olmak üzere kan kardeşi olan ejderhalardı. Bağlandıkları alfalar, İkiz Diyarların dört bir yanından farklı doğum ailelerinden gelmişlerdi. Khyros gibi onun kardeşleri de kendilerini klanlarına adamak için ailelerini geride bırakmışlardı. Dragorai yaşam tarzı buydu. Elbette alfalar birbirlerine kan bağıyla bağlı oldukları ailelerinden çok daha fazla benziyor, birbirlerine çok daha fazla bağlıydı ve hepsi farklı özelliklere ve ten renklerine sahip olsa da alfa ve dragorai benzerlikleri onları her şeyden daha fazla birleştiriyordu. Khyros'a göre hepsinin damarlarında aynı kan dolaşıyordu.

Düşüncelerine odaklanarak ofise geri döndü ve koridora doğru ilerledi. İninin tepesinde inşa edilmiş olan tapınağa ulaşana kadar karanlık koridorlarda dolanarak inine doğru ilerledi. İçeri girdi ve doğruca klanın çoktan konuşmaya başladığı toplantı odasına yöneldi.

"-ve bu yüzden bu şekilde yaklaşamayız," diyordu Sethorn sıkı sıkıya Nyro'ya.

Nyro öne doğru eğildi. "Ne olursa olsun, sürpriz yapma şansımız olacak. Bunu kendi avantajımıza kullanmalıyız."

"Bunu bilemezsin," diye karşılık verdi Sethorn. "Ejderhası kimin elindeyse bizi bekliyor olabilir. Düzgün bir kurtarma planı yapmalıyız."

Ses tonlarından, yüz ifadelerinden ve vücut dillerinden masanın etrafındaki herkesin gergin olduğu anlaşıyordu. Bu çabuk oldu. Ateşli duygulara sahip olan kardeşleri zaman zaman çatışmaya meyilliydi ve son kararı vermesi gereken kişi oydu. Khyros masanın başındaki yükseltilmiş sandalyesine oturdu. "Anlat bana."

Herkes durdu, nefes aldı ve arkasına yaslandı.

En genç ve en sert kardeş olan Zendyor öne doğru eğilerek kaldı. "*Dan askha*'nızın nerede olduğunu artık bildiğimize göre, bir kurtarma operasyonu yapmak istiyoruz."

Khyros masanın etrafına bir göz attı. "Peki herkes bu konuda hemfikir değil mi?"

"Hayır," dedi Sethorn sert bir sesle. "Bunun düzgün bir şekilde planlanması gerekiyor."

Tyomar, "Uraya'nın kuzey ve güney sınırında bulunduğu ölü bölgeyi inceledik," dedi. En uyumlu kardeş oydu; hepsiyle iyi geçinirdi ve en makul olanıydı.

"Büyüden yoksun olduğunu söylediğiniz bölge mi?"

Tyomar başını salladı. "Evet ama okyanustaki ölü bölgeye kıyasla farklı. O daha eski ve daha tehlikeli."

"Ne şekilde?"

"Kuzey ve güney sınırındaki bölgede büyüğü zar zor kullanabildiğime göre," dedi Sethorn, "ejderhalarımızın okyanustaki bölgede hayatta kalmasının imkânsız olacağını tahmin ediyorum."

Khyros'un çenesi sıkıştı. "Ejderhamın ölmüş olması gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Hayır." Oshali, Sethorn cevap vermeden önce konuştu. Önündeki masanın üzerinde duran büyük bir parşömen parçasına vurdu. "Eski haritalardan bazılarını inceledim ve okyanusun o bölgesinde bulunması gereken bir adaya atıfta bulunulduğunu gördüm. İkiz Diyarlar'ı oluşturan iki kara parçasının arasında olduğu söyleniyor ama haritalarımızda yok çünkü iki kara parçasının da mülkiyetine girmiyor. Çok uzakta. Mheyu, İkiz Diyarların diğer tarafına seyahat etme girişimlerinden bahsederken birkaç kez buraya atıfta bulundu, ancak bu ada herkesin ulaşabildiği en uzak yerd. Çoğu insan geri dönmedi ve dönenler de delirdi."

Nyro'nun eşi I'mya öne doğru eğildi. "Diğer âleme erişemiyorsak neden topraklarımıza İkiz Âlemler deniyor? Hiç var olmamış da olabilir."

"Çünkü Tanrıçalar ona erişebilir," dedi Tyomar. "Ve biz de erişebiliriz," dedi Sethorn.

Klanın tüm kadın üyeleri dönüp ona baktı. "Yapabilir misin?" Zendyor'un eşi Elora şok olmuş görünüyordu. "Yani orada bulundun mu? Nasıl bir yer?"

Sethorn omuz silkti. "Buraya çok benziyor ama o kadar gelişmiş değil. Tanrıçalar burada çok zaman geçirdiler ve temelde bu tarafı görmezden geldiler. İnsanlar ilkel ve neredeyse hiç şehir yok, bağlı türler yok, hatta ejderhalar bile yok. Orada ilgi çekici hiçbir şey yok ve ejderhalar büyük su kütleleri üzerinde uzun süre seyahat etmeyi sevmedikleri için-"

"Konudan sapmayın." Khyros'un hırıltısı odayı kesti ve herkes sessizleşti, yüzlerinde şaşkınlık vardı. Birinin sözünü kesmek onun yapacağı bir şey değildi. Oshali'ye döndü. "Ejderhamın neden hayatta olduğunu düşünüyorsun?"

"Bildiginiz gibi, son toplantımızdan sonra ölü bölgeyi daha ayrıntılı bir şekilde inceledik. Merkezde eski bir tapınak var. Zamanla hasar görmüş ve tamamen sağlam değil, ancak yaratılan ilk tapınaklardan biri - Tanrıçalar çok erken dönemde en sık orada görülüyordu. Tapınak da dâhil olmak üzere tüm bölgede büyüünün hâlâ serbestçe aktığı bölgeler var," diye açıkladı. "Eğer okyanustaki ölü bölge de buna benziyorsa-"

"O halde adada Skar'ın hayatta kalabileceği alanlar var," diye sözlerini tamamladı Khyros.

"Evet. Hepimizin bildiği gibi ejderhaların, özellikle de dragorai ejderhalarının büyüyle benzersiz bir bağlantısı vardır. Eğer *dan askha*'nız sihirli bir alanın içindeyse, ona bir şey olmaz. Asıl sorun okyanusun üzerindeki ölü bölgeden sihir olmadan geçebilmek."

"Ama kesin olarak hiçbir şey bilmiyoruz," dedi Sethorn. "Eğer okyanus üzerindeki ya da adadaki bu bölge sınırdan bulduğumuzdan daha fazla büyüden yoksunsa, bir büyü parçası bulamadan ölebiliriz."

"Ölü bölgenin nasıl oluştuğunu henüz bilmiyor muyuz?" Tyomar arkadaşı Oshali'ye sordu.

"Tam olarak değil. Sethorn bunun bir Thrakond öldüğü ve onu yarattığı için olabileceğini düşündü ve bu doğru olabilir, ama bir tanrı öldüğünde ne olduğuna dair sadece şüphelerimiz ve söylentilerimiz var, somut bir şey yok," diye cevap verdi, açıkça hayal kırıklığına uğramıştı. "Tüm Mheyu kutsal alanını araştırdım, tüm parşömenleri tekrar tekrar okudum ve sadece o belirsiz referans var." Elora'ya döndü. "Sen bir şey biliyor musun?"

Zendyor'un eşi Elora, birkaç ay önce Yedi Tanrıça tarafından bir şekilde dönüştürülmüştü; ona rastgele bilgiler ve zaman zaman klanına yardımcı olan sihirli beceriler aşılamışlardı, ama bu sefer başını salladı. "Ölü tanrılar hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama belki bariyeri görürsem ya da hissedersen bana bir şeyler gelebilir. Genelde işler böyle yürür."

Sethorn düşünceli bir ifadeyle, "Evet, onu incelememiz gerekiyor," dedi.

"Sadece keşif yapacağız. Bu bir saldırı değil," diye tekrarladı Tyomar. "Ve zaten bunun için gizlilik yöntemlerine güvenemeyeceğiz, konum okyanusta olduğu için değil."

"Biz mi?" Khyros kaşlarını çatarak söyledi.

"Hepimiz mi gidiyoruz?" "Evet," dedi Uraya başını sallayarak.

Khyros onlara baktı. "Hâlâ gereken düşmanlarımız olduğunu unutuyor musunuz? Güney , eğer hâlâ hayattaysa, ve kuzey kralı, her ikisi de yok edilmeli. Onlar hâlâ birer tehdit. Hepinizin okyanusun ortasındaki ölü bir bölgeyi incelemeye gelmenize gerek yok." Nyro, "Kral bunca zamandır cezasını çekmeyi bekliyordu," dedi.

alçak sesle. "Bir gün daha bekleyebilir." Oturduğu yerden kalktı. "Yarın şafakta yola çıkıyoruz. San'ı okyanus ötesi yolculuk için hazırlamam gerekiyor."

Diğerleri başlarını salladı ve gitmek için ayağa kalktıklarında ejderhalarını hazırlamak için aynı zamana ihtiyaçları olduğunu mırıldandılar.

Sethorn, Uraya'yı kucağına alırken Khyros'a bir bakış attı. "Sana söyledim kardeşim. Yalnız değilsin."

Karyllean Okyanusu onlara doğru parıldıyor, safir mavisi, ışıltılı, sallanan bir battaniye gibi ufka doğru uzanıyordu.

Khyros tetikte kalarak atmosferdeki değişiklikleri hissetmeye devam etti, gerçi Uraya büyüü hissedebildiği için muhtemelen ölü bölgeyi ilk o bulacaktı ama onun ve Sethorn'un ejderhası Ornendor, Uraya'nın onu yönlendirdiği yerden uzaklaşmaya devam ediyordu. Bunun gibi büyük su kütleleri ejderhalara doğal dürtülerine veya içgüdülerine hizmet eden bir şey sunmuyordu, bu yüzden ilgisiz olma eğilimindeydiler ve üzerlerinde çok uzun süre uçmaya isteksizdiler. Sethorn ve Uraya, Ornendor'a komuta etmek ve rehberlik etmek için bağlantılarının yanı sıra büyülerini de kullandılar. Diğer kardeşler ve eşleri de onları takip etti.

Beş saatten fazla uçtular ve sonunda okyanusun derinliklerinde Ornendor çılgılık atmaya başladı. Sola doğru savruldu, düzensiz bir şekilde uçtu, bir o yana bir bu yana yalpaladı ve havada bir aşağı bir yukarı yükseldi. Sethorn elleri sırtında çömelmiş, nefesinin altında mırıldanıyordu ve bir an sonra Ornendor kanatlarını öfkeyle çırpıtı, yörüngesini eğdi ve sonra dümdüz ileri fırladı.

Khyros ölü bölgeye girdiklerinde hissetti. Hava ince ve kabaydı, sanki içindeki tüm besin ve yaşam emilmiş gibiydi. Sanki dirençli ve kızgınmış gibi, soludukça nefes borusunu tırmalıyordu. Ornendor tekrar çılgılık attı ve uçuşu daha da dengesizleşti. Dönerek geldikleri yöne doğru ilerledi. Tekrar normal havaya döndüklerinde Khyros derin bir nefes aldı ve Sethorn da Uraya'ya bakarak çok sayıda derin nefes almasını sağladı. Diğer dragoraylara seslendi, hepsi durdu ve bariyerin hemen dışında suyun üzerinde asılı kaldılar.

Nyro, "En azından tam olarak düşündüğümüz yerde," diye seslendi.

"Onu inceleyeceğiz," dedi Zendyor. Kimse bir şey söyleyemeden, bir avucunu ejderhasının boynuna koydu ve ejderhası ileri fırladı, kanatları bariyere girerken sertçe çırpıyordu. Khyros da diğer tüm kardeşler gibi ayağa fırladı ve Zendyor, Elora ve

ejderha, Yorgynel, hızla uzaklaştı. Ancak neredeyse anında, uçuşları gittikçe daha düzensiz hale geldi.

"Geri dön!" Tyomar böğürdü. "Zendyor! Geri dön."

Ne olduğu belli değildi; sabit uçuşa kalmak için savaştılar ama sonunda geri dönüp geri uçtular. Bu kez kontrolden çıkmışlardı, ejderha her geçen an denize doğru alçalırken eğiliyor ve dengesizleşiyordu.

Khyros gergin bir şekilde onları izledi. Kimse bir şey söylemedi.

Zendyor'un ejderhası bariyerin içindeyken dalgalara çarpar ve tekrar gökyüzüne çıkamazsa, kendisi ve binicileri boğulacaktı.

Kanatları, bariyerden geçip normal havaya yükselirken denizin üzerinde süzülüyordu. Zendyor ve Elora avuçlarını Yorgynel'in sırtına koymuş, alçaktan, denize yakın uçuyorlardı. Yorgynel okyanusta yankılanan bir viyaklama sesi çıkardı ve Khyros yumruklarını sıkarak dalgaların üzerinde süzülürken onlara baktı ve yükselmesini istedi.

Uzun bir süre sonra, nihayet tekrar yükseldi.

Khyros yavaşça nefes verdi. Bu çok yakındı. Kimsenin bunu tekrar denemesine izin veremezdi. Ama yine de gidemezdi. Tekrar bariyere doğru baktı. Skar'ın tüm o büyü dışı şeylerle çevrili bir adada kapana kısılmış olması ve çıkmaya çalışırken muhtemelen acı çekmesi fikri içini parçalayan bir diken gibiydi. Sessizce büyü yaptı ve Yorgynel'in ne kadar kötü etkilendiğini görmek için farkındalığını okyanusa doğru genişletti. Neyse ki onlara doğru uçarken ejderhanın nefes alış verişini normale dönüyordu.

Khyros farkındalığını geri çekerken Sethorn, "Bu şeyin ne kadar büyük olduğunu görmek için tüm bu alanı dolaşmalıyız," diyordu. "Elora halkanın içine girdikten sonra merkeze giden bir yol olup olmadığı konusunda bir fikir sahibi olmalı."

"Yorgy'nin iyi olduğundan emin olmalıyız," diye ısrar etti

Uraya. Khyros onlara yaklaşarak, "O iyi," dedi.

Sethorn da aynı fikirdeydi. "Yorgynel o kadar da kırılgan değil."

"Öyle bile olsa," dedi Khyros, "güvenli bir şekilde geçmek için bir çözüm bulana kadar kimsenin oraya girmesini istemiyorum."

Sethorn başıyla onaylarken Uraya, Zendyor ve Elora kendilerine doğru uçarken Yorgynel'e baktı. "Elora... parlak hissediyor," dedi Uraya.

"Güzel. O zaman umarım bir fikri vardır." Khyros elini Sethorn'un omzuna koydu ve ona içtenlikle baktı. "Seni yolda bekleyeceğim."

ada."

Sethorn kaşlarını çattı, kafası karışmıştı ama Khyros çoktan koşmaya ve Ornendor'un sırtından atlamaya başlamıştı.

Kardeşlerinin bağırışları arkasında yankılanıyordu ama rüzgâr kulaklarını tırmalıyordu. Okyanusa sertçe çarptı, gücü tüm vücuduna yayıldı ve içine gömülürken keskin bir soğuk onu sardı.

Zihnini sağlamlaştırarak bariyere doğru yüzdü ama büyü kullanmaya kalkışmayacaktı. Bu bariyer saf, kaba kuvvetle ilgiliydi; büyü bariyerden sağ çıkamazdı ama eğer birisi kötü hava kalitesine katlanmaya istekliyse ve yüzerek geçmesi gerektiği kadar uzun süre yüzerse, bariyeri kolayca aşabilirdi. Kardeşleri bunu asla düşünmezdi çünkü onların düşünecek ejderhaları vardı ama onun yoktu.

Bu görev onun içindi.

Hiçbir şey zaten çektiği acıdan daha kötü olamazdı ve Skar'ı bulmak için bu gerekiyorsa, o zaman yapacağı şey buydu.

Havanın kalitesi değiştikçe, Khyros kendine bir ritim tutturdu, her nefes ciğerlerinin derinliklerine işlerken suyun içinden güçlenerek geçti.

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

KHYROS

Khyros'un ne kadar zaman geçtiğine dair hiçbir fikri yoktu.

Vücutundaki ağrılara, ciğerlerindeki yanmaya ve İliklerine işleyen uyuşturan soğuk yüzünden birkaç saat geçtiğini tahmin ediyordu ama kararlılığını koruyarak yüzmeye devam etti. Tek yapması gereken oraya ulaşmaktı; ne kadar uzun sürerse sürsün, kardeşlerinin ve arkadaşlarının ona ulaşmanın bir yolunu bulacaklarına güveniyordu.

Yüzmeye devam ettikçe her şey acıya dönüştü ve yorgunluk başladı. Derinlere daldı, fiziksel acıyı, soğuğu, sürekli üzerine çöken ağırlığı aştı ve hala güçlü kalan parçasını, onu her zaman ileriye doğru iten saf hayvani doğasını kavradı. İçine gömüldü ve daha sert itti, daha hızlı yüzdü, umutsuzca gitmesi gereken yere ulaşmaya hevesliydi. Kafası o kadar karışmıştı ki, artık doğru yöne gidip gitmediğinden bile emin değildi ama adaya ulaşması gerektiğini biliyordu; her şey buna bağlıydı.

Hava aniden yumuşadığında nihayet önündeki karayı gördü ve altında sert bir zemin belirene kadar ilerlemeye devam etti. Sendeleyerek ilerledi, sudan çıkıp elleri ve dizleri üzerinde soluk kumun üzerine düştü. Nefes nefese ağzındaki suyu tükürdü, gözlerindeki suyu sildi ve saçlarındaki fazlalıkları silkeledi.

Nefes alış verişini sakınleştğinde, elinin sadece birkaç metre uzağında kalın çubuklardan oluşan garip bir koleksiyon fark etti. Onlara baktı. Tuhaf görünüyorlardı, sanki bir tür silaha dönüştürülmüşlerdi, ama daha yaklaşmadan solundan hızlı ayak sesleri hızla yaklaştı.

Kafasını kaldırdığında, ağır bir darbe indirmek üzere olan bir figürün iki kolunu yukarıda salladığını gördü.

Sırt üstü yere düşen Khyros hızla yuvarlanarak uzaklaştı, ardından ayağa fırladı ve incelemekte olduğu silahlara doğru koştu.

Ama saldırgan hazırlıklıydı. Sopaların bulunduğu kumu tekmeleyerek bazılarını dağıttı, bazılarını da gömdü ve ardından kendi sopasıyla Khyros'a saldırdı.

Saldırgan silahını şaşırtıcı derecede çeşitli hareketlerle savurmaya devam ederken Khyros bir o yana bir bu yana yalpalayarak yoldan çekildi. Tekrar eğilip yuvarlanmanın avantajını kullanan Khyros geriye doğru eğildi ve modaya uygun sopa silahlardan birini kaptı. Saldırgan ona doğru tekrar savurmaya başlamıştı bile ve Khyros silahı kaldırarak saldırıyı karşıladı. İleri doğru yumruk attı ama rakibi kaçarak ona ayağa kalkma ve nihayet kendi saldırısıyla ileri atılma şansı verdi. Kumun üzerinde yer değiştirip dönerlerken tahta silahları öfkeli bir takas sırasında birbirine çarptı.

Şaşırtıcı bir şekilde, rakibi oldukça yetenekli bir dövüşçüydü ve Khyros rakibini etkisiz hale getirmek veya yaralamak bir yana, vurulmaktan kaçınmak için kendini daha önce hiç olmadığı kadar çok çalışırken buldu. Yeniden savaşta olmanın heyecanı içinde bir şeyleri uyandırdı ve vücudunun içgüdüsel olarak çalışmaya devam etmesine izin verdi. Karşılıklı atışmaları daha da sertleşti, her biri en sert darbelerini indirmeye çalışıyor ama ikisi de bedensel temas kuramıyordu.

Sinirlenen Khyros daha sert itti. Saldırgana doğru düzgün bakamadı bile. Sargılar, paçavralar ve uyumsuz malzemelerle kaplanmış bedeninin tek bir parçası bile açıkta değildi. Başını örten sargı, gözlerinin üzerinde hafif bir tepe oluşturuyordu ve bir parça kumaş, burun köprüsünden çenesine kadar yüzünü kaplıyordu. Ancak bu kişi kim olursa olsun, eğer bu kadar yetenekliyse, görevi açıkça Khyros'un Skar'ı bulmasını engellemekti.

Vücudu bitkin düşmüş olsa da Khyros dövüşürken ilkel doğasının derinliklerine gömüldü ve içgüdülerine güvenerek bu kişiyi öldürmek için elinden gelen her şeyi yaptı. Fark ettiği ilk şey rakibinden daha güçlü olduğuydu. Rakibinin Khyros'un küçük darbelerinden bile kaçınması ve ağırlığındaki hızlı ayak kayması, saldırganın Khyros'un ikisinden daha güçlü olduğunu biliyordu. Bu her için de aşikâr olsa da, saldırgan daha hızlıydı ve bunu kendi avantajına kullandı

-Her açıdan rastgele saldırmak için hız patlamaları.

Ama en çok dikkat çeken şey, bu savaşçının çok özel bir şekilde eğitilmiş olmasıydı. Khyros bu stile aşinaydı ama tam olarak çıkaramıyordu.

-Sanki uzun zaman önce yarı unutulmuş bir anı gibi. Bunun bir önemi yoktu. Skar'ın yerini tespit eder etmez bu kişiyi öldürecekti. Ona ve ejderhasına böylesine acı çektiren hiç kimse bağışlanmayacaktı.

Onlar dövüşmeye devam ettikçe, Khyros'un doğuştan gelen duyuları gelişti ve artık kolayca tanıyamadığı alanlara doğru genişledi. Onlar dövüşürken kumlar etraflarına savruldu ve rüzgâr aralarına girerek deniz esintisini ve adanın eşsiz kokularının ipuçlarını getirdi. Zengin, baharatlı ve tatlı bir koku Khyros'un burnuna sızdı ve içinde vahşi bir şey kabararak gerildi.

Khyros'un tahta silahının darbesi altında eğildiklerinde aynı şey saldırganın başına gelmiş gibi görünüyordu. Yeterince hızlı hareket edemediği için ucu başını örten materyale takıldı ve onu çekip çıkararak kalın, siyah, dokulu saçlardan oluşan bir yelenin aşağı dökülmesine neden oldu.

Aynı anda Khyros elini uzatıp rakibinin derme çatma pantolonundaki gevşek bir parçayı yakaladı ve çekerken pantolonun paçasından aşağıya doğru bir paneli yırtarak... kalın, biçimli, koyu kırmızımsı kahverengi, *kadınsı* bir bacağı ortaya çıkardı.

Şaşkınlık Khyros'u sakinleştirdi. Bu bir dişi miydi? Elindeki malzemeye geri çekilirken rakibine baktı. Kadını tekrar içine çekerken, aniden saldırganının boyutunu fark etti. Kendisinden çok daha küçüktü ve giydiği kat kat malzemeler ve kıyafetler, özellikle uzaktan bakıldığında, bir erkeğinkinden daha kıvrımlı bir şekle sahip olduğunu gösteriyordu.

Yaralı olup olmadığını kontrol edercesine elini başının üzerinde gezdirdi ama silahını kaldırıp gözlerini Khyros'un üzerinde tuttu; yoğun siyah kirpikler ve kemerli kaşlarla çerçevelenmiş güzel, öfkeli kahverengi gözler. Khyros bir an için afalladı, belli belirsiz bir sarsıntı onu istila etti. Bu dişi neredeyse onun yarısı kadardı ama tecrübeli bir savaşçı gibi dövüşüyordu. Onun burada ne işi vardı?

Skar'ı alıkoyan kişinin o olduğunu anladığında burnu alevlendi. Gözlerini ondan ayırarak çevresine baktı. Kumsal, denizle buluştuğu yerde karanın kenarı boyunca uzanıyordu ama iç kısımlarda, görebildiği kadar uzanan geniş otlaklar ve uzaklarda ağaçlar ve dağlar vardı. Yaklaştığında bu ada o kadar büyük görünmemişti ama şimdi her yöne baktığında devasa olduğunu fark etti. Skar her yerde olabilir. Alacakaranlık çöküyordu, bu da yüzdüğü anlamına geliyordu-

Keskin bir kesik yanağını yararak başını yana çevirdiğinde yüzünde acı patladı. Arkasına baktığında, küçük

Rakibi, tahta derme çatma kılıcını onun göğsüne saplamak üzereydi. İçgüdüsel olarak onu yakaladı, silahını elinden aldı ve şiddetli bir nefes verişle ciğerlerindeki tüm havayı dışarı atarak bir kükreme çıkardı.

Savaşçı dondu kaldı, ses karşısında gözleri büyüdü.

Kükremesi sona ermeden önce, uzaklarda yankılanan bir başka kükreme yükseldi ve Khyros'un midesi bulandı. *Skar*. Dönüp sesin nereden geldiğini anlamaya çalıştı ama ayırt etmesi imkânsızdı.

Skar'ı bulmak ve yüzyıllar sonra ejderhasıyla yeniden bir araya gelmek için umutsuzca çayıra doğru ilerledi. Kadını da peşinden sürükledi ama daha birkaç adım atmamıştı ki kadın onu kavrayıp sırtına atladı ve boynunu dirseğine hapsederek olabildiğince sert bir şekilde sıktı.

Khyros sendeleyerek çimlerin üzerine düştü. Duruşunu genişleterek onu üzerinden atmak için vücudunu büktü ama Khyros kendi ağırlığını kaldırarak olarak kullanıp onu da kendisiyle birlikte yuvarlamak için kendini aşağıya savurdu.

Şiddetli bir boğuşma içinde birbirlerinin üzerinde yuvarlandılar, bol miktarda kumaşın tırtıklı sesi aralarında sıkışıp yırtıldı, ta ki daha ağır olduğu belli olan Khyros onu sırt üstü yatırıp elini boynuna atana kadar.

"Kıpırdama," diye bağırdı, öfkeyle.

Kadın reddetti, nefes nefeseyken hâlâ Khyros'a doğru kıvranıyordu, gözlerindeki öfke Khyros'a baktıkça daha da derinleşiyordu. Kumaş hâlâ burun köprüsünde ve aşağıdaydı ama Khyros için en ilginç olan gözleriydi. Gerçekten de çok güzellerdi ama içlerinde nefret, öfke, aşağılama, korku ve merakın bir karışımı vardı ve hepsi de ona bakıyordu.

"Nerede o?" diye sordu.

Şimdi hırıltılar çıkarıyordu, açıkça yorulmuştu ama hâlâ onunla mücadele ediyordu.

"Konuş! Bana onun nerede olduğunu söyle!" Khyros konuşurken, daha önce dikkatini dağıtan kokunun etrafını sardığını fark etti. Koyu, baştan çıkarıcı, tatlı ama bir o kadar da keskin.... Bu o kokuydu. Onun kokusunu içine çekti ve içindeki o sarsıcı vahşilik yoğunlaştı, boyu çoktan sertleşmişti. Ağzı kurduğunda bunun uyarılma olduğunu fark etti... güçlü, önlenemez, vahşi bir uyarılma. Zihni daha farkına varmadan vücudu onu lezzetli bir şey olarak tanımıştı.

Daha fazlasına ihtiyaç duyarak burnunu kızın boynuna gömdü ve kızın kokusu onu sardı, duyularına doldu, sarhoş edici ve baştan çıkarıcıydı. Alçak sesle hırladı, ihtiyacı ilkel bir aciliyete dönüştü - başka hiçbir şeye benzemeyen bir özlem.

"Hayır!" Kız onun altında kıpırdanırken kelime boğucu bir iniltiyle ağzından kaçtı ama adam kızdan sızan uyarılmanın kokusunu alabiliyordu.

saklayamıyordu. Kıvrıldı, ön tarafına döndü ve bir avuç ot kaparak onun altından çıkmaya çalıştı ama yırtık paçavraları vücudunun her iki yanından düşerek çıplak sırtını ve kıcını ortaya çıkardı; kusursuz sepya kahverengisinin pürüzsüz, kıvrımlı tepeleri ve vadileri.

Bir eliyle onu kalçalarından tutup kaldırdı, diğer eliyle çimlerin üzerine eğildi ve burnunu teninde gezdirdi. Savaşlarından kalan ter, onun zaten muhteşem olan kokusunu daha da güzelleştirmişti. bir noktayı ısırmadan ve tuzlu etini ağzına almadan önce bundan zevk aldı. Adam, dişlerinin şeklini yansıtan çürükler oluşana kadar dişlerini tenine geçirirken kadın inledi. Dili omurganın kıvrımında gezinerek başka bir nokta buldu, sonra bir tane daha ve bir tane daha. Kadının sırtındaki kavis ve titreme onu memnun etti, aynı şekilde kesik yanağındaki kızgın koyu izlerin ve kan damlalarının teninde bıraktığı izi görmek de onu memnun etti. Sırtından aşağı doğru inerken, kızın derinleşen *kon* kokusuyla hırladı. Küçük savaşçı ıslanmıştı.

Ayağa kalkarak kadının kık yanaklarını ayırdı ve görebilmek için onu dizlerinin üzerine kaldırdı. Sadece ıslak değildi; sırlıslıklandı, kalçalarına kaygan bir sıvı bulaşmıştı, *konisi* şişmiş ve parlıyordu. İhtiyacının muhteşem ve karmaşık kokusu enfesti. Adam bir eliyle kemerini çözerken, kadın da kendini onun elinden kurtarmaya çalışıyordu. Göğsünde bir eğlence ipliği dalgalandı. Dizlerini daha geniş açıp kalçalarını eğerken, müstehcen bir şekilde damlarken ve her alfanın ihtiyacı olan bir omega olarak tanıdığı o sızlanmayı çıkarırken bile hala onunla savaşmaya çalışıyordu. Onu becermemek suç olurdu.

Adam onu omuzlarından aşağı iterek yere doğru sıkıca tuttu ve kadın sessiz bir beklentiyle mırıldanarak hareketsiz kaldı.

Tek bir hamleyle onu mızrakladı, onun lezzetli, rahat ve ıslak sıcaklığından aldığı zevk içini sardı. Kadın haykırdı, başı geriye gitti, yumrukları çimenleri çekti. Adam kanalının kenarına kadar kaydı ve kadın sanki onu içeride tutmaya çalışıyormuş gibi bir iniltiyle geri çekildi. Gülümseyerek tekrar soktu. Ve tekrar, ve tekrar güçlü, ıslak darbeler vücudunu sarsana, onu dizleri ve dirsekleri üzerinde sallayana kadar. Kanalı onu o kadar mükemmel, o kadar sıkı sıkıyordu ki, bir an için zevk diğer tüm hisleri kör etti.

Khyros onun kalçalarını kavradı, etinin ellerini tatmin edici bir şekilde doldurması boğazında hırıltılı bir ses çıkardı, bol ve esnek ama sağlam, kıcının sallanması onu en az tutamadığı inilti kadar memnun ediyordu. Sonra kolunun altında çalıştığını fark etti, açıkça kendini tatmin ediyordu ve bir

Kızgınlık dalgası kontrol edemediği cinselliği daha da derinleştirdi. Kendi iradesini ortaya koymak ve onunkini yerinden etmek için eline geçen her fırsatı değerlendirdi ve buna izin vermeyecekti. Yetenekli bir savaşçı olabilirdi ama kadının zevki onun sorumluluğundaydı ve bunu şimdi ve onu her becerdiğinde öğrenecekti.

Bir hırıltıyla kızın kolunu çekerek sardı ve onu orada tutarak güvenini artırdı, ta ki kıza sert ve derin bir darbe indirene kadar, kalçaları kızın yuvarlak kıkına çarparken kayganlığı taşaklarına sıçradı. Kadının inlemeleri gırtlaktan ve derinden gelen güçlü nefes verişlere dönüştü ama kadın dönüp ona baktı; göğsünü sıkıkmak ve çıkık meme ucunu çekmek için paçavralarını çıkarırken gözlerindeki öfke şimdi ateşli bir küçümsemeye dönüşmüştü. Khyros kükredi, gözleri parlayarak onu sıkıştırdı, karşısındaki kadın savaşçının ötesini düşünemiyordu, meydan okumasıyla onunla alay ediyor, hâkimiyetine meydan okuyordu. Diğer kolunu da tutarak arkasına itti ve bileklerini birleştirdi. Kadın ona küfretti, yanağı çimlerin üzerinde ellerini kurtarmak için mücadele etti.

Ona yaklaşıp arkasına yaslanan Khyros, yüzünü yerden kaldırması için onu bileklerinden geriye doğru çekti ve onu terk edilmiş, sert ve kaba bir şekilde becerdi, onu başka hiçbir uyarıcı olmadan horozuna katlanmaya zorlarken sapkın bir zevk aldı. Bu tam olarak bir ceza sayılmazdı. Küfürleri güzel, inlemelere dönüştü, morarmış sırtı her darbede dalgalandı ve zevki arttıkça kalçaları daha fazlası için yuvarlandı.

Sonunda Khyros, kaygan kıvrımlarının arasına gizlenmiş hassas demetini bulmak için bir elini altına soktu ve onu kenara gönderdi. Çılgılık atarken kanalı sıkışıyor, doruk noktası sonsuz bir titreme ve seğirme serisinde onun üzerinde zirve yapıyor ve sonra bir kaygan fışkıрма her tarafına fışkırıyordu. Bu Khyros için yeterli değildi.

Çekerek bileklerini serbest bıraktı ve onu sırt üstü çevirdi, etli kalçalarını karnına bastırırken tekrar içine daldı. Sonunda uysallaştı, inledi ve dizleri kendi isteğiyle daha geniş açıldığında inledi, kalçaları her itme ile onu karşılamak için yükseldi, aralarındaki fokurdayan squelches, homurtularına ve pantolonuna iffetsiz, hızlı bir şekilde eşlik etti.

Aletini kadının içine sokup çıkarırken öne doğru eğildi ve meme ucunu ağzına aldı, dilini üzerinde gezdirdi, sertçe emerken döndürdü ve taciz etti. Vücudu titrerken tırnakları adamın omuzlarına saplandı.

tekrar, vücudu gerildi ve kamburlaştı, yalvarırken göğüslerini adamın yüzüne doğru itti.

Onun teslimiyetinden memnun olan Khyros rahat durmadı, orgazmı boyunca ona bindi ve kendi orgazmını kovaladı. Zirveye ulaştığında, çekip karnına ve göğüslerine dökülmeden önce bir kez daha boynunun enfes kokusunu aradı ve önünü talep etti. Gözlerini ondan ayıramadan onun sikini çalıştırmasını, tohumunun son damlalarını üzerine akıtmasını izledi.

Khyros onun yanında yere çöktü ve onu kendine çekerek başını pazılarına yasladı, dağınık saçlarıyla yastıkladı ve vücudunu onunkine bastırdı. Nefes alış verişleri sakinleştiğinde, Khyros hâlâ kızın yüzünü örten örtüyü çekerek nihayet kızın yüzünü ona gösterdi.

Kadının nefes kesici bir güzelliğe sahip olmasına bu kadar şaşırmaması gerekirdi ama bir kez daha hayret dolu bir sessizliğe büründü. Burnu sevimli bir düğme şeklinde kıvrılmıştı ama yüksek elmacık kemikleri ve dolgun dudakları, gözleriyle birlikte onu hem muhteşem hem de baştan çıkarıcı gösteriyordu. Bu, büyüleyici olmak, etrafındakilerin dikkatini ve hayranlığını çekmek için yaratılmış bir kadının yüzüydü.

Akılsızca uzun bir süre ona baktı, yüzündeki her özelliği incelerken o da onu inceledi, gözlerinde garip bir merak vardı.

"Khyros!"

Khyros isminin sesiyle başını kaldırdığında kollarındaki kadın gerildi ve hemen ondan uzaklaşmaya çalıştı. Onu uyarıcı bir hırıltıyla geri çekti ve sesin kaynağını aradı.

"Khyros!" Sethorn ve Elora denizin üzerinde, sahilden biraz uzakta süzülüyorlardı. Ejderhaları yoktu ama Elora'nın kolları uzanmış, avuç içleri dışa dönüktü. Elora'nın yeteneğini kullanarak bariyeri aşmanın bir yolunu bulmuş olmalıydılar. Elora ejderha olmadan da ustaca uçabiliyordu.

", " diye bağırdı Sethorn. "Bunu uzun süre açık tutamayız ve geri dönebilir miyiz bilmiyorum."

Khyros ayağa kalktı ve yarı giyinik savaşçı kadını da yanında sürükledi. Onu kendine yakın tutarak zihnini odakladı ve sessizce fırlatarak ikisini de havaya kaldırıp Elora'ya doğru götürdü.

"Nerede o?" Sethorn yaklaşp onlara bakarken sordu. "Onu bulabildiniz mi?"

"Hayır." Khyros çenesini sıktı. "Ama buradaki tutsağım döndüğümüzde bana onun nerede olduğunu söyleyecek."

Sethorn kollarındaki kadına bakarken kaşlarını çatı ama soru sorması için zaman yoktu. Elora'nın büyüü onları sarıp sarmaladı ve kendine çekti ama Khyros onun yüzündeki gerginliği fark etti. Dönerek hepsini denizin üzerine geri çekti ve havada süzülene kadar hızlarını arttırdı.

"Sana hiçbir şey söylemeyeceğim."

Khyros göğsüne yaslanan kadına baktı ve bir kez daha onun öfke dolu bakışlarıyla karşılaştı.

Kızgınlık içini sızlattı, ama ona dik dik bakarken birkaç şeyin farkına vardı.

Bu kadının Skar'ın kayboluşuyla ilgisi ne olursa olsun, onu tutuyordu. Skar'ı koruduğu gerçeğinin yanı sıra, kadın ilgi çekici bir gizemdi. Nasıl dövüşüleceğini nereden öğrenmişti? Adaya nasıl gelmişti ve nasıl bu kadar uzun süre hayatta kalabilmişti? Nereden gelmişti? Neden ona meydan okumaya hakkı olduğunu düşünüyordu? Cevaplanması gereken o kadar çok soru vardı ki. Ayrıca, onun *kon* ile işi henüz bitmemişti.

Karşılaşmalarının ilkel doğası şaşırtıcı ama inanılmaz derecede memnun edici bir olaydı. En son ne zaman böyle bir deneyim yaşadığını bilmiyordu, muhtemelen hiç yaşamamıştı. Elbette, saygıdeğer Vattoro klanının başı, Tanrıça'nın onaylanmış gözdesi olarak, kendisine ilgi duyan pek çok kadın olmuştu. Ama hiçbir zaman Sethorn gibi tapılmakla ya da Nyro'nun yaptığı gibi anlamsız bir yatağa girmekle ilgilenmemişti. *Kon'aya'larını* - ininde bir yuva karşılığında temel dürtülerine ve zevklerine hizmet eden kadınları - ihtiyaç duydukça kullandı ama onları sık sık değiştirdi. Skar'ı kaybettikten sonra, ininde tuttuğu asa konusunda çok titiz davranmaya başladı, o zaman varoluşunun işkencesi bu tür faaliyetlerle hafifletilemeyecek kadar yoğundu. Ancak, daha önce hiçbir kadına bu kadar tepki vermemişti, bu yüzden Skar'ın yakalanmasına karıştığı için kaderini belirlemeden önce ondan dilediği kadar ve dilediği şekilde yararlanma hakkını saklı tuttu.

Fark ettiği bir başka şey de buydu. Genelde onu rahatsız eden ağırlık adaya vardığında biraz azalmıştı. Skar'a yakın olduğu için olabilirdi ama emin değildi. Her iki durumda da, her şey canlı ve mevcut hissediyordu, her yere yayılan ağırlık arka planda kayboluyordu. Doğru yerde olduğunu biliyordu.

Son olarak, bu kadın onun kim olduğunu biliyor gibiydi, bu yüzden ejderhasının neden alındığına dair bir açıklaması olabilirdi. Kadının elinde pek çok cevap vardı ama bunları bulacak kişi *o olmalıydı*. Kardeşlerinin ona işkence etmesi ya da sorgulaması fikri onu rahatsız ediyordu. Onun içini ve dışını çoktan işaretlemişti ve yapılması gerekeni yapacak olan da oydu.

Bakışlarını onunkilere dikti, meydan okurcasına.

Bir hırıltı çıkardı. "Seni o bariyerin içine atıp boğulana kadar sikmem gerekse bile bana bilmem gereken her şeyi anlatacaksın." Ağzı gerilirken gözleri o dolgun dudaklara kayd.

kaçırdı. "Senden nefret ediyorum," diye fısıldadı.

Kadının küstahlığı karşısında öfkeye kapıldı. *Dan askha'sını* esaret altına alan biri hakkında ne düşündüğünü sanıyordu? Kadının çenesinden tutarak başını kendine doğru çekti ve gözlerini kadının gözlerine dikti. "Ve ben de seni, küçük savaşçı."

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

KHYROS

("bana," dedi Khyros, baş kâhyası Hatheyla odaya girdiği anda.

Alet ve tıbbi malzemelerin bulunduğu tepsiyi masanın üzerine koymadan önce iksir odasında olmasına şaşırarak durakladı. "Biraz susuz kalmış ve yetersiz beslenmiş ama çok kötü durumda değil. Diyetini yeterince çeşitlendirmemiş ama fiziksel olarak mükemmel durumda. Bir tür savaşta önemli bir eğitim almış gibi görünüyor ve vücudu bu eforu yansıtıyor." Tereddüt etti.

"Ne oldu?" Khyros sordu.

"Şey, lordum, o... belli ki siz... şey... yakın-" diye homurdandı

Khyros. "Evet. Başka?"

"Vücudunun çeşitli yerlerinde yüzeysel yaralar var, sanki çok fazla fiziksel aktivite yapmış ya da açık havada bulunmuş gibi, ama aynı zamanda zamanla iyileşmiş bazı ciddi yaralar da var. Parmaklarındaki deri, elleriyle çok çalışmış gibi nasırlaşmış. Vücudunda iyileşmiş eski yaralar var. Acıya tepki vermiyor gibi görünüyor ve konuşmayı reddediyor. Yıkandı ve hissettiği rahatsızlığı hafifletmek için bir iksir, ayrıca bir kadeh su ve yemek verdim."

"Ve?"

"İksiri ve suyu içti. Yemek yemedi." Khyros başını

salladı. "Başka ne yaptı?"

"Yaşını tespit edemiyorum ama en güzel çağında ve tüm işaretler onun bir omega olduğunu gösteriyor. Kıyafetleri... garip. Malzemesi alışılmadık ama daha önce gördüğümü biliyorum. İnceliyorum. Ona basit bir tunik giydirdim.

onu alt mağaralarda sakın tutmalı ve size de uygun gördüğünüz şekilde onu sorgulama özgürlüğü vermeli."

Khyros başını salladı. "Güzel. Onun yemeklerinden ve genel sağlığını izlemekten sen sorumlusun. Ben aksini söylemedikçe onu iyi tut."

Kadın başını salladı ve adam gitmek için döndü.

"Lordum, bekleyin," diye seslendi Hatheyla. Adamın yüzünü işaret etti. "Tedavi edilmeniz gerekiyor."

Khyros yanağına dokundu. O yarayı unutmuştu. "Sorun değil. Yıkayıp temiz tutacağım."

Kadın ona baktı. "Bunun için çok derin. Enfeksiyon kapmadığından emin olmam gerek. Ve kalıcı bir yara izi bırakmadığından emin olmak için önümüzdeki birkaç gün boyunca beni görmeniz gerekecek."

"Hayır, yara izi umurumda değil." Khyros kaşlarını çatı. "Yapacak işlerim var." Hatheyla masasının yanındaki koltuğu işaret etti. "Sadece bir dakika sürecek."

Khyros içinden küfretti ama koltuğa oturdu. Hatheyla önemli olduğunu düşünmediği bir konuda nadiren ısrar ederdi ve onun uzmanlığına güvenirdi. Yine de Hatheyla çalışmaya başladığında ona karanlık bir bakış fırlattı.

Esirini görmek istiyordu. Yolculuğun geri kalanında sessizdi ve hatta uçarlarken vücudunu onunkine yaslayarak rahatlamıştı. İnine indiklerinde ya da onu bir hücreye koyduğunda şaşırılmış görünmüyordu. Onun hakkındaki merakı her an artıyordu ve Hatheyla'nın muayenesi ona onun hakkında işe yarar bir şey söylememişti, bu yüzden hala bir gizemdi.

Hatheyla dikişini bitirmek üzereydi ki kapı çalındı. "Girin," dedi.

Khyros'u arayan bir kâhya içeri girdi. "Kardeşiniz sizinle konuşmak istiyor lordum."

Khyros kaşlarını kaldırdı. "Hâlâ burada mı?"

Kâhya başıyla onayladı. "O senin ofisinde."

Hatheyla'ya döndü. "İşin bitti mi?"

İçini çekti ve ona bir iksir şişesi uzattı. "En azından iyileşmene yardımcı olması için bunu al. Daha sonra gelip seni bulacağım."

Ofisine gitmeden önce şişenin içindekileri tek seferde ağzına attı.

İçeri girdiğinde Sethorn yalnızdı, bu da Uraya'yı bırakmak için inine gittiği anlamına geliyordu.

"Kardeşim," diye selamladı masasına doğru yürürken.

"Bana ne olduğunu anlat, Khyros. Kim o kadın?"

"O adadaydı." Khyros iki bardak ve bir şişe içki çıkardı.
zmul.

"Yani onu becermeye mi karar verdin?" Sethorn şaşkın bir ifadeyle sordu. Khyros dökerken ona bir bakış fırlattı.

"İkinizin de kokusunu alabiliyorum," diye ısrar etti. "Adaya geldikten sonra birkaç saat içinde bir kadını becermeyi nasıl başardınız?"

Khyros kardeşine bir bardak uzatarak, "Bir anda oldu," dedi. "Bana saldırdı ve kavga ettik." Düşünceli bir şekilde başını eğdi. "Ve sonra seviştik." Bir yudum *zmul* aldı. "yenededik. Arta kalan saldırganlığın doğal bir kullanımıydı."

Sethorn ona baktı, yüzünde inançsızlık vardı. "Khyros, sen rastgele kadınlarla yatmazsın."

"Biliyorum. Ama ne dediğimi duydun mu? Birbirimizi yenemeyiz, en azından düello açısından." Khyros bir lokma daha aldı ve Sethorn'un yüz ifadesinin kararmasını izledi.

Hırlayarak bardağını kavradı. "Kim o?"

"Bilmiyorum."

"Skar'a ne yaptı?"

"Bilmiyorum. Kükreyişimi çok uzaklardan yankıladığını duydum ama nerede olduğunu bilmiyordum ve bana gelmedi. Onu bulmak için zaman yoktu. Onu doğru dürüst sorgulama fırsatı bulamadan sen geldin." Khyros bir lokma daha aldı. Skar'ın kükremesini yeniden duymak saf bir keyifti, hem keyif hem de rahatlama. Sadece hayatta değildi, aynı zamanda Khyros'un kükremesine önemli bir mesafeden karşılık verebilecek enerjiye de sahipti. "Onu becermemiş olsaydım bile, siz gelene kadar onu asla bulamazdım. Ve muhtemelen siz geldiğinizde ben sahilde olmazdım."

Sethorn bir lokma aldı ve düşüncelere daldı. "Şimdi ne yapmayı planlıyorsun?" diye sordu uzun bir süre sonra. "Onu sorgulamak mı?" Sırıttı. "Onu becermek mi?"

"İkisi de." Khyros bardağını boşalttı. "Rahatladığı tek an benim sikimin üzerinde olduğu andı."

Sethorn alay etti ve sonra kaşlarını çatı. "Bunun kasıtlı olduğunu mu düşünüyorsun?"

Khyros ona bir bakış fırlattı, öneriden hoşlanmamıştı ama mantığını tartışamıyordu. "Hayır. Öyle olsa bile, tight *kon* olsun ya da olmasın, ejderhamı elimden almaya çalışan hiçbir kadının ilgisini çekmeyeceğim."

Sethorn kaşlarını kaldırdı. "Bazen o kadar kolay olmuyor."

"Bu bir prensiptir. Bir kadın yatakta ne kadar zevkli olursa olsun, iyi bir sevişme için affedilemeyecek veya göz ardı edilemeyecek bazı şeyler vardır."

Sethorn boğazının arkasından bir ses çıkararak başını salladı. "Sadece dikkatli olun. Onun kim olduğunu, kiminle çalışıyor olabileceğini ya da Skar'ın kaybolmasıyla neden ilgisi olduğunu bilmiyoruz."

Khyros kabul etti ve onlara bir içki daha doldurdu.

Sethorn, "Diğerlerine neler olduğunu anlatacağım," dedi, "ama onlar da görüşmek isteyeceklerdir."

"Tamam, ama herkes iyileşsin ve *dan askhalarının* iyi olduğundan emin olsun. Birkaç gün sonra buluşalım."

Khyros mahkûmunu görmeye gitti.

Onu inindeki alt mağaralarda, sürekli izlenebileceği bir hücreye koymuştu. Dışarı çıkmaya karar verirse onu gerçekten durdurabilecek personeli yoktu - aslında hepsinden daha yetenekliydi- ama onu çabucak uyarabilirdi. Neyse ki bir kez hücre sine girdiğinde kaçması çok zor olacaktı. Her ihtimale karşı onu durdurmak için kâhyalara alt mağaraların etrafında büyü lü bir koruma alanı yarattırmıştı.

Dışarıda durmuş, parmaklıkların ardından onu izliyordu.

Yerde kıvrılmış, kollarını dizlerine dolamış, yan tarafındaki duvara yaslanmıştı. Saçlarını arkadan bağlamış, yüzünü ve omuzlarını açıkta bırakacak şekilde dağınık bir demet haline getirmişti. Hatheyla ona sade bir tunik giydirmişti, neyse ki düzgün bacakları görünmüyordu ama kısa bir masa dışında hücrede yanında olan tek şey buydu. Gözleri kapalıydı ama adam geldikten birkaç dakika sonra gözlerini açtı ve adamın bakışlarıyla buluştu.

O vahşi uyarılma sanki hiç gitmemiş gibi içine işledi. *Yedi'nin yanında, o son derece çarpıcı*. Ne kadar iğrenç bir birey olsa da, güzelliği ve cazibesi eşsizdi. Sinirlenen Khyros, Sethorn'un onun niyetleri hakkındaki önerisini hatırlayarak bu düşünceyi bir kenara itti. Dikkatinin dağılmasına ya da kandırılmasına izin vermeyecekti. "Adın ne senin?"

Beklediği gibi hiçbir şey

söylemedi. "Ejderham nerede?"

Bir sessizlik daha.

Sanki onu ilk kez tam olarak görüyormuş gibi gözleri onun üzerinde gezindi. Yüz ifadesini izlemek ilginçti; korkmadığı belliydi ama yakalandığı için üzgün de görünmüyordu. Adada var olan öfke sönmüş gibiydi ama Khyros'u biraz merak ve biraz da merakla izliyordu - sanki Khyros'la ilgili sorular üzerinde düşünüyormuş gibi. Khyros'a bilmek istediklerini asla söylemeyeceğini daha önce söylememiş olsaydı ilgisini çekebilirdi.

Hücrenin kapısını açarak içeri girdi ve küçük savaştı aniden temkinli davranarak biraz doğruldu.

Ona doğru yürüdü, ayağa kaldırmadan önce uzun bir süre ona baktı. Onu kendi etrafında döndürerek, yanında getirdiği bir iple bileklerini birbirine bağladı.

Ona karşı koymaya çalışmadı ve arkasını döndüğünde ona baktı, gözleri o tuhaf bakışıyla yüzünü taradı. Bir an için Khyros'un içine bir kuşku düştü. Neden adada onunla dövüşmeye bu kadar hevesliydi de şimdi gerçekten yakalandığı için uğraşmak istemiyordu? Bu kadınla ilgili hiçbir şey mantıklı gelmiyordu.

Kokusu burnuna sızdı, tıpkı daha önce olduğu gibi zengin ve muhteşemdi, ama o bunu görmezden geldi. İlerleyerek, sırtı duvara çarpana kadar onu geriye doğru zorladı.

Elleri arkadan bağlarken, göğüsleri tünığe bastırıp şeklini vurgularken, Khyros kendine bir an oyalanmak için izin verdi. Adadayken onun meme uçlarını yeterince emmemişti ve bu düşünce ağzını sulandırdı; içindeki uyarılma sert bir özleme dönüştü. Ama bunun için burada değildi. En azından bugün için.

Onu kendi bedeniyle duvara yasladı, aşağıya bakarken elini duvarın üzerine koydu.

"Adın ne?" diye sordu, bir elini tünığinin eteklerinde gezdirerek.

Gözleri büyüdü ama hiçbir şey söylemedi.

Parmaklarını kadının bacaklarının arasına daldırarak tümseğini okşadı.

"Senin adın ne?"

Sonunda gözlerinde o güzel öfke belirdi ama hiçbir şey söylemedi.

Parmaklarını kıvrımlarına bastırarak, dokunuşunu sıkılaştırmadan önce yumuşak etinin üzerinde gezdirdi; daireler çizerek, okşayarak, fırçalayarak ve fiskeleyerek.

Bakışlarını onunkilere dikti, nefes alış veriş hızlandıkça öfkesi de derinleşiyordu. Kısa süre sonra parmaklarından kadının kaygan sıvısı damlıyordu ve kadının baş döndürücü kokusu adamın vücuduna işlemişti.

Tabii ki vücudu tepki verdi, ama aleti uzadığında ve boğazında kaynayan hırıltı onun rızası olmadan serbest kalma tehdidinde bulunduğu bile bunu fark etmedi.

Sonunda yenik düştü, adamın bedenine karşı kıvranıyor, kalçaları adamın parmaklarına yardım etmek için dalgalanıyor, boğazından iniltieler yükseliyordu. Ama kadın inleyip yüzü buruşurken, adam elini çekip ondan bir adım uzaklaştı.

Nefes nefese gözlerini açtı, adamın nerede olduğunu görünce şaşkınlığı daha da arttı.

Khyros daha sonra kapıyı arkasından kilitleyerek hücreden çıktı.

Adada sahip olduğu güçlü öfke doğrudan ona yönelmiş, meme uçları sertleşmiş ve uylukları birbirine bastırılmış, şüphesiz *konundan* damlayan kayganlığa bulaşmış bir şekilde ona baktı.

Khyros, içini kaplayan karanlık bir memnuniyetle oradan ayrıldı.

Ertesi gün de aynıydı. Khyros ona aynı basit soruyu sordu ve cevap vermeyince hücreesine girdi.

Kendini tatmin etmemesi için gece boyunca bileklerinin bağlı kalması talimatını verdiğinden, ona bir kadeh su götürdü ve dudaklarına götürdü.

Derin derin içti, açıkça susamıştı ve kadeh boşaldığında onu duvara doğru itti, parmakları tekrar bacaklarının arasında yerini buldu.

"Adın ne senin?" Parmakları kızın hassas bedeninde yavaşça gezinirken kız seğirdi ve cevabını ağzında tutabilmek için kendini zorlarcasına dudağını ısırdı.

Khyros'un parmakları, kız bir kez daha elini becerene kadar arttı, ancak doruk noktası onu ele geçirmek üzereyken tekrar geri çekildi. Onu bu halde izlemekten derin bir zevk alıyordu. Hiç bu kadar görkemli bir şey görmemişti.

Ona doğru geri adım atarak, sırılsıklam olmuş parmaklarını ağzına soktu ve kadın onları hevesle emdi, dili üzerinde dönerken öfkeli gözleri hâlâ onun üzerindeydi. Bu kez, boğazından gelen tatmin dolu hırıltılı sese engel olamadı, kadının görüntüsü ve kokusu karşısında vahşi bir tahrik duygusuna kapıldı.

Ertesi gün de hemen hemen aynıydı, tek fark onu kucağına oturttu ve önce karnını doyurdu. Kız, adamın tahmin ettiği gibi reddetmedi. Aslında, onun üzerinde oturmaktan hoşlanıyor gibiydi. Adam yahniyi kaşıkla ağzına götürürken rahat bir sessizlik içinde oturdular.

Günler geçtikçe kardeşleriyle buluşmayı ertelemeye devam etti, hepsi aynı kalıptaydı, ama her gün açıkça daha fazla hayal kırıklığına uğruyordu. O da öyle.

Gecelerini ve bazen de öğleden sonralarını eli sikinde, onun kokusunu, inlemelerini ve günün erken saatlerinde hissettiklerini aklının bir köşesinde tutarak geçiriyordu. Umutsuzca ondan daha fazlasını istiyordu.

-Meme uçlarını ısırmak, onu iyice ayırmak ve sertçe düğümlemek, kalçalarında ve kıkırda toplanan kayganlığı yalamak. Dilinin bacaklarının arasında bulacağı tadın merakı onu rahatsız ediyordu ve yapmaya çalıştığı şeyi bozmamak için onu ziyaret etmeden önce tohumunu birkaç kez dökmek zorunda kaldı.

Hatheyta'nın söylediklerine bakılırsa, küçük savaşçısı fiziksel acıdan korkmuyordu ve buna tepki vermiyordu, ki bu da belli ki hatırı sayılır bir eğitim aldığı düşünüldüğünde sürpriz değildi. Yani ona geleneksel yöntemlerle işkence etmek zaman kaybı olacaktı. Ama omega içgüdülerine, yani boyun eğme ihtiyacına, bir alfaya karşı doğal tepkisine karşı koyamadığını ona adada zaten göstermişti. Bu onun avantajına kullanabileceği tek alandı.

Parmakları onun üzerindeyken vücudunun masum kısımlarını emmeye başladı; kulağını, omzunu, dizini, ağzının hiçbir zaman gerçekten istediği yerde olmamasından duyduğu hayal kırıklığı inlemelerinin tadını çıkarıyordu.

Kısa süre içinde mutsuz, öfkeli ve içine kapanık bir hale geldi. Yemek yemeyi reddediyor ve ona her uzandığında ondan kaçmaya çalışıyordu. Ayrıca güçlü bir orgazmın eşiğindeydi. Ne kadar hafif olursa olsun herhangi bir dokunuşun onu harekete geçireceğini bilen Khyros birkaç kez hücrelerine girmedi, sadece dışarıda volta atıp onu izledi ve bariz işkencesinin tadını çıkardı.

Bir keresinde hücrenin dışında durdu ve pantolonunun kemerini çözdü. Küçük savaşçı dondu kaldı, gözleri pantolonundan kurtulan sikiyleydi. Adam okşamaya başlayınca yaklaştı, parmaklıklara gelene kadar ilerledi ve sonra dizlerinin üzerine çöktü, gözleri onunkilere kayarak sessizce yalvardı.

Khyros bu manzara karşısında inledi, çalışıyor, dönüyor, daha hızlı çekiyordu.

Adam doruğa ulaştığında, kadın daha da yaklaştı, adam parmaklıklara ve onun üzerine fışkırırken yüzünü parmaklıklara dayadı.

Nefes alış verişi sakınleşince kendini kenara çekti ve alaycı bir ifadeyle onu izledi. Ve sonra, tek bir soru sormadan ya da ona dokunmadan oradan ayrıldı.

Sonunda, bir sabah odaya girdiğinde onu yerde kıvrılmış, bacaklarını umutsuzca birbirine bastırmış, kalçaları sanki kendi orgazmını uyarmanın bir yolunu bulmaya çalışıyormuş gibi dönerken buldu. İçeri girdiğinde onu fark etmemişti ama diz çöküp onu sırtüstü çevirip bacaklarını açtığında küçük bir hırıltı çıkarmış ve onu tekmelemeye çalışmıştı.

Bir eğlence baloncuğu göğsünü gıdıkladı.

Onu kendine yaklaştırdı, yayılmasını sağladı ve tuniğini yukarı çekerek güzel göğüslerini ve sert meme uçlarını ortaya çıkardı. Önündeki manzaranın tadını çıkarmak için bir an durdu, meme uçlarını ısırp emmek için alçalmadan önce, sonra yapışkan uyluklarına doğru ilerledi.

Bir kalçasını öptü, dudaklarına kaygan bir sıvı bulaştı. "Adın ne senin?"

Yarı hıçkırık, yarı iniltiyle karşılık verince, dilini uyluğu boyunca kokulu yarığına doğru sürükledi.

Kızın üzerinde gezinirken, nefesi kızın ıslaklığında, tekrar sordu. "Adın ne senin?"

Kesik kesik nefes alarak bir kelime söyledi.

"Ne?" diye sordu, kıpırdamadan.

"Azenyah."

Hırıltılı, tatmin olmuş bir ses çıkardı ve onun yarığı boyunca dilini gezdirdi, iniltisi neredeyse onunki kadar yüksekti. Bilerek ve işkenceyle denemekten kaçındığı onun tadı, hayal ettiğinden çok daha enfesti. Aleti sarsıldı, ona ihtiyacı olan ve ondan istediği daha çok şey olduğunu hatırlattı
-Bu sadece başlangıçtı.

Azenyah mırıldandı ve mırıldandı, adam ziyafet çekerken sırtını eğdi, dili tomurcuğunun etrafında kıvrıldı, okşadı ve okşadı.

Sonra iki parmağının uçlarını girişinin kenarına bastırdı ve şişmiş kasları boyunca ovuşturdu. "Ejderham nerede?"

İnleyerek nefes aldı, kasları onu içine çekmek istercesine kasılıyordu. "Adada."

"Biliyorum, ama nerede?"

"Mağaralarda," diye nefes aldı. "Çoğunlukla adanın kuzeyindeki mağaralarda. Bataklıkları geçmeli ve alevini aramalısın."

"Güzel." Khyros bu kelimeyi kızın tenine mırıldandı ve kıvrımlarını tekrar ağzına alarak parmaklarını yavaşça sokup çıkararak bastırdı.

Nefesi kesildi, yüksek sesle inledi, kalçalarını daha fazlası için yukarı iterken dizleri genişledi.

"Neden onu koruyordun?"

Ağzından saçma sapan sözler döküldü ve Khyros onun kendisine daha fazla cevap veremeyecek kadar zevk içinde kaybolduğunu fark etti. Ağzını onun lezzetli *kon*'unun üzerine kapatarak öfkeyle yaladı ve emdi, parmaklarını onun dar kanalına pompaladı, doruğa ulaşmasının sadece birkaç dakika alacağını biliyordu.

Nefesi kesildi ve sonra çığlık attı, yüzünü sürerken tüm vücudu sarsılıyor, titriyor ve bükülüyor, *kon*'u onu ıslatıyordu.

Khyros kız hareketsiz kalana kadar devam etti, kızın demeti ağzında zonkluyordu, sonra parmaklarını çekti ve uzaklaştı. Uykulu ve akılsız, yerde gevşek bir şekilde yatıyordu, hala seğiriyor ve zirvesinin son kalıntılarında sarsılıyordu.

Khyros ayağa kalktı, eli çoktan pantolonundaki şişkinliğin üzerindeydi. Ona çarpma ve kendini rahatlatırken ondan bir orgazm daha çıkarma dürtüsü her zerresini yuttu, ama yine de kendini zorladı. Az önce kendini suçlamıştı. Şimdi ondan geri kalan bilgileri almak zor olmamalıydı ve o zaman bedelini ödeyecekti.

İçinde hayal kırıklığı, öfke ve hoşnutsuzluk karışımı bir duygu büyüdü ve kendine onun ne yaptığını hatırlatarak bu duyguya katlanmak için kendini zorladı. O kendi seçimini yapmıştı. Ve onun da kendi seçimini yapması gerekiyordu.

O gün toplantı için tapınağa girdiğinde ruh hali henüz düzelmemişti.

Klanın geri kalanı oradaydı ve kuzeyin kralını tartışıyorlardı ama o, konuştukları şeyin ayrıntılarına dikkat edemeyecek kadar düşünceleriyle meşguldü.

Toplantı sona ermek üzereyken Tyomar öne doğru eğildi. "Sorgulama iyi gitmiyor mu?"

Klanın geri kalanı sessizleşti ve beklentiyle ona bakmaya başladı. "İyi gidiyor. Fazla uzun sürmez."

"Bunu neden yaptığını söyledi mi?" Elora biraz hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. Her zaman herkesin içindeki iyiliği görmeye çalışırdı ve muhtemelen

Savaşçının bir açıklaması vardı. "Hayır, henüz değil."

"Ama o ne dedi kardeşim?" Nyro dedi ki. "Adadaki diğerleri ne olacak, kimin için çalışıyor ve bariyeri nasıl aşacağız? Zaten haftalar oldu."

"Bu zaman alır."

"Onu sorgulamak istiyorum," dedi Sethorn.

Khyros ona bir bakış fırlattı.

"Soramayacaksın." "Sorabilir miyim?" Oshali

öne doğru eğilerek sordu.

"Hayır."

Şaşkın bir sessizlik oldu.

"O..." Azenyah'ı açıklayacak bir kelime bulmaya çalıştı ama hiçbir kelime ona uymuyordu. Başka hiç kimsenin ondan bir şey alamayacağını biliyordu - o kadar kolay değildi.

"O ne, kardeşim?" Tyomar sessiz bir sesle sordu.

Khyros cevap vermedi ve ona bakmadı. Tyomar diğerlerine göre daha sezgisel davranma eğilimindeydi ve Khyros şu anda onun tarafından analiz edilmek istemiyordu. Nasıl hissettiğinden, içindeki duygu karmaşasının ne anlama geldiğinden bile emin değildi. O şimdiye kadar savaştığı tüm düşmanlardan daha kötüydü... ve yine de ondan daha fazlasını istiyordu. Onu bir daha becermemiş olmasına rağmen bu arzu daha da güçlenmişti. Onu öldürme fikri o kadar istenmeyen bir şeydi ki canını acıtiyordu ama bunu yapmak zorunda olduğunu biliyordu. Onu bu kadar çok istediği için kendine ve en başta bu işe bulaştığı için ona kızgındı.

"Onda görüldüğünden daha fazlası var," dedi sonunda. "Eninde sonunda her şeyi öğreneceğim."

Zendyor boğazını temizledi. "Bu konuyu açmamam konusunda uyarıldım ama bariyerde olanlar hakkında konuşmamız gerekiyor."

Sethorn ve Nyro derin bir iç çekerken, Tyomar başını salladı. Khyros onun bakışlarını tuttu. "Evet, biliyoruz."

"Tüm saygımla, kardeşim, bu ." "Bu benim kararımdı."

Zendyor derin bir nefes verdi, çenesi sertleşti. "Klanın başı olduğunuzu ve kararlarınızın sorgulanmayacağını ya da tartışılmayacağını biliyorum ama yaptığınız şey sadece sizinle ilgili değildi. Hepimizi etkiledi."

Elora bir elini Zendyor'un koluna koydu.

"Ejderhalarımız zaten saatlerdir suyun üzerinde olduğu için hepimiz savunmasız bir durumdaydık. Sen gittikten sonra daha da fazla zamanımız oldu."

Seni nasıl geri getireceğimi buldum. Elora gelmek için çok zorlandı ve-"

Khyros ayağa kalktı, içinde zaten var olan öfke alevlendi ve Zendyor'un sesi titredi. "Elora'nın nasıl bir baskı altında olduğunu farkındayım." Sesini yükseltmeden güçlü bir şekilde konuştu. "Ama ondan gelip beni almasını ben istemedim. *Kimsenin* beni bu kadar çabuk almaya geleceğini düşünmemiştim. Buraya dönüp düzgün bir plan yapmanı ve ancak bariyere güvenli bir şekilde nasıl gireceğini çözdükten sonra geri dönmeni bekledim." Masanın etrafına bakındı. "Bunun yerine paniğe kapılıp Elora'yı gönderdin ve hem onu hem de ejderhalarını riske attın."

Masanın etrafındaki herkes sessizdi.

"Aklından geçenin bu olduğunu nereden bilebilirdik ki?" Nyro kaşlarını çatarak söyledi. "Bunu bizimle paylaşmadın."

"Bunu yapmak zorunda değilim, Nyro!" Masanın etrafını işaret etti. "Sethorn, Oshali, Elora ve Tyomar var, onlar araştırıp uygulamak için fikirler üretebilirlerdi. Sen, Zendyor, Sethorn ve Uraya bir savaş ya da kurtarma stratejisi oluşturabilirdiniz, I'mya da gözden kaçırabileceğiniz şeyleri kontrol edebilirdi. Bariyerin içinde hayatta kalabileceğimi biliyordunuz, aceleye gerek yoktu. Hiçbiriniz bunu enine boyuna *düşünmek* için zaman ayırmadınız."

Tyomar öne doğru eğildi, dirseklerini masaya dayadı ve Khyros'a baktı. "Yine de bunların hepsi bize söylenebilirdi, Khyros. Bariyeri geçebileceğinin ya da adanın sana kucak açacağını hiçbir garantisi yoktu. Sanki bizden ayrılmak ve bir süre orada sıkışıp kalmak *istemişsin* gibi geliyor."

Khyros'un öfkesindeki sertlik kaybolmuş, yerini için için yanan bir kızgınlığa bırakmıştı. Bunda doğruluk payı var mıydı? "Hayır," dedi. "Benim durumumda klandaki devam eden pozisyonum hakkında konuşmamız gerektiğini düşünüyorum ama o şekilde gitmezdim. Orada Yorgynel'e ne olduğunu gördükten sonra Skar'ın hayatta olup olmadığını öğrenmem gerekiyordu."

Uraya kaşlarını çattı, önce Sethorn'a sonra da Khyros'a baktı. "Durumunuz nedir?"

"Khyros," diye homurdandı Sethorn, hoşnutsuzca.

Khyros bir an düşüncelere daldı. "Bu son olay klanımızla ilgili bir sorunun altını çizdi." Herkes onun bu sözleri karşısında gerildi. "Koşullar ne olursa olsun aceleci ve içgüdüsel davranan bir klan mıyız?"

"Biz dragorayız," dedi Zendyor. "Bu bizim doğamızda var-"

"Doğamızı biliyorum!" Khyros gürledi. "Bunca zaman doğamız sayesinde hayatta kaldık ama açık konuşayım. Rakiplerimizi alt edemezsek türümüzün en iyisi olduğumuzu iddia edemeyiz."

Masanın etrafındaki tüm kardeşleri kıllandı.

"Karşılaştığımız son gerçek meydan okuma 700 yıl önce insanlardan geldi ve *bizi yendiler*." Masanın etrafındaki herkese tek tek baktı. "Klanımız en güçlü biz olduğumuz için hayatta kalmış olabilir ama türümüzün geri kalanı yok oldu. Bu bizim için bir başarı değil. Birçok yönden yalnız ve savunmasızız. Hepimiz öyle değilmişiz gibi davranmayı seviyoruz ama doğuştan hakkımız olan büyüü bir şekilde çalan ve bunu bize karşı etkili bir şekilde kullanan iki insanı yenmek için mücadele ediyoruz."

Nyro homurdandı, oturduğu yerden kalkarken yüzüne karanlık çökmüştü. "Bunun nedeni hazırlıklı olmamamızdı, Khyros. Yeteneksiz olduğumuz için değil."

"Neredeyse ejderhanı öldürüyordu," diye karşılık verdi. "Eğer başarsaydı, hâlâ yetenekli olduğunu söyleyebilir miydin?"

Nyro cevap vermedi ama öfkesi yüzünden hiç gitmedi ve yumrukları masanın üzerinde sıkılaştı.

"Yani kanımız sayesinde hayatta kalmamızın şans ya da tesadüf olduğunu mu söylüyorsun?" Zendyor da ayağa kalkarak gürledi. "Gerçekten savaşmaktan ve kendimizi savunmaktan aciz olduğumuzu mu? Bizim hakkımızda böyle mi düşünüyorsun kardeşim?"

"Hayır."

"O zaman ne diyorsun?" Sethorn'un bakışları sertti. "O savaşta ne kadar sıkı mücadele ettiğimizi unuttun mu? Klanımızı ve müttefiklerimizi korumak için yaptığımız onca şeyi? Gördüğümüz onca ölümü, yok edilen onca ejderhayı ve bildiğimiz dünyamızın paramparça olduğunu?" O da ayağa kalktı. "Öyle mi?" diye havladı.

"Hayır, düşünmedim. Tek düşündüğüm bu."

"O zaman bu söylediğin haksızlık Khyros." Tyomar'ın sesi daha sakindi ama ses tonundaki öfke açıktı. Ayağa kalktı. "O savaşta nasıl savaştığımız için hâlâ buradayız ve bu sadece en güçlü olmakla ilgili değildi. Doğamızı kucaklamakla ilgiliydi."

Khyros yavaşça ayağa kalktı, kardeşlerine bakarken bir an sessiz kaldı. "O savaş hayatta kalmakla ilgiliydi. Kraliçe ve kralla birlikte yapmaya devam ettiğimiz gibi kendimizi savunuyorduk. Ama artık eskisi gibi bir klan değiliz." Odanın içinde kardeşlerinden hırıltılar yükseldi ama onları susturmak için bir elini kaldırdı. "Bak yanında kim oturuyor."

Tartışmayı hayranlıkla izleyen kardeşlerinin arkadaşları, üzerlerindeki ani ilgiden ürkererek gerildiler.

"Biz bir zamanlar olduğumuz klan değiliz," diye tekrarladı. "Boyutumuz neredeyse iki katına çıktı ve daha güçlüyüz. Hepinizin her türlü sorunumuza katkıda bulunabilecek yetenekli eşleri var - insanları anlayan eşler. Ve klanımız büyüyor. Oturup bize gelmelerini ve yavrularımıza zarar vermelerini beklemek yerine, aktif bir şekilde tehditleri arayıp bulmalı ve onları yok etmeliyiz."

Zendyor ve Nyro başlarıyla onayladılar.

"Elora için endişelendiğini biliyorum Zendyor, ama o aramızdaki en güçlü kişilerden biri. Ona ihtiyacımız var. Eğer kendini daha rahat hissetmek istiyorsan, onunla birlikte antrenman yap ki nelerin üstesinden gelebileceğini ve nerelerde desteğe ihtiyacı olabileceğini bilesin. Uraya da bu konuda yardımcı olabilir ama bunu kabul etmelisin."

Elora onun elini tuttuğunda Zendyor bir nefes verdi. Ona bakarak başını salladı ve elinin tersini dudaklarına bastırdı.

"Ölü bölgede olmak senin için nasıl bir şeydi Elora?" diye sordu Khyros.

"Tuhaftı," dedi. "Sürekli sıkıştıran bir basınç gibi... ama Ayrıca orada bir şey beni çağırıyor gibiydi. Ama-" Zendyor'a baktı. "-Geri döndüğümüzde, ne olabileceğini anlamak için tekrar içeri girmek istiyorum. Sana anlatmaya çalışırken dikkatimi veremedim."

Zendyor'un yüzü asıldı ama tekrar yerine oturdu ve Elora'yı kucağına çekerek ona sıkıca sarıldı.

"Şu ana kadar krala ulaşmak için yeterli hareket yapılmadı." Khyros konuyu tekrar İkiz Diyarlara çevirdi. "Biz kraliçeyle uğraşırken, onun bunca zamandır ne yaptığını bilmiyoruz ve o kendi haline bırakılacak kadar tehlikeli bir adam. Bir plana ihtiyacımız var. Şimdi. Ona bu hafta saldırmak istiyorum. Herkes dahil olmalı."

Zendyor, Nyro ve Tyomar birbirlerine baktılar ve koltuklarına geri çöktüler. Sethorn'un gözlerinde bir şeyler değişti ve yerine oturmadan önce Khyros'a biraz uzun süre ters ters baktı.

"Peki ya Skar?" I'mya sordu.

Khyros başını eğdi. "Onu unutmayacağım. Tutsak üzerinde çalışacağım."

Masanın etrafında hemen bir tartışma başladı, herkes fikirler öne sürdü ve kral hakkında bildiklerini tekrar gözden geçirdi. Hafif ve kararlı bir hava vardı ve Khyros klan arkadaşlarının da erkek kardeşlerle birlikte konuştuğunu görmekten memnundu; erkekler masaya hâkim olma eğilimindeydi.

ama dişiler tartışmalara değer katıyordu. Khyros klanının, kendilerini beklediğini bildiği zorluklardan kurtulabilmeleri için her birinin klan işlerinde rahatça söz sahibi olması gerektiğini görmesini ve anlamasını istiyordu.

Toplantının sonunda Sethorn oturmaya devam etti. Uraya'yı ejderhasıyla eve gitmesi için çıkıntıya gönderdi, ardından Khyros'a ters ters bakarken herkesin gitmesini bekledi.

Belli ki konuşmak istiyordu. Khyros da beklemek için yerine oturdu.

Son kişi de odadan çıkarken Tyomar, Oshali'yi Uraya'yla birlikte eve göndermiş olarak çıkıntıdan döndü. Odayı geçerek Sethorn'un karşısındaki masanın diğer tarafına oturdu, iki kardeş iki yanda, Khyros baştaydı.

"Ne oldu?" Khyros sinirli bir şekilde konuştu.

"Ne yapıyorsun sen?" Sethorn talep etti. "Bu da neydi şimdi?"

Khyros yavaşça kollarını kaldırdı ve ellerini kavuşturarak ön kollarını masanın üzerine koydu. "Ne demek istiyorsun?"

"Hayatımda tek seferde bu kadar çok konuştuğumu duymamıştım. Bu daha çok gelecek hakkında düşünmemiz ve farklı davranmamız için bir ders gibiydi."

Khyros başını salladı. "Ve öyleydi."

"-sanki burada olmayacakmışsın gibi," diye bitirdi Sethorn, ona ters ters bakarak. "Ne düşünüyorsun sen?"

Khyros ayağa kalkarak, "Bu konuşmayı zaten yapmıştık," dedi. "İsteğimi ciddiye almayacaksınız, bu yüzden klanı bunun gerçekleşmesi ihtimaline karşı hazırlıyorum."

Sethorn ayağa fırladı. "Dragorai Çağı'ndan önceki yaralı bir dragorai kahramanı gibi ufka doğru uçup ölümünü bulmak gibi büyük bir fikre sahip olduğunu biliyorum ama bunu nasıl yapabilirsin? Seni götürecek bir ejderhan yok, Khyros."

Tyomar yavaşça nefes aldı, farkındalık yüzüne süzülüyordu. "Adaya geri dönüyorsun, değil mi?"

Khyros sustu.

"Ciddi olamazsın," dedi Sethorn hakaret ederek. "O adaya geri dönmek için klanı terk mi edeceksin? Skar'ı oradan çıkarmanın bir yolunu bulabiliriz."

"Kız mı o?" Tyomar sordu. "Onunla birlikte dönmek istediğin için mi?"

Khyros kaşlarını çattı. Bu hiç aklına gelmemişti. "Hayır, ama bu iyi bir fikir." Sethorn'a baktı. "Klan büyümeye başladığında etkili bir başkan olamayacağımı sana zaten söyledim. Çocuklarınızın deli, ejderhadan farksız amcası ya da göz kulak olmanız gereken kardeşi olmak istemiyorum."

"Bu bir sorun değil-"

"Öyle!" Khyros aniden öfkelenerek bağırdı. "Her birkaç günde bir, *temel* işleri yapmak için içinizden birine güvenmek zorunda kalıyorum. Buna yeterince uzun süre katlandım! Onun nerede olduğunu biliyorum ve eğer o bana gelemese, ben ona giderim."

"Neden?" Tyomar şaşkınlıkla sordu. "Kız elinizde. Onu dışarı çıkarmak için ihtiyacın olan şeyi sana söylemeyeceğini mi sanıyorsun? Bu yüzden mi bunu yapmak istiyorsun?"

Khyros başını salladı. "Öyle olsa bile..." Tereddüt etti. Tekrar masaya oturarak iki kardeşe baktı. "Bana gelmedi. Skar beni duydu -fersahlar ötesinden hissetti- ve gelmedi."

Kardeşleri uzun bir süre sessiz kaldı.

Sethorn tekrar yerine ve elini çenesine götürdü. "Onunla bağlantın kopmadı. Orada ona neler olduğunu bilmiyorsunuz. Bunun geçerli bir nedeni olabilir-"

"Kesinlikle, bilmiyorum. Ama her neyse, bu benimle onun arasında. Eğer onu dışarı çıkaramazsam, kalacağım. Eğer bağlantımızı kaybettiysek..." Omuz silkti. "Devam etmek istemiyorum."

"Bizim için bile mi?" Tyomar söyledi.

"Senin için devam ettim, Ty. Skar kaçırıldığında ölmeliydim. Hepiniz için dayandım ve yol boyunca onu bulacağımızı umdum. Şimdi bulduk. Vazgeçmeyi seçersem, bu benim ayrıcalığımdır. Yakında ailelerinize kavuşacaksınız. Yeni bir akraba klanının planları. Bu kadar küçük bir klanla ve ejderhasız yavru yetiştirmek çok zor olacak. Onlara odaklanmalısın. Beni onurlandıracak şekilde paylaşabileceğiniz bir anı olmam çok daha iyi olur."

Her iki kardeşi de sandalyelerinde geriye doğru çöktü, Tyomar'ın ifadesi bulanıkken Sethorn hâlâ tedirgindi ama ikisi de tartışmadı.

"Peki ya kız?" Sethorn sordu. "Onu sorgulamak anlamsız mıydı?"

"Hayır, kesinlikle değil. Onda bir şeyler var." Onu düşününce aleti sertleşmeye başladı.

"O zaman belki de bunu araştırmalısınız," dedi Tyomar. "Neler olduğunu anlamak için tek ipucumuz o. Hiçbir şeyi aceleye getirmeyin."

Söylemesi zor olsa da Khyros kararlıydı. "Ondan alabildiğim kadar bilgi alacağım ama bu işe karışması onun kaderini çoktan belirledi." Ayağa kalktı. "Birkaç gün içinde tekrar buluşacağız, sonra da bir hafta içinde krala saldırmak istiyorum. Buna odaklanalım ve bu konuyu bize yönelik tehditler ortadan kalktığına başka bir zaman konuşalım."

Her iki kardeş de üzgün bir şekilde başlarını salladı ve onlara veda ederek tapınak toplantı odasından ayrıldı.

Khyros koridorda yürürken başını salladı. Davranışlarının bu kadar açık olduğunu düşünmemişti ama Sethorn onu diğerlerinden daha iyi tanıyordu ve ruh hali hakkında daha fazla şey söyleyebilirdi. Tyomar daha gözlemciydi ve her kardeşin doğasını anlıyordu. Belki de bunu anlamış olmaları iyi bir şeydi, böylece zamanı geldiğinde diğerlerine açıklamaya yardımcı olabilirlerdi.

Sonunda ne yaparsa yapsın, mahkûma nasıl davranacağına karar vermek zorundaydı. Her ne kadar inanılmaz derecede baştan çıkarıcı olsa da, Skar'ı onurlandırmalı ve bu işe karıştığı için onu öldürmeliydi ama düzenli olarak yatmadığı ve muhtemelen eşiyle hiç tanışmayacağı için, sorgusu sırasında onu şımartmakta bir sakınca görmüyordu.

Kendisini ya onun hücreğine ya da odasına olan kavşağa geldiğinde yavaşladı. Bir an düşündükten sonra onun hücreğine doğru döndü. Birkaç gün içinde yeniden sorgulanmaya başlayacaktı ama arzusunu tatmin etmekte bir sakınca görmüyordu.

Khyros onun hücreğine girdiğinde, ihtiyacı vahşileşmişti.

Aleti pantolonuna bastırdı, kalın ve zonkluyordu, mahkûmunun dar kanalının derinliklerini tekrar yağmalamaya hevesliydi.

Azenyah köşede oturmuş, alnını dizlerine dayamıştı ama hücre kapısının sesini duyunca başını kaldırdı.

Ona bakarken, ruh halini sezmiş gibiydi çünkü bacaklarıyla duvarı itti ve sırt üstü bir o yana bir bu yana sallanarak yukarı doğru ilerledi. Adam ona doğru gelirken hırladı, gözleri yarı karanlık hücrede parlıyordu ama bu onu daha da heyecanlandırdı.

Adam kıza uzandı, ama kız adamın elinden kurtulup hücrenin diğer tarafına kaçtı.

Ona bakmak için döndüğünde içinde bir eğlence yayıldı. Demek onunla tekrar dövüşmeyi planlıyordu... Güzel. Her anın tadını çıkaracaktı.

Adam rahatça kemerini çözüp pantolonunu çıkarırken, kadın odanın diğer tarafındaki duruşunu genişletmiş, ona dik dik bakıyordu. Pantolonunu kenara iterek tuniğini çıkardı ve yığının üzerine bıraktı, gözleri ona dikilmişken aleti sarsıldı.

Adam ona doğru tekrar hamle yaptı ve kadın yolundan çekildi, ama adam beklenti içinde dönerek onu belinden yakaladı ve yukarı kaldırdı. Dizlerine ve bacaklarına öfkeyle tekmeler savurdu ve adam onu yana doğru tutarken pençesinden kurtuldu. Yere düştü ve ağırlığının momentumunu kullanarak kendini yukarı itti.

Azenyah ona döndü, gözlerinde alaycı bir bakışla hoşnutsuzluğunu dile getirdi.

Hücrenin etrafında dans ettiler, Khyros ondan kaçarken Khyros ona doğru atılıyor ve hamle yapıyordu. Onu yakalamaya çalışmıyordu... henüz, esas olarak onu yormaya çalışıyordu. Ellerini onun üzerine koyduğu anda, özellikle de elleri arkasındayken, lezzetli mücadeleleri çok çabuk bitecekti. Ama ne zaman yanına gelse ona istediği gibi dokunuyordu; meme uçlarını çimdikliyor, kıcını sıkıyor ve parmaklarını yarığına ya da içine sokuyordu.

Kısa bir süre içinde adamın siki seğirmeye ve sızmaya başlamıştı ve kadın da nefes nefese kalmıştı, ama bu sadece hücrenin içinde koşturmaktan kaynaklanmıyordu. Meme uçları kaya gibi sertti ve olgunlaşmış kokusu, *konunu* yağlayan kayganlığın miktarı hakkında hiçbir şüphe bırakmadı.

Khyros ona sırtıttı ve gözleri karardı. Ona doğru yalpalayarak kendini öne attı ve karnına bir tekme savurdu. Khyros onun bacağına yakaladı ve belinden kavrayarak kendine doğru çekti. Dönerek, baldırını yukarıda tutmaya devam ederek onu duvara çarptı. Kadının tenini hissedince homurdandı, kokusu onu bunaltıyordu. Daha fazla bekleyemedi. Kalçalarını ileri doğru iterek kendini onun açıklığına bastırdı ve kadın dizlerini araladı, kalçalarını eğdi, her nefeste bir inilti çıkardı. Adam

rahatladı, *kon*'u adamın her santimini tatlı bir coşku içinde sıkıyordu.

Azenyah mırıldandı, ayak parmakları kıvrılırken yüzü buruştu.

Hızlı bir tempo tutturdu, kıcı duvarı tokatlarken içine girip çıkmaya başladı. Sert, hızlı, ıslak, inanılmaz hisler bir kez daha ilkel sahiplenme ve hükmetme içgüdüleriyle iç içe geçti. Elleri hala arkasındayken, diğer bacağına kaldırdı ve uyluklarını ön kolları boyunca tuttu.

Duvara yaslanmıştı, bacakları adamın kollarının üzerindeydi ve adam onun yuvarlak kıcını kavrayıp içine giriyordu.

Zevk derinleştikçe hırladı, çığlıkları daha da yükseldi, kayganlığı ona doğru sıçradı. *Bunun kadar tatlı bir şey olabilir miydi?*

Doruğa ulaştığında hiçbir uyarıda bulunmadı; duvara doğru kıvrıldı, gerildi ve Khyros vurmaya devam ederken onu sıkıca kavradı. Khyros kükredi, dökülürken daha hızlı bir hezeyana sürüklendi. Vücudu bir bez bebek gibi gevşediğinde, onu düğümledi, kıcını derinlere iterken sıktı.

Her ikisi de nefes nefese kaldığında, adam nefes alışları normale dönene kadar onu duvara yasladı. Onu dikkatlice kaldırdı ve genellikle onu beslediği masaya taşıdı. Oturarak onu bacakları kendisine dolanacak şekilde sabitledi; onu yakından izledi ama o kadar uykuluydu ki başı göğsüne düşmüştü.

Duvara yaslanmış, *gözünü* esirinden ayırmıyordu. tembelce onu sıkmaya devam etti.

Buna değmişti.

Ertesi gece onu tekrar ziyaret etti ve hücrenin kapısını kapatırken gözlerindeki sinirli parıltının tadını çıkardı. Bu kez, daha adil bir meydan okuma olması için bileklerini çözdü ve bir süre dövüştüler; kız, ona hükmetmek için ilkel doğası devreye girmeden önce birkaç iyi darbe indirmeyi başardı. Onu yere yan yatırdı, bir bacağını omzuna koydu ve kendine dokunduğu için ceza olarak bileklerini eline sıkıştırdı.

Sonraki hafta boyunca Khyros her gece Azenyah'ın hücreisini ziyaret etti.

Her seferinde meydan okuyor, yumuşayana, iç çekene ve zevkle mırıldanana kadar onu onun altına sıkıştırma ihtiyacını uyandırıyor.

Bir kez hâkimiyet altına alındığında, davranışları inanılmaz derecede tatmin ediciydi. Dilini boynuna götürmeyi, tenini öpmeyi, meme uçlarını emmeyi ve fırsat buldukça onu aynı sertlikte becermeyi seviyordu. Daha sonra, uysal ve uyuşuktu, düğümüyle tıkanırken sanki alemdeki en rahat yüzeymiş gibi burnunu onun boynuna sokuyordu. Çoğu sabah kendini ondan uzaklaştırmak zorunda kalıyor, hücresinin dışında durup güzelliğini tüm gün boyunca hafızasına kazımaya çalışıyordu.

Bu onu sorgulamadığı anlamına da gelmiyordu. Hem dövüştüklerinde hem de öfkeli bir şekilde onun *kon'unu* örneklerken ona sık sık sorular soruyordu. Ama o hiç cevap vermiyordu. Böyle bir disipline sahip olması onu kızdırıyordu ama kızgınlığını çabalarına yansıtıyordu.

Onu daha sık görmeye başladı, bazen öğleden sonra ziyaret ediyordu, hatta banyodan hemen sonra, üzerinde artık onun teri, tükürüğü ve kokusu yokken.

Bu arada, klanı çabalarını tekrar krala yöneltmiş ve Sethorn'un ejderhasının kraliçeye ejderha ateşiyle saldırmasının ardından kralın kraliçenin bedenine sahip çıktığını keşfetmişti. Gözcüleri onlara kralın onu az da olsa hayatta tuttuğunu söylemişti ama kimse bunun nedenini bilmiyordu. Elora bunun büyülerinin bağlanma şekliyle ilgili bir şey olduğunu öne sürdü.

"Yani kraliçeyi öldürürsek kral da mı ölecek? Ya da en azından büyüsünü mü kaybediyor?" Nyro sordu.

Elora bir an için düşündü. "Büyüleri birbirine bağlıysa ve biri ölürse, evet, diğeri de büyüsünü kaybeder. Ama hayatlarının aynı şekilde bağlı olduğunu sanmıyorum. Ölmesini istiyorsak kralı öldürmemiz gerekir."

Oshali de aynı fikirdeydi. "Yapabileceğimiz en iyi şey büyülerinin kaynağını bulmak.

-Bunun ölü bölgelerle bir ilgisi olduğuna eminim."

Ne zaman biri ona tutsağıyla ilgili bir gelişme olup olmadığını sorsa, Khyros onlara yavaş ilerlediğini söylüyordu. Sethorn onun biraz fazla eğlendiğinden şüpheleniyor gibiydi ve bir toplantıda Zendyor ve Tyomar ondan bir şey öğrenip öğrenemeyeceklerini görmek için onu ziyaret etmeleri konusunda ısrar ettiler, ancak Khyros bunu reddetti.

Gün boyunca kendini onu sıkıştırıp almanın çeşitli yollarını düşünürken buldu ve nasıl karşı koyacağını merak etti. Bileklerini kordonla bağlamayı tamamen bıraktı ve hücreye girdiğinde ona avantaj sağladı. Bir keresinde, masayı ona fırlattı ve acımasız bir tartışmaya ve daha da acımasız bir sikişe yol açan bir öfkeyi ateşledi. En yoğun seansları, onun ellerini ve vücudunu kısıtlamasından kaçabildiği zamanlardı. Kulaklarını çimdikleyerek, dudağını parmaklayarak ve kışını sıkarak onunla en sinir bozucu ve lezzetli şekillerde dalga geçiyordu. İstediklerini elde ettiğinde alaycı kıkırdaması kulaklarına çok güzel geliyor ve onu saatlerce kaskatı tutuyordu. Her ne kadar yaptıkları doğasını çileden çıkarsa da, bunu yapmaya cüret ettiği için çok heyecanlıydı, karşılık olarak sadece daha sert ve daha sert olacağını biliyordu.

Khyros aklının bir köşesinde bunun bir sonu olması gerektiğini ve eninde sonunda onu öldürmesi gerekeceğini biliyordu. Ama henüz değil.

OceanofPDF.com

AZENYAH

A zenyah, hücresinden çıkan alfasının kaslı ve terli sırtını izledi. Kapıyı arkasından kilitlemek için döndüğünde karanlık gözleri onu aradı.

Giyisilerini giyerken bir an durup ona baktı.

Şimdiye kadar gördüğü en etkileyici erkekti; görkemli, yoğun ve yakışıklıydı, sadece *dan askhasına* gerçekten bağlanmış bir dragorai-alfa'nın sahip olabileceği vahşi hayvani tavırları vardı. Yine de onda yanlış olan bir şeyler vardı.

İlk başta onun delirmiş olduğunu düşündü; hiçbir açıklama yapmadan onu o adada hapsedmesi kabul edilemezdi. Ama sonra onu buraya getirip hapsedmeye ve ona garip davranmaya devam etti. Onu yakından izlediğinde, onu dişisi olarak tanımıyor gibi görünüyordu, bu da şaşırtıcıydı. Eğer onun kendisine ait olduğunu bilmiyorsa neden en başta onu tuzağa düşürmüştü ki?

Adada fark ettiği tuhaf bir karanlık da vardı ; sanki her tarafına sinmiş bir ağırlık gibiydi. Bunun ne olduğunu bilmiyordu ama merak ediyordu, genel olarak onun tarafından büyülenmiş olduğundan bahsetmiyordu, özellikle de onu çimlere götürdükten sonra ona sarıldığında.

Bu merak artık lanet bir soruna dönüşmeye başlamıştı. Onu adadan götürmesine izin vermişti çünkü yıllardır orada sıkışıp kalmıştı ve ondan ne istediğini ve neden böyle kritik bir zamanda onu ailesinden aldığını anlamaya çalışmak için onun tutsağı olarak kalmak mantıklıydı. Bu yüzden zamanını bekledi, sessiz kaldı ve gözlemlledi, ama şimdi farkında olmadan karanlık, pis bir hücrede onun pis, yorucu, şehvetli sikişine bağımlıydı.

Elbette eşine karşı koyamazdı; her hareketi onu büyülüyordu, sesi onu memnun ediyordu, güzel kokusundan ve onu hissetmekten bahsetmiyorum bile

ona karşı olduğuunda. Ondan zaten nefret etmiyor olsaydı, onun kendisine ait olmasından heyecan duyardı. Ama uzun zaman önce aralarındaki gerçek bir bağ olasılığını yok etmeye karar veren oydu ve hiçbir ham şehvet bunu değiştiremezdi. Ve her neyse, adada ona boyun eğmiş olsa da -ve onun mükemmel hâkimiyetinden heyecan duymuş olsa da- onu sıradan bir *kon'aya* gibi yere yatırması tam bir rezaletti. Sonra da bu hücrede saygısızlığa devam etmişti. Kız onun etrafında ne kadar uzun süre kalırsa, adam da onu o kadar affedilmez şekillerde kullanıyordu.

Ama bunun kolay olmayacağını biliyordu ve bunu kabullenmişti.

Çoktan kaçabilirdi; adam ona büyüğü ipi takmadan önce ve kesinlikle sonra, ama onun egemenliği altındaki her gece, arzulamaya başladığı zarif ve sapkın bir deneyimdi. Bu böyle devam edemezdi. Dün gece onun için sabırsızlanmıştı, ağzında tohumları ve kulaklarında çaresiz homurtuları için sabırsızlanıyordu ama eş olsalar bile ailesi beklerken, özellikle de ona yaptığı onca şeyden sonra, onun içinde kaybolamazdı. Motivasyonunu sağlam tutmalıydı... ve tutacaktı da. Bu, ailesinin bilmesi gereken türden bir alfabeydi, böyle bir klandı.

Bu yüzden sessiz kalmaya ve zamanını beklemeye devam edecek, onun esiri olarak kalacak ve sonunda bunun acısını çekeceğini bilerek kendisini kullanmasına izin verecekti.

Ve bundan o kadar da zevk almamaya çalışacaktı.

OceanofPDF.com

KHYROS

("Ne demek o daha güçlü?")Khyros gürledi. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

Tapınağın üzerine kasvetli bir hava çökmüştü; klan çeşitli derecelerde kederli, kızgın ve üzgündü. Masada sadece Uraya oturuyordu; Sethorn, Elora ve Nyro volta atıyor, Tyomar Oshali'yi kendine yakın tutuyor ve Zendyor her zamanki sandalyesinin arkasında kollarını kavuşturmuş duruyordu. Eksik olan tek kişi I'mya'ydı.

"Bilmiyorum," dedi Nyro, öfkesi vücudunda gerginliğe yol açıyordu. "Artık çok daha fazlasını yapabiliyor."

"O *bizden* daha mı güçlü?" Khyros içinden inançsızlık süzülerek sordu.

Kimse bir şey söylemedi.

"Öyle görünüyor," diye mırıldandı

Sethorn sonunda. "Kim yaralandı?"

"Ryndross," dedi Oshali, gözyaşlarıyla dolu gözlerini ona çevirerek. Ryndross onun ve Tyomar'ın ejderhasıydı. Paniğe kapılmış olmalılar.

"I'mya'nın, Elora'nın ve Uraya'nın inlerinden gelen görevlilerin yanı sıra bizim görevlilerimiz de onu tedavi ediyor," diye devam etti.

Khyros onlara inanamayarak baktı. "O kadar ciddi mi?"

Kimse cevap vermedi.

İçinden küfretti ama öfkesinin boyutunu belli etmemeye dikkat etti. Kardeşlerinin onun soğukkanlı olmasına ihtiyacı vardı ama bir ejderha daha kaybetmeyi göze alamazlardı. Kral Nyro ve I'mya'nın ejderhasına saldırdığında neredeyse bir kez daha kaybediyorlardı ve o da ciddiydi ama bu kadar ciddi değildi.

Oshali gözyaşlarının eşiğinde, "Onunla birlikte olmak ," dedi.

Sethorn, "Kralın neden birdenbire bu kadar güçlendiğini öğrenmemiz gerek," diye homurdandı.

"Sethorn." Khyros ona bir bakış attı.

Sethorn yavaşlayarak durdu, Tyomar ve Oshali'ye dönmeden önce ona baktı, vücudundaki gerginlik azalırken utandı. "Elbette," dedi sessizce Oshali'ye. "İkiniz de gidin. Hazır olduğunuzda devam edebiliriz."

Tyomar ve Oshali, onları ejderhalarıyla inlerine geri götürmeyi teklif eden Zendyor ve Elora ile birlikte ayrıldı.

"Ryn'in tedavisi için yeterli malzememiz var mı?" Khyros sordu.

Nyro başını salladı. "Şimdilik her şeyimiz var ama biberotu, beyaz yağ ve fırtına kökü stoklarımızı artırabiliriz. Bir dahaki sefere ava çıktığımızda stoklarımızı doldurduğumuzdan emin olmalıyız." Sanki daha fazlasını söylemek istiyormuş gibi sıkıntılı görünüyordu.

"Tekrar elde etmek için mücadele edeceğimiz bir şey var mı?"

Nyro başını salladı, kaşları çatılmıştı. "Uzun vadede endişelendiğim şey de bu. Elimizdeki ejderha iyileştirici eşyaların bazıları bir süre öncesine ait; onlara pek ihtiyacımız olmadı ama kralla tekrar karşı karşıya gelmeden önce stoklarımızın tam olduğundan emin olmalıyız. Belki de daha koruyucu önlemler düşünmeliyiz, belki de her inimizde önemli ejderha iyileştirici eşyalar bulundurmalıyız."

Sethorn adım atmaya devam ederken nefesinin altından küfretti ve Khyros nefes verdi. Bu kadar temkinli olmak Nyro'ya göre değildi, belli ki endişelenmişti.

Nyro, "İnimde artık kullanmadığım pek çok *kon'aya* var," diye devam etti. "Onlarla ne yapacağımızı bulmaya çalışıyorduk. Acaba ejderha şifacısı rolünü üstlenseler mi diye düşünüyorum - ejderhaların tedavisi ve bakımı."

"Bunun için eğitime ihtiyaçları var," dedi Sethorn sinirli bir şekilde. "Ne yapacaklarını doğuştan bilemezler."

"Kâhyalar onları eğitebilir." Nyro bir an için düşündü. "Ya da en azından ham maddeleri bulmak ve kullanıma hazırlamak için nereye bakmaları gerektiğini söyleyebilirler. Bir ejderhanın zarar gördüğü ve onun için doğru tedaviye sahip olmadığımız bir durumla karşı karşıya kalamayız."

Khyros başını salladı, aklı Skar'a kaydı. Skar'ı nasıl bir durumda bulmuş olurlarsa olsunlar, onun da ciddi bir tedaviye ihtiyacı olabilirdi.

"Sanki sürekli zarar görmeyi planlıyormuşuz gibi geliyor," diye homurdandı Sethorn. "Bu tehdidi sonsuza dek ortadan kaldırmaya hazırlanmak yerine."

Nyro sert bir sesle, "Plan yapıp buna ihtiyaç duymamamız, ejderhalarımızdan birinin hazırlıksızlık yüzünden ölmesinden daha iyidir," dedi.

Sethorn elini kaldırdı. "Biliyorum, biliyorum." İç çekti. "Sadece daha önce hiç bu şekilde düşünmek zorunda kalmamıştık. Daha az ölümlüler gibi. Savaşta bile."

Khyros ve Nyro sessizdi.

"Oshali... her şey hakkında en çok araştırma yapan kişi," dedi Sethorn sandalyesinin yanında durup ellerini arkasına koyarken. "Ona çok fazla güveniyoruz."

"Bundan hoşlanıyor," diye ısrar etti Nyro. "I'mya'ya göre, esas olarak yapmayı tercih ettiği şey bu."

Khyros, "Evet, ama belki de başka yöntemlere daha fazla ağırlık vererek onu desteklememiz gerekiyor," dedi. "Kralın gücünü nasıl artırdığını öğrenmeliyiz ve bunu şimdi öğrenmeliyiz. Kraliçenin yaptığı gibi kendi topraklarımızda peşimizden gelmeye karar verirse, gücünün kuvveti karşısında hazırlıksız olacağız. Ve kez daha, kayda değer bir savunma şekli olmadan saldırıya uğrayan biz oluruz."

Nyro kızgınlıkla homurdandı.

"Onu gözlemlemesi gereken gözcülerimize ne oldu?" Khyros sordu.

"Henüz giriş yapmadılar." Sethorn ona baktı. "Bize haber vermeleri çok zor; bir yandan kendilerini gizlemeye çalışırken bir yandan da Kuzey Dominyonu'nda hâlâ kol gezen hizipleri idare etmeye çalışıyorlar. Kraliçeyle olan savaş sona ermiş olsa da hâlâ kendi aralarında savaşıyorlar." Bir an için düşündü. "Kral, kraliçeden daha ölçülüydü. Hamlelerini planlıyor ve hesaplıyor."

"Ve sen de bunu yapıyorsun." Khyros Sethorn'un bakışlarını tuttu. "Yine biz ona dokunmazken o ejderhalarımızdan ikisini ciddi şekilde yaraladı. Bu işte daha iyi olduğu açık."

Uraya masadan kalkarken Sethorn'un çenesi sıkıştı.

"Araştırmayı biz yapacağız," dedi kararlı bir şekilde, elini Sethorn'un elinin içine sokarak. Ryndross'la ilgili haberler yüzünden gözleri cam gibi olsa da, kararlı ifadesini görmek güzeldi. Khyros'un onun hakkında bildiği kadarıyla, aklına koyduğu her şeyi başarmak için elinden geleni yapan biriydi. O ve Sethorn'un iyi bir çift olmasının bir sebebi vardı.

Khyros başını salladı. "Gözcülerimizi kontrol et ve kraliçeye saldırdığımızdan beri kralın hareketlerini öğren; bu bize ne yaptığını söyleyecektir."

yapıyor."

Sethorn ve Uraya başlarını salladılar. "Cevapları alacağız," dedi Sethorn.

Khyros çıkışa doğru yürürken onları izledi. Belki de Sethorn'a fazla yüklenmişti ama sonuçlarını görmeye başlamaları gerekiyordu. "I'mya nasıl?" diye sordu Nyro'ya.

"Güzel," dedi Nyro, bir sandalyenin arkasına yaslanarak. "Şu anda hamileliğinin ikinci evresine giriyor ve hamileliğin uzunluğundan şimdiden bıkmış durumda." Kıkırdadı. "Onu eğlendirmek için sürekli yeni şeyler bulmak zorunda kalıyorum. İştahının yerinde olması iyi bir şey."

"İyi olacak," dedi Khyros. "Hatırlayabildiğim en uzun dragorai hamileliği üç yıldan biraz azdı ve o da Büyük Rheyson'ın doğumuydu. Annesi her zaman işin sırrının meşgul olmak olduğunu söylerdi."

"Evet..." Nyro ayıldı. "Bu konuda benimle kavga edeceğini biliyorum ama I'mya'nın şu anda klan işlerine fazla karışmasını istemiyorum."

Khyros, "Seninle dövüşecek," diye onayladı.

"İkinci aşama, sorunların çoğunun yaşandığı yerdir."

Khyros gözlerini kısarak ona baktı, şaşırmıştı. Görünüşe göre Nyro hamilelik hakkında kendi araştırmasını yapıyordu.

"Sürekli ejderha sırtında ve deli, güçlü bir insanla savaş halindeyken dikkatli olamaz," diye devam etti. "Bu çok tehlikeli. Ryn vurulduğunda Oshali onun sırtındaydı ve o da hamile..."

Khyros başını salladı. "Diğer dişiler hala normal şekilde devam ediyor, bu yüzden daha ileride olmasına rağmen o da isteyecektir. Ve Nyro." Durakladı ve Nyro doğruldu, yüzünü ona döndü. "Biliyorsun, bu karşılaşacağın zorluklardan biri. Bir dragorai'nin yol boyunca önemli ölçüde acı verici zorluklar yaşamadan tam potansiyeline ulaşması imkansızdır. Bu bizim yaşam biçimimizdir - dragorai yaşamımıza girerken bir hatırlatma olması için yakılırız. Türümüzü bu kadar dirençli ve büyük yapan da budur. Bu zorlukların önünde dururken dikkatli olun."

Nyro düşünceli bir şekilde başını salladı, ancak bu düşünce ona acı vermiş gibi görünüyordu. "Her ihtimale karşı Tyomar'ın inine gitmeden önce biraz fırtına kökü alacağım," dedi bir süre sonra. "Bölgemde nerede yetiştiğini biliyorum."

Khyros, "Pekâlâ, ben peppersap'a odaklanacağım," diye mırıldandı. "Birinden beni almasını istemeden önce bana birkaç saat ver. Orada görüşürüz."

Khyros tapınaktan çıktı ve inine doğru ilerledi, vücudu gergin, zihni çalkalanıyordu. Tek yapmaları gereken lanet kralı dek öldürmekti, böylece klanın sorunlarının çoğu bitecek ve geleceklerine odaklanabileceklerdi. Bu kadar zor olmamalıydı ama yine de...

Nereye gittiğini pek düşünmemiş olsa da kendini aşağı mağaralarda, tutsağının hücresinin dışında buldu. Tutsağına bakarken parmaklıklara tutundu. Kadın duvara kıvrılmış, uyuyordu. Onu görmeye gelmesi için çok erkendi ama kralın uyandırdığı öfke onu nedense buraya gelmeye itmişti.

Adam hücresinin açıldığında sarsılarak uyandı, kendini ayağa kaldırdı ve gözlerini ondan ayırmadı. Ama o bunun için burada değildi, bugün değil.

Onun yanındayken kendisine hâkim olan olağan uyarılmışlığı görmezden gelerek onu içine çekti. Elbette güzeldi, her yönüyle büyüleyiciydi ama tuniği kirliydi, bakışlarına yorgunluk hâkimdi ve geldiği zamankinden daha zayıf görünüyordu. Ona doğru ilerledi ve kadın yolundan çekilince onu belinden yakaladı, vücuduna doğru çekti, kıpırdanmasına rağmen onu sıkıca tuttu.

"Sakin ol Azenyah," diye mırıldandı.

Kadın dondu kaldı. Daha önce ona hiç ismiyle hitap etmemişti, en azından yüksek sesle.

Onu kollarına aldı ve hücreden çıkarak inin ana bölümüne doğru ilerledi.

"Lordum." Hatheyla koridorda aceleyle onun peşinden gitti. Gözleri mahkûmun üzerinde gezindi. "Size yardımcı olabileceğim bir şey var mı? Onun için bir şey yapmamı ister misiniz?"

"Hayır." Dönüp gittiği yöne doğru ilerledi ve bir an düşündükten sonra geri döndü. "Özel odamdaki yemek salonunda bir tabak hazırla," dedi. "Her şeyden biraz."

Hatheyla başını salladı ve hızla uzaklaştı.

Khyros özel odalarına ulaşana kadar yoluna devam etti. Onu tuvalete götürdü, burada geniş ve parlak bir su duvarı tepedeki bir çıkıntının üzerinden sürekli akıyordu. Onu ve kendisini çırılçıplak soyarak ılık akan suyun altına girdi ve ikisini de yıkayıp duruladı. Bir süre sonra kadın rahatladı ve kendini ona bıraktı.

Kalın, siyah saçlarını yıkarken, yüzünde gezinen kahverengi gözlerini yakaladı, içlerinde güçlü bir merak vardı, ama tek kelime etmedi.

Saçlarını sıkıp ikisini de kuruladıktan sonra onu odasına götürdü ve tuvalet masasının önüne bıraktı. "Hangisi?"

Bir yağı işaret etmeden önce farklı şişe ve kavanozlara baktı. Şişeyi aldı ve yağı ellerine dökerek pürüzsüz tenine sürdü, tüm vücuduna ve ardından saçlarına masaj yaptı.

Şaşırtıcı bir şekilde, onun bakımları sırasında bir santim bile hareket etmedi ve hatta bir kısmı boyunca gözlerini kapattı.

Daha sonra, misafir odalarından birinden onun için daha uygun kıyafetler seçti - tunik elbise, uzun iç çamaşırları ve bir bornoz.

Ona giydirdiği basit kıyafetler içinde bile inanılmaz görünüyordu; yüz hatları ona önemli bir hava veriyordu. çarpıcı bir kadındı. İhtiyacı olan aletleri ve kavanozları topladı ve kızın beline dolayarak onunla birlikte yatak odasının yan tarafındaki geniş açıklığa doğru yürüdü. Onu göğsüne doğru çekerek zihnini odakladı ve sonra çıkıntıdan indi.

Adam onun ciyaklamasını ya da düşme beklentisiyle gerilmesini bekledi ama o bunu yapmadı. Sihir onları üzerinde taşıırken sadece araziye baktı, sanki yıllardır rüzgârı yüzünde hissetmemiş gibi gözlerini rüzgâra karşı kapattı.

Khyros onu karanlık hücrede tuttuğu için garip bir suçluluk duygusuyla mücadele ediyordu. Evet, onun tutsağıydı ve evet, sorularının çoğuna cevap vermeyi reddetmişti ama onu ne kadar sık düğümlediği düşünüldüğünde, en azından bazı anlarda iyi muamele görmeyi hak ediyordu.

İhtiyaç duydukları özsuuyu üreten ateş dikenini ağacını ararken bölgesinin üzerinde süzülüyorlardı. İyi yetiştiğini bildiği bir yere yöneldi. Ayakları yere değdiğinde, gözlerini onunkilere odaklayabilmesi için tutsağının yüzünü kaldırdı. "Burada kilometreler boyunca hiçbir şey yok. Kaçmayı ya da başka bir şekilde sorun çıkarmayı seçersen seni günlerce burada bırakırım. Açlıktan ölürsün, içecek hiçbir şeyin olmaz ve bu topraklarda dolaşan hayvanlar sana saldırır." Ona doğru daha da eğildi. "O yüzden kaçma."

Başını salladı.

Bir an için kızın bakışlarını tuttu, gözlerinde ona itaatsizlik edeceğini gösteren bir şey olup olmadığını araştırdı ama belirgin bir işaret yoktu.

Dönerek aletlerini çıkardı ve çömelerek ağaç kabuğunu özsuuyu toplamak için en kolay yer olarak inceledi. Kabuğun kendisi deriyi yakıyordu, bu yüzden

doğrudan temastan kaçınmak önemliydi. Özsuyuna ulaşmak için aletlerini ayarlaması biraz zaman aldı, ancak bir kez yaptığında, kalın madde yanında getirdiği kavanoza damladı.

Azenyah yakındaki bir kayanın üzerine oturmuş, onu izliyordu.

Özsuyun damlamasını izlerken üzerlerine rahat bir sessizlik çöktü.

"Küçükken yakalandıktan sonra bunu yapmayı öğrendik.

zmul yapmaya çalışıyorum," diye mırıldandı Khyros. Kadına baktı, kadın da merakla onu izliyordu. "Çok güçlü bir içki ama büyüklerimiz içmemize izin vermedi. Biz de kendi içkimizi yapma fikrini bulduk." Bu anıyı hatırlayınca kıkırdadı. "Tyomar akıllı olandı, nasıl yapılacağını buldu, sonra Sethorn ihtiyacımız olan her şeyi nasıl bulacağımızı planladı. Nyro önce denemek istedi - her zaman pervasız olan oydu." Bir an durdu, az önce Nyro ile yaptığı konuşmayı düşündü, sonra ekledi, "En azından eskiden öyleydi." İşler kesinlikle değişmişti. " neyse, kendini sırt üstü yatmış, acı içinde kıvranırken buldu. İçkiyi çok sert yapmıştık ve zaten sert bir içkiydi. Neredeyse göğsünü yakıyordu. Ondan sonra yaşlılar bizi ejderha şifası için daha tehlikeli malzemeler toplamakla meşgul ettiler ve bize bunları nasıl kullanacağımızı öğrettiler. O zamanlar bizim için sıkıcıydı ama şimdi bizim için çok değerli." Kendi düşüncelerine daldı ve Skar ile kardeşlerinin cezaları sırasında öğrendikleri *dan askh*'ları tedavi ettiği tüm zamanları hatırladı.

Kavanoz doğal olmayan bir hızla doluyor gibiydi ve Azenyah'a baktı, uzun konuşmalar ve diyaloglar pek de sevdiği eğlenceler değilken neden onunla konuşmaya karar verdiğinden emin değildi. Kendi düşüncelerine dalmış gibiydi, kavanozu izlerken gözleri hafifçe donuklaşmıştı.

İnine geri döndüğünde Azenyah'ı yatak odasına bıraktı ve farklı tedavi türlerini hazırlamaya başlaması için özsuyu Hatheyla'ya verdi, ardından aletlerini yıkadı ve yatak odasına döndü. Adam kadına doğru yaklaşırken kadın odanın köşesine çekildi. Adam öne çıkınca, kadın ne hamle yaptı ne de kaçtı. Adam onu duvara yaslayana kadar yaklaşmasına izin verdi.

"Savaşmayı bırakmaya mı karar verdin, küçük savaşçı?" diye mırıldandı.

Nefes verdi ve alnını onun göğsüne koydu. Khyros kaşlarını çattı ve yüzünü incelemek için başını kaldırdı. Ona bir nebze huzur getireceğini umduğu gezintilerinden sonra bile yorgunluk hâlâ oradaydı, gözleri neredeyse odaklanmamıştı, çok yorgundu.

Hoşnutsuz bir homurtuyla onu kaldırdı ve yatağına yatırdı. Kadın yan tarafına kıvrıldığında, adam onu battaniyeler, minderler ve yastıklarla çevreledi ve kadın iç çekti, gözleri çoktan kapanmıştı.

Kıyafetlerini çıkarıp ona katılma isteğine direndi. Gün henüz bitmemişti ve Ryndross'un iyileştiğinden emin olması ya da en azından nasıl olduğunu öğrenip Tyomar ve Oshali'ye destek olması gerekiyordu. Ejderhasının kaybolması korkunçtu ama ejderhanın acı çekmesini ya da ölmesini izlemek bambaşka bir acıydı.

Küçük savaşçısına son bir kez bakarak, içeride kendisine, hizmetkârlarına ya da kendisine zarar vermek için kullanabileceği tehlikeli bir şey olmadığından emin olmak için odayı kontrol etti. Görmesi için uygun olmayan bir şey olmadığından emin olduktan sonra, sadece düşemeyeceğinden emin olmak için duvar boyunca açıklıktaki bariyeri güçlendirmek için biraz zaman harcadı.

Hatheyly'yı çağırdı ve hazırlanan özü aldı. "Hücresinin dışında konuşlanmış olan tüm muhafızlar koridor boyunca yer değiştirsinler."

"Peki ya yemek?" diye sordu.

"Uyanırsa ona ikram edersin," dedi.

Hatheyly başını salladı. "Odada onunla birlikte bir muhafız ister misin?"

"Hayır," diye hırladı Khyros. "Ben yokken birkaç saatte bir onu kontrol edebilirsin."

Tapındaki çıkıntıdan havalandı ve Yorgynel'in üzerinde kendisine doğru gelen Zendyor'u karşılamak için menzilin yarısına kadar uçtu.

Ejderhanın sırtına inen Khyros başıyla teşekkür etti. "Nasıllar?"

"Elora bazı gelişmeler olduğunu söyledi," dedi Zendyor. Elini ağzının üzerinde gezdirdi. "Ama..."

"Ne oldu?"

"Endişeliyim Khyros. Kralla her karşılaştığımızda.... onun yeteneklerinde bir şeyler oluyor." Zendyor derin bir nefes verdi. "Onunla ilk savaştığımızda kitapları kullandığını ve insanları inlerimize gönderdiğini biliyorduk. Şimdi iki kat daha güçlü. Kraliçenin cesedini güneyden kuzeye nasıl getirdiğini bile bilmiyoruz. Görmediğimiz bir şey var."

"Biliyorum. Ama henüz rapor vermemiş gözcülerimiz var. Onlar rapor verdiğinde, bir plan yapmak için daha bilgili olacağız."

Zendyor ona bir bakış attı. "Bence tüm Kuzey Dominyonu'nu yok etmeliyiz. Her şeyi ateşe vermeli, büyülü patlayıcıları her yerde patlatmalıyız. Kral bundan kaçamayacaktır."

Khyros, "Klan arkadaşlarının bu hareket tarzını kabul etmediğini biliyorsun," dedi. "Hiçbiri. Kralın ya da kraliçenin tarafını seçmeyen insanların topluca öldürülmesine kesinlikle karşı çıkıyorlar ve bunun *dan askhalarımıza* getireceği yükü de göz önünde bulundurmalıyız."

"Bunu bize sürekli yapmasının yanına kâr kalmasına izin veremeyiz!" Zendyor havladı. "Onunla her karşılaştığımızda ejderhalarımız risk altında. Onu hafife aldığımızı kabul etmek zorundayız. Yerden gelen raporlar çok az anlam ifade ediyor ve ne yaptığını bilmemizin başka bir yolu yok. Evet, birkaç insanın hayatını riske atabiliriz ama ejderhalarımızı daha fazla tehlikeye atamayız." Öne doğru eğildi. "Klandaki herhangi birinin ne düşündüğüne bakmaksızın yetki sende. Son sözü sen söyleyeceksin."

"Sethorn birkaç gün içinde gözlemcilerle görüşecek. Ondan sonra karar verebiliriz. Eğer hâlâ bu şekilde hareket etmek istiyorsanız, konuyu klan toplantısında gündeme getirin, ben de karar vereyim."

Zendyor ağzı sıkı bir şekilde başını salladı. Tyomar ve Oshali'nin inine yaklaşırlarken, "Birkaç gün çok uzun," diye mırıldandı, "ama en azından Ryndross'a iyileşmesi için zaman tanıyacaktır."

Her inin içinde ejderhaların gerekli tedaviyi görmeleri için büyük bir mağara bulunurdu. Genellikle ejderhanın karanlığa ihtiyaç duyması ihtimaline karşı sadece bir damla doğal ışıkla aydınlatılırlardı. Mağaralar aynı zamanda çok sıcaktı, çünkü ejderhalar en yaygın yaralanma veya hastalıklardan kurtulmak için bu sıcaklığa ihtiyaç duyarlardı.

Ryndross iyileşme odasında yatıyordu, vücudu yığılmıştı, kanadığı yerden yere kan sıçramıştı ama kanama durmuş gibiydi.

Görevliler etrafındaydı, sürekli çalışıyorlardı, birbirleriyle konuşuyorlardı, ilaçları karşıya geçiriyorlardı, aynı anda farklı bölgelerine ulaşmak için yapılar kullanıyorlardı. Ryn'in nefes alış veriş düzeniydi ve arada sırada bir soluk alıp veriyordu.

Onu görmek Khyros'un sinirlerini gerdi. Skar'ın adadaki durumu böyle miydi, hiçbir yardım ya da tedavi görmeden? İçinde oluşan korkuyu kontrol etmeye çalışarak Tyomar ve Oshali'ye döndü. "Bu olumlu görünüyor."

Oshali başını salladı. "Bir saatten kısa bir süre önce yanıt vermeye başladı ve kanama da kısa bir süre önce durdu. Tamamen iyileşmesi gerekiyor."

Bu hızla devam ederse bir hafta içinde."

"Güzel," dedi Khyros onaylayarak.

İnin ötesinde bir yerden yüksek sesli bir çığlık geldi ve ardından aynı anda iki çığlık daha. Kardeşleri. Ryn başını kaldırdı ve kahyaların şaşkın bakışları arasında boğuk bir çığlık attı.

Ryn," diye soludu Oshali. Kardeşleri dışarıdan onu çağırırken, onu sakinleştirmek ve hareketsiz tutmak için öne atıldı.

Ejderha kardeşler bağlı oldukları alfanın tavırlarını takınırdı ve Ryndross da Tyomar gibi kardeşlerinden biraz daha yumuşak huyluydu ve hepsiyle iyi geçinirdi. Yaralandığında burada olmaları sürpriz değildi.

Khyros'a Skar'ın 700 yılı aşkın bir süredir adada yalnız olduğunu, onu tedavi edecek kimsenin, kardeşlerinin ya da alfalarının olmadığını hatırlattı. Kendisine duyduğu öfke arttıkça yumruklarını sıktı ve serbest bıraktı. Neden adada kalıp onu bulmamıştı ki? Sethorn geldiğinde, Elora'yla birlikte ona ulaşmak için harcadıkları çabayı düşününce kendini gitmek zorunda hissetmişti ama bunun yerine Skar'ı bulmak için adayı dolaşırken onlara Azenyah'ı almalarını söylemeliydi. Ryndross'un tedavi edilmesini izlerken endişesi, korkusu ve öfkesi güçlkle kontrol edebildiği bir kasırgaya dönüştü. Skar'a çok yakındı, yüzyıllardır hiç olmadığı kadar yakındı ve küçük kadın savaşçı dikkatini dağıtmıştı. Hâlâ da dikkatini dağıtıyordu.

Daha fazla iyileşme göstermeye başlar başlamaz, Tyomar ve Oshali herkesi eve gitmeye çağırdı.

İnine döndüğünde Khyros'un ruh hali ağır ve vahşiydi. Ryn'i böyle görmek Skar'la ilgili tüm endişelerini geri getirmişti - ki bunları bir kenara itmekle hata etmişti. Klanının ona ihtiyacı olsa da Skar'ın da vardı.

Tutsağından bilgi alıp kısa sürede adaya dönmezse *dan askha*'sına ve kardeşlerine kötülük etmiş olacaktı. Klanına yüzyıllar boyunca sadakatle bağlı kaldıktan sonra davranışlarını ve hedeflerini değiştirmeyecekti.

Yani tutsağı ne kadar zevkli olursa olsun, güzelliğine ve savaşçı doğasına rağmen, kendini onun yatağında bulmuş olmasına rağmen, ona istediği cevapları hemen şimdi vermesi gerekecekti, yoksa acı çekmenin gerçekte ne demek olduğunu keşfedecekti.

Karanlık bir öfkeyle odasına girdiğinde, küçük tutsağının battaniyelerinin ve minderlerinin ortasında sevimli bir şekilde kıvrılmış *olduğunu* görünce daha da çileden çıktı, tıpkı yuvası Omega gibi. Neden bu kadar muhteşem görünmek zorundaydı ki? Onu yakalayıp yataktan dışarı sürükledi.

Yere düştüğünde inledi, adam onu yerde sürüklerken inleyerek ve çırpınarak adama doğru tırmandı. Onu ayağa kaldırarak duvara doğru itti ve ona ters ters baktı.

"Adada ne yapıyordun?"

Gözleri odaklanmamıştı ve birkaç kez gözlerini kırıştırdı, adamın elini pençeledi, açıkça ne olduğu konusunda kafası karışmıştı.

"Beni yeterince oyaladın," diye uyardı Khyros. "Bana bilmek istediğim şeyi söyle, hemen şimdi!"

Tutsağı derin bir nefes aldı ve sonunda neler olduğunu anlamış gibi durdu. Dövüşmeyi bıraktı ve ona dik dik baktı, yüz ifadesi ona merhamet etmeyeceğini söylerken ağzı sıkılaştı.

"Bana yaptıklarından sonra hâlâ bana hiçbir şey söylememeye hakkın olduğunu mu düşünüyorsun?" dedi, kızın sessiz meydan okuması karşısında öfkesi daha da arttı. "Belki de seni hücreye geri atıp, sen ciyaktırken ve sanki başka bir seçeneğin varmış gibi dövüşürken seni yerde becermem gerekiyordur?"

Bakışlarına nefret bulaşmıştı ama yine de bir şey söylemedi.

Khyros kükredi, öfkesi göğsünde alevlendi. Onu duvardan çekerek odadan dışarı ve koridora sürükledi.

Dengesini kaybedip yere düştü ama adam onu sıkıca tuttu ve çekmeye devam etti. Onu inin içinde sürükledi, kurtulmak ya da en azından ayağa kalkmak için mücadele ederken homurtularını ve ağır nefes alışını görmezden geldi.

Hücrelerine doğru ilerledi ve onu içeri attı. Kanlar içindeydi ve tüneli birçok yerinden yırtılmıştı. Kendini bir top haline getirirken gözleri sertleşmiş bir şekilde ondan uzaklaştı, ama adam onun sorgulamasını orada bitirmeyecekti.

Onu ayağa kaldırarak, ön tarafı duvara çarpacak şekilde döndürdü. "Bana türümün bildiğinden daha fazla acı çektirdin," dedi dişlerini sıkarak. Kadın kurtulmak için kıvrılırken kolunu arkasından bükte. "Aynı acıyı sana da yaşatmayacağımı sanıyorsan yanılıyorsun." Kolunu yukarı kaldırdı, daha da yukarı, ta ki donuk bir çıtırtı duyana kadar. Mahkûmunun nefesi kesildi, acıdan soluk soluğa kalırken hareketsiz kaldı.

"Bu sadece bir uzuv," diye mırıldandı kulağına. "O lanet adada ejderhamın başına neler geldiğini söylemezsen hepsini kırar, sonra da o acının ortasında seni beceririm!"

"Bilmiyorum," diye nefes nefese kaldı, gözlerini sıkarak kapattı. "Bilmiyorum."

Şu anda bile kokusu onu çağırıyor, öfkesinin acılığı ve uyarılma anlamına gelen bir parça tatlılıkla doluydu. Khyros kendi uyarılması arttıkça hayal kırıklığı içinde homurdandı. Şiddet bu dişiyi tahrik ediyordu. Sadece o zaman konuşurdu.

Onu hareketsiz tutarken kendi kemerini çözdü. "Sikilmek mi istiyorsun? Bu kadar mı?"

"Bu bana son dokunuşun olacak," diye tükürdü ona.

Saçlarını sertçe kavradı ve başını kendine doğru çevirdi, sesi alçaktı. "Ne zaman istersem sana dokunacağım."

Gözleri onunkilerle buluştu, gözyaşları ve nefretle parlıyordu. "O zaman yap." Ayaklarını açtı ve kıcını adamın üzerine geri itti.

"Yani şimdi konuşabiliyor musun?" diye gürledi.

Duvara dönerek alnını duvara dayadı ve derin bir nefes alarak kıcını adamın kasıklarına sürttü, yavaş daireler çizerek hareket ettirdi. Kadının uyarılmışlığının kokusu hücreyi sarmış, onu sarhoş etmiş ve düşünmeye fırsat bulamadan içgüdülerini harekete geçirmişti.

Tuniğinin arkasını çevirip yuvarlak kıcını gördüğünde, sertleşmiş siki beklentiyle sarsıldı ve damladı. Kadının kolunu bırakarak kıcının etli taraflarını kavradı ve kabzasına ulaştığında homurdanarak *konuna* çarptı.

Adam daha derine bastırdıkça homurdandı, taşakları kıvrımlarına süründü ve adam sabit, katı, sert bir ritimle itmeye başladı. Çoktan damlıyordu, kayganlığı aşağı akıyor ve bacaklarının her tarafındaki sıyrıklardan ve kesiklerden akan kanla karışıyordu.

Kadının kokusu ve hissi Khyros'u bir kez daha onun içindeyken kendisini her zaman ele geçiren vahşiliğe yenik düşmeye teşvik etti, bu sık sık itaatsizlik eden kadına hükmetmeye çalışırken vücudunu duvara vurdu. Ona bir daha dokunamayacağını söylemeye nasıl cüret ederdi? Tam olarak ne tür bir pozisyonda olduğunu düşünüyordu?

Her bir darbe onu duvara çarparken çığlıkları nefes nefese ve daha yüksek hale geldi. Bir elini kızın önüne koyarak göğüslerini sıktı, sert meme ucunu bulup çimdikledi ve sesini kızın kulağına doğru alçaltarak taciz etti. "Bu

vücut benimdir," diye homurdandı. "Onu becereceğim, ona dokunacağım ve ne zaman istersem ona işkence edeceğim."

Kadının kanalı onun sözleriyle özensizleşti ve adam onun horozunun etrafında şapırdarken inledi. Onu sertçe duvara doğru itti ve derin, hızlı itişlerle onu yumrukladı.

Anında doruğa ulaştı, vücudu titriyor ve sarsılıyor, onu sıkıyor ve onu kenara gönderiyordu. Doruğa ulaşmadan hemen önce çekildi, sonra kıcını işaretlemek için her damlayı sıkarak horozunu çalıştırdı. Sakinleşirken, tohumunun çatlaklarının arasından ve kıvrımın etrafından bacaklarına doğru süzülüşünü izledi. Kıçı çok güzeldi ve ona aitti.

"Lordum."

Döndüğünde Hatheyla'nın hücre kapısında dikildiğini ve gözlerini kocaman açtığını gördü. "Ne oldu?" diye hırladı.

"Kardeşleriniz burada," dedi.

Khyros nefesinin altından küfretti. "Şu anda bir toplantı yapmıyorum, söyle onlara-"

"Acil olduğunu söylüyorlar," dedi. "Kral hakkında."

Khyros boğazının arkasından hırıltılı bir ses çıkardı. Tutsağını serbest bıraktı ve kadın bir an sendeledikten sonra yere düştü, vücudu hâlâ doruk noktasının kalıntılarıyla seğirirken kolunu tutuyordu. Cevapları o dönene kadar beklemek zorunda kalacaktı ama olacakların sadece küçük bir kısmını yaşamıştı.

AZENYAH

(Arkadaşım kesinlikle deliydi.

Azenyah kırık kolunun acısıyla nefes alırken Duvara yaslanmıştı, *konisi* ıslak ve sert bir sikişin o hoş, donuk ağrısıyla zonkluyordu. Hem acı hem de muazzam zevkin zıtlığı kafasını karıştırdı ama adamın kendisinden uzaklaştığını görmekten memnundu.

Hücrenin kapısını kilitledikten sonra dışarıda durup sanki olduğu yere çakılmış gibi ona bakarken Azenyah gözlerini kaçırdı ve tekrar uyuyacakmış gibi kapattı.

Son gün rahatsız edici ve kafa karıştırıcıydı. Eşi birkaç saat içinde alçakgönüllü, açık ve hatta sevecen olmaktan çıkıp zalim ve nefret dolu bir alfaya dönüşmüştü.

Başlangıçta onun krallığın kenar mahallelerindeki uygarlaşmamış klanlardan birinden olduğunu düşünmüştü. Çok az servete sahip olan ve Dragorai toplumunun beklentilerine saygı göstermeye ve bunları yerine getirmeye daha da az niyetli olanlardan. Ama özel odaları bu gerçeği yansıtmıyordu.

Zenginliği simgeliyorlardı ama tanıdığı şekilde değil. Yatak odası basit, neredeyse bir şekilde dekore edilmişti ama yine de mobilyaların kalitesi gördüklerinin hepsinden daha iyiydi. Olağanüstü tarz, Dragorai öncesini yansıtıyordu, amcasının sevdiği nadir ve pahalı bir tarzdı; bazı süs eşyaları ve mobilyalar için adam bile öldürebilirdi.

Dahası, onunla birlikte uçup gökyüzünde süzülürken, büyüü o klanların yapabileceğinden daha emin bir şekilde kullanmıştı. Çoğu kişi havada bu şekilde seyahat etmeye cesaret edemezdi, sadece çok yetenekli ya da çok aptal olanlar bunu yapabiliyordu ama onun oldukça yetenekli olduğunu zaten biliyordu. Ayrıca üzerinde uçtukları bölgenin sahibi gibi görünüyordu, oysa diğer klanlar

Dış mahalleler böyle bir şeye sahip değildi. Arazisi ona tanıdık gelmişti ama nereden bildiğini çıkaramıyordu.

Sonra büyüklerinden ve ejderhalara bakmaktan bahsetti. Bu, kenar mahallelerdeki diğer klanları da yansıtmıyordu. Bu kadar yorgun olmasaydı, inini keşfeder ve tam olarak nerede olduğunu tespit etmeye çalışırdı ama bu mümkün olmadı.

Ve sonra, o gezintiden, onunla konuştuğundan ve onu yatağına yatırdıktan sonra, onu dışarı sürüklemeye ve ona işkence etmeye mi karar verdi? O kadar şaşırmıştı ki, adamın elinden kurtulmaya bile çalışamadı. Ve kolunu kırdıktan sonra onu becermek mi? Adam dengesizdi.

Adam ona daha fazla zarar vermeden hemen oradan ayrılmalıydı. Ailesine anlatmalı ve babasının sadece ininde esir tutulmasını değil, onu o adada nasıl tuzağa düşürdüklerini de araştırmasını sağlamalıydı. Bu ciddi bir büyü gerektiriyordu ve bu tür bir gücü kullanabilen her kimse, hepsi için tehlikeli bir tehditti.

Arkadaşı, onun esaretine bu kadar uzun süre boyun eğdiği için minnettar olmalıydı ve onu esir alan kişi hakkında öğrenebileceklerini öğrenecek kadar uzun süre kalmaya çalışmıştı ama şimdi eve dönme zamanıydı.

O gittikten bir saat kadar sonra, bir kamarot kolunu tedavi etmek için geldi ve sonra tekrar yalnız kaldı. Ayağa kalktı ve kilidi incelemek için kapıya gitti. Çoğu kilitten daha kalın ve sağlamdı ama neyse ki büyü için bunun bir önemi yoktu. Nefesinin altında bir büyü mırıldanarak parmaklıklardan birini tuttu ve büyüyu kilidin içinden geçirerek kilidi sanki hiçbir şey değilmiş gibi kırıp buruşturdu. Bu neredeyse çok kolaydı. Belki de onun büyü yapamadığını düşünmüştü.

Dikkatlice hücreden çıktı ve koridorda ilerledi.

Karanlık ve sessizdi ama hücresinin bulunduğu alanın etrafında büyülu bir bariyer uğulduyordu. Onu arayıp buldu ve birkaç dakika inceledi. Çok karmaşıktı. Birilerine kaçtığını haber vermeden onu aşması mümkün değildi ama bu önemli değildi. Bir tünek çıkıntısı bulur bulmaz ailesinin yanına gidecekti ve eğer eşi onun peşinden gelmek isterse babasıyla ilgilenebilirdi.

Derin bir nefes alarak çömeldi ve sonra tüm enerjisini bacaklarına aktararak büyülu alarmin içinden koşmaya başladı, onu hareketsizleştirici etkilerden koruyacak büyülu sözler söyledi. Patladığında havada büyülu bir *şangırtı* yankılandı ama o koşmaya devam etti ve gün ışığının herhangi bir kaynağını aradı. Çok telaşlanmış ve şaşırmış bir muhafızın yanından koşarak geçti.

onu durdurmak için yeterince hızlı hareket edemedi ve sonra bir diğeri ona doğru hamle yaptı, onu yakalamaya çalıştı ama çok yavaştı. Muhafızlar birbirlerine bağıarak onun kaçtığı konusunda uyarıda bulundular.

Bir ışık huzmesi bularak onu takip etti ve sonunda inin kenarındaki bir çıkıntıya ulaştı. Derin bir nefes alarak sessizce büyü yaptı, büyüü bir ağ gibi etrafına çekmek için bir büyü dokudu, koridorun ilerisinden gelen sesler ve bağıışlar daha yakından geliyordu. Tekrar çömelip koşarak kenardan atladi ve büyü etrafını sararak onu havada hızlı bir yay çizerek taşıdı.

Azenyah temiz havayı içine çekti, önünde uzanan dağ silsilesini görünce keyfi yerine geldi. Uzun zaman sonra nihayet özgürdü!

Zihnini odaklayarak, nereye gitmesi gerektiğini görmek için ufka baktı ve ardından kendini olabildiğince hızlı bir şekilde kuzeydoğuya doğru itti. Eşinin çok geride kalmayacağına hiç şüphe yoktu. Onun peşinden gitmeye fazlasıyla istekli olacak bir sürü ejderhası olan bir klanı vardı.

Zihnini odakladı ve dağ silsilesi boyunca istikrarlı bir şekilde ilerledi. Olanlar hakkında babasıyla konuşmak için sabırsızlanıyordu. Eşi olsun ya da olmasın, onun hapsedilmesinin bedelini kesinlikle birine ödetecekti. Hepsinin icabına bakılacaktı.

Havada seyahat ederken saatler geçti, zihnini meşgul tutarak eve doğru ilerledi, ancak seyahat ettikçe hiçbir şey tanıdık gelmiyordu. Manzaraya bakarak bilincini dışarı gönderdi ve büyü kullanımını , ancak hiç yoktu. Büyü kullanımının olduğu en yakın yer, birkaç fersah ötedeki bir bölgeden geliyor gibiydi. Dönerek büyü kullanımının hissedildiği yere doğru yöneldi, aşağıdaki manzarada gördüğü her şey onu şaşırtmıştı.

Yaklaştığında, Imbryss Şehri'nin aşağıdan hızla geçtiğini görünce afallamıştı ama hiç de hatırladığı gibi görünmüyordu. Bozuk yollar, yarısı yıkılmış harap binalar, yanmış ağaclar ve enkaz yığınları, duman ve kor adı verilen tehlikeli büyü kü lün her yere sürüklendiği bir labirentti. Yavaşladı ve dehşet içinde şehrin üzerinde süzöldü. Burada neler olmuştu?

Uzun bir süre şehirden geriye kalanlara baktıktan sonra, hissedebildiği büyüye doğru ilerlemek için kendini zorladı. Yaklaşırken, havada uçan ve yerdeki insanlara saldıran ejderhaları ve binicilerini görünce içinde bir sarsıntı oldu. O

manzaranın geri kalanına baktı. Gerçekleşen tek savaş bu muydu?

Onlara doğru alçalırken ejderhaları ve binicilerini tanıdı. Bunlar eşinin klanıydı.

Onları savaşırken izledi, olup bitenler karşısında şaşkına dönmüştü. Mükemmel dövüşüyorlardı; bariz eğitimleri ve vahşilikleri vahşi ve kanlı bir savaşa yol açmıştı ama insanlarda farklı olan bir şey vardı. Onlar da büyü kullanarak savaşıyorlardı. Gökyüzündeki ejderhalara ok atıyorlardı ve havada ejderhaları hedef alan rastgele büyü patlamaları meydana geliyordu. Bu nasıl olabilirdi? İnsanlar büyüü ne zaman öğrendi? Ve Tanrıçalar buna nasıl izin verebilirdi?

Klan tarafından fark edildiğinde insanların tam olarak ne yaptığını görmek için eğildi.

"Hai!" diye bağırdı içlerinden biri.

"Dur!" "Sen de kimsin?"

Onları görmezden geldi, sadece insanlarla ilgileniyordu. Etrafında bir kalkan oluşturarak onların görüş alanına indi ve insanlar ona saldırdı. Oklar büyüü kalkanından sekti ama o bir tanesini geçerken yakaladı ve ona baktı.

Kullandıkları büyü alışılmadık ama çok güçlüydü. Okun içine inanılmaz derecede karmaşık olmayan bir efsunla örülmüştü - açıkça bu dilde eğitim almamış bir büyücü tarafından yapılmıştı - ama büyüünün kendisi çok güçlü olduğu için bunun bir önemi yoktu. Onu öldürmeye çalışırken karıncalar gibi oradan oraya koşuşturan insanlara, sonra da kendi büyüleriyle yanında duran muhteşem ejderhalara baktı. İçinde öfke çalkalandı. Bununla ejderhalara saldırmaya nasıl cüret ederler! Gerçek bir zarara neden olabilirdi.

Nefesinin altında mırıldanarak oktaki büyüü sıyırdı ve bu kez kendi büyülerini kullanarak oku yeniden fırlattı. Fırlatmaya hazırlanmak için oku kaldırdığında başını eğdi. "Akrabalık ve Cadellindyr için," diye mırıldandı nefesinin altında.

Olabildiğince sert bir şekilde fırlattığı ok havaya fırladı ve insan savaşçılardan birinin metal kalkanını delip geçerek doğrudan insana saplandı ve onu yere yapıştırdı. Oktan dışarıya doğru bir büyü patlaması yayıldı ve yakındaki tüm insanları bu patlamanın içine çekti. İnsanlar sığınak bulmak için koşarken yerden gelen saldırılar hemen durdu.

Sanki onu hedef almış gibi yanında havada bir büyü patladı ve kor fıskırmaya başladı. Bu oldukça düşük bir sihirdi ama bu girişimin cüretkârlığı karşısında şok geçirdi. Farkındalığını dışarı göndererek saldırıyı aramaya başladı. Yerde, diğer insanlar kötü inşa edilmiş büyülü silahlar kullanırken, vücudunda büyü bulunan tek bir kişi vardı. Bu, bir orduya benzeyen bir şey tarafından korunan bir insan erkeği idi. Ona doğru bir patlama daha gönderdi ve sonra bir tane daha.

İçinden öfke fıskırdı. Zihnini odaklayarak bir dizi büyü yaptı ve güçlü büyü parçalarını adamın üzerine yağdırdı. Yer sarsıldıkça insanlar tökezledi, çoğu onun hedef bölgesinden kaçtı.

"Azenyah!"

Saldırısına ara verip başını kaldırdığında, eşinin kendisine doğru süzülen bir ejderhanın üzerinde durduğunu ve yüzünün öfkeyle buruştuğunu gördü. Bir an için ejderhanın sırtında ne kadar heybetli görüldüğüne hayret etti ama ejderha yaklaştıkça gitmesi gerektiğini fark etti, saldırısının aşağıdaki insana zarar verip vermediğini görmek için beklemek istemedi. Tekrar havaya yükselerek hızla uzaklaştı ve evine doğru yolculuğuna devam etti.

Bir süre sonra adını tekrar duydu. "Azenyah!"

Farkındalığını geri göndererek onun kendisini takip ettiğini hissetti. Hızını arttırdı. Onu tekrar yakalamasına izin vermeyecekti ve her neyse, insan sorununda ona yardım etmişti - minnettar olmalı ve onu rahat bırakmalıydı.

Birlikte olmadıkları için hayal kırıklığına uğramamış da değildi. Son birkaç haftada onunla yaşadığı her şeyden sonra, aralarındaki sapkın açlığın uzun ve tatmin edici bir birlikteliğin tonunu belirleyeceği aşıkârdı. Ama önemli olan tek şey bu değildi. Sadece fizikseldi. Ve kişinin eşiyle birlikte olması Tanrıçalar tarafından bir lütuf ve kutsanmış bir yaşam biçimi olsa da, gerekli değildi. İsterse eşiyle birlikte olmayı reddetme hakkına sahipti. Annesi ona her zaman alfasıyla aynı hizada olmak zorunda olmadığını söylemişti. Bir sürü başka talip vardı. Ve ona yaptığı onca şeyden sonra, reddetmek için gerekçeleri vardı.

"Azenyah!"

Hızla arkasından yaklaşıyordu. Kendini daha da ileriye iterek havada savruldu ve onun ulaşamayacağı bir yerde kalmaya çalıştı. O olduğu sürece

onu yakalamadan önce eve ulaşabilirse, güvende olacak ve adam ona bir daha asla ulaşamayacaktı. Sorun şu ki, ne yöne gideceğini bulmakta zorlanıyordu. Bazı bölgeler tanıdık gelirken bazıları gelmiyordu ve yolunu bulmaya çalışırken kafası karışıyordu.

Yolculukları boyunca uzun bir süre onun önünde kaldı ama artık zorlandığını hissediyordu ve adam yavaş yavaş ona yaklaşıyordu. Kaçarken onunla karşılaşma şansına içten içe lanet okudu. Elbette güçlü olacaktı ama ininden ayrıldığını fark edene kadar izinin sürülemeyeceğini umuyordu. Bu hızla giderse, yakında şehri bulamazsa bitkin düşecekti.

Birdenbire tanıdığı bir yer işaretine rastladı; sanki kil gibi sıkıştırılmış gibi bir araya toplanmış tepeler kümesi. Onlara Sekizlerin Dağı adını vermişlerdi ve o ve kardeşleri onlara tırmanırken çok eğlenmişlerdi ama eskiden yanında hareketli bir şehir olan yerde artık hiçbir şey yoktu. Tüm alanda hiçbir yaşam belirtisi yoktu. Harabelerin kaldığı Imbryss Şehri gibi bile değildi; bu şehir basitçe ortadan kaybolmuştu. Belki de yanlış yerdeydi. Gökyüzüne ve ufka baktığında daha tanıdık yerler gördü ama yerdeki hiçbir şey aynı değildi. Cadellindyr'in güzel ve etkileyici şehri aşağıda, görebildiğinden daha uzağa yayılmış olmalıydı. Tapınaklar, ticaret yolları ve gökyüzü şehirleri neredeydi?

Azenyah tanıdık bir göl görünce havada durdu. Aşağı baktıkça içine bir korku düştü. Burası yanlış yer ya da yanlış bölge değildi. Her şey basitçe yok olmuştu. Tüm alan toz, kaya ve ölü bitki örtüsünden oluşan uçsuz bucaksız bir alandı. Geriye hiçbir şey kalmamıştı. Parmak uçlarını yüzünün yan tarafına sürerken nefes alış veriş hızlandı. Ne kadar zamandır tutsaktı? Ve o yokken dünyasına ne olmuştu? İçinden inançsızlık geçti ve bir an için odağını kaybetti, etrafındaki büyü zayıflarken havada daldı. Odak noktasını hızla kavrayarak kendini havada düzeltti ve aklına başka bir düşünce geldi. Mesele sadece mekânlar değildi, peki ya insanlar? Bu bölge bir zamanlar hareketliydi. Onlar da mı ortadan kaybolmuştu? Hayır. Bunu kabul edemezdi - yanlış yerde olmalıydı.

Arkadaşı hızla yaklaştı ama avucunu uzatarak ona seslenirken geride durması için uyardı. "Cadellindyr nerede?"

Adam yavaşlayarak kadının önünde durdu, kaşları çatılmıştı. "Ne oldu?" "Cadellindyr nerede?"

Kaşlarını çattı, sert yüzünde biraz şaşkınlık ve şüphe vardı.

"Nerede o?" Azenyah bağırdı, içine hücum eden duygu girdabını zar zor kontrol edebiliyordu. "Herkes nerede? Neden her şey gitti?"

Eşinin yüzü karardı ve bir an için gözlerini kapatıp açtıktan sonra okunamayan bakışlarıyla onu delip geçti. "O burada değil. Yıllardır yok."

"Neden bahsediyorsun sen?" dedi, dehşet bedeninden süzülerek.

"Yok edildi, Azenyah. Hepsi yok edildi."

Başını salladı ve etrafına bakındı. "Hayır. Ailem nerede? Klanım nerede? Saklanıyorlar mı?"

Kaşları kalktı, yüzünü bir an için şaşkınlık kapladı ve sonra farkına vararak çenesini kaldırdı. "Elbette sen bir dragoraysın."

Azenyah keskin bir nefes alarak gözlerini kırıştırdı. Onu kaçırdıysa, dragorai olduğunu nasıl bilmezdi? "Beni tanımıyor musun?"

Bir an sessiz kaldı. "Yapmalı mıyım?"

Azenyah ona ters ters baktı. Neler oluyordu? Onu kandırmaya mı çalışıyordu yoksa gerçekten bilmiyor muydu? Ne kadar yakışıklı olursa olsun, onu okumak çok zordu. "Bana sadece ailemin nerede olduğunu söyle."

Bakışları üzerinde yoğunlaştı. "Başka kimse yok, sadece ben ve klanım varız." Dişlerini sıktı. "Bu doğru olamaz. Neredeler?"

"Sana söylüyorum," diye ısrar etti, "diğer herkes gitti. Hayatta kalamadılar."

Hayır. Hayır. Hayır! Bu kadar muhteşem yarattığın, tüm o klanların ve tanıdığı tüm toplumun yok olmasına imkân yoktu. Bu mümkün olamazdı! Ona ters ters baktı. En başından beri ona kötü davranıyordu. Ona nasıl inanabilirdi?

Azenyah odağını kaybetmemeye çalışarak ondan uzaklaştı ve gökyüzünde ona gerçeği söyleyecek tek yere ilerledi. Alfa'sının arkasından geldiğini hissetti ama onu görmezden geldi. Söylediklerini kabul edemezdi - kabul edemezdi işte. Yeryüzünü tarayarak aradığı binayı bulmaya çalıştı. Şehirden birkaç fersah uzakta olmalıydı. Kalbi ağzındaydı, yaklaşırken yavaşladı.

Tanrıçaların Cadellindyr tapınağı bir zamanlar ibadet etmek için muhteşem bir yerdi. Ejderha altınıyla kaplanmış, değerli taşlarla süslenmiş ve sihirle güçlendirilmiş, öteden görülebilen muazzam bir bina olmuştu. En yetenekli dragorai inşaatçılarının birçoğu tapınağın yapımına katkıda bulunmuştu.

ve tamamlandığında dragorai kültürünün en etkileyici başarılarından biri olarak selamlanmıştı.

Ancak tapınağın olduğu yerde, yarısı buruşuk bir tuğla yığını olan kırık dökük ve darmadağın bir bina duruyordu. Azenyah tapınağın üzerinde gezinirken dehşetle ona baktı. Hiç şüphe yok ki insanlar, bir ibadet yeri olması gerektiğine aldırmadan, bulabildikleri her şeyi yağmalamışlardı.

"Arazide istediğin yöne doğru istediğin kadar seyahat edebilirsin," dedi arkadaşı yaklaşırken. "İnsanların son 400 yıl içinde inşa ettiği yerler dışında her yer bu şekilde."

Onunla yüzleşmek için döndü. "Dört yüz yıl mı? Peki ya savaş?"

Tereddüt etti. "İnsan savaşı mı? Yavaş yavaş sona eriyor ama güneyden hâlâ devam ettirmeye çalışan askerler var."

"Nerede?" dedi eliyle yeri göstererek. "Eskiden her yerde yerleşim yerleri ve kamplar vardı, gökyüzünde oklar, duman, ateş - kaos vardı."

Eşinin ifadesi okunamaz hale geldi. "Bu insan- dragorai savaşıydı."

"Başka hangi savaş var ki?"

"Şu anda insanlar arasında bir savaş var. Daha yeni."

Şok ve dehşet onun içine işledi. "İnsanlar kurtuldu da biz mi kurtulamadık?" Kalbi küt küt atarken iki elini de başının üzerine koydu. Bu dayanabileceğinden çok daha fazlaydı. Dragorai neden hayatta kalmamıştı? *Onun halkına ne olmuştu?* "Ne kadar zaman önceydi?"

"Dragorai'lere karşı savaş yaklaşık 700 yıl önce sona erdi."

Bunun üzerine neredeyse odağını tekrar kaybediyordu. 700 yıl mı? Adada 700 yıldan fazla mı kalmıştı? "Ama diğer herkes öldüyse, *sen* ve klanın nasıl hayatta kaldınız? Hangi klandansınız?"

"Vattoro."

Söylediklerinin gerçekliği bu son kelimeyle yüzüne çarptı. Sonunda her şey yerli yerine oturdu. Hırçın, vahşi doğaları ve toplumsal kuralları umursamamaları ile ünlü Vattoro bu savaştan sağ çıkan tek klan olması mantıklıydı, ama bu lanet olası bir adaletsizlikti. O lanet olası insan hayvanların ellerinde ölen tüm büyük dragoraylar bunu hak etmemişti.

Panik ve kuşkunun boğazını tırmaladığını, içinden fırlayıp onu boğmakla tehdit ettiğini yutkunarak manzaraya baktı

üzüntü, korku ve öfke. Bildiği her şeyin silindiği bir rüyadan uyanmış gibi hissediyordu - tüm hayatı ona sadece birkaç yıl önce gibi görünen ama başka her yerde 700 yıl önce var olan bir şeydi. Bu nasıl olabilirdi?

"Azenyah."

Eşine geri döndü.

Biraz daha yaklaştı, onu izlerken başını eğdi, gözlerinde endişe vardı. "Ejderhan nerede?"

Keskin bir nefes aldı. "O.... O..." Geçmişini düşünerek onu en son ne zaman gördüğünü hatırlamaya çalıştı ama hatırlayamadı. "Sanırım o..." Hayır. O adada değil. Yahsaria'ya ne oldu? Gözlerini kapatarak geçmişini düşündü ve kendini ejderhasını en son ne zaman gördüğünü hayal etmeye zorladı. Birden bir görüntü bombardımanına tutuldu, kilitlediği anılar, onu parçalayan ve acı dolu bir bilinç kaybına sürükleyen duygular. Yahsaria... gitmişti.

Tutunduğu inançsızlık buharlaştı. Tüm düzensiz duygular bir anda içine çöktü ve dayanılmaz bir ıstıraba dönüştü. Odaklanmasını sürdüremeyince düştü, eşinin çığlığı kulaklarında çınlıyordu.

Rüzgâr kulaklarının dibinden hızla geçerken zihnini yeniden odaklamaya çalıştı ama başaramadı. Düşünceler ve anılar beyninin etrafında karmakarışık olurken, onu sabit tutacak bir şeye, herhangi bir şeye tutunmaya çalıştı ama gelen anılar artık var olmayan şeylerdi. Eğer eşine inanılacak olursa, dragoraylar silinmişti; ne şehirleri, ne tapınakları, ne de inleri vardı. Tüm kültürleri yok olmuştu.

Bir an için nefesini tutamadı. Gözlerini kapattı. Nefes almak istiyor muydu ki?

Bir şeye çarptığında sert bir sarsıntı vücudunu titretti ve ulaşabildiği en yakın şeye tutundu. Gözlerini açtığında, onu kollarında tutan eşinin kendisine baktığını gördü; yüz ifadesi bir kez daha soğukkanlı ve okunaksızdı.

Tek kelime etmedi, sadece havaya yükseldi ve onu uzaklara taşıdı.

Azenyah nadiren ağlardı. Dragorais'in kolay kolay yaptığı bir şey değildi, ama dünyanın kaybettiklerini, *kendisinin* kaybettiklerini düşündüğünde, duramazdı.

Hıçkırıklar, boğucu, karanlık, ıssızlık onu ele geçirdi.

Kendini bir yatağa kıvrılmış halde buldu, gençlik yıllarına dair anılar içine yerleşti, en mutlu anıları; kız kardeşi ve erkek kardeşiyle dağlarda olmak, Yassie'nin onu bulduğu ve bir dragorai-omega olduğunu fark ettiği an, mevkisine uygun kıyafete karşı isyanı ve babasıyla dragorai'nin geleceği hakkında yaptıkları tartışmalar.

Sonra önemli anıları; çiftleşmeye zorlanmama özgürlüğünü anlatan annesi, görev ve sorumlulukları hakkında babasından aldığı dersler, klan işleriyle ilgili toplantılar, hain insanlar yüzünden *dan askha*'larıyla bağ kurma fırsatını kaybeden dragorai kardeşlerinin intikamını alabilmesini sağlamak için filonun en iyileriyle saatler süren eğitimler.

Ailesiyle ilgili son anısı, bölgelerini istila eden insanlarla savaşmak için her biri farklı bir yöne doğru uçtukları zamandı. O gün daha sonra buluşmak üzere sözleşmişlerdi... O gelmeyince ne yaptılar? Öldürüldüğünü mü düşündüler? Onu kendilerinden alanın başka bir dragorai olduğunu kesinlikle tahmin edemezlerdi. Son saatlerinde yanlarında olmaması onun suçuydu ve bunun için onu asla affetmeyecekti.

Ama ondan ne kadar nefret etse de şu anda onunla savaşamazdı. Ağır bir yük etrafını sararken yatak çöktü, sert bir göğüs sırtına bastırdı, bacaklar kendi bacaklarının altında kıvrıldı, bir kol başının altından geçerken diğeri gövdesine dolandı ve onu rahat bir kozanın içine çekti. Niyeti bu olmasa bile ona verdiği rahatlık şu anda ihtiyacı olan her şeydi - onu dağılmaktan alıkoyan tek şey buydu. Her zaman İkiz Diyarlar'daki en yetenekli dragorai dışilerinden biri olmakla övünmüştü ama bu Tanrıçaların bile hissedeceği bir darbeydi.

Ona sarıldığı an, ıssızlığının sert kenarları yumuşadı. Yüzünü ona gömdü, kokusunu derin derin içine çekti, zihni onunla anılar savaşı verirken dostundan teselli aldı. Bir daha asla göremeyeceği yüzleri, asla duyamayacağı kahkahaları ve asla büyüemeyecek olan çocukları düşünerek zihni geçmişe takılıp kaybolmasına izin verdi. Hiç ses çıkarmamasına rağmen gözyaşları hızla akarak yatıyordu. Adada geçirdiği onca yıl boyunca onu ayakta tutan ailesiydi; onlara geri dönme düşüncesi, insanlara karşı kazandıkları zaferi kutlamak, dragorai ırkının güçlü kalmasının verdiği onur ve sevinç. Bu

artık asla olmayacaktı. Bir daha asla anne gururla parlayan yüzlerini göremeyecek, erkek kardeşinin tahta bir kılıçla ona vurduğunu hissedemeyecek ya da kız kardeşinin geceleri gizlice odasına girip ona dragorai oğlanları hakkında sorular sorduğunu duyamayacaktı. O hayat artık yoktu.

Zaman geçti. Zihnindeki sis o kadar yoğunlaşmıştı ki, etrafında neler olup bittiğini zar zor anlıyordu. Sesler ona doğru süzülüyor ve bedeni hareket ediyordu ama her şey boğucu bir şekilde hissizleşmişti. Saatler, günler, haftalar geçip gitti, muhtemelen yıllar, yüzyıllar, binyıllar... zaman gri sonsuzluğun kalın bir bloğuna uzandı.

Sonunda anların farkına vardı; bir kaşık çorba dudaklarını dürtüyor, ılık su vücuduna çarpıyor, sıcak eller cildine yağ sürüyordu. Ve bu anların arasında o da vardı; onu sıkıca tutan kalın kollar, ona bakan muhteşem siyah gözler, saçlarında gezinen eller. O hep oradaydı.

Sonunda sis dağılmaya ve bir rutin başladı ve işler kolaylaştı, daha önce fark etmediği şeyleri fark etmeye başladı, örneğin hiç ziyaretçisi yokmuş gibi görünüyordu ve tüm zamanını onunla geçirmekten başka yapacak bir işi yokmuş gibi görünüyordu.

Kafası karışmıştı. Büyük Vattoro klanından biri neden bu kadar sade bir şekilde yaşasındı ki? Onlarla ilgili hatırladığı kadarıyla, istedikleri her şeyi yapan, diğer tüm dragoraylara karşı kuralları hiçe sayan, çok övünen ve gururlu bir klanlardı çünkü kendilerinden başka kimseyi umursamıyorlardı. Dürtülerini dizginleyemiyorlardı. İyi ilişkiler içinde olduğu klanların çoğu, dragorai dostlarını umursamadıkları için onlardan hoşlanmıyordu ama aynı zamanda dragorai'nin vücut bulmuş hali olan bir klanın yanlarında olmasından da gurur duyuyorlardı. Bu garip bir çelişkiydi ve o zamanlar kendisi de böyle hissetmişti.

Ancak Vattoro klanının başkalarının kendileri hakkında ne hissettiğini önemseydiğinden emin değildi. Dışarıdan bakıldığında, bunu bir endişe kaynağı olarak görüyor gibi görünmüyorlardı. Onun kendileri hakkında ne düşündüğünü kesinlikle umursamıyorlardı.

Ama duyguları keder, öfke ve kalp ağrısından oluşan ağır bir çalkantıya dönüştüğünde, buna dayanamadı. En azından grilikte acı yoktu... mutluluk verici bir hiçlik. Tatsızlıklara katlanmak zorunda değildi ama şimdi her şey dayanılmazdı. Ne yazık ki Khyros onu yatıştırmak ya da onunla tartışmak için odada değildi. Öfkesine sıkı sıkıya sarıldı, acısını dindirecek bir şeye ihtiyaç duyuyordu ki şimdi ne yapması gerektiğini anlayabilecek kadar açık bir zihne sahip olabilsin. Ama hâlâ

bir şeye ihtiyacı vardı. Yavaşça etrafına bakındı. Tekrar onun yatak odasında idi ama o orada değildi. Kırdığı kolu omzundan bileğine kadar kalın, sert bandajlarla sıkıca sarılmıştı ve içindeki sıcak karıncalanma sihirli bir şekilde iyileştiğini gösteriyordu.

Yavaşça ayağa kalkarak kapıya doğru ilerledi ve dışarıda bekleyen hizmetçiyi çağırdı.

"Bir *kon'aya* gönderebilir misiniz?" diye sordu. "Erkek bir tane."

Hizmetçi ona sanki bir ejderhaya dönüşüyormuş gibi baktı. "Um... Bu sığınakta *kon'ayalarımız* yok. Artık yok."

Azenyah kaşlarını çatı, Khyros'un bunları kullandığından emindi. "Peki alfa ihtiyaçları için ne kullanıyor?"

"Bunu ona sormanız gerekiyor," dedi hizmetçi, yerine dönerken.

Azenyah konuşmaya şaşırarak kapıyı kapattı. *Kon'ayas* kullanmayan dragorailer olduğunu duymuştu ama Vattoro hiçbir alfanın *kon'ayas* kullanmayacağını varsayıyordu. Bu da ilginç bir soruyu gündeme getirdi. Eğer alfası onları kullanmıyorsa, neden şu anda onunla yakınlaşmıyordu? Kız çoğu zaman onun yatağındaydı.

Yatağa uzandı ve içini çekerek şaşkınlığını ve istediğini elde edememenin verdiği kızgınlığı bir kenara itti. Bu adamla ilgili her şey sinir bozucuydu ve bunu düşünmek beynine zarar veriyordu.

Bir saat içinde kapıdan içeri daldı, gerginlikten şişmiş ve yüzünde neredeyse çılgılık atmasına neden olacak bir karanlık vardı.

"Lanet olası bir *kon'aya mı* istedin?" Bağırmasa da tavrı o kadar şiddetliydi ki bağırması da olabilirdi.

Gözlerini kısarak ona baktı ve sonra kaçırdı. Bu onu ilgilendirmezdi.

Ona bir adım daha yaklaştı, boğazında bir hırıltı, gözlerinde tehlikeli bir bakış vardı. "İnimdeyken kimsenin seni becermesini isteme."

Azenyah kıpırdamadan durdu, adam yaklaştıkça gözleri onun üzerindeydi. "Peki ya ihtiyacım olursa?"

"Yas tutmayı bitirdiğinde, sana ihtiyacın olan her şeyi vereceğim. Ama sadece o zaman."

Azenyah tiksintiyle burnunu kırıştırdı. "Buna benim adıma karar veremezsin." "İnimdesin ve benim tutsağımsın. Ne istersem ona karar verebilirim.

senin için olduğu gibi."

"Beni kardeşlerinizden birine gönderin," dedi acı acı. "Sahip olan birine Beni bütün gün ve bütün gece sikebilecek *Kon'ayas*."

Bakışları daha da yoğunlaştı ve hışımla ona doğru yürüdü, gözlerinin içine bakmak için onu yataktan kaldırdı. "Peki bütün gün ve bütün gece tam olarak kaç kez sikildin?"

Azenyah ona ters ters baktı. "Sen söyle."

Gözlerinde öfkeyle kızın yüzünü inceledi. "Seni bütün gün ve bütün gece becerdiğimde anlayacaksın," diye homurdandı. Gözleri kızın yüzünde gezindi ve içindeki öfke azalır gibi oldu. "Ama kederinle başa çıkmanın yolu bu değil. Sonrasında kendini berbat hissedeceksin ve keşke hiç yapmasaydım diyeceksin. Seni becerirken böyle hissetmene izin vermeyeceğim. Sikimi ağzına aldığımda da böyle hissetmeni istemiyorum."

"Kolumu kırdığın ve sonra beni becerdiğin zamanki gibi mi demek istiyorsun, böylece her hamlede o acıyı hissetmek zorunda ?"

Yüzü karardı. "Bu senin sorgunun bir parçasıydı. Bundan daha kötüsü de olabilirdi ve sen bunu biliyorsun."

"Bu onu doğru yapmaz," diye öfkelenildi. "O zaman sana bunun beni son sikişin olacağını söylemişim ve öyle de olacak!"

Adamın boğazından çıkan hırıltı, kadının omurgasına korku ve endişe dolu bir heyecan gönderdi. Onu kendine doğru çekerek hareketsiz kalmaya zorladı. "Neden tutsağım değil de misafirim olmana izin vermediğimi biliyor musun?"

Azenyah'ın midesinde bir titreme başladı. "Neden?"

"Çünkü tutsağım olarak seni istediğim zaman ve istediğim kadar becerebilirim. Sen orgazmdan bayılana kadar o tatlı *konunu* emebilirim ve doyana kadar kayganlığını . Yuvarlak kıcını sıkamak benim, geveze tavrını disipline etmek benim ve yaptığın her şeyi kontrol etmek benim. Beni durduramazsın. Ne söylediğinizin ya da neyi kontrol edebileceğinizi *sandığınızın* önemi yok. Kardeşlerim bile karışamaz. Hiç kimse seni doyurmamı engelleyemez." Gözleri onunkilere dikilmişti. "O yüzden seni acını dindirmek için becermediğimi söyledüğimde, *tek* sebep bu."

Azenyah sessiz bir nefes vererek gözlerini indirdi. "Tecrübelerinize dayanarak mı konuşuyorsunuz? Kederle mi?"

Bir adım geri çekildi ve derin bir nefes aldı, sonra başını salladı. "Bu boyuttaki bir acıyla başa çıkmanın yolu seks değildir. Bu zor yoldan yapılmalı, ne kadar rahatsız edici olursa olsun, buna katlanmak zorundasınız."

Azenyah nefesini verdi, kızgınlığı giderek artıyordu. Babası da benzer bir şey söylerdi. Ama babası burada değildi.

"Daha önce *kon'aya* kullandın mı?" Kollarını kocaman göğsünün üzerinde kavuşturmuş, adeta evet demesi için ona meydan okuyordu.

Kadın adama baktı ve adam yine ilk geldiği zamanki kadar öfkeli görünüyordu. "Aileme bağlı bazı kişiler vardı."

"Bu benim soruma cevap değil," diye gürledi.

Onun ses tonuna kaşlarını çattı. "Olmaması gerekiyor çünkü bu seni ilgilendirmez."

Bu sefer vahşi, gürleyen bir hırıltı çıkardı, bu hırıltı kadının içinden geçerek onu tahrik etti ve endişeye sürükledi. Kadının çenesini kavradı. "Söyle bana!" Vahşi gözleri onun üzerinde gezindi. "Ben kör değilim Azenyah. Son dişi dragoraylardan biri olmasan bile çok ama çok talibin olurdu. Hiçbiriyle yattın mı? Klanınız herhangi bir alfanın dişilerini çiftleştirmesini isteyenlerden biri miydi?"

"Ne fark eder ki?" diye bağırdı ona, öfkesi kabarmıştı. "Bilsem bile, artık hepsi gitti. Hem zaten bilmeyi hak etmiyorsun! Bana istediğin zaman becerdiğin bir mahkûm gibi davranmak istiyorsan, sana hakkımda hiçbir şey anlatmayacağım. Diğerlerinin gitmesi ve senin hâlâ burada olman ne kadar adil anlamıyorum. Seni bağışlatacak kadar özel ne yaptın? Söyle bana!"

Alfa, kız bağışmaya devam ederken uzun bir süre ona baktı ve sonra onu da beraberinde sürükleyerek yatağa tırmandı. Kadın ona karşı koymaya çalıştı ama hazırlıksızdı. Kadın onu serbest bırakmak için mücadele etse de alfa onu göğsüne bastırdı ve mırıldanmaya başladı.

Gürleyen ritim aralarında titreşip sırtına sızarak onu sakinleştirirken Azenyah durgunlaştı ve sessizleşti. Vücuduna nüfuz ettikçe, duygusal durumuna da sızdı, kabaran vahşi duygu selini yatıştırdı ve sakinleştirdi. Kendi isteğinin aksine, iç çekti ve onun mırıltısı olan gürleyen, yatıştırıcı denizde sürüklendi.

OceanofPDF.com

AZENYAH

He genellikle oradaydı, ona sarılıyor, mırıltısıyla onu yatıştırıyor, sakin ve yumuşak bir hale sokuyordu. Ama onun yaptığı her şeye duyduğu öfke sönümlenemezdi. Klanı ölümüne savaşırken onu iradesi dışında o adada tutan oydu ve şimdi tüm ırkından geriye kalan tek kişi o ve klanıydı. Birbirleri için ne olduklarından dolayı onun için aynı zamanda çok fazla teselli kaynağı olması onu .

Bir öğleden sonra , adam ortalıkta yoktu. Zihnini odaklayarak farkındalığını dışarı gönderdi ve bir çıkış yolu olup olmadığını görmeye çalıştı. Duvarın bir tarafındaki devasa açıklık dağ yaygındı ve genellikle insan hizmetkârların dışarı düşmesini engelleyen bir bariyere sahipti ama Azenyah inin açıklığını araştırdığında, eşi onu inanılmaz derecede karmaşık bir büyüyle güçlendirmişti. Bunu etkisiz hale getirmek günlerini alacaktı ve eşi onu nadiren birkaç saatliğine terk ediyordu.

Ama bu bir sürpriz değildi. Artık eşi onun büyü yapabildiğini bildiğine göre, kaçmasını önlemek için daha ağır önlemler alacaktı ama bu yapamayacağı anlamına gelmiyordu. Tereddüt etti. Ama bunu yapmak istiyor muydu ki? İstirabının temelinde cevaplanmamış pek çok soru ve onu içten içe yakan bir öfke vardı. Vattoro klanının ona cevaplar vermesi gerekiyordu.

Arkadaşının cüppelerinden birini kaptı ve giyerek kapıya yöneldi. Zihnini odaklamak için durakladıktan sonra kapıyı çekip açtı ve iki yanında duran iki muhafıza saldırdı.

Arkadaşı işini şansa bırakmamıştı. Muhafızlar tüm koridoru doldurmuştu, ama Azenyah onların arasından geçerek ilerledi, ki bu nispeten kolaydı.

onun durumu. Eğitimli oldukları açık olsa da, pratikten uzak görünüyorlardı ve açıkça ona ölümcül zarar vermemeleri söylenmişti.

Tam son muhafızı da etkisiz hale getirmişken, elinde bir tepsiyle bir hizmetçi koridora girdi. Bir an için afallayan kadın, gözleri Azenyah'a takılmadan önce yolunun üzerindeki cesetlere baktı. Dönerek geldiği yöne doğru aceleyle geri döndü ama Azenyah hızla ona yetişerek kolundan tuttu. "Nerede o?"

Hizmetçinin gözleri kocaman açılmıştı. "O bir toplantıda. Bir klan toplantısı." "Götür beni."

Hizmetçinin gözleri muhafızların üzerinde gezindi. "Oraya giremem," dedi. "Tapınağın içinde. İznim yok."

Azenyah hızlıca, "Sorun değil, öyleyim," dedi. "Götür beni."

Hizmetkâr onu koridordan aşağıya doğru götürdü, ilerlerken muhafızların üzerinden geçti. Onu birkaç koridordan geçirdi. İnin kendisi karanlık ve kasvetliydi ve etrafta çok fazla insan yok gibiydi, ama inin tonu dostuna uyuyordu.

Birçok eğimli koridordan geçerek inin en tepesi olması gereken yere çıktılar ve hizmetçi bir koridoru işaret ederek durdu. "Bu sizi tapınağa götürecekt."

Azenyah teşekkür ederek başını salladı ve koridorda ilerlemeye başladı, ilerledikçe havanın nasıl tazelendiğini ve daha güçlü bir esinti olduğunu fark etti. Koridorun sonunda, daha önce klan tapınaklarında gördüklerine benzer bir giriş mağarası vardı. Ana tapınağa girmeden öncegiriş mağarasında ziyaretçilere içeri girdiklerinde saygı göstermelerini hatırlatmak için klanın en önemli mücevherlerinden ve hazinelerinden bazıları sergileniyordu.

Nadir ve sıra dışı mücevherler ve metallerle, ilk ejderhalardan bazılarının söylenen mücevherlerle ve doğrudan Tanrıçaların ağzından kaleme alınmış kutsal yazılarla süslenmiş Vattoro'nun mağarası, gördüğü her şeyden daha muhteşemdi.

Görevi ve alışkanlığı gereği, yoluna devam etmeden önce istemeye istemeye bir dua mırıldandı.

Koridor dağın içine doğru ilerledi ve küçük bir salona açıldı. Duvarlar boyunca kılıç ve kalkanlar, süs eşyaları, özel giysiler, resimler ve diğer önemli eşyalarla tarihi olaylar belgelenirken, ortada büyük dikdörtgen bir taş masa duruyordu.

Kemerin yanında ve gözden uzakta kalarak masanın etrafında oturanlara baktı ve eşinin bir uçta oturduğunu fark etti

Diğerleri masanın her iki yanında otururken yükseltilmiş bir sandalyede.

"Gözcülerimiz kraliçenin cesedinin onda olduğunu söylüyor," biri.

Azenyah kaşlarını çatı. Ne hakkında konuşuyorlardı?

Bir başkası "Kraliçenin cesedine neden ihtiyacı olsun ki?" dedi.

"Eğer o ve kraliçe bir *Resh Zushak* sözleşmesi yaptıysa, o zaman kraliçe ölürse, adam büyü yapma yeteneğini kaybeder."

"O zaman ölmedi mi?"

"Muhtemelen değil ama tamamen iyileşebileceğini de sanmıyorum. Eğer onu hayatta tutuyorsa, bu sadece büyüye erişimini kaybetmemek içindir."

"Ne istediğini biliyor musun?" diye sordu arkadaş. "Amacı ne? Her zaman bir hedefi vardır."

"Sınırdaki ölü bölgeyi buldu," dedi bir kadın, sesinde endişe vardı. Bir sessizlik oldu. "Ne için olduğunu bildiğini mi sanıyorsunuz?"

"Bilmiyorum ama atıfta bulunduğu kitaplar var. Ne tür kitapları olduğundan ya da ne hakkında yazdıklarından emin değilim."

Azenyah etrafına sağlam bir kalkan çekti ve yavaşça odaya girerek onlar konuşurken onları izledi. Masanın etrafında beş erkek ve dört kadın oturuyordu - erkekler belli ki kötü şöhretli kardeşlerdi, kadınlar ise... ona alışılmadık görünüyorlardı. Garip giyiniyor ve garip konuşuyorlardı.

Bir kadın onu görünce döndü, gözleri büyüdü ve ağzı açık kaldı. "Oh."

Klanın geri kalanı da onun bakışlarını takip etti.

"Azenyah." Eşi oturduğu yerden kalktı, heybetli ve korkunçtu, kaşları çatıktı. Diğer kardeşler de onu takip etti, erkekler genişleyen duruşlarıyla saldırıya hazırlanıyordu. "Şu kalkanı devre dışı bırakın," diye emretti. "Burası bizim tapınağımız."

"Bu, hapishanemden kaçtığım için bana saldırmayacağınız anlamına gelmez," diye karşılık verdi Azenyah. "Ne de olsa senin tutsağınım, değil mi?"

Büyü etrafını sarmış, kalkanının hemen ötesinde durmuş, saldırmak için bekliyordu. Eşinin bakışları onun üzerinde yoğunlaştı. "Evet, öyle. Ama eğer onu etkisiz hale getirmezsən, tapınağımıza saygısızlık ettiğin için sana yine de saldıracamız. Yapacağımızı biliyorsun."

Azenyah onun bakışlarını tuttu, gözlerindeki öfke kendi göğsündeki yanmayı yankıladı.

Yavaşça döndü ve arkasında sergilenen mücevherli bir kılıcı kaldırdı. Kılıcı havaya kaldırdığında eşinin gözleri büyüdü. "Bunu nasıl kullanacağımı bildiğimi biliyorsun," dedi ona. "Bu yüzden herkes geride kalmalı."

Kimse bir şey söylemedi ama o kalkanı bıraktığında oldukları yerde kaldılar. Kalkanın ardındaki büyü bir an sonra dağıldı. "Özel odalarımın nasıl çıktınız?"

Azenyah ona ters ters baktı. "O muhafızların beni gözaltında tutmasını mı bekliyordun?"

Burnunun parlaması, bunu yapmayacaklarını çok iyi bildiğini gösteriyordu.

"Uzun süre uzak kalmayı planlamıyordum," dedi kaşlarını çatarak. "Burada ne işin var?"

"Klanınızı görmek istedim," dedi masanın etrafında dönmeye başlarken, masaya geniş bir alan bırakarak. "Dragorai ırkından geriye ne kaldığını görmek istiyorum."

Herkes sessizliğe gömüldü.

Eşi onun bakışlarını tuttu. "Senin bir dragorai olduğunu fark etmemiştim."

"Bu lanet olası bir özür değil," diye tersledi. "Aslında, bu bir hakaret!"

"Özür dilemiyorum." Çenesi sıkıştı. "Ben sadece senin neden diyarın geri kalanı hakkında bilgi verilmedi. "Hazır olduğunuzda, size son 700 yılda neler olduğunu açıklayacağız-"

"Ben artık hazırım."

"Yas tutmayı bitirmiş olmana imkan yok."

"Benim kederim seni ilgilendirmez," dedi sertçe. "Savaşta neler olduğunu ve insanların tanıdığım herkesi öldürmeyi nasıl başardığını bilmek istiyorum." Öfkesi göğsünde çalkalanıyordu. "Nasıl hayatta kaldığını ve son dragorai'nin ölümünden bu yana olan her şeyi bilmek istiyorum. Neden insanların bu diyarda güçlü büyüler kullanarak dolaştığını bilmek istiyorum." Nefes alırken gözleri klanın üzerinde gezindi. "Ve sözde büyük Vattoro klanının tapınak masasında neden insanların oturduğunu bilmek istiyorum."

Diğer erkekler gerildi, bazıları ona hırladı. "Onlar insan değil," diye bağırды içlerinden biri ona.

Duruşunu genişletti ve kılıcını elinde döndürdü, üzerine gelen herhangi bir erkekle dövüşmeye hazırды. Bu klan için intihar sayılırdı ama öfkesi doruk noktasına ulaşmıştı ve bu da onun varlığını önemseme miktarını azaltıyordu.

Arkadaşı bir elini kardeşlerine doğru kaldırdı, gözleri onunkileri tutuyordu. "Bu seni kontrol eden kederin, Azenyah. Sizinle savaşmayacağız. Eğer istersen

bize vermeniz gerekiyor. Adadaki varlığınız

."

"Bu önemli değil!" diye araya girdi. "Geriye kalan son birkaç ejderhaya saldırmak için büyü kullanan insanlar var. Öncelikli olarak *ortadan kaldırılmaları* gerekiyor."

"Bu *benim* için önemli." Bağırmasa da, eşinin sesi odadaki en güçlü sestti. İçinden yankılanıyordu; emredici ve kararlı. "Bize bilmek istediklerimizi anlatacaksın Azenyah."

Azenyah dişlerini sıktı, kalbi küt küt atıyordu. Eğer istediği şeyi elde etmesinin tek yolu buysa, o zaman işine yarayacağından emin olmalıydı. "Peki. Ama madem istediğim şey senin de öldürmek için yanıp tutuştuğun birini öldürmek, o zaman önce ben bilgi alacağım."

Klan Azenyah ve eşinin arasına bakarken bir sessizlik oldu. Adam yükseltilmiş koltuktan indi ve ona doğru geldi. "O halde bir değiş tokuş yapacağız," dedi sakince. "Sana diyarda olan biten her şeyi ve o insanın kim olduğunu anlatacağız ve eğer istersen onu öldürmemize yardım edebilirsin. Sonra sen de bize ada hakkında bildiğin her şeyi anlatacaksın." Adamın güzel kokusu, gösterdiğinden daha fazla saldırganlık içeren bir şekilde ona ulaştı.

Yavaşça içine çekti, midesinde sıcak ve karıncalı bir şeyler kıpırdıyordu ama bunu görmezden geldi. Ona duyduğu çekim yeterince sorun yaratmıştı. "Ve ben hâlâ senin tutsağın mıyım?"

"Evet," dedi basitçe. "Bize her şeyi anlatana kadar benim tutsağım olarak kalacaksın."

"Ne zaman özgür kalacağım?"

"Yapmayacaksın." Gözlerinden karanlık bir şey geçti. "Ada hakkındaki açıklamanız tatmin edici olmadığı sürece."

Bu onun gitmesine izin vermeyeceği anlamına geliyordu. "Gecelerim karanlık bir hücrede bir masanın üzerinde eğilerek mi geçecek," dedi acı acı, "yoksa senin yatağında bacaklarımı açarak mı?"

Klan onun arkasında kıpırdandı ama gözlerini ondan ayırmadı. "Ben nasıl harcamanızı istersem öyle harcayacaksınız," dedi, gözleri kısılırken sesi alçaktı. "Bir dragorai dişisi olmana saygı duymak istiyoruz ama sen her şeyden önce bir tutsaksın. Eğer sorun çıkarırsan seni hapse atmayacağımızı sanma."

Ona bir adım daha yaklaştı, kendi sesi de alçaktı. "*Sevdiğini* sanıyordum Sana itaatsizlik ettiğimde?"

Adamın gözleri karardı ve bir an için adamın onu tapınağın zemininde becereceğinden emin oldu. Ama o sessizlikte masadaki dişilerden biri ayağa kalktı ve gülümsedi. "Gerçek bir dragorai dişisiyle tanışmak gerçekten çok güzel."

"Sen gerçek bir dragorai dişisisin," dedi sarışın erkek kardeş ona sertçe.

"Söyleyeceklerini duymak ve bizimle çalışmanı sağlamakla gerçekten ilgileniyoruz," dedi kardeşini görmezden gelerek. "Khyros sana Azenyah dedi. Size böyle hitap edebilir miyim?"

Khyros. İsmi hafızasında süzülmesi ve onun hakkında bildiklerini hatırlaması bir an aldı. Başını eğerek bakışlarını ona çevirdi. "Klanın başı sensin."

Adam sadece onu izledi, ne onayladı ne de reddetti, ama masadaki pozisyonundan belliydi. Nefesi kesilerek bir adım geri çekildi. Vattoro klanının liderinin eşi miydi? İçinden endişe ve dehşet süzüldü.

En popüler klanın başı olarak Khyros, İkiz Diyarların en bilinen alfalarından biriydi ve çok fazla güce sahipti, ancak aynı zamanda diğer dragoraylar tarafından kurulan sosyal yapıyı tamamen göz ardı etmesiyle de ünlüydü ve bu da klanlar arasında önemli sorunlara neden olmuştu. Kibri ailesini çileden çıkarmıştı. Vattoro'lar yalnızca kendilerini önemsemeleriyle bilinirlerdi ve eylemlerini yönlendiren kişi de onların lideriydi.

"Benim adım Elora," diyordu sarışın kadın. "Sizi burada ağırlamaktan onur duyuyoruz."

"Gerçekten mi?" Kardeşlerin toplu ve öfkeli bakışlarıyla karşılaştı. "Öyle görünmüyor."

"Sanırım hepimiz birbirimiz hakkında karışık mesajlar aldık, bu yüzden bunu bir tarafa bırakmak iyi olur."

Azenyah Elora adındaki kadına baktı. İnsan gibi görünmesine rağmen, onda belirgin bir şekilde insan olmayan bir şeyler vardı. Bu yeni ve tuhaf insan türünü görmezden gelmeye karar vererek, "Savaşta bu yana dünyanın durumu hakkında bilgi edinmek istiyorum," dedi. "En çok ilgilendiğim bilgi bu."

Khyros odanın etrafına bakındı. "Bu konuyu konuşmak için yarın geri döneceğiz." İtiraz etmek üzere olan Azenyah'a baktı. "Duyguların yüksek ve tüm klan sana açıklayabileceğimiz kadar sakın olduğunda yeni bir başlangıç yapmamız senin için daha iyi olur."

Azenyah itirazlarını yuttu ve isteksizce başını salladı. Bazı klanlarda işler böyle yürüyordu.

"Yatak odama git," diye ekledi Khyros. "Seninle orada buluşacağım."

Onun, ejderhalarını çağırdıkları tapınağın ayrı bir girişi olması gereken yere doğru gidişini izledi. Arkasını dönerek ine geri döndü ama onun yatak odasına gitmeyecekti. Düşünmesi gerekiyordu. Şu anda avantaj Khyros'taydı ama bu onun her istediğini yapacağı anlamına gelmiyordu. Ondan hâlâ nefret ediyordu, belki şimdi daha da çok nefret ediyordu ve hayatının nasıl olması gerektiğini ona dikte etmesine izin vermeyecekti. Onun klan üyelerinden biri değildi ve peşinden koşması gereken kendi endişeleri vardı. Artık babası olmayabilirdi ama Khyros onun yoluna , klanının tüm gücünü onun üzerinden hissedecekti, bu onu öldürse bile.

OceanofPDF.com

KHYROS

A Khyros çıkıntıya ulaştığında herkes aynı anda konuştu.

Khyros onları susturmak için elini kaldırdı. "Ne konuştuğumuzu hatırla hakkında."

"Ondan hoşlandım," dedi Elora gülümseyerek.

"Ben bunu yasaklıyorum," diye tersledi Zendyor.

Elora sırtıttı. "Ondan hoşlanmamı yasaklıyor musun?"

"Klanın dışilerine karşı saygısızlık yaptı," diye öfkeleni.

I'mya sırtıttı, yarı gözlerini devirdi. "Herkesi seviyorsun, Lore."

Elora ayıldı. "Tüm hayatını kaybetti, I'mya, bizden daha kötü bir şekilde. Sadece yaralı değil, kimsesi de yok." Elini Zendyor'un koluna koydu. "Yas tutuyor."

Khyros başını salladı. "Onun için, Dragorai'nin savaşı kaybetmesi daha yeni oldu.

-Henüz taze. Bunu kabullenmesi biraz zaman alacaktır."

"Ama son yedi yüzyılda neler olup bittiğinin nasıl farkında olmaz?" Tyomar sordu. "Bunca zamandır o adada mıydı? Bunun Skar'la ne ilgisi var?"

"Bilmiyorum." Skar'ın kayboluşuyla ilişkisini hâlâ bilmediği için Khyros'un içini bir huzursuzluk kapladı ama bu kısmen kendi hatasıydı; onu iyice sorgulamak için çok geç kalmıştı. Şimdi istediği bilgiyi alana kadar beklemek zorundaydı. "Ama üzüntüsü gerçek ve öfkesi de bunun bir parçası."

Sethorn, "Kralı öldürmek istiyorsa belki bunu kendi avantajımıza kullanabiliriz," dedi. "Onun gibi yetenekli birine sahip olmaktan zarar gelmez-"

Khyros ona baktı. "Onun kederinden faydalanmayacağız." Elora, Khyros'a kaşlarını kaldırarak, "Çok güzel," dedi.

"Bunca zamandır onu becerdiğine inanamıyorum," diye mırıldandı Zendyor.

Khyros'un çenesi sıkıştı ve bakışlarını ona çevirdi. Tutsağı olarak Azenyah'a ne isterse yapabilirdi - bu hepsinin klan yasası olarak kabul ettiği bir şeydi, özellikle de bunu herkesten daha sık kullanan Zendyor'un.

"Özür dilerim kardeşim," diye ekledi Zendyor bir süre sonra. "Sadece hayal kırıklığına uğradım. Onun böyle davranmasını beklemiyordum..." Dışlerini sıktı ve derin bir nefes verdi. "Bana savaş sırasında nasıl olduğumuzu hatırlatıyor - acilen tüm insan tehditlerini derhal öldürmeye çalışıyorduk." Nyro ve Tyomar başlarını sallayınca durakladı. "Tavırları pek çok anıyı geri getiriyor."

"Hangi klandan olduğunu merak ediyorum," diye mırıldandı Oşali kendi kendine.

Khyros bunu ve öğrenmeye niyetli olduğu diğer pek çok şeyi de merak ediyordu. "Yarın her zamanki saatte gelin," dedi klana. "Belki beklediğimizden daha fazla cevap alırsınız."

Klan ayrılırken ona veda etti ve ejderhalarıyla buluşmak üzere havaya yükseldi. Khyros onların gidişini izledi. Klanın Azenyah'la ilk karşılaşması zor olmuştu ama korkunç değildi. Bu şekilde karşılaşmalarını planlamamıştı ama Azenyah sürekli sınırları zorluyordu. Khyros'un onu bıraktığı yerde kalmalıydı ve hâlâ yas tutmalıydı ve bunu yapmaması daha sonra bir sorun haline gelebilirdi.

Tapınağa geri döndü ve inin ana bölümüne indi. Artık geriye kalan tek dragorai dışisinin o olduğu anlaşıldığına göre işler daha da karmaşıklaşmıştı. Skar'ın yakalanmasına karışmış olsa da türünün son örneği olan birini öldüremezdi çünkü klan arkadaşları da dragorai dışisi olsa da Azenyah'tan farklı bir cins doğmuşlardı. O bir ejderhaya bağlanmıştı. O ve klan buna saygı duymalı ve ona uygun şekilde davranmalıydı ama onu öldürmek haklı gösterilemezdi. Bununla birlikte, kalan son dragorai-omega olduğu için, kim olduğuna bakılmaksızın hâlâ onun tutsağıydı ve söylediği ya da yaptığı hiçbir şey bu gerçeği silemezdi.

Koridorlarda ilerlerken Hatheyla ona yaklaştı. "Lordum," dedi, "mahkûmunuz kendisine bir misafir verilmesinde ısrar ediyor. oda. Dileğiniz bu mu?"

"Hayır," diye homurdandı Khyros. "O benim odamda kalacak." Hatheyla başını salladı.

"Nerede o?"

"Emin değilim," dedi Hatheyla. "İni keşfediyor gibi görünüyor... İzinli olduğunu mu söyledi? Muhafızlardan, sizinle teyitleşene kadar onu alıkoymaya çalışmamalarını istedim."

"Güzel." Azenyah'ın cüretkârlığı karşısında içinde bir öfke belirdi. "O hâlâ bir tutsak ama ona saldırılmayacak. Şu anda klan işlerinde bize yardımcı oluyor."

"O zaman onun için uygun bir gardırop hazırlayayım mı? Tunik giyiyor ve bunun klan toplantılarına katılmak için uygun olduğundan emin değilim."

Bu doğruydı. Klanının önünde vücudunun bu kadar çok görünmesinden hoşlanmıyordu. "Evet, yeni gardırobu odama koyun," dedi ve koridorda ilerlemeye devam etti. "En son nerede görölmüş?"

Son yerini aradıktan sonra, onu kütüphanelerinden birinde, koridorda yürürken parmaklarını kitapların sırtlarında gezdirirken buldu.

Kadının boynundan tutarak, nefesi kesilirken onu kendine doğru çekti. "Bu sığınakta serbestçe dolaşamazsın," diye homurdandı. "İzin verilen alanlar içinde kalacaksın."

"Yani burada olduğum süre boyunca alt mağaralarda kilitli kalmamı mı bekliyorsunuz?" diye sordu gözlerini kısarak. "Gün ışığını görmeme izin vermediğiniz sürece gözlerden uzakta mı?"

Khyros ona ters ters baktı. "Bir dragorai olarak, tutsak olmanın ne demek olduğunu anlamış olmalısın."

Onun muhteşem kahverengi gözlerinin sertleşmesini izledi ve siki tepki olarak kıpırdandı.

"Esiriniz olmayı gerektirecek hiçbir yanlış yapmadım."

"Yakalandın," dedi basitçe. "Bu kadar yeter."

Gözleri parladı. "İstediğim zaman gidebilirim. Daha önce bana sahipken de istediğim zaman gidebilirdim."

Khyros hırladı, içini bir öfke dalgası kapladı. "Dene bakalım," diye uyardı. Onu rafa doğru iterek elini kalçasından yukarı doğru kaydırđı. "Madem istediğin zaman gidebilirdin, o zaman neden kaldın? Günde birkaç kez becerilmekten çok mu hoşlanıyordun?"

Boynuna yayılan koyu renk kızarıklık ona bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu. Tümseğini avuçladı, orta parmağını kıvrımlarına bastırarak yavaşça okşadı.

"Babamı...." sandım. Gözleri hızla yaşlarla doldu. "Ben... bilmiyordum."

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken Khyros başını eğdi. Kaybının yasını tam olarak tutmamıştı ama hazır olmadığı sürece bunu yapmayacağını biliyordu.

Nefes alış veriş derinleştikçe ağzı sıkılaştı ve sırtı kaskatı kesildi. "Fırsatım olduğunda tekrar gideceğim."

Adam homurdandı. "Senin kadar yetenekli biri bile ben istemezsem bu inden kaçamaz," dedi ve vücudu onunkini sıkıştırana kadar ona yaklaştı.

Azenyah onun tünüğünü yakaladı ve kendini yana doğru iterek onunla rafın arasından sıyrıldı. Azenyah kütüphaneden koşarak çıkarken bir an şaşkınlık geçirdi ama onu takip ederek koridorlarda peşinden gitti. Onu kovalamanın ve yakaladığında ne yapacağını heyecanı iliklerine kadar işlemiş, ruh halini karanlık ve müstehcen bir hale getirmişti.

Onu birkaç koridor boyunca kovaladıktan sonra bir açıklık buldu ve hiç duraksamadan doğruca kenardan havaya doğru koşmaya başladı. Khyros onu takip ederken böğürdü ve peşinden havaya fırlamak için hızla büyü yaptı. Havada kalmak için büyü kullanmakta en az onun kadar usta olan yetenekli bir büyücüydü ama Khyros onun bir mil bile uzaklaşmasına izin vermeyecekti. Daha karmaşık ve daha hızlı büyüler yaparak, kendisini havada daha hızlı ilerletmek için tüm bilgisini kullanarak aralarındaki boşluğu kapattı ve kız şok içinde bağırırken ona tutundu.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye bağırdı adam. Kadın onunla savaştı - ya da savaşmaya çalıştı- eğildi, tekmeledi ve adam inine geri dönerken onları ayırmak için büyüsünü kullandı. Dirseği karnına çarptığında homurdanarak onu boynundan yakaladı ve yardımına koşması için daha fazla büyü yaptı. Onu neredeyse baş aşağı çevirerek başını kendisinden uzağa doğru eğdi ve onu yerinde tutmak için büyü kullanarak kalçalarını yukarı kaldırdı. Bir avucunu karnına, bir elini de kışının yanaklarından birine koyarak yüzünü bacaklarının arasına yerleştirdi ve ağzını ıslak *konuna* bastırdı. Dilini kıvrımlarında gezdiriyor, açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi emiyor, yalıyor, ısıırıyordu.

Onun hâlâ savaşmaya çalıştığını hissedebiliyordu ama nafiyleydi. Şu anda çılgınlık içindeydi. büyüden kaçamayacaktı, odak noktası bu kadar yoğunken olmazdı. Dilini kızın girişinde döndürdükten sonra onu yalayarak tatmin olduğunu mırıldandı; kızın tadı, doruğa ulaşmasını engelledikten sonra onu emdiği zamanki kadar güzeldi.

Büyünün onu tutmasına izin vererek, elini göğüslerine götürdü ve her birini sıktı, onu emerken, kıvrımlarının arasındaki sert tomurcuğu ararken tuniğinin içinden meme uçlarını sertçe sıktı.

Mırıldandı, hala savaşmaya çalışıyordu, doruğa ulaşana kadar, vücudu titriyordu ve büyü onu tutarken bile geriliyordu. Kadının sıvısı adamın yüzüne fişkırdı ve tatmin olmak isteyen adamın siki tepki olarak sarsıldı ama adam, kadın nefes nefese kalıp kaçmaya çalışırken ondan başka bir doruk noktası aramaya devam etti. Sonunda direnmeyi bırakıp gevşemesi ve adam ziyafet çekerken büyüünün onu savaşmadan tutmasına izin vermesi iki doruk noktası daha oldu.

Sırılsıklam olmuş kıvrımlarını son bir kez yalayan Khyros onu ayağa kaldırdı ve kendisine yakın tuttu, artık onu elinde tuttuğuna göre büyüü serbest bıraktı.

Yatak odasına geri döndüklerinde, kadın ondan uzaklaşarak geriye doğru sendeledi, gözleri geniş ve odaklanmamıştı. Başı dönüyor olmalıydı. "Bu çok tehlikeliydi!" diye nefes aldı.

Kadına ters ters baktı, öfkesi ona karşı duyduğu ezici açlıkla karışmıştı. "Nereye gidiyordun lan sen?"

Yine de geriye doğru tökezledi, dizleri titriyor, göğüsleri kabarıyordu.

"Dışarıda hiçbir şey yok Azenyah," dedi sesi gergin bir şekilde. "Henüz fark etmediysen söyleyeyim, dışarıda senin için hiçbir şey yok ve bekleyen kimse de yok. Geriye kalan tek klan biziz, bu da dragorai ırkının bize ait olduğu anlamına geliyor. Benim tutsağım olmasaydın bile, kendi türünün arasında olmak istiyorsan, bizimle birlikte olmalısın. Ve kardeşlerimin dostlarına hakaret ettikten sonra, şu anda seni tutabilecek tek sığınak burası." Ona doğru yürüdü ve çenesini kavradı. "Yarın onlara karşı daha nazik olacaksın."

Ağzı gerildi ama bir süre sonra gözlerini indirdi.

"Ve eğer bir daha buradan ayrılmaya çalışırsanız, size sırtımızı döneriz. Bunun neye benzeyeceğini biliyor musun? İnsanlarla dolu bir dünyada ejderhası olmayan yalnız bir dragorai? Hayatta kalamazsınız. Bu kâbustan nasıl kurtulacağını öğrenmek için bize ihtiyacın var." Öne doğru eğildi, gözleri onunkilere kilitlendi. "O yüzden bunu bir daha sakın yapma."

Adam onu bıraktı ve kadın geriye doğru yalpaladı, sonunda yere düşüp hıçkırığa hıçkırığa ağlarken yüzü buruştu.

Kederi her hıçkırığa yüklenmiş gibiydi ve onunla yüzleştiğini umuyordu.

Gözlerini kaçırarak, onu kollarına almak istemesine rağmen odadan çıktı. Kendi başına öğrenmesi gereken bazı şeyler vardı.

OceanofPDF.com

AZENYAH

A zenyah ertesi sabah sersemlemiş, perişan ve kafası karışmış bir halde uyandı. Gece boyunca ağlamaktan başı ağırmıştı, ağır kalp ağrısı Kaçmaya çalıştığı şey varlığının her köşesine yayılıyordu.

Khyros günün geri kalanında geri dönmemiş, onu bir tür ceza gibi yatak odasında yalnız bırakmıştı. Normalde bunu tercih eder, hatta kendisini yalnız bırakması için yalvarırdı ama dün aralarındaki dengesiz tartışmadan ve onun havadaki çirkin davranışlarından sonra gerçek durumu ortaya çıkmıştı -hiç düşünmediği şeyler- ve ilk acı çektiğinde yaptığı gibi ona sarılması, günün geri kalanında gözlerini her kapattığında ya da çok derin düşündüğünde üzerine çöken umutsuzluk azabına hoş bir rahatlama olurdu.

Çünkü hepsi doğruydı. Vattoro klanından ayrılırsa tam olarak nereye gidecekti? Artık ne sığınağı ne de bazı dragorai klanlarının Cadellindyr'de denediği konutlar vardı. Hiçbir şey kalmamıştı. Hiçbir yere ait değildi; ne evi, ne ailesi, ne ejderhası, ne de önceki hayatına dair hiçbir şeyi vardı. Ve bu gerçek onu derinden yaraladı.

Bu yeni dünya hakkında bir şeyler öğrenmek hayatta kalmasının tek yoluydu ve ancak o zaman kendini bu klandan kurtarabilirdi. Nerede yaşayacağına ve ne yapacağına karar vermesi gerekiyordu çünkü kesin olan bir şey vardı ki, eşi olsun ya da olmasın Khyros'la kalamazdı, Vattoros'la birlikte olamazdı. İnandığı dragorai inanç ve geleneklerinin hiçbirini desteklemediklerini biliyordu ve bunun son 700 yılda değiştiğini hayal bile edemiyordu.

Ayrı değerlere sahip olsalar da Khyros onu asla tutsak olarak bırakmayacak kadar alçaktı, bu da özgürlüğü için pazarlık yapması ya da düzgün bir kaçış planlaması gerektiği anlamına geliyordu. Onu dün yakalamış olması pek de endişe verici değildi. Hâlâ zayıf bir durumdaydı. Tam gücüne kavuştuğunda daha zorlu bir kaçış planlayabilirdi. Şimdilik ondan ve klanından öğrenebildiği kadar çok şey öğrenmek, bedenini ve zihnini güçlendirmek, sonra da bir sonraki hamlesine karar vermek önemliydi.

Onu her yerde takip ediyor gibi görünen sinir bozucu yaşlı kadın kâhya, ona meyve ve ıslatılmış yulaftan oluşan basit bir kahvaltı ısmarladı ve kolundaki bandajları çıkardı.

"Önümüzdeki bir iki gün boyunca kolunuzu sarsmamaya dikkat etmeniz gerekecek" dedi.

Azenyah kolunu inceledi, ona bakmadan önce yumruğunu kapatıp açtı. Daha önce iyileşmiş gibi hissetmiş olsa da şimdi daha güçlü hissediyordu. "Beni yine mi tedavi ettin?"

"Evet."

Azenyah başını salladı. Yulaf dolu kâsesini dikkatle kaldırmadan önce, "Teşekkür ," dedi.

Kâhya şaşırmış görünüyordu. "Şey... Lordumuz birkaç saat içinde klanla bir toplantınız olduğunu hatırlatmamı istedi. Sizin için getirebileceğim başka bir şey var mı?"

Azenyah tereddüt etti. "Khyros dün gece nerede uyudu?"

"Emin değilim," diye itiraf etti kâhya. "Nereye gittiğini görmek için onu her zaman araştırmıyorum. Her zaman yatak odasında uyumuyor; bazen eğitim odalarından birinde, bazen tapınakta, bazen de dışarıda, dağın tepesinde."

Azenyah gözlerini kısarak ona baktı. "Dışarıda mı uyuyor?"

"Uyuyup uyumadığından emin değilim," dedi, "ama daha önce bütün geceyi orada geçirmişti."

Azenyah başını salladı ve kendi düşüncelerine daldı.

"Yeni gardırobunuz şurada." Kâhya duvarlardan biri boyunca uzanan, neredeyse fark edilmeyen bir kapıyı işaret etti. "Zamanı geldiğinde gelip seni alacağım."

Azenyah başını salladı ve yemeye başladı.

Tapınağa yaklaşırken, umutsuzluğunun ardında için için yanan ve bir çıkış yolu arayan öfkesini dizginlemeye çalıştı. Khyros onun klan arkadaşlarına hakaret etmesini istemediğini açıkça belirtmişti ve bu yeterince adil bir davranıştı. Ama eğer onlar insansa, nasıl medeni olabileceğini anlayamıyordu ve Khyros'un bunu anlaması bir yana, ona neden klanında olduklarını bile açıklaması gerekiyordu. Giymek için seçtiği koyu kırmızı tunik elbisenin omzundaki kuşakla oynadı. Gövdeye oturan, uzun, sallanan bir eteği olan bu elbise gardırobundaki en az gösterişli kıyafetti ama yine de ona bir tür törene katılıyormuş gibi hissettiriyordu.

Tapınağa girdiğinde hepsi oradaydı ve sessizce oturmuş onu bekliyorlardı. Yine masanın başında oturan Khyros onu görünce ayağa kalktı ama Khyros onu bilerek görmezden geldi. Diğerleri kadın-erkek sırasına göre yanlarda oturuyor ve masanın diğer ucunda kendisi için ayrılan koltuğa doğru ilerlerken onu dikkatle izliyorlardı. Masaya doğru döndüğünde, tüm dişilerin sağ omuzlarını ve sağ kollarını kaplayan parlak pulları gösteren kıyafetler giydiğini fark etti - sadece çiftleşmiş dişiler dragoraislerde bulunan pullar.

Yani onlar gerçekten de dişiler dragoraylardı... Azenyah'ın birlikte büyüdüğü ve savaştığı dişiler dün insan olduklarını düşündükleri için onun davranışını kınamışlardı. Şimdi sergiledikleri pasif-agresif doğaya neredeyse gülümsüyordu ama en azından ona haddini bildirmeye çalışıyorlardı. Buna saygı duyabilirdi.

, çünkü sarışın kadın ona gülümsedi. "Ben Elora," dedi. "Sizi herkesle tanıştırayım." Azenyah bir nefes aldı ve başını salladı.

"Bunlar Nyro ve I'mya," dedi ve masanın sol tarafındaki bir çifti işaret etti. "Bunlar da Uraya ve eşi-"

"Sethorn," diye araya girdi Azenyah. "Seni tanıyorum."

Sethorn başını eğdi ama gözleri temkinli bakmaya devam etti.

"Güzel," diye sırttı Elora, memnun bir ifadeyle. "Bunlar Tyomar ve eşi Oshali," dedi ve sağ taraftaki bir çifti işaret etti. "Oshali bir Mheyu Muhafızı olarak eğitildi."

Azenyah başını eğdi. "Muhafızların hâlâ var olmasından memnunum. Eğer ayarlayabileceğiniz bir şeyse, bir ara en yakın mabedi ziyaret etmekten memnuniyet duyarım."

Dişiler Oshali ağzını açtı, sonra kekeleydi ve konuşmadan yutkundu. "Elbette. Bu benim için bir onur olur," diye nefes aldı.

"Muhafızlar sizin varlığınızdaki çok memnunar. Sizinle tanışmayı çok istiyorlar."

Azenyah ona gülümsedi.

"Ve bu da Zendyor, eşim."

Azenyah'ın gözleri Zendyor'a takıldı ve başını kaldırdı, ismi hatırlayınca gözleri kısıldı. Bu alfanın efsanevi bir öfkesi vardı. Dün aniden sinirlenmesine şaşmamalı. "Seni hatırlıyorum," dedi yavaşça. "Walvec'in ejderhasını bir hazine deposu yüzünden öldüren sendin."

Masanın etrafındaki herkes gerildi ve Zendyor sanki ona meydan okurcasına hırladı.

"Bu çok uzun zaman önceydi," diye mırıldandı. "Bütün bir ömür önce."

"Gerçekten de ," diye kabul etti. "Ama bazen eylemlerimizin kalıcı etkileri olur.

etkileri var, değil mi? Neredeyse hiç ejderha kalmamışken şu anda bulunduğumuz yerde olacağımızı kim düşünebilirdi?"

"O dönemde hazine için savaşmak ve ölmek alışılmadık bir şey değildi," dedi kararlı bir şekilde. "Bin sekiz yüz yıl öncesinden bahsediyoruz. Alışılmadık bir şey değildi."

Azenyah onun bakışlarını tuttu. Alışılmadık bir durum olmasa da, hikâyenin yayılmasının sebebi ejderhanın vahşi bir şekilde öldürölmesi ve Zendyor'un insan yerine yaratığın peşinden gitme kararıydı ki bu birçokları için çok daha zor ve etkileyici bir başarıydı. Azenyah'a göre bu gereksiz bir barbarlıktı ve klanın bir bütün olarak yansımasıydı. Yine de alfanın bu konunun gündeme gelmesini istemediği açıktı. Odanın havası gerginleşmişti ve Khyros'un gözlerinin onu delip geçtiğini hissedebiliyordu. Meramını anlattığına karar vererek konuşmanın geri kalanını bıraktı. "Gerçekten de öyle."

Elora boğazını temizledi ama gülümsemesi durakladı. Bu parlak ve güler yüzlü kadının, onca insan arasından Zendyor'un eşi olması garipti. Elini kaldırdı ve Khyros'u işaret etti. "Ve tabii ki Khyros'u tanıyorsun."

Azenyah başını eğerek Elora'ya teşekkür etti. "Beni masanızda ağırladığınız için teşekkür ederim," dedi hepsine hitaben. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum diyebilirim ama dürüst olacağım, diğer dragorai klanları varken sizi tanıımıyordum, o yüzden şimdi hiçbirisi burada olmadığı için ne kadar memnun olduğumu bilemiyorum. Yine de neler olduğunu duymak için sabırsızlanıyorum. Beni bilgilendirmeyi kabul ettiğiniz için teşekkür ederim."

"Dünyanın şu anki halini mi istiyorsun?" Khyros açık açık sordu. "Ya da nasıl bu hale geldiğini mi?"

Azenyah sonunda ona bakmak zorunda kaldı. Esmer ve ciddi, sert çenesiyle odadaki en güçlü varlıktı. Onu görünce sinir bozucu bir şekilde midesi bulandı. "İkisi de."

Herkes bir an sessiz kaldı.

Doğrudan konuya girmenin zamanı geldiğine karar verdi. "İnsanlar nasıl kazandı?"

Tyomar basitçe, "Sadece sayıları çok fazlaydı," dedi. "Savaş uzun sürdü, çoğu insanın ömründen daha uzun sürdü, ama olduğumuzdan daha hızlı bir şekilde kat kat ürediler. Biz farkında olmadan dişi ejderhalara zaten yaptıkları şey yüzünden, normal hızımızda bile üreme yeteneğimizi azalttılar. Yani her dragorai ölümü ırkımızı kalıcı olarak ve ırkımız yavaş yavaş ölürken, onlar deli gibi ürüyorlardı."

Azenyah başını salladı, ruh hali kararıyordu. İnsanların dişi ejderhalara yaptıkları şey korkunçtu. "Dişi ejderhaları ilaç yapmak için kestikleri tarlaları aradığımı hatırlıyorum."

Tüm klan arkadaşları, dişiler dehşet içinde ona bakarken, erkek kardeşlerin yüz ifadelerinde öfkenin çeşitli aşamaları vardı.

Nyro öne doğru eğildi, gergindi. "Onu gördün mü?"

Başını salladı. "Doğru şeyi yapıp yapmadığımdan her şüphe duyduğumda, ne kadar acı çektiklerine dair görüntülerin aklımda olmasını istedim. Ne zaman bir insanın kaçmasına izin vermeyi düşünsem ya da onları öldürmekte tereddüt etsem ya da yalvarışlarına inanmayı düşünsem, bana bunu neden yaptığımı hatırlatacak bir şey istedim."

"Nasıl bir şeydi?" Elora fısıldadı.

"Tahmin edebileceğin kadar kötü," dedi yutkunarak. Gözlerini kapattı, zihninde tarlalardan birinde bir yığının içine atılmış parçalanmış ejderha cesetlerinin korkunç görüntüleri uçuşuyordu. "Çok uzun zamandır devam ediyordu," dedi masanın etrafına bakarak. "Dişi ejderhaları tuzağa düşürmek ve zapt etmek için kullandıkları bir sistemleri vardı ve onları parçalara ayırmak, rahimlerindeki astarı kazımak ve ilacı oluşturmak için bütün bir üretim süreci vardı. Uzun zamandır burnumuzun dibinde gerçekleşiyordu."

"Ve işte böyle kazandılar," diye açıkladı Khyros. "Uzun bir süre boyunca kimse bundan şüphelenmedi - ta ki dişi eksikliğinin olduğu ortaya çıkana kadar ve geriye dönüp baktığımda, bu kadar çok dişi ejderhanın kayıp olduğunu nasıl fark etmediğimizi hala merak ediyorum."

"Çünkü dişiler ejderhalarımızla çok daha geç bağ kuruyor," dedi Azenyah, ses tonundaki acıyı saklayamayarak. "Çünkü

Yetişkin dişi ejderhaları koruyan, kollayan, onları izleyen bir eşleri ya da klanları yoktu. Herhangi birinin hedef alması için vahşi doğadaydılar. İşte böyle oldu. Ve kimse bundan şüphelenmedi, çünkü bir dragorai ailesindeki bir dişi ejderhasını alamazsa, bu sadece onun bir dragorai olmadığı ve klan için başka bir amaca hizmet edebileceği anlamına gelir. Oysa bir dragorai ailesinde yeni doğan bir erkek ejderhasını alamazsa, tehditler, soruşturmalar ve sorulan sorularla tam bir kargaşa yaşanır. Bu tam bir gösteriye dönüşür." Dişi ejderhalara nasıl davranıldığına dair öfkesi yeniden alevlenerek bir nefes verdi. Khyros yavaşça masanın üzerine eğildi, gözleri onun bakışlarını tutuyordu ve onu sakinleştirmek için yapması gereken tek şey buydu. Nefesini verdi, vücudundaki gerginliği, enerjiyi ve öfkeyi serbest bıraktı.

"Sanırım artık bir önemi yok," diye mırıldandı. "Artık var olmayan bir toplumun politikaları artık önemsiz."

"Belki de değildir," dedi Oshali. "Ya da belki gelecek hatırlamak önemlidir."

Azenyah kaşlarını çatı. "Bir gelecek mi var? Başka dragorai kalmamışken mi?"

Khyros başını eğdi ve olayları anlatmaya devam etti. "Sonunda misilleme yaptığımızda, bildiğiniz gibi, insanlar beklediğimiz gibi geri adım atmadılar. İlaç günlük kullanıma girmişti ve biz de bunu bilmiyorduk."

"Uyuşturucu neydi?" Elora sordu.

Mheyu Oshali ciddiyetle, "Buna Flare deniyordu," dedi. "Ejderha rahmi astarının yanı sıra bazı pullar ve bitkilerden oluşan çok değerli ve çok aranan beyaz bir tozdu."

"Ew." I'mya dehşetle baktı.

"Bunu neden yapsınlar ki?" Elora yüzünde inançsızlık ifadesiyle konuştu.

Oşali zor bir konu olduğunun farkında olarak Azenyah'a bakarken bir nefes aldı. "Ejderhaların, Thrakondarian kullanılarak yapılan büyüden farklı, eşsiz bir doğal toprak büyüğü vardır. Ejderhaların varoluşundan bu yana, ejderha yavruları kanları ve pulları için hedef alınır ve öldürülürdü; bu pulların insanların ömrünü uzattığına ve onları güçlendirdiğine inanılırdı.

"Dragorai ejderhaları açıkçası daha da eşsiz. Dolayısıyla dragorai ejderhalarının hedef alınması zaten devam etmekte olan bir şeyin devamıydı ve insanlar dişilerde rahim zarının özellikle özel olduğunu ve bu ilacı yaratabileceklerini anladılar."

"Ayrıca daha kolaydı," diye ekledi Azenyah. "Bildiğiniz gibi, bir alfa ejderhasıyla doğumda bağ kurarken, bir omega ergenlik dönemine girene kadar ejderhasıyla bağ kurmaz. Yani bir alfanın ejderhası tehdit edilirse tüm klan misilleme yapar ama bir omega henüz bağlanmamışsa ejderhasının saldırıya uğradığını bile bilmez."

Uraya denilen kişi gözle görülür biçimde hasta görünüyordu ve Elora tiksintiyle başını salladı. "Buna inanamıyorum."

Çok dengesiz ve adaletsizdi," dedi Azenyah. Khyros'a başını salladı. "Devam edin."

"Bu ilaç, Flare," dedi Elora'ya ve diğer klan arkadaşlarına, "insanlara küçük patlamalar halinde büyüğü kontrol etme yeteneği veriyordu ve birçoğu onu alıyordu. O kadar popüler oldu ki, çoğu insan suçluluk duymadan kullanabilmek için kökenini görmezden gelmeyi seçti. Günlük yaşamlarının bir parçası haline geldi, o kadar ki artık kayıtsız kalamazdık. Birdenbire çiftleşebileceğimiz çok az dişi kaldı ve insanlar garip yetenekler sergilemeye başladı. Ayrıca dragorayların topraklar üzerindeki gücünden hoşlanmayan belirli bir grup insan vardı ve savaşı nüfusumuzu kontrol etmenin bir yolu olarak görüyorlardı."

Azenyah başını salladı. O grubun farkındaydı. "Ama çoğunluk onlar değildi," dedi. "Tüm insan türünü dragoraylara karşı dönmeye nasıl ikna ettiklerini anlamıyorum. Çoğunun bizi sevdiğini sanıyordum."

Khyros, "Başta çoğu öyle yaptı," dedi. "Ama bir düşünün, Tanrıçalar bizi kayırdı; toprak üzerinde kontrolümüz vardı. Ne yapmak istersek, onların izni olmadan ve onları nasıl etkileyeceğini düşünmeden yapabiliydik. İtiraf etmeliyim ki" -kardeşlerini işaret etti- "benim klanım için insanlar önemsizdi. Onları çoğu zaman yalnız bıraktık çünkü kendi işlerimizle ilgileniyorduk. Diğer bazı dragorai klanları öyle düşünmüyordu. Onlar insanlara hükmetmek ya da en azından insanların itaatkâr olduğu bir topluma sahip olmak istiyorlardı."

Azenyah hiçbir şey söylemedi. Onun klanı da o klanlardan biriydi.

"İnsanların aptal olduğunu düşünmüyorum," diye devam etti. "İşlerin nasıl gittiğini görebiliyorlardı, bu yüzden isyan etme fırsatı bulduklarında bunu değerlendirdiler. Etki yaratmaları da kolay oldu çünkü birçok klan onları çoktan dragorai toplumuna entegre etmişti - kraliyet klanları ve statü sahibi olmak isteyen diğerleri." Yüz ifadesi ekşidi. "Bizi gizlice katlettikleri için zayıflıklarımızın çoğunu biliyorlardı. Bizi nasıl

Bir ejderhaya saldırıp onu ele geçirdiklerinde, onun zayıf noktalarını ve bizi etkilemek için nasıl toplu halde saldıracaklarını biliyorlardı. Yani olay gerçekleştiğinde biz hazırlıksızdık ve onlar zaten en iyi konumdaydılar."

Azenyah başını salladı. Şimdi her şeyin nasıl gerçekleştiğini görebiliyordu.

"Bildığınız gibi, çatışmalar yıllarca sürdü ve arazinin çoğunu tahrip etti."

"İnsanlar tarafından öldürülen ilk dragorai'yi gördüğümde yaşadığım şoku hatırlıyorum," dedi. "Ne kadar büyük bir tehdit olabileceklerini ilk kez o zaman fark etmiştim."

Başını salladı. "Eminim pek çok insan için de aynı şey geçerlidir. Bizim için de çok zorlu bir dönemdi."

"Ondan sonra ne oldu?"

"Savaşın sonlarına doğru insanlar bize saldırmakta çok daha etkili oldular. Artık dragoraylardan nefret etmek üzere yetiştirilmiş yeni bir insan nesli vardı ve bizi öldürmek için önceki insan neslinin aklına gelmeyen yollar buldular. Şehirlerimizi bombaladılar, su kaynaklarımızı zehirlediler, böylece birçok ejderha çabucak öldü. Yeni saldırı yöntemleri boğazlarımızı hedef aldı, böylece büyü yapamaz hale geldik - bazen havayı boğulmaya neden olacak şekilde yakıcı dumanla doldurarak, bazen boğazları keserek, bazen de bahsettiğim gibi zehirleyerek. Çok etkili oldular." Bir an durakladı, gözleri hatırladıkça parlıyordu. "Bu savaşı kazanamayacağımızı anladığımızda hepimiz öfkelenedik. Olabildiğince sert, olabildiğince kirli savaştık. Acımasızdık ve pek çok insan öldürdük ama sayıları çok fazlaydı. Sonunda, müttefiklerimizi görmeyi bıraktık, hiç dragorai görmeyi bıraktık. Artık diğer ejderhaların ısıkları ve çığlıkları duyulmuyordu, kendimizden başkasını görmüyorduk. Sonra insanlar tüm dikkatlerini bize odakladılar."

O konuşurken kardeşlerinin başları öne eğikti ve anıyı başlarıyla onaylıyorlardı. "Ne yaptın sen?" Azenyah sordu.

"Bölgemizi bu sıradağlarda yeniden kurduk. Avlanma alanı olarak her zaman klanımıza aittiler ve zaten Yasak Dağlar olarak kurulmuşlardı. Buraya giren herkes bizim onlara yapmak istediklerimize tabi olur."

"Ve bu işe yaradı mı?"

"Tek bir bölgeniz olduğunda savaşmak çok daha kolay," dedi. "İnsanlar bizim sadece menzilimize ayak basan herkesi öldürmekle ilgilendiğimizi anladıktan sonra düşmediler. Elllerinde koca bir

onarmak, temizlemek ve yeniden inşa etmek için. Çoğunlukla, tehlikeli olduğumuzu bildikleri halde peşimizden gelmenin bir anlamı olmadığını düşünüyorlardı."

"Ve bu senin için sorun değil miydi? Onları öylece bırakmak ve daha fazla misilleme yapmamak mı?"

"Bizim gördüğümüz kadarıyla, zarar verebilecekleri ejderha kalmamıştı. Kendi aralarında savaşılmaya başladılar, savaşlar patlak verdi, hepsi çeşitli şehirler ve bölgeler üzerinde bir tür otorite kurmaya çalışırken tüm toprak panik içindeydi. Beş sıradağımız vardı ve bir süre rahatça yaşayabilirdik. Sonsuza kadar hayatta kalamayacağımızı biliyorduk - biz yüksek ölümlüleriz, ancak yine de daha düşük ölümlüler gibi eninde sonunda ölürüz ve türümüzün kaybına ve Tanrıçaların müdahale etmemesine çok üzüldük. Bu yüzden son günlerimizi kendi şartlarımıza göre yaşamayı seçtik."

Azenyah gözlerini kapattı, ırkının yaşadığı dehşet içini dolduruyordu. "Demek burada, dağlarda saklandınız," dedi sakın bir sesle ve eşinin bakışlarıyla buluşmak için gözlerini açtı. "Bu pis, dragorai yok edici yaratıkların kökünü kazımak yerine, kendinizi ilgilendirmemeye mi karar verdiniz?"

Tyomar adlı kardeş kükredi ve diğer kardeşler homurdanırken sandalyesini tekmeledi. "Bu ne cüret! Bu ölçekte bir savaştan sonra kararlarımız hakkında bizi yargılamaya *hakkınız* yok! Bu sayıda insanı öldürmek için *dan askhalarımızı* olağanüstü bir zorluğa sokardık ve biz buraya geldikten sonra bize saldırmayı bıraktılar. Onların başka öncelikleri vardı, bizim de öyle."

"İyileşmek için zaman ayırdığın için seni yargılamıyorum," diye karşılık verdi Azenyah. "Ben *onu suçluyorum*-" Khyros'u işaret etti. "-Onlara hiç beklemedikleri bir anda saldırmak için bir plan oluşturmadığım için." Ona ters baktı. "700 yıl oldu! Hiçbir mazeret yok."

Masanın etrafındaki tüm kardeşler karşılık olarak bağırmaya başladılar ama Khyros masanın diğer ucundan onu izlemekle yetindi. Bakışlarını onunkilerden ayırmıyordu, öfkeden kuduruyordu, masadakilerin ne dediğini umursamıyordu. Klanın başı oydu, o ne derse onu yaparlardı. Onun harekete geçmemesi ölenlerin anısına saygısızlıktı.

O konuşmaya başladığında, kardeşler konuşmasına izin vermek için durdular. "Savaşın yol açtığı bazı hasarları görmek kolay değil."

Azenyah'ın öfkesi biraz azaldı ve geri kalanını elinden geldiğince dizginledi. Bu doğrudu. Savaş sırasında neler yaşamış olabileceklerini bilmiyordu; eğer kalan son klan onlarsa, bu önemli bir şey olmalıydı. Devam etti, "Ondan sonra insanların peşine düşmemeyi seçtim çünkü biz, Vattoro klanı savaştan sağ çıktı. Daha sonra katledilmeyi hak etmiyoruz."

Bu olaydan sonra insanlar tarafından. Diğer klanları, müttefiklerimizi ve halkımızı korumak için elimizden gelen *her şeyi* yaptık ama nihayetinde savaşın nedenleri bizden daha büyüktü. Klanımızın korunması ne kadar uzun sürerse, dragorai ırkının korunması da o kadar uzun sürer."

Azenyah masaya yaslandı. "Neden katledilmeyi hak etmiyorsunuz? Irk gelişirken onu korumaya yardım ettiniz mi? O zaman dişileri korumaya yardım ettiniz mi?"

"Uzun zamandır kimse neler olup bittiğini bilmiyordu Azenyah."

"Kesinlikle!" dedi sertçe. "Neredeyse hiç diş kalmayana ve tüm alfalar geriye kalanlar için savaşp birbirlerini öldürene kadar kimse ne biliyordu ne de umursuyordu. Bu durumda olmamızın nedeni sizin gibi alfaların, klanınızın liderlerinin umursamaması. Size hizmet etmiyordu, bu yüzden umursamadınız."

Khyros hırladı. "Bu benim ve klanımın katledilmeyi hak ettiği anlamına gelmez!"

"Ama öyleydik," dedi Azenyah, gözleri onun gözlerinin içine bakarken. "Sadece masum diş ejderhalar değil, bu uğurda canlarını verenler -klanım, ailem ve tüm dragorai toplumu."

Khyros oturduğu yerden kalktı. "*Topluluğunuz* bir utanç kaynağıydı. Gerçek bir dragorai olmaktan en uzak şeydi ve tüm bunların başlamasının tek sebebiydi." Ona ters ters baktı. "Neden kimsenin neler olduğunu anlamadığını biliyor musun? Çünkü diğer klanlar doğal içgüdülerinin kendilerini yönlendirmesine izin vermek yerine şehirleriyle, kurallarıyla ve dragorai olmanın ne demek olduğuna dair sapkınlıklarıyla insan rolü oynamakla meşguldü. Neredeyse her bir klan kendini buna o kadar kaptırdı ki kimse burunlarının dibindeki tehdidi göremedi. İnsanlar bu klanların etrafına üşüşti, inlerde bulabileceğiniz normal sayıdan daha fazla ve bu insanlar bizim hakkımızda öğrenebilecekleri her şeyi öğrendiler - zayıflıklarımıza erişebildiler, böylece diş ejderhaların erkeklerden daha savunmasız olduğu gerçeği gibi, bunu sömürebildiler. Eğer klanım bu davranışa taraf olsaydı, evet, bu suçu kabul ederdim. Ama kabul etmiyorum!"

Azenyah'ın nefesi kesildi ve alevin göğsünü kaplamasına izin vermemek için kendini tutmak zorunda kaldı. Daha önce hiç kimseye ateş püskürmemişti ama adamın gerekçesi çileden çıkarıcıydı. Belki klanlar çok ileri gitmişti ve belki de bu onların felaketi olmuştu ama bu *onu* temize çıkarmıyordu. "Dişiler olmadan bir 'ırk'a sahip olamazsın Khyros, bu yüzden kardeşlerinle 'ırk'ını korumak egoyla ilgiliydi, başka bir şey değil."

"Hayır. Yine gelişiyoruz."

Kaşlarını kaldırdı. "Nasıl?"

Masanın etrafındaki kadınları işaret etti. "Kardeşlerimin eşlerinin hepsi hamile."

Azenyah şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. Etrafındaki tüm kadınlara baktığında artık bunu görebiliyordu; bir dragorai hamileliğinin getirdiğı sıcak parıltıyı. Artan gerginliği bıraktı, hararetlı tartışmanın bastırđı enerjiyi serbest bıraktı. "Ama senin ejderhaların yok," diye nefes verdi, boğazının derinliklerindeki yanmayı yatıştırarak.

"Dragorai dişileri artık farklı," dedi Elora, sesi titreyerek. "Ve aramızdaki bağ da farklı. Kendi ejderhalarımız yok ama bir tanesini alfamızla paylaşıyoruz." Zendyor'un elini tuttu ve gülümsedi. "Bu çok özel bir şey."

Azenyah bunu hayal bile edemiyordu - kesinlikle alıştığından tamamen farklı bir hayattı. "Ama çocuklarınız ejderhasız olacak," dedi kafası karışarak. "Bırakmak istediğın miras bu mu?"

Zendyor oturduğı yerden kalktı, yüzü gök gürültüsü gibiydi. "Bunu yapamam, Khyros. Bizi her fırsatta aşağıladı. Şimdi de doğmamış çocuklarımıza hakaret etmesine izin vermeyeceğim."

"Özür dilerim," dedi Azenyah, avuçlarını havaya kaldırarak, gözlerini kocaman açarak. Masanın etrafındaki her bir klan üyesine baktı. "Gerçekten üzgünüm. Ben... insanlarla ilişkilerin ele alınış biçimi konusunda sizinle aynı fikirde olmayabilirim ama amacım gençlerinizi ve hatta dişilerinizi aşağılamak değil. Sadece..." Omuzlarını kaldırdı, gözlerinin yaşarmasına engel olamadı. "Hatırlıyorum."

Bir nefes aldı. "Bebek bir ejderhanın binalar arasında ciyaklayarak alfasına doğru ilerlemesinin tüm şehirde yarattığı sevinci hatırlıyorum. Bin yıllık yarışları ve klanlarını temsil eden, türümüzün bildiğı en yüksek hızlara ulaştıkları için kutlanan tüm inanılmaz diş ejderhaları hatırlıyorum. Ejderhalarımızın bizi çabucak bulmasına yardımcı olmak ve sonra onu yatıştırmak ve hoş karşılandığını hissettirmek için anneden kıza aktarılan gelenekleri ve ritüelleri hatırlıyorum." Gözyaşları görüşünü bulanıklaştırdı ve yüzünden aşağı süzüldü. "Dragorai dişilerinin ne kadar güçlü olduğunu ve klanlarımız için bu güce sahip olmak için yaşadığımız her şeyi hatırlıyorum..." Masadaki kadınlara baktı. "Biz *çok güçlüydük*. Büyüklüğümüzü hatırlıyorum - eskiden olduğumuz şeyi. Ve şimdi..." Yutkundu, fısıltıyla söylediğı sözler kulaklarında boğuklaştı. "Şimdi, var olduğumuzda bile, hiçbir şeyimiz yok."

Gözyaşları arasında zorlukla görebildiği koltuğundan kalktı ve tapınağın çıkışına doğru yöneldi.

"Ah, Azenyah," Elora'nın sesi duygu yoğunluğu içindeydi.

Azenyah onların önünde dağılmamayı umarak yoluna devam etti. Sonunda koridora ulaştığında, kontrolsüzce hıçkırarak ağlamaya başladı, ardından Khyros'un yatak odasına döndü ve onun uzak durmaya devam edeceğini umarak yatağına kıvrıldı.

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

AZENYAH

Azenyah, battaniyesine sarılıp yatarken Khyros'un arkasında belirlediğinden emin değildi. Tek bildiği, Khyros'u durduramadığıydı. gözyaşlarının akmasını engelledi. Vücudu sallanırken, derin hıçkırıkları kontrol edemediği için onu sıkıca tuttu.

Her nedense, koyu grilik daha da derinleşti, eskisi gibi onu tam olarak uyuşturmadı ama yine de her fırsatta anılarını ve çalkantılı duygularını tırmıklayarak üzerinde ağır bir yük oluşturdu.

Ertesi sabah uyandığında, anıları geri geldiğinde Azenyah ağladı. Ailesini, toplumu ve ejderhasını kaybetmek onu yeniden vurmuş ve kontrol edilemez hıçkırık sokmuştu. Hiç bitmeyecekmiş gibi , tekrar eden bir işkenceydi bu.

Khyros hâlâ oradaydı, onu kucaklıyor ve ağlamasına izin veriyordu; onun sıcaklığından ve kokusundan, karşı koyamayacağı bir şekilde onu rahatlatan bir konfordan açgözlülükle zevk aldı. Konuşmadı ya da ona soru sormadı, sadece onu hissetmekten zevk aldı, burnunu teninde gezdirmek istedi, sanki nefes alabilmesinin tek yoluymuş gibi onu içine çekti. Ona gösterdiği ilgide tamamen içgüdüsel bir şey vardı ve içindeki bir şey buna karşılık veriyor, eşinin ilgisine karşılık veriyordu. Bundan nefret ediyordu. Dişi dragoraya olanlar için hiçbir sorumluluk almadığını bildiği için şimdi daha da çok nefret ediyordu.

Neler olduğunu anladıklarında kendileri dışında herkesi ve her şeyi suçlamaya çalışan alfaların en kötülerini arasındaydı; önce dişilerin suçuydu, sonra diş ejderhaların, sonra da onları bu hale getirdiği için Tanrıçaların. Çileden çıkarıcı ve cesaret kırıcıydı. Her ne kadar ilk başlarda onun deli olduğunu düşünmüş olsa

Onu dişisi olarak tanıdığı için şimdi mutluydu. Onun asla bilmesini istemiyordu. Elbette eninde sonunda öğrenecekti. Onu işaretleme, düğümleme ve hatta üzgün olduğunda onu teselli etme içgüdüleri, eşini içgüdüsel düzeyde tanıyan bir alfanın göstergesiydi ve bu sadece zamanla artacaktı. Ve eğer klanı bunu fark eder ve dikkatini çekerse, asla ayrılma şansı olmayacaktı.

Ertesi gün de aynıydı. Khyros kalkmasını, yemeğini yemesini ve daha önce içine düştüğü uçuruma düşmemesini sağladı ama bu kez onu izlediğinde, içinde her zaman fark ettiği karanlığın bir bağlamı vardı. Onun gözlerinde yaşadığı kaybın ağırlığını görebiliyordu. Onunla adada tanıştığında ya da hücresinde hapsedildiğinde, onda gördüğü şeyin tam olarak ne olduğunu hiç fark etmemişti ama şimdi bunun acı çektii kayıp olduğunu anlıyordu. Bu acıyı anlıyordu ama buna neden olabilecek tam olarak neyi kaybetmişti? Savaş ve Dragorai kültürünü kaybetmek yüzünden miydi yoksa başka bir şey mi? Vattoro klanının bu kaybı çoğu kişi kadar kötü karşılayacağına inanmak zordu - dragorai toplumunun çoğundan ayrı tutulurlardı ve Tanrıçalarla olan ilişkileri nedeniyle birçok kişi tarafından saygı görürlerdi.

Aklına yeni bir düşünce geldi. Acaba bilerek mi bağışlanmışlardı? İştahını kaçırmak için yeterliydi ama yine de Tanrıçalar buna nasıl izin verebilirdi?

Öfkesi on katına çıktı; olanlardan dolayı herkesi ve her şeyi yok etmek istiyordu ama hayal kırıklığının gideceği bir yer yoktu. Diyarın dışına çıkması gerekiyordu.

O öğleden sonra, yatağında uzanırken, bir hevesle dedi ki. "Avlanmak istiyorum."

Khyros dirseğinin üzerine kalktı ve ona baktı. "Nasıl? Ejderha olmadan avlanmak çok zor."

Azenyah başını salladı, gözyaşları tehdit ediyordu. "Artık kim olduğumu bile bilmiyorum," diye mırıldandı. "Klanım ve ejderham yokken, bir dragorai olduğumu bile söyleyebilir miyim?"

Khyros bir an sessiz kaldı. "Eğer *dan askha*'nızla aranızdaki gibi bir bağı deneyimlediyseniz, sonrasında ne olursa olsun siz bir dragorai'sınız demektir."

"Bizim toplumumuzda böyle değildi," diye mırıldandı. Bu önyargıyı ne kadar değiştirmeye çalışsak da, bir ejderhaya sahip olmamak bir dragorayın başına gelebilecek en kötü şey olarak kabul edilirdi."

"O toplum artık burada değil," dedi sesini alçaltarak. "Yani artık bu konuda endişelenmene gerek yok." Tereddüt etti. "Ejderhana ne oldu?"

Azenyah gözlerini kapattı ve soru karşısında irkildi. "Eğer bu konuda konuşmam gerekiyorsa, bunu bir kez, adadan bahsederken yapmayı tercih ederim." Gözlerini açtığında adamın kaşlarını çatarak kendisine baktığını gördü. "Lütfen," diye fısıldadı. "Bana bunu söyletme."

Anlamış gibi başını salladı. "Onsuz nasıl hissediyorsun? Bunu bana anlatabilir misin? Klanını kaybetmekten farklı mı?"

"Evet, boş," dedi hemen. "Acı ve bazen de öfkeyle dolu bir boşluk. Bazen farklı hissedebiliyorum, çok kızgın ya da üzgün olmadığımda, sadece her zaman orada. O kadar derin ki, sanki dipsiz. Eşimin bile bunu tamamen silebileceğinden emin değilim."

Bir süre sessizlik oldu.

"Ne?" Khyros onu sırt üstü yatırdı. "Bir eşin mi vardı?"

Ona doğru baktı, adamın gözleri güzelce karardı ve ona dikildi. Belki de bu, birbirleri için gerçekte ne olduklarından şüphelenmesini engellemek için iyi bir yoldu. "Elbette bir eşim var, herkesin vardır."

"Isırık iddian yok."

Ona bir bakış fırlattı. "Bir eşimin olması bağlı olduğum anlamına gelmez."

"Sana özellikle biriyle yatıp yatmadığını sordum Azenyah." Nedense adamın hırıltılı, derin ve gırtlaktan gelen ses tonundaki uyarı onu heyecanlandırmıştı. İstedici buydu.

"Sana bunun seni ilgilendirmediciğini söylemiştim," dedi sakince.

Adamın boğazından çıkan hırıltı derin ve aceleciydi, kadının kalbine canlı bir sevinç dalgası gönderdi. Anında onun üzerine çıktı, tuniğini yukarı çekerken bacaklarını araladı. Dizlerini yukarı çekerek kendini ona göre konumlandırdı ve öfkesiyle birlikte kokusunda beliren o baş döndürücü sertliği içine çekerken kendini onun için okudu.

Sikinin başını zaten kaygan olan girişine bastırdı.

"Ben hazır olana kadar bekleyeceğini sanıyordum?" diye nefes aldı.

Adam durakladı, ona ters ters baktı ama kadın zaten içgüdülerinin kontrolü elinde tuttuğunu biliyordu. Kederine aldırmadan, başka herhangi bir uygun erkeğin önerisi üzerine ona hükmetmeli ve sahip çıkmalıydı. Onun gibi bir alfaya başka hiçbir hareket yakışmazdı. Muhtemelen doğru düzgün düşünemiyordu bile.

Khyros'un duraksamak için bile olsa kendini kontrol etmesine sinirlenerek ofladı ve hayal kırıklığı içinde kendini onun ucunda kıvrandırdı. Khyros onun içine hızla girdi

Sert ve hızlı bir darbe, vücudunu sarsıyor ve aynı anda keskin bir acı ve zevk şoku gönderiyordu.

Omuzlarına yapışarak haykırdı, ama ona uyum sağlayamadan, kalçalarını vuruyor, kanalının en derin kısmını istila etmek için onu açmaya zorluyordu.

Adamın ne kadar büyük olduğunu, kendisini ne kadar dolu hissettirdiğini ve onu nasıl bir vahşilikle içine aldığını neredeyse unutmuştu. Tüm vücudu yatakta sarsıldı, vücutlarının çarpışması yüksek sesle, ıslak ve yankılandı. Ritmi sabitti, vuruşları sert, derin ve kesindi, sanki yıllanmış bir şişe *zmul* gibi her hissin, sesin ve duyumun tadını çıkarıyordu.

Vücudunu saran enfes zevk öylesine ilahiydi ki, gözlerini kapadı ve kendini bu zevke bıraktı, bu zevkin onu yaşadığı tüm umutsuzluktan uzaklaştırmasına izin verdi.

"Azenyah."

Gözlerini kırpıştırarak açtı; adam onu izliyordu. Kaşlarını çattı, onun uzaklaştığını fark etmesine sinirlenmişti ve şaşırtıcı bir şekilde adamın ağzının kenarı ilk kez yukarı doğru kıvrıldı.

Karnı bu manzara karşısında çırpındı ve adam onun içine girdikçe fişkırان kaygan sıvılar arttı, bu da faaliyetlerinin kulağa müstehcen gelmesine neden oldu.

Alçaldı, boynunu yaladı ve emdi, göğüslerine doğru bir yol açarken onu titretti. Meme uçlarını ağzına aldığı anda, sanki artık kendini kontrol edemiyormuş gibi biraz vahşileşti. Isırıyor, büküyor, emiyor, nefes nefese kalana kadar meme uçlarını sıkıyor, itiş gücü acımasız ve hızlı hale geliyordu. İri ellerini onun altına soktu ve kıcını kavradı, sıcak, yakıcı bir çılgınlık her ikisini de ele geçirene kadar ona daha sert ve daha hızlı saldırdı.

Azenyah tırnaklarını adamın omuzlarına geçirdi, ona her şeyi vermesini istiyordu-acı, coşku, yıkım, delilik. Sert hisleri mümkün olduğunca çok yaşamak istiyordu ve adamın bunu ona verebileceğini biliyordu. Adam bacaklarını yukarı çekip onu ikiye , daha derin bir hisle nefesi kesildi; zevk artıyordu. Kendini yukarı kaldırdı, ucunu dışarı çekti ve sonra derin ve ağır bir şekilde çarptı, Azenyah'ı zirveye doğru istikrarlı bir şekilde inşa ederken her çarpmayı bir homurdanma ile tekrarlardı.

Gözlerini kapadı, gelmekte olduğunu bildiği o ezici coşku selini, içindeki diğer her şeyi yok edecek ve ele almak zorunda kaldığı tüm tatsızlıkları silecek yıkımı

Son zamanlarda. Kalçalarını yukarı kaldırarak onu daha derine çekti ve adam bir kez daha hızlı bir ritme ulaşana kadar hızını artırdı.

"Azenyah."

Gözlerini açtı, ama bu sefer adamın yüzü onunkilerin üzerinde duruyordu, alınları neredeyse birbirine değiyordu, adamın gözleri onunkileri yakalamıştı. Gözlerinin karanlığına baktı ve ilk kez gözlerindeki ağırlığın azaldığını fark etti, sanki onunla birlikte olmak için gözlerinin ötesine uzanıyordu. Kız bunu daha içselleştiremeden, adam ağzını kızın ağzına dayadı ve kız onun sert aletinin etrafında kenetlenirken derin bir öpücüğe daldı. Bir anda, aradığı, umutsuzca aradığı zevk çağlayanı kapandı. Nefes nefese kaldı ve , her şeyi gerdi, dilini emerken onu sıktı. Adam onu doruk noktasına kadar sikmeye devam ederken inledi ve sonra zirveye ulaşırken tekrar gözlerine bakmak için ağzından geri çekildi.

Sonsuza kadar sürecekmış gibi görünüyordu ama o anda onunla birlikte olmak inanılmazdı ve bu onu duyguları silmeye çalışmaktan daha fazla rahatlatıyordu. Kaybın canını yaksa da onun bir parçası olduğunu ve bundan kaçamayacağını kabul etmek zorundaydı; bu onun kim olduğuydu. Ve bu onu ona bağlıyordu.

Sonraki birkaç saat boyunca, eşi onu uygun gördüğü şekilde götürdü. Elbette denemiş olsa da söz hakkı . Kontrolü ele alması ve onu kendi iradesine boyun eğmeye zorlaması, ister onu becermek istediği pozisyon, ister ağzını istediği yer, ister ağzını istediği yer, isterse de ne kadar hızlı ve derin gitmek istediği olsun, onu tamamen heyecanlandırdı. Kadının zevkini kontrol etmeyi kafasına koymuştu ve bunu onu ilk becerdiğinde de açıkça belirtmişti, ama artık bu çok açıktı.

Bir keresinde, yapmamasını söylediği halde göğüslerini okşayarak ona itaatsizlik ettiğinde, onu yan tarafına yatırdı, kollarını arkasına koydu, bacaklarını onun bacaklarının üzerine koydu ve beklerken kendini doruğa çıkardı, meme uçları kayadan daha sertti ve her inlemesiyle demeti seğiriyordu. Sonra tohumunu çenesine bulaştırdı, böylece tadını alamadı ama onu serbest bırakana kadar koklamak zorunda kaldı. Bunun için aldığı küfürler Tanrıçaların yüzünü kızartırdı, ama bu onu daha fazla cezalandırmasına neden oldu.

Sonunda, tekrar onun üstüne çıktığında, itişler düzensizleşti, sert, katı çarpmalar lehine ritmden düştü, onun en derin kısmını kazığa oturtmaya çalıştı.

Tohumunu kızın içine pompalarken inledi, kalçaları bir kez, iki kez itti ve üçüncü kez kızın dibindeki o soğanlı etin derinliklerine itti.

Sikini içeri sokup ikisini birbirine kilitledi.

Azenyah, şişmiş açıklığına sürtünen düğümün acısıyla haykırdı, ancak bir kez içeri girdiğinde, rahatsızlık ılık bir memnuniyet uğultusuna dönüştü. Yatağa düştüklerinde nefes nefese kaldılar, hâlâ birbirlerine kilitliydim ve adam onu kollarının arasına alıp tekrar öpmeye başladı.

Nefes alışları sakinleştiğinde bir şey hatırladı. "Bu ininde neden hiç kon'aya yok?" diye sordu.

"Onlara ihtiyacım yok."

"Ama... Yani, senin iştahın..." Ona nasıl soracağından emin değildi.

Alfalar bu tür konularda hassastırlar.

"Çok iştahlıyım," diye homurdandı. "Eskiden bu inimde az miktarda vardı ama..." Bir an sessiz kaldı. "Hayatımda bir rol üstlenen herkesin benim için kişisel bir önemi var. Bunu tercih ederim - bu, etrafımda beni farklı şekillerde destekleyen insanlar olduğu ve benim de onları desteklediğim anlamına gelir. Bu da bana daha doyurucu, tatmin edici ve güvenli bir yaşam sağlıyor; kolay kolay sarsılmayan ya da müdahale edilmeyen bir yaşam ve önem verdiğim şeyler üzerinde dikkatim dağılmadan ya da gereksiz bir kaos olmadan çalışabilmem için bana alan sağlıyor. Bir *kon'aya* bir rolü yerine getirebilir ama benim için hiçbir önemi yoktur. Tatmin edici değil. Bununla mücadele ediyorum." Onun omuz silktiğini hissetti. "Bu onları kullanmadığım zamanlar olmadığı anlamına gelmiyor, özellikle de ejderham-" Sesi kesildi.

Azenyah kaşlarını çattı. "Ama beni her zaman beceriyorsun." Bu, eş olduklarını anladığı anlamına mı geliyordu?

Bunun üzerine gerildi. "Sen farklısın."

Hmm. Belki de doğuştan eş olduklarını anlayabiliyordu. Ne olursa olsun, ona söylemeyecekti - aslında, bunu asla anlamamasını umuyordu. Vattoro klanı içgüdüleriyle yaşamaktan gurur duyardı. Eğer onun eşi olduğunu anlarsa, muhtemelen tutsağı olarak sonsuza dek onunla kalacaktı.

Bununla birlikte, *kon'ayalar* hakkında söyledikleri bir Vattoro klanı üyesinin sahip olmasını beklediği bir bakış açısı değildi. Bu ilginç bir bakış açıydı ve daha ilerici klanların sahip olmasını beklediği bir bakış açıydı.

Başını kaldırıp adama baktığında, adamın çoktan kendisine bakmaya başladığını fark etti; gözleri düşüncelerini okumaya çalışır gibi yüzünde geziniyordu, vücudu gergindi. "Soruma bir cevap istiyorum."

Kaşlarını çattı. "Hangi soru?"

"Daha önce *kon'aya* kullandınız mı?"

Dişlerini sıktı. "Evet ve hayır. Olgunluk yaşına geldiğimde bana kendimi ve gelecekteki eşimi nasıl memnun edeceğimi öğretmesi için bir *kon'aya* verildi."

Hırlarken gözleri parladı. "O zaman evet ve hayır derken neyi kastediyorsun? Eğer birini siktiysen, cevabım evettir."

"Şey, kendisi bana hiç dokunmadı," diye açıkladı Azenyah. "Bana ne yapacağımı gösterdi ve ben de yaptım. Sonra bir erkek *kon'aya* üzerinde gösterdi ama savaş yüzünden o seansa hiç katılmadım."

"Peki ya eşin? Onunla yattın mı yoksa sadece nişanlandın mı?"

Azenyah yutkundu, ayrıntılı bir yalan uydurmadan ve onu kızdırmadan verebileceği bir cevap düşünmeye çalıştı. "Eşim hakkında konuşmak istemiyorum."

"zorundasın!" diye bağırdı.

Ona doğru baktı. "Ne fark eder ki? Burada seninleyim." Boynunu öpmek için kaldırdı ve adam biraz sakinleşti, öfkesi yüzünden sızıyordu.

Hırçın bir sesle onu kendine daha sıkı çekti ve kollarında yatarken sadece bakışlarını tuttu.

İlk kez adamın gözlerinin aslında koyu yeşil olduğunu fark etti, o kadar koyuydu ki onları hep kahverengi olarak düşünmüştü ama enfesti ve kaşlarını çatmasına neden olan bir ıstırap barındırıyordu. Bilmesi gereken o kadar çok şey vardı ki.

Onu tekrar becermeye başladıktan sonra, ele geçirilmiş bir erkek gibiydi. Onun içine girmek için her fırsatı değerlendirdi ve Azenyah, kaybının ve öfkesinin etkisinin farkındayken ona verdiği vahşi, tutkulu, tatmin edici zevkten keyif aldı.

Günler birbiriyle karşılaştı ve etkileşimleri farklı hissettirmeye başladı... daha samimi. Bu iyi bir şey değildi. Ona karşı duygularını karmaşıklştırıyordu ama bunu durduracak gücü yoktu.

Ancak bu, tapınakta yapılan anlaşmanın daha önemli hale geldiği anlamına geliyordu. Her ikisinin de istedikleri cevapları almaları gerekiyordu, yoksa sahip oldukları şeyin tehlikeli doğası bozulacaktı. Bunu onun içinde de hissedebiliyordu, ona dokunuşunda ve öpüşünde, kendileri için yarattıkları rahat, orgazmik balonun uzun sürmeyeceğine dair umutsuz bir farkındalık.

Bir sonraki klan toplantısında hava kararsızdı. Khyros onunla birlikte içeri girdi ve onun karşısındaki koltuğuna oturdu, bakışları onun üzerinde sabitti. Kadın onu görmezden geldi. Diğer herkes geçen seferkinden farklı koltuklara oturdu ama çiftler hâlâ yan yana duruyordu.

"Nasıl hissediyorsun?" Oshali ona sordu.

Azenyah dürüstçe, "Bunu açıklayamam," diye cevap verdi.

Nyro adındaki kardeş, "Bir süre böyle olacak," dedi. "Ama giderek kolaylaşacak."

Azenyah bazı açılardan bunun olmamasını umuyordu. Anılarının ya da ailesine duyduğu sevginin hiç azalmasını istemiyordu çünkü o zaman gerçekten yalnız kalacaktı. "Devam edelim. Seni insanlarla savaşırken gördüğümde ne oldu?"

Klan üyelerinden biri, I'mya konuşmaya başladı ama sözleri düz, kesik kesik, acı dolu seslerdi ve Azenyah'ın tanımadığı bir aksanı vardı. Azenyah konuşmasını bitirene kadar ona baktı. "Bu... bu yeni bir dil mi?" diye sordu diğerlerine bakarak.

"Oh," dedi Elora, irkilerek. "Özür dilerim. Ortak dili bilmediğini unutmuşum."

"Ortak dil mi?"

Mheyu Oshali, "Bu, Diyar'ın dört bir yanındaki insanların ticaret yapabilmesi için geliştirilmiş bir dil," diye açıkladı. "Thrakondarian'dan ya da daha önce burada bulunduğunuz zamanlardaki insan dillerinden çok daha basit."

"Uh huh." Azenyah kızarmış ve açıkça utanmış olan I'mya'ya baktı. "Ama beni anlayabiliyor mu?"

Oshali, "Ortamda büyü olduğunda Thrakondarian dilini ortak dile çeviren, I'mya'nın duyabildiği bir yankı var," diye açıkladı. "Başımıza gelen ve anlamadığımız açıklanamayan şeylerden biri de bu."

Azenyah kaşlarını çatarak, "Bu Tanrıça'nın müdahalesine benziyor," dedi. Diğerleri başlarını salladı.

Azenyah hepsine bir bakış attı. "Hayır, anladığınızı sanmıyorum... bu normal değil ve her zaman iyi bir şey değil."

"Biliyoruz," dedi Elora, kaşları çatılmış bir halde. "Bana ne yaptıklarını duyana kadar bekleyin."

Azenyah klana baktı. "Tanrıçalarla konuştunuz mu?"

"Hayır." Khyros'un sesi acı geliyordu. "Elora'ya göründükleri zaman dışında, bildiğimiz kadarıyla son bin yıldır kimseye görünmediler."

Bu hayal kırıklığı yarattı.

"Pekala," dedi kesin bir ifadeyle. "Peki klanı nasıl buldunuz?" diye sordu klan arkadaşlarına. "Kimi anlayabileceğimi ve kimi anlayamayacağımı bilmek isterim."

Elora ve Oshali tüm dişilerin geçmişlerini kısaca anlattı. Aylar önce eşleriyle tanışana kadar insan olduklarını düşündüklerini duyunca hayal kırıklığına uğramıştı. Sadece Mheyu, Oshali, Thrakondarian dilini konuşarak büyümüş. Uraya hariç diğerleri Tanrıça'nın müdahalesiyle anlayabiliyor gibiydi. O ne Thrakondarca konuşabiliyor ne de anlayabiliyordu; eşi Azenyah'ın sözlerini onun için tercüme ediyordu.

Nefes aldı, tüm bu olanlardan duyduğu öfkeyi kontrol etmeye çalışıyordu. "Peki siz olanlar hakkında ne düşünüyorsunuz?" diye sordu. "İnsanlara sempati duyuyor musun?"

Elora I'mya'ya baktı. "Hepimiz insanlar tarafından ve insanlar arasında yetiştirildik," diye itiraf etti. "Ailesi olan birçoğumuzun insan aileleri vardı. Elbette dragorayların başına gelenlere göz yummuyoruz ama bunun için günümüz insanların suçlanmasını da istemiyoruz. Bu çok uzun zaman önceydi."

Azenyah dişlerini sıktı ve hiçbir şey söylemedi. İnsan müdahalesinin ve cinayetlerinin etkileri hâlâ hissediliyordu ve bütün bir ırkın yok edilmesi tartışmasız kabul edilemezdi. Ve daha da kötüsü, bu yeni dişiler yetiştirme tarzları nedeniyle sempatizandılar. Kızgınlığını bastırarak I'mya'yı işaret etti. "Ne söylemeye çalışıyordun?"

"I'mya, geçen gün okun yapısını nasıl değiştirdiğini gerçekten bilmek istediğimizi söylüyordu," dedi Elora, I'mya için tercüme ederek. "Onu yerde kralın adamlarına karşı bir silaha dönüştürdüğünüzde. Bunu nasıl yaptınız?"

"Büyüyü bağlamak için kullanılan efsun zayıftı."

"Büyüyü bağlamakla ne demek istiyorsun?" Uraya Sethorn'un içinden sordu.

"Sihrin istediğimiz şeyi yapmasını sağlamak için büyüler kullanırız," diye açıkladı. Bu oklarda kullanılan büyü zayıftı; ancak ona bağlı daha güçlü bir büyü vardı." Bir an için düşündü. "Bu konuda garip bir şey vardı - normal büyü değildi, neredeyse kendi varlığı gibiydi ve çok güçlü olduğu için büyü

doğru olması gerekmiyordu. Belirli bir büyü olmadan da hedefini vurabilirdi." Masanın etrafına bir göz attı. "Eğer ejderhalarınıza isabet etseydi, ağır yaralanırlardı."

Tyomar, "Bir tanesi vurdu," dedi. "Ejderham vuruldu."

"Hâlâ hayatta mı?" Azenyah sordu.

"Neyse ki, evet. Kısa süre önce iyileşti ama ağır bir saldırıydı. Bizi o büyüden korumak için bazı önlemler alınmadan krala saldırmaktan yana değilim."

Oshali, "Bunun bulduğumuz ölü bölgeyle bir ilgisi olduğunu düşünüyoruz," dedi.

"Ölü bölge mi?" Azenyah sordu.

Oshali mevcut savaşı ve bir tanrının öldüğüne ve bu nedenle insanlar tarafından kullanılan büyüleri ölü bölgelerin kaynağı olduğuna dair şüphelerini açıkladı.

"Yani bu iki insan, bu kral ve kraliçe," dedi yavaşça. "Ölü bir tanrının bedeninin neden olduğu ölü bir bölge buldular ve sonra onun kalıntı büyülerini kullanarak aralarında bir savaş başlattılar. Bana bu insanların son 250 yıldır İkiz Diyarların bu tarafını savaşlarıyla harap ederek yaşadıklarını mı söylüyorsunuz?"

Masanın etrafındaki üyelerden birkaçı başını salladı.

"Ve hiçbiriniz bunu durdurmak için bir şey yapmadınız mı?" Kardeşlerine döndü, bakışları dehşet içindeydi. Acımasız Vattoro klanına ne olmuştu? Nasıl bu kadar çok şey değişmişti?

"Tam olarak ne yapmamızı istiyorsunuz?" Nyro sordu.

"Öldürün onları!" Azenyah bağırdı, bunu heceleme zorunda kaldığı için bile öfkeliydi. "Bu insanlar türümüzü öldürdü ve şimdi de toprağın geri kalanını mahvetmek, onu yaratan güzel büyüü bozmak için bir tanrıya saygısızlık mı ediyorlar? Oradayken gördüğüm o topraklardan bazıları tamamen çorak. Yüzyıllar boyunca ürün vermeyecekler. Bizim zamanımızda ya da savaşımızda böyle değildi. İnsanlar dünyayı yok ediyor. Neden hiçbir şey yapmadınız?"

"Bilmiyorsan söyleyeyim," dedi Sethorn soğukkanlılıkla, "yüzyıllar boyunca sadece beş . Yapabileceğimiz çok şey vardı."

Azenyah masanın üzerinde öne doğru eğildi, gözleri parlıyordu. "Bu çok saçma bir bahane. Çok şey yapmak için sadece bir Khyros'a ihtiyacın var," dedi dişlerini sıkarak.

I'mya Khyros'a baktı. "Ne demek istiyorsun?" diye sordu Oshali.

Azenyah masanın etrafına bakındı. "Thrakondarian'ın neden bu kadar güçlü olduğunu biliyor musunuz?"

Mheyu dışındaki tüm kadınlar emin görünmüyordu.

"Yaratılışın dilidir. Tanrıçalar şarkı ve müzikal şiir yoluyla bu dünyayı yaratmak için onu kullandılar. Bu yüzden kelimeleri lirik bir şekilde çağırdığımızda, dünyayı büyü yoluyla etkileyebiliriz. Ancak otantik dil çoğu insanın kavrayamayacağı kadar karmaşıktır - anadili olanlar bile orijinalini öğrenemezler - bu yüzden öğrenir, ezberler ve dizelerle deneyler yaparlar. Ben de sahip olduğum beceri seviyesine ulaşmak için yüzyıllar boyunca birçok eğitmenle saatlerce çalıştım ve bu benim ana dilim." Oturduğundan beri o muhteşem kara gözleriyle kendisine bakan Khyros'u işaret etti. "Khyros için bu çok doğal. Thrakondarca bilgisi ve uygulaması açısından bu diyarda Tanrıçalara daha yakın olduğunu bildiğim tek kişi o. Uygulamak için *ayetleri yüksek sesle söylemesine* bile gerek yok!"

"Sen de en az onun kadar yeteneklisin," diye gürledi Khyros.

"Ama ben burada bulunmadım," diye karşılık verdi. "Olsaydım, bu Diyar çok farklı görünürdü. İnsanlar var olmazdı! Ve her neyse, yeteneğim ne olursa olsun, senin her şeyi yapamam." Onu havada baş aşağı tuttuğu ve ağzında doruğa ulaştırdığı zamanki gibi. Ne kadar çırpınırsa çırpınsın onu elinden kurtaramazdı.

Khyros'un çenesi büküldü, kaşları düştü. "Benden bu kadar haberdar olduğunu fark etmemiştim."

Dudaklarını birbirine bastırdı. "Kraliyet konseyinin bir keresinde Cadellindyr'in bir kısmını sular altında bırakacak bir doğal afet için Vattoro klanını yardıma çağırdığını hatırlıyorum. Oradaki depoyu korumak için bir duvar ya da bir tür barınak inşa etmek için yardıma ihtiyaçları vardı."

Odadaki tüm kadınların dikkati sadece onun üzerindeydi. Bu yeni dragorai dişilerinin ne tür erkeklerle çiftleştiklerine dair hiçbir fikirleri olmadığı açıktı.

"İlk başta Khyros reddetti çünkü bunun klanıyla bir ilgisi yoktu, sonra kimin deposunun etkileneceğini anladığında, sadece onu kızdıranlara ait olan bölgeyi sular altında bırakmak için 'dalgalarla konuştu'."

Kadınlar inanmazlık, şaşkınlık ve onaylamama ifadeleriyle Khyros'a dönerken, erkek kardeşlerin çoğu bu anıya homurdandı.

"Sakın bana bu insanların senin için bir sorun olduğunu söyleme." Onun bakışlarını tuttu. "Onları kolayca durdurabilirdin."

"Onun ejderhası yok," dedi Sethorn, açıkça savunmaya geçerek.

Azenyah kaşlarını çatı. Bu doğrudu, ejderhası adadaydı ama bu onun seçimi. "Bu bir mazeret değil," dedi.

Tyomar adlı kardeş, "Bu bir faktör," dedi. "Artık var olmayan bir standarda tabi tutulamaz. Bu insanları durdurmak için daha fazla çaba gösterebileceğimizi biliyoruz, ancak farklı önceliklerimiz vardı ve yakın zamana kadar ne yaptıklarına dair çok az şey biliyorduk."

Azenyah başını ellerinin arasına aldı ve derin bir nefes verdi. Kendi diyarlarında neler olup bittiğini bilmiyorlar mıydı? İşler tahmin edebileceğinden çok daha kötüydü. Klanının her bir üyesi, yok olduklarından beri neler olduğunu duysa dehşete düşerdi. Bir şeyler yapması gerekiyordu.

"Azenyah."

Khyros adını söylediğinde kulağa bu kadar hoş gelmemesini dileyerek gözlerini kapadı. Başını kaldırarak onun bakışlarıyla buluştu.

"Son yedi yüzyıl boyunca savaşçı modunda değildik," dedi. "Bu mümkün değildi ve sizin gibi tüm insanları öldürmüş olsaydık bile kardeşlerim eşlerini asla bulamazdı. Artık bulduğumuza göre, yeniden inşa edebilir ve sahip olduklarımızı savunma konusunda daha agresif olabiliriz."

"Bu sadece sen ve klanınla ilgili değil, Khyros." Öfkelen. Kızgınlığı sert ve keskin bir şeye dönüştü. "Peki ya kaybedilen onca şey?"

"Yedi yüzyıldır kayıp, Azenyah." Sesi neredeyse yumuşaktı. "Sadece bu acı senin için yeni. Daha kolay yönetilebilir bir hale gelecektir."

Sesi sertti. "Senin için mi?"

Gözleri karardı. Cevap vermeyince başını salladı. "Peki ne planlıyorsun? Yoksa bu kralın size ve ejderhalarınıza saldırmaya devam etmesine izin mi vereceksiniz?"

Sethorn, "Bu büyüü tespit etmemize yardımcı olmak için ölü bölgeye gelmeniz iyi olur," dedi. "Şu ana kadar farklı olduğunu tespit edebilen tek kişi sensin."

"Sethorn," diye Khyros.

"Ne?"

"Bu inden çıkmamı yasakladı," dedi Azenyah homurdanarak.

Oshali Khyros'a baktı. "Bölgeyi analiz etmek için onun orada olması gerçekten yardımcı olur, Khyros. Bizim fark etmediğimiz bir şey bulabilir."

Khyros nefes verdi. "Peki, onu getireceğim."

Azenyah başını salladı. "Hayır."

"Hayır mı?" Oshali'nin kaşları havaya kalktı. "Yardım etmek istemiyor musun?"

"Sadece kralı durdurabilirsem ve bu büyüünün insanlar tarafından tekrar kullanılmasını engelleyebilirsem yardım edeceğim."

Klan şaşkınlıkla ona baktı ve ardından Khyros'la ikisinin arasına baktı.

"Anlaşmamızı yeniden müzakere etmeyeceğiz." Khyros ayağa kalktı, bakışları fırtınalı bir şekilde onun üzerindeydi.

"Bu bir yeniden müzakere değil," dedi ona bakarak. "Bu büyüü çözmek için bana ihtiyacın var ve ben de yatıp düşünmek yerine dışarı çıkıp işe yarar bir şeyler yapmak istiyorum."

"Bunu tek başına mı yapmayı planlıyorsun?" Zendyor kuşkuyla sordu.

"Yapmak zorunda kalırsam," dedi Azenyah, bakışlarını Zendyor'un gözlerinden ayırmadan.

Khyros.

"Bu sadece insanları öldürmekle ilgili bir mesele değil," dedi Khyros. "Bu insan çok güçlü, neredeyse iki ejderhamızı öldürecek kadar güçlü. Bunu tek başınıza yapmaya kalkarsanız bu bir intihar görevi olur."

"Biz zaten bir plan yapmaya çalışıyorduk," dedi Elora. "Sanırım..." Khyros'a baktı. "Onun da bize katılması mantıklı olur."

Khyros'un burnu alevlendi ve Azenyah gözlerini ona dikti. "Sorun nedir? Küçük tutsağınızın zarar görmesini istemiyor musunuz?"

Çenesi büküldü. "Hayır, yok."

Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Ben çaresiz ve savunmasız değilim. Karar verdiğiniz herhangi bir plana katkıda bulunabilirim."

"Yeteneğinizi sorgulamıyorum, motivasyonunuzu sorguluyorum."

"Bundan neden bu kadar rahatsız olduğumu anlamıyorum," diye tersledi Azenyah, aniden öfkelenerek. "Klanım için yapmam gerekeni yapmama neden izin vermiyorsun? Halkımız öldüğünden beri onları onurlandırmak için hiçbir şey yapmadınız. Dragorai anıtları nerede? Dragorai kültürünün son kalıntıları nerede? Bu kadar mı?" Elini kaldırarak klanın hazine sergisini işaret etti. "Korunmaya değer olan sadece kendi klanınız mı?" Öne doğru eğildi

avuçlarıyla kendini destekleyerek masaya oturdu. "Ailem öldü. Eğer onları ve halkımın geri kalanını, 250 yıldır nefes almasına izin verilen bir insanı vahşice öldürerek onurlandırmak istiyorsam, ne kadar sürerse sürsün, senin iznin olsun ya da olmasın bunu yapacağım."

Odada sessizlik büyüdü.

Tyomar bir nefes aldı. "Bence onun da katılmasına izin vermeliyiz kardeşim. Bu onun bir çözüm bulmasına yardımcı olabilir."

Khyros'un boğazında bir hırıltı patladı. "Bunu düşüneceğim."

Uzun bir süre Azenyah'ın bakışlarını üzerinde tuttuktan sonra tapınaktan çıktı.

"Misafir yatak odasına taşınmak istiyorum," dedi Azenyah kendisini arayan kamarota. Kâhya odasında personelin görev dağılımını düzenliyordu.

"Lordumuz buna izin vermez," dedi kalemini yere bırakarak. "Özellikle onun odasında kalmanız gerektiğini söyledi."

Azenyah kaşlarını çattı ve kâhya ona tuhaf bir bakış attı. "Çoğu kadın buna üzülmeydi."

"Ben çoğu kadın gibi değilim," dedi sinirli bir şekilde. "Ve neden tüm kıyafetlerim özel günler için tasarlanıyor? Her gün isim verme törenleri ve nikâh törenleri mi oluyor?"

Kâhyanın yüzü düştü. "Güzel kıyafetlerin seni daha rahat hissettireceğini düşünmüştüm."

Azenyah ona baktı. "Bu *beni* daha rahat hissettirir mi?" diye sordu. "Ya da seni?"

Kâhya mahcup bir tavırla omuz silkti. "Yüzyıllardır giydirecek kimsem olmadı," diye itiraf etti. "Lordumuzun yatağında bu kadar çok gece üst üste başka bir kadın olmadı. Onun gözüne girmişsin gibi giyinirsen iyi olur diye düşündüm. Sanırım üzerinizdeki kıyafetler hoşuna gidiyor."

Nedense söylediği her şey Azenyah'ı memnun etti ama bu duyguyu çabucak bir kenara itti. "Giyinmek istemiyorum," dedi usulca. "Ben onun kadını değilim. Ben onun tutsağıyım."

"Sanırım..." Omuz silkti ve ağzını büktü. "Yine de senin iyiliğini düşünüyor."

Azenyah alay etti. "Ben hücredeyken sen de oradaydın," dedi sertçe. "O benim iyiliğimi değil, kendi güç ve kontrol duygusunu önemsiyor. İlk başta deli olduğunu düşünmüştüm ama şimdi hangi klandan olduğunu biliyorum... O kadar da şaşırmadım."

Kâhya kaşlarını çatı. "Vattoro klanına saygı duymuyor musunuz?"

"Onlara belli bir ölçüde saygı duyuyorum. Ancak onlar dragorailerin sınırlarının nerede bir örneği. Vattoro klanının olmak istediğinden çok daha fazlasını yapabiliriz. Buna saygı duyuyorum, hatta hayranlık duyuyorum ama bu yüzden işkence görmek istemiyorum."

Kâhya gözlerini indirdi, bakışları düşünceliydi. "Bence Vattoro klanı Tanrıçaların bizi nasıl yarattığının bir örneği. Ve bu ne olursa olsun kutlanmalı, çünkü bazılarımız ejderhalarımıza sahip olmayı asla deneyimleyemedi. Şahsen ben Khyros'un kardeşlerin en iyisi, en dengeli olduğuna inanıyorum, bu yüzden sen hücredeyken sana nasıl , iyi bir nedeni vardır."

Azenyah dudağını çiğnedi. Ada ve ejderhası hakkında sorular soruyordu. Belki de bilmediği daha çok şey vardı. İç çekerek Khyros'la ilgili düşüncelerini bir kenara itti. "Antrenman yapmam lazım. Bana uyacak eğitim kıyafetleriniz var mı ve bana eğitim odalarının nerede olduğunu söyleyebilir misiniz?"

Bir saat içinde dizilimlerini uygulamaya başladı. Yeniden hareket etmek iyi hissettiriyordu. Zayıflamış vücudu ilk başta ona garip gelse de hareket etmeye devam etti, kendi başına kalmayı umuyorsa kendini, bedenini ve zihnini güçlendirmesi gerektiğini biliyordu. Duruşlarını, yumruklarını ve tekmelerini çalıştı, ilk başta yavaş hareket etti, kaslarını gerdi ve tanıdık, gevşek sıcaklık vücuduna yayılana kadar eklemlerini çalıştırdı. Bunu özlemişti; tam da ihtiyacı olan şey buydu.

Rutin işlerini ve hareketlerini gözden geçirirken klanıyla yaptığı toplantıyı düşündü. Khyros tapınak odasını terk ettikten sonra toplantı çabucak sona ermişti; Azenyah'ın ölü bölgeye seyahatini onun izni olmadan klanla tartışmak mümkün değildi. Hepsi ona veda etti, hatta Elora ona sarıldı, bu da sürpriz oldu, kadınların onu yakında tekrar görecekleri için duydukları heyecan da öyle.

Bir noktada Khyros onun antrenman alanına girdi ve duvarın yanında durup onu izledi ama durmadı. Onun antrenmanını izlemesi önemli değildi. Ondan daha iri ve ağırdı. Adada onunla dövüşüğünde, göğüs göğüse çarpışmaktan kaçınmaya çalışmıştı ama o zamandan beri ellerinin

her zaman onun üzerindeydi. Bu avantaj dışında, onun yeteneklerinin kendininkilere benzer olduğunu hissetti.

Bıçakladıkça, döndükçe ve tekmeledikçe göğsündeki yanma daha da arttı ve çok geçmeden vuruşları daha da sertleşerek uzuvlarını sarstı.

"Bu kadar yeter." Khyros onun tam önünde durmak için hareket etti ve onu dizilerini durdurmaya zorladı.

"Ne? Azania nefes nefese kaldı, geriye doğru hareket etti ve gözlerini kısarak ona baktı.

"Zaten iki saattir antrenman yapıyorsun," dedi. "Bir süre sonra ilk seansınız için bu yeterli."

Azenyah ellerini kalçalarına dayadı ve ona baktı. "Peki ya eğitime devam etmek istersem?"

"Kolun hâlâ iyileşiyor," dedi eliyle kolunu göstererek. "Ölü bölgeye gittiğimizde gerçekten çatışmaya girmene ihtiyacımız olursa, kendini fazla zorlamayı istemiyorum."

Sırıttı. "Yani gitmeme izin mi vereceksin?"

"Hâlâ karar veremedim." Gözleri düşünceliydi. "Dövüşmeyi nerede öğrendin?"

Azenyah düşünürken ağırlığını bir ayağından diğerine verdi. "Çok erken , kimsenin gerçekten dövüşmesi gerekmeden önce bir eğitmenim vardı," açıkladı. "Adı Sheshor Em'di. Yıllar içinde geliştirdiği çok özel bir tekniği vardı."

"Evet, onu hatırlıyorum."

Azenyah başını salladı. "Çok popülerdi. Ve sonra savaşa girdiğimizde, birçok eğitmenden bir şeyler öğrendim. Kadınları tehlikeye atmak istemeseler de mümkün olduğunca çok insanı eğitmeye çalışıyorlardı. Neyse ki benim zaten biraz eğitimim vardı."

"Seni bu şekilde tehlikeye atmak düşüncesizceydi ama sen çok yeteneklisin," diye itiraf etti. "Yine de ağırdan almalısın. Bu çok sert bir teknik ve çok uzun süre çalışırsan ya da tam güçle vurursan kolundaki kemikleri kırarsın."

Hayal kırıklığı içinde nefes verdi ve gözlerini devirdi. "Peki. O zaman ben de ölü bölgeye geleceğim?"

Hiçbir şey söylemedi ama hafif yumuşaklık ona umut verdi. Kendi kendine gülümsememeye çalışarak eğitim odasından çıktı.

AZENYAH

(Tüm klan ve Azenyah kuzey ve güney sınırındaki ölü bölgeye indi.

Khyros sonunda onun gitmesini kabul etti, ama karar vermesi iki gün sürdü ve o zaman bile şartlı kabul etti.

"Benimle seyahat edeceksin, oraya gidip geleceksin," demişti. Yatak odasında durmuş, kollarını kavuşturmuş, belli ki sinirlenmişti. "Seni götüreceğim."

"İkimizi de oraya büyü kullanarak mı uçurmak istiyorsun?" diye sordu. Adam cevap vermedi, sadece ona o bakışlarından birini attı.

Azenyah içini çekti. "Neden? Kardeşlerinden biriyle uçmamı istemiyorsan bile oraya kendim uçabilirim."

"Bu benim şartım. Evet mi hayır mı?"

"Pekala, tamam." Bu alanda hatırı sayılır bir becerisi olduğu için endişelenmiyordu ama buna gerek yoktu. Sanki onu kızdırmanın mümkün olan her yolunu bulmak istiyor gibiydi. "En azından bana nedenini söyleyebilir misin?"

Arkasını dönerken gözleri hafifçe yumuşadı. "Bundan zevk alacağım."

Buna verecek bir cevabı yoktu, sadece midesine yayılan çırpınan bir sıcaklık vardı.

Yolda onu kendisine doğru tuttu ve kız her ne kadar onun üzerinde gevşemeye karşı koymaya çalışsa da, burnuna gelen kokusu ve havada süzülüşlerinin yumuşaklığıyla bu mümkün değildi. İniş yaptıklarında, kız uçuşun büyük bir kısmını başını adamın göğsüne yaslayarak, adam da uçuşun büyük bir kısmını ona bakarak geçirmişti.

Ölü bölgeye sabahın erken saatlerinde vardılar ve Azenyah bölgeye girdiğinde, keskin hava ile soğuk hava arasındaki farkı hissedebiliyordu.

sabah havası ve büyüünün yokluğuyla seyreden hava, ancak bu büyü yokluğu adayı çevreleyen havadan farklıydı.

"Bu farklı," dedi klanın geri kalanına.

"Biliyoruz," dedi Oshali. "Bu daha yeni, o yüzden henüz o kadar sert değil." "Hayır, değil." Kaşlarını çattı, etrafa baktı, ne olduğunu bulmaya çalıştı.

havanın dokusu. "Bu bölge daha yüklü gibi hissettiriyor. Adadakiyle aynı değil."

"Bu nedir?" Azenyah yakındaki eski bir binayı işaret etti.

"Bu tapınak," dedi Elora. "Tamamen yıpranmış ama orası da aynı hissi veriyor."

Azenyah ona doğru yürüdü. Kesinlikle umutsuzca onarıma ihtiyacı vardı. Bina ortadan ikiye ayrılmış ve çatısının sadece yarısı kalmıştı.

Dengesizlik olup olmadığını kontrol etmek için inceledi ama sağlam görünüyordu. İçeri adım attığında heykellere dikkat etti ve sonra durdu. Burası sıradan bir tapınak değildi ve sergilenen heykellerden bunun ne olduğunu biliyordu ama çok yanlış bir şeyler vardı.

Binadan çıkarken diğerlerine seslendi. "bir mezar var." Ona boş boş baktılar. "Ne var?" Oshali söyledi.

"Mezarda yedi heykel var," dedi.

I'mya kaşlarını çattı. "Sunak kayıp mı demek istiyorsun? Sunak yerine bir mezar mı var?" Elora onun adına sordu.

Azenyah kaşlarını çattı. "Hayır, ne demek istediğinizden emin değilim. Sekiz heykel olması gerekiyordu ama yedi heykel ve bir mezar var. Yani sanırım Tanrıçalardan biri öldü ve kalıntıları burada mı?"

Bunun üzerine tüm klan dönüp ona baktı. "Ne demek istiyorsun?" Oshali dikkatle sordu. "Yedi Tanrıça var."

Azenyah ona baktı, Oshali'nin ima ettiği şey karşısında yaşadığı şok içinde alevlendi ve yerini endişeye bıraktı. "Hayır," diye yavaşça nefes aldı. "Bu dünyayı yaratan *Sekiz*."

Kardeşler de dahil olmak üzere klanın yüzündeki ifadeden kimsenin onun neden bahsettiğini bilmediği anlaşıyordu. Arkasındaki binaya ve sonra tekrar klanı bakmak için döndü. "Sekiz Tanrıça olduğunu hatırlamadığını mı söylüyorsun?"

"Hayır," dedi Elora telaşla. "Asla."

"Peki ya sen?" diye sordu Khyros'a. Hatırlamak zorundaydı, en büyükleri oydu.

Başını hafifçe sallaması ve yüzündeki sıkıntılı ifade midesinin bulanmasına neden oldu. "Seven'ı hatırlıyorum," dedi. "Seven her zaman vardı."

"Dragorai Çağı'nda onlarla tanıştığında bile mi? Seven'ı hatırlıyor musun?"

"Evet."

"Bekle," diye volta atmaya başladı Oşali, parmakları tuniğinin kenarıyla oynuyordu. "Sekiz Tanrıça olduğunu ve her zaman sekiz tane olduğunu mu söylüyorsun?"

"Evet."

"Peki nasıl da İkiz Diyarların tüm tarihi boyunca sadece yedi tanesini tanıyoruz?"

Azenyah alnını ovuşturdu. "Sanırım onlardan biri öldü?"

"Ama hatırlamaz mıyız?" Uraya dedi ve Oshali'ye bakmak için döndü.

"Bilmiyorum," dedi Oşali, açıkça tedirgindi, "ama eğer durum bu."

Eşi Tyomar onun yanında durmak için hareket etti ve onu kendi bedenine çekti. Azenyah onun için üzüldü, bildiği her şeyin değişmesinin ne kadar üzücü olabileceğini çok iyi anlıyordu. Mheyu'lar için var olan Tanrıçaların sayısı tüm Düzenin temelini oluşturuyordu. Eğer bu bilgi yanlışsa, tüm kayıt koleksiyonları yanlış demektir. Ve bu bir Mheyu için dayanılmaz olurdu.

"Emin misin?" Elora Azenyah'a sordu. "Biz hatırlamazsak sen nasıl hatırlayacaksın?"

"Bilmiyorum..." dedi. Khyros'a ve diğer kardeşlere baktı. "Cadellindyr'deki Sekiz Binek'i hatırlıyor musunuz?"

Zendyor başını salladı. "Ben her zaman Yedi Binek olduğunu hatırlıyorum."

"Ben de öyle," dedi Nyro.

Azenyah Khyros'a baktı ve o da başını salladı. "Ben de öyle hatırlıyorum."

Yüzünü buruşturdu. "Peki ya diğer tapınaklar? Sekiz tapınak mı?"

Herkes başını salladı. "Yedi ve bir sunak," dedi Elora. "Tao tahtasında mı?" Azenyah sordu. "Bir tarafı sekiz parça mı?"

Herkes başını sallamaya devam edince Azenyah'ın gözleri büyüdü. "Hiç sekiz kişi olduklarını hatırlamıyor musunuz? Bu.... Buna inanamıyorum."

"Belki de adada geçirdiğin zamanla ilgili bir şeydir?" I'mya önerdi.

"Öyle olmalı," dedi Tyomar.

Düşünceli bir şekilde çenesini ovuşturarak binaya geri döndü. "Peki diğer tapınaklarda sunak nasıl çalışıyor? Bunun gibi mi?"

"Hayır," dedi Oshali, endişesi hâlâ yüzüne kazınmıştı. "Aynı konumda, yarım daire şeklindeki tapınaklarla birlikte ortada, ama öyle görünmüyor."

"Pekala, bu muhtemelen onun gerçek mezarı, diğer sunaklar ise belki de Tanrıçaların onu hala ibadet yerlerinde bulundurma şeklidir."

"Ama nasıl?" Oshali yüzünü buruşturarak konuştu. "Bir Tanrıça nasıl ölür?"

Tyomar onu sıktı. "Burada bir Thrakond'un ölmüş olabileceğini biliyorduk, Oshali."

"Ama *Tanrıçalardan* biri değil!" diye bağırdı. "Belki bu dünyanın yaratılmasıyla hiçbir ilgisi olmayan diğer Thrakond'lardan biri, ama Yedi-err... Sekiz'den biri değil."

Azenyah, "Bence belki de kral ve kraliçe buraya gelip büyü elde etmek için kalıntılarına müdahale ediyorlardı," dedi.

Oşali bu fikir karşısında dehşete kapılarak başını ellerinin arasına aldı. "*Resh Zushak*'ı kullanmak mı?" Sethorn sordu.

" gibi bir şey," dedi Azenyah. "Burada dengeleyici bir *Resh Zushak* enerjisi var, bu yüzden yüklü hissettiriyor. Bir bakayım." Ellerini kaldırdı, avuç içleri gökyüzüne bakıyordu.

"Elora, enerjiyi nasıl hissedeceğini biliyor musun?" Elora avuçlarını kaldırır kaldırmaz, havadaki yük daha da güçlendi.

"Sethorn? Khyros? Uraya? Herkes."

Havadaki enerji her avuç kaldırışta neredeyse elle tutulur hale gelene kadar güçlendi.

"Vay canına, bu çok güçlü," diye nefes aldı Uraya.

"Demek böyle yapmışlar," dedi Oshali acı acı.

"İşte bu yüzden büyü ok üzerinde farklı hissettirdi. Normal büyüden ayrı, kendine has bir enerji gibi" dedi. "Avuçlarımız bu şekilde yukarıdayken, bu ölü bölgedeki büyüün eşit bir miktarını, başa çıkabileceğimiz kadarını emebiliriz."

"Ama biri bunu nasıl yapacağını nereden bilebilir ki?" Nyro onların havaya kaldırdıkları ellerini işaret ederek konuştu. "Bu çok özel bir şey."

Azenyah bir an düşünürken nefes aldı. "Geleneksel olarak, Tanrıçaların kendilerine adanmış hem daha düşük hem de daha yüksek ölümlü başka insanları vardı; Mheyu'ya benzer şekilde belirli görevleri yerine getiriyorlardı ve rollerinden biri de toprağı artık büyü enerjisine karşı korumaktı," diye açıkladı. "Yani eğer biri toprak üzerinde kalıcı etkilere neden olan tehlikeli bir büyü yaparsa, onu etkisiz hale getiriyorlardı. Onlar gezgin ve avare olma eğiliminde olan, hiçbir yere yerleşmeyen yüksek ölümlülerdi, bu yüzden bunun gibi noktalar buldular ve büyüü dengelediklerinden emin oldular, böylece toprağı ve insanlara yük olmadılar." Khyros'a baktı. "Onlara ne dendiğini hatırlıyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Onları tanıyordum ama onlarla çok az ilişkimiz oldu." Oshali'yle yüzleşmek için döndü. "Sen biliyor musun?"

Oshali özür dileyerek, "Hayır, kimi kastettiğinizi ben de biliyorum ama onlar hakkında çok fazla belge yok," dedi. "Mheyu ile hiç konuşmak istemediler."

"Yediler adına," diye nefes aldı Elora. "İkiz Diyarlar boyunca büyüü etkisiz hale getirme görevine sahip olduğunu düşünsene. Bu çok tehlikeli olmalı."

Tyomar, "Çalışmalarının çoğı fark edilmedi," dedi.

Eğer şu anda hala buralarda olsalardı, tüm korlardan kurtulanlar onlar olurdu."

"Şey, adlarının ne olduğunu hatırlamıyorum," diye devam etti Azenyah, "ama böyle bir şeyi bulacak olanlar onlardı-"

Uraya araya girdi, "Yani böyle biri kral ve kraliçeye bu ölü bölgeden bahsetmiş olabilir mi?"

"Yapabilirler...?" Azenyah düşünceli bir şekilde konuştu. "Muhtemelen çok azı hayatta kalmıştır diye tahmin ediyorum. Sayıları dragorai-insan savaşından önce bile azalmıştı." Klana bir göz attı. "İçlerinden birinin bu büyüü kral ve kraliçeye satmış olması mümkün mü sizce? Belki de içlerinden biri Tanrıçalara karşı geldi ve kral ile kraliçeye satıldı. Bu yüksek ölümlüler, özellikle 250 yıl önce, insanların güç alabileceğı bir hale getirmiş olması muhtemel tek kişiler gibi görünüyor."

"Paraya ihtiyaçları olabilir mi?" Elora önerdi.

"Ya da belki de Tanrıçalarla ilgili hayal kırıklığına uğramışlardır," diye başını sallayarak Azenyah'a katıldı Sethorn. "Yedi biz yüksek ölümlülerle konuşmayı yüzyıllar önce bıraktı. Belki de bu gezgin artık toprağı korumayı umursamıyordur?"

"Ya da insanlar tarafından buna zorlanmış olabilirler," dedi Zendyor.

Khyros homurdandı. "Sanırım kral ve kraliçeye buradan bahsedenler Tanrıçalardı."

Grup bir an sessiz kaldı ama Azenyah onun gerekçesini anlayabiliyordu. Dragorai'nin ölümüyle ilgili davranışları, bir zamanlar onları ne kadar destekledikleri düşünüldüğünde, dehşet verici ve rahatsız ediciydi.

"Ama neden kral ve kraliçenin toprakları olduğu gibi yok etmesini istesinler ki?" I'mya sordu.

"Tanrıçalar insanları kontrol edemez, onlara sadece seçenekler sunar," dedi. "Kral ve kraliçenin büyüü farklı bir şey için kullanmalarını isteyebilirlerdi, ülkeyi yeniden inşa etmek ya da Tarikat'a bağlılıklarını göstermek için. Ama açgözlü ya da güce aç hale gelirlerse ve bununla ne kadar çok şey yapabileceklerini fark ederlerse, örneğin yaşam sürelerini uzatırlarsa, Tanrıçalar onları öldürmeden durduramazdı."

"İnsanlar onu nasıl ele geçirdiyse buradan almış. Mezar bozulmuş ve çatlamış," dedi Azenyah. "*Resh Zushak*'la ilgili sorun, çoğunuzun bildiği gibi, kabul edildiği gibi her şeyi eşit şekilde uygulamasıdır. Gezinler büyüü eşit şekilde uygulamış ve insanlar ilk başta bunu bilmemiş ya da o zamanlar arkadaş oldukları için umursamamış olabilirler. Her iki durumda da, hiçbiri diğerinden daha güçlü olmayacak."

"Yani..." Sethorn yavaşça söyledi. "Kral daha güçlü hale geldiğinde, kraliçe de öyle olacaktı."

Oshali, "Demek bu yüzden onun bedeni onda," dedi, yüzünde farkındalık ifadesi vardı.

"Gözcülerimiz bize kralın yakın zamanda buraya geldiğini söyledi," dedi Sethorn. "Ve şimdi bu mantıklı geliyor. Eğer buraya gücünü artırmak için geldiyse, kraliçeye canlı ihtiyacı olacaktır."

"Ama yine de çalışmıyor, çünkü o zaman onunla savaşabilir. O tamamen hayatta olmadan, tüm güç onun elinde olur," diye belirtti I'mya.

Grup yine sessizdi.

"Peki ne yapacağız? Onu nasıl devre dışı bırakacağız?" Uraya sordu.

"Ölü tanrı büyüü hakkında bir şey bilen yoksa, sanırım Mheyu yaşlılarına danışmamız gerekecek." Oshali söyledi. "Bir şeyler bilen ya da tavsiye verebilecek yedi kişilik bir danışmanları var. Buna rağmen...." Gözlerini kapattı. "Sekiz hakkındaki bu haber onları yıkıma uğratacak."

Nyro uzun bir nefes aldı. "Sanırım doğrudan Tanrıçalara sormamız gerekiyor," dedi. "Bu onların enerjisi. Onlar bilecektir."

Zendyor düşünceli bir şekilde başını salladı. "Yedi'yle konuşmamızın zamanı geldi," dedi. "Kendilerini açıklamalılar ve bunu yapsalar da yapmasalar da en azından sormalıyız."

Sethorn, "Ve eğer bu işe karışmamışlarsa, bu Tanrıça'ya yapılan saygısızlığı bilmek isteyeceklerdir," diye ekledi.

Oshali, "Hepinizin Tanrıçalarla her fırsatta, öylece konuşmaya alıştığınıza hâlâ inanamıyorum," diye mırıldandı.

"Şey, istediğimiz zaman değil," diye mırıldandı Nyro. "Ama insanlar dişilerimize saldırana kadar oldukça sık olurdu, bu yüzden onlarla iletişim kurmalı bin yıldan fazla oldu."

"Ya da..." Azenyah aklına yeni bir fikir geldiğini söyledi. "Buradaki tüm sihri şu anda kendimiz emiyoruz."

Herkes ona baktı ama kimse . "Ne oldu?"

Oshali söyledi.

Khyros ona baktı, her zamanki vurdumduymaz ifadesi yavaş yavaş fırtınaya dönüşüyordu.

Azenyah, "Şu anda var olan her şeyi emiyoruz, böylece kral bunları kullanmak için bir daha buraya dönemez," dedi. "Daha fazla güçlenmemesini sağlamanın en açık yolu bu."

Tyomar'ın gözleri irileşti ve kaskatı kesildi. Ses çıkmadan önce ağzı birkaç dakika çalıştı. "Kutsallığı bozmaktan bahsediyorsun-"

"Tanrıçaların yüzyıllardır sizinle konuşmadığını söyledin," diye araya girdi Azenyah, öfkesi göğsünde genişliyordu. "Cevap bile vermeyebilirler. Krala karşı kullanmak için bu büyüye ihtiyacımız yok gibi bir şey değil," diye ekledi. "Güç dengesini eşitleyecek -olması gerektiği ve ejderhalarınız için ek koruma sağlayacak. Sadece geçici olması gerekiyor ve sonra onu serbest bırakabiliriz."

Tyomar başını sallayarak, "Emin değilim Azenyah," dedi. "Bunun bizi nasıl etkileyeceğini bilmiyoruz."

"O zaman sadece bazılarımızın bunu yapması gerekiyor," dedi. "Ama bence her şeyi özümsemek için hepimize ihtiyacı olacak. Bunun onu yenmemize ne kadar yardımcı olabileceğini bir düşünün. Bunu yapmamız gerekiyor."

Nyro, "Bence bunu düşünmek için biraz zaman ayırmalıyız," dedi.

"Biz bunu düşünene kadar o buraya geri gelecek ve onu öldüremeyeceğimiz kadar güçlü olacak," diye tersledi. "Bunu şimdi yapmalıyız."

"Ne düşünüyorsun, Khyros?" Elora sordu.

Klan ona döndü. Khyros bunca zamandır çoğunlukla sessizdi. Klana bakarken karanlık bakışlarını kaldırdı ve Azenyah'ın içini bir ürperti kapladı.

"Bence kederli bir insanın planlama ve görevlere katılmasına izin vermemenizin nedeni bu," dedi sert bir şekilde.

Azenyah'ın ağzı gerildi, öfkesi giderek arttı. "Bencilliğin yüzünden zaten hayır diyecektin, o yüzden bu işe keder karıştırma."

"Bu büyü, üzerinde deney yapılamayacak kadar tehlikeli!" Khyros söyledi. "Bizi ya da *dan askhalarımızı* nasıl etkileyeceği konusunda hiçbir fikrimiz yok, ayrıca Tanrıçalar kız kardeşlerinin bu şekilde kullanılmasından hiç hoşnut olmayacaklardır." mesafeyi kapattı ve kızın gözlerinin içine bakarken onun üzerinde yükseldi. "Bu, ne pahasına olursa olsun kralı elde etmek isteyen çaresiz bir insanın planı, ne kadar zarar verirse versin."

"Onu durdurmanın tek yolu bu! Bir kez olsun harekete geçin ve bu piçi öldürün! Başa çıkmayı reddettiğiniz tüm sorunların nedeni o ve kraliçe."

"Klanımız ve gençlerimiz pahasına değil, Azenyah!" Sesini alçalttı. "Burada duran sizin klanınız olsaydı, kardeşleriniz, anne babanız ve büyükleriniz, bazıları genç yaşta bekliyor olsaydı ve *türlerinin son örneği olsalardı*, onlara bunu yapmalarını söyler miydiniz yoksa risk çok mu büyük olurdu?"

Azenyah onun sorusu karşısında şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. Bakışlarını indirerek etrafındaki klana baktı ve kız kardeşini, erkek kardeşini, amcasını, anne babasını hayal etti. Onları geri alabilseydi, sadece onları ve başka kimseyi değil, onları bunu yapmaya zorlar mıydı?

Mahcubiyet öfkesini silip süpürürken gözyaşları görüşünü bulanıklaştırdı. O ana kadar klanla geçirdiği günün tadını çıkarıyordu ama niyeti asla klanı tehlikeye atmak değildi, sadece kendini tehlikeye atmaktı. Başını salladı, sesi neredeyse bir fısıltı gibiydi. "Özür dilerim," dedi klana. Khyros'a baktı ve başını salladı. "Hayır, bu iyi bir fikir değil."

Dönerek klanın geri kalanına seslendi. "Oshali, Mheyu ile buluş ve ne diyeceklerine bak. Sethorn ve Uraya, gözcüleri takip edin ki kralın nerede olduğunu her an bilelim. Buraya döneceğine dair bir işaret olursa, hemen bilmemiz gerek. Elora, Tanrıçalarla görüşmemiz gerek. Bak bakalım onları çağırabilecek misin, Zendyor sana söyleyebilir-"

"Bir şey yaklaşıyor," dedi Uraya, sesinde alarm vardı. Sol taraftaki ufka baktı. "Şu yönden." İşaret ettiği anda keskin bir kırbaç kafasının yanından geçti.

Azenyah ve Khyros klanın etrafında kalkanlar oluştururken Sethorn ve Nyro kükredi.

Bir ok daha fırladı ve sonra bir tane daha. "Bu kral," diye bağırdı Elora. "Haydi!"

Herkes ejderhalarına doğru koşarak onları çağırdı.

Azenyah onlara "Bekleyin," diye seslendi. "Bekleyin, durun!"

Zendyor, "Kendimizi düzgün bir şekilde savunmak için havalanmamız gerekiyor," diye karşılık verdi.

"Büyü için burada," diye bağırdı. "Dikkatini dağıtın, yapmam gereken bir şey!"

"Azenyah," diye bağırdı Khyros. "Yapmayacaksın-"

Azenyah hızla tapınağa girdi ve kendisini korumak ve başta kral olmak üzere kimsenin içeri girmesini engellemek için tüm binayı kaplayacak bir kalkan oluşturdu. Khyros yapabilse muhtemelen onu takip edecekti ve onu durduramayacak olsa da yavaşlatabilirdi.

İçeride, ölü tanrıçanın mezarını inceledi ve ölü bölgeye neden olan kurcalamayıcı açıklayabilecek herhangi bir işaret aradı. Gezginlerin bunu nasıl başardığını bilmiyordu ama diğer yedi tanrıça onu buraya güvenli bir şekilde yerleştirmiş olamazdı.

Birden aklına bu tapınağın Tanrıçalar için bir önemi olması gerektiği geldi. Diyardaki diğer binlerce tapınaktan herhangi birine değil de neden onlardan birini buraya gömmüşlerdi? Bütün bu bina bir mezar mıydı? Dost tanrıçalarını anmak için bir yer miydi?

Duvarları hızlıca incelemek için koştu, ellerini duvarlarda gezdirdi ve herhangi bir büyü ya da kelime veya sembol aradı - kullanabileceği önemli bir şey.

Büyü patlamaları kalkanının üzerine yağdı, onu güçlü, çalıntı büyüyle hırpaladı ama büyüü zayıflamadı. Binanın kendisinin yıkılmayacağını umarak etrafına bakındı. Khyros'un klanını koruduğunu ve tapınağa girmeye çalışmadığını umuyordu. Sadece Elora ve Oshali büyü yapabildiği için klanın her türlü korumaya ihtiyacı vardı.

Sonunda umut verici görünen bir şeye rastladı. Duvarlara yazılmış kelimelerden oluşan bir pasajdı, ancak bir kısmı duvarla birlikte parçalanmıştı, bu yüzden pasaj tamamlanmaya hazır olamazdı.

Azenyah, eşinden değil de kraldan geldiğini umduğu saldırıların artan ağırlığına dayanırken, elinden geldiğince inceledi. Eksik kelimelerin bazılarını doldurabilecek kadar yetenekliydi ama eğer bunu Tanrıçalar yazdıysa, doğru yapamayabilirdi. Yine de denemeye istekliydi.

Mezarın bir ucuna koşarak iki elini betonun üzerine koydu ve büyü yapmaya başladı. Büyülü enerji mezarın üzerinde gezinerek Azenyah'ın kalkanını etkisiz hale getirdi ve onu savunmasız bıraktı, ancak bulduğu büyüye benzer bir lehçe olan, zaman dilimine uygun olduğunu bildiği kelimeleri çekerek büyü yapmaya devam etti.

Büyü mezarı yeniden inşa etti, levhaları onardı ve düzeltti, ezikleri düzeltti ve çatlakları doldurdu. Ve etrafında dolaşan ölü, yüklü enerji doğrudan mezarın içine çekilmeye başladı.

"Azenyah." Khyros onun yanında durdu. "Bunu nasıl yapıyorsun?"

Dikkatinin dağılmasını önlemek için gözlerini kapatarak büyü yapmaya devam etti. Bu büyüyü sürdürmek son derece zordu ve ciddi bir odaklanma gerektiriyordu. Tüm tapınak titredi ve Khyros'un onun yanında büyü yaptığını hissetti. Sanki onu korumak için büyü yapıyormuş gibi hissediyordu.

Büyü mezara geri döndü, sanki gitmek istemiyormuş gibi kıvrılıp kıvrılarak ona karşı savaştı. Azenyah irkildi, büyü yapmaya devam ederken gözlerini sıkarak kapattı.

"Azenyah, dur!" Khyros emretti.

"Azenyah!" Elora mezarın diğer tarafına koştu ve ellerini betonun üzerine koydu. Azenyah'la birlikte büyü yapmaya başladı ama Azenyah'ı şaşırtan bir şekilde Elora kelimeleri biliyordu. Büyü duruldu ve özgürce akmaya başladı, sanki şimdi bir bardağa su doldurur gibi zahmetsizce mezara akıyordu.

Güçlü büyü mezarın içine akarken, tüm tapınak dönüştü; büyü duvarların üzerinde parıldayıp onları onardı, zemini kapladı ve türbelerin üzerinde dönerek her şeyi gözlerinin önünde yeniden yarattı. Elora büyüyü bitirdiğinde, sanki yepyeni bir tapınakta duruyorlardı ve mezar mühürlenmişti.

Azenyah mezardan geri adım attı ve farkındalığını kaba havaya doğru uzattı. Hava tamamen gitmişti. Birkaç derin nefes aldığı anda içini bir rahatlama kapladı. "Bunu nasıl yaptın?" diye sordu Elora'ya.

"Ben yapmadım, sen yaptın," dedi Elora, gözleri kocaman açılmış bir halde. "Kelimeleri duydum ve onları tanıdım, bu yüzden sadece size yardım etmeye geldim. Bunun benim suçum olduğunu düşünmemiştim.

Sizinle birlikte döküm yapmanın böyle bir etkisi olabilir," dedi ve tapınağa baktı.

"Ama nereden biliyorsun? Büyüyü duvarda buldum."

Elora sırtırken omuz silkti. "Tanrıçalardan öğrendiğim şeylerden biri de bu."

Azenyah şaşkınlıkla başını salladı. "Diğerlerine yardım etmeliyiz." Ama tapınaktan çıkmak üzereyken Khyros onu kolundan yakaladı. Yüzü hiç görmediği kadar karanlıktı. "Az önce *doğrudan* isteklerime karşı geldiğine inanamıyorum," diye gürledi.

"Yapmadım!" dedi. "Klanının risk altında olmasını istemedim ve onlar da değildi. Ben tehlikedeydim. Ve gelip yardım etmek Elora'nın seçimiydi ve işe yaradı. Ayrıca ben Tanrıçaların büyüsünü emmedim. Mezarı restore eden bir büyü yaptım."

Onu dışarı çıkarırken Khyros'un çenesi kaya gibi sertti.

İnsanlar artık saldırmıyordu ve gökyüzünde, binicileri yere inerken güzel siyah ejderhalar süzülerek süzülüyordu.

"Kral ve ordusu büyülerini kaybetti," diye Oshali. "İşe yaradı!" "Kralın artık büyüsü yok mu?" Elora sordu.

"Hayır!" Oshali ciyakladı. "Bu da demek oluyor ki kraliçe de istemiyor. Buna inanabiliyor ?" Sarılıp dans ettiler ve I'mya ile Uraya da onlara katılmak için koştular.

Kardeşler yüzlerinde gülümsemeyle onları izliyor, başlarını sallıyor, kollarını kucaklıyorlardı. Kimse Khyros'un Azenyah'ın kolunu çelik gibi kavradığını ya da yüzündeki karanlık ifadeyi fark etmemiş gibiydi.

"Peki bu mezar için ne anlama geliyor?" Oshali dedi ki. "Sence büyüye tekrar erişebilecek mi?"

"Başlangıçta nasıl aldığına bağlı," dedi Azenyah. "Eğer tanrıçalardan aldıysa, o zaman belki. Eğer bir gezginden aldıysa, tekrar o kadar kolay elde etmesi pek mümkün değil. Eğer o yüksek ölümlülerden herhangi biri hâlâ varsa, çok şaşıırım. Ve eğer varsa, mühürlü ve neredeyse yeni olduğu için mezara nasıl girebileceklerini görmek isterim."

"Evet, çok akıllıcaydı Azenyah," dedi Elora, "Tanrıçaların herhangi bir talimat bırakıp bırakmadığına bakmak."

"Bence tüm bina kız kardeşlerini kutlamak için var. Eminim kimsenin onların büyülerini okuyabilmesini beklemiyorlardı," dedi Azenyah. Tapınağa baktı ve bunun çok önemli başka bir şey olduğunu fark etti

Sekiz'den Yedi'ye değişmişti. Tarikat bile artık aynı değildi.

"Egemenlik savaşının nihayet bittiğine inanamıyorum," dedi I'mya, Elora tercüme ederken, her ikisinin de gözleri yaşlarla doluydu. "Bunun kuzey ve güneydeki insanlar için ne anlama geldiğini biliyor musunuz? Bu inanılmaz bir gün." Kadınlar Azenyah'ı grup halinde kucakladılar ve Azenyah gülümsemekten ve gülmekten kendini alamadı, sevinçleri bulaşıcıydı.

Ama içten içe, bu onun için boş bir zaferdi. Kral büyüünü kaybetmiş olsa da hâlâ hayattaydı. Bu adalet değildi ve bu tür insanlar güçlerini kaybetmeyi iyi karşılamazlardı. Onunla ilgilenilmesi gerekiyordu.

"Hadi inlerimize geri dönelim," dedi Khyros. "Yarın tekrar buluşacağız."

Diğer klan üyeleri aniden onun tavrını fark etti ve havaya yükselirken onu kendisine çekmesine izin veren Azenyah'a baktılar.

Oshali Khyros'a "Bekle," diye seslendi.

Yavaşlayarak havada asılı kaldı.

"Benden bulmamı istediğin savaş eğitmenini araştırdım, Sheshor Em?"

Azenyah ona ters ters baktı. "Ona benim eğitmenimi mi araştırttın?"

"Sessiz ol," diye mırıldandı onu uyarmak istercesine sıkarken. Oshali'ye "Ve?" diye sordu.

"Dragorai Çağı öncesi dönemin en eski savaşçılarından biriydi. Klanlar hazine ve toprak elde etmede avantaj sağlamak için bu taktikleri kullandıklarında onun yöntemleri popöler hale geldi. Kendisine gerçekten yüksek talep olduğunda, eğitimini çok zengin klanlarla veya kraliyet ailesiyle sınırladı. Aslında Dragorai Çağı boyunca eğittiği insanların çoğu kraliyet ailesindendi."

Oshali onlara sıırıttı. "Ve tahmin edin ne oldu? Dosyalarda bir Azenyah'a rastladım! Kraliyet klanı Kolvari'denmiş. Düşünebiliyor musunuz? Senin kraliyet adın var!"

Khyros kaskatı kesildi ve ona baktı. "Siz Prens Azenyah mısınız?"

Azenyah onu ihtiyatla izledi. "Evet, neden?"

Oşali'nin yüzü düştü, gözleri kocaman oldu. "Yani sen misin?"

Azenyah başını salladı. Bunu inkâr etmenin bir anlamı yoktu.

"Siz Kolvari klanından mısınız?" Zendyor gözlerini kısarak onlara baktı.

"Demek kraliyet ailesindensiniz?" Elora heyecanla alkışladı ve diğer kadınlar da şaşkınlıkla haykırdı. "Bizimle çalışan bir prensesimiz var. Bir Dragorai prensesi!"

"Prenseler olmakla ilgili her şeyi bize anlatmalısın," diye seslendi I'mya Oshali'ye.

Azenyah gülümsedi, heyecanları bunu yapamayacak kadar bulaşıcıydı; her ne kadar yanındaki adam karanlık bir öfkeyle gergin olsa da. "Umarım bunun için zamanımız olur," diye karşılık verdi.

Kadınlara bir daha hiçbir konuda birlikte çalışamayacaklarını söyleyecek cesareti yoktu. Artık insanların Tanrıça'nın büyüsüne erişmesini engellediğine göre, kralı öldürmek zor olmayacaktı. Klanla yaptığı anlaşmadan elde etmesi gereken her şeyi elde etmişti.

Khyros onları havaya kaldırdı ve inine geri döndü. Kazanmalarına rağmen, ruh hali karanlık kalmaya devam etti ve onun sözde itaatsizliğine izin vermeyeceğini biliyordu.

KHYROS

Khyros elinde bir bardak *zmul* ile ofisinde volta atıyordu.

Tyomar masasının karşısındaki sandalyeye oturmuş, bir bardak içkisini yudumluyordu.

elinde, yüzünde rahat bir gülümseme vardı. "İyi misin, Khyros?" Khyros ona bir bakış fırlattı, çünkü emin değildi.

Kuzey ve güney sınırındaki tapınaktan döndüğünden beri, açıklayamadığı derin bir huzursuzluk içindeydi. İlk başta bunun Azenyah'ın sınırdaki davranışları yüzünden olduğunu düşünmüştü. Tamamen umursamaz davranmış ve ölü Tanrıça büyüünün denenmemesi gerektiğini söylediğinde ona doğrudan itaatsizlik etmişti ama yine de eline fırsat geçer geçmez inanılmaz tehlikeli bir şey yapmıştı. Konuşmalarını tekrar düşündüğünde, kendisinden değil de klandan bahsettiği doğrudu ama kız artık kendisinin onun olduğunu biliyordu ve bu talimata kendisinin de dahil olduğunu bilmesi gerekirdi. Sanki onunla aptalı oynuyormuş gibiydi ve bundan nefret ediyordu.

Eve geldikten sonra, onu yatıştırmak için onun tadına ihtiyacı vardı, bu yüzden ilk yarım saatini bacaklarını açarak, ağzı onun üzerinde, kasılana ve yüzünü kayganlığıyla bulaştırana kadar onu sulu bir çılgınlığa sokarak geçirdi. Daha sonra onu teslim olması için sert bir şekilde becerdi, bu da onu sümüklü ve doruğa çıkması için yalvardı.

O zamandan beri etkileşimleri tamamen ilkel etkileşimlerdi ve onu biraz yatıştırmış olsalar da, kızgınlık devam ediyordu.

Kızgınlığının, kızın ona kraliyet klanının bir parçası olduğunu söylememiş olmasından kaynaklanmış olabileceğini düşündü. Güzelliği, eğitimi ve dragoraylar hakkındaki geniş bilgisi gibi, asil tavrı ve doğrudan emirlere itaat etmeyi reddetmesi de şimdi ona mantıklı geliyordu.

Onun hakkında bu kadar çok şey bilmesine şaşmamalıydı; kraliyet ailesi onu saçmalıklarına ve statü oyunlarına dahil etme konusunda çok ısrarcıydı. Sanki onun hakkında hiçbir şey duymamış değildi. Aslında, insan tehdidi gerçek bir endişe haline gelmeden önce güzelliği hakkında yıllarca konuşulmuştu. İkiz Diyarların dört bir yanından gelen alfalar, eşiyle tanışma şansı bulmadan önce onunla bağ kurmayı umuyordu ve Kolvari klanına ve onların sahte, saldırgan dragorai yaşamlarına dahil olmayı düşündükleri için onları küçümsüyordu.

Savaştan önce bir kraliyet mensubuna asla yaklaşılmazdı. Ama şimdi, bu kadınla tanıştıktan ve onu tecrübe ettikten sonra, kraliyet bakış açısının ve tavrının ilgisini çektiğini inkâr edemezdi. Peki bu onu neden rahatsız ediyordu?

"Azenyah ile her şey yolunda mı?" Tyomar, o cevap vermeyince sordu.

Khyros boğazının arkasından bir ses çıkardı. "Şimdiye kadar."

"Mezarda iyi iş çıkardı," dedi Tyomar dikkatle. "Sana itaatsizlik etmiş gibi hissettiğini biliyorum ama ayakları üzerinde düşünme şekli ve kralı durdurmak için gösterdiği kararlılık... Sanki bunca zamandır onu yenmeye çalışırken bizimle birlikteymiş ve hayal kırıklıklarımızı anlamış gibiydi. İyi iş çıkardı." Khyros'un ofisindeki sandalyede arkasına yaslandı. "Ve dragorai-insan savaşından önceki zamana dair hafızası olağanüstü. Ben bunların yarısını bile hatırlamıyorum." Bir an için düşündü. "Son 700 yıldır bu şekilde yaşadığımız için kültürümüzün bir kısmını kaybedip kaybetmediğimizi merak ediyorum."

"Elden bir şey gelmezdi," dedi Khyros sinirlenerek.

"Biliyorum," dedi Tyomar ellerini kaldırarak. "Kimsenin suçlu olduğunu ya da yapmamız gerekeni yapmadığımızı söylemiyorum." Kaşlarını indirdi. "Ve onunla ilk görüşmemizde imalı sözlerinden pek hoşnut olmadığımı biliyorsun."

Khyros başını salladı. Tyomar'ın bu kadar çabuk öfkelenildiğini hiç görmemişti. Yorumları kesinlikle tüm kardeşleri sinirlendirmişti.

"Ama onun kaybolan kültürümüzün bir simgesi olduğu inkar edilemez. O gezginler, büyüü dağıtan ve güvenli olduğundan emin olan yüksek ölümlüler... O bahsetmeseydi onları hatırlayacağımı hiç sanmıyorum. Bunun gibi küçük şeyler halkımızın bu topraklarda geçirdiği zamanı gösterir ve bu şeyler çok uzun zamandır bizim için kayıp."

"Belki de," dedi Khyros ağır bir sesle. "Ama bazen böyle olur. Bazı şeyler sonsuza dek var olamaz." Masasının arkasındaki sandalyeye çöktü. "Yedi'nin yaptığı tüm melez yaratıkları hatırlıyor musun?" diye mırıldandı otunu karıştırırken.

Tyomar başını salladı ama sandalyesinde rahatsız bir şekilde kaydı. Bu, çoğu dragorayın konuşmaktan hoşlandığı bir şey değildi.

"Çoğu ilk yüz yılında hayatta kalamadı. Biz buna kıyasla çok daha uzun süre hayatta kaldık. Ve sonra yaşamadık."

"Yani İkiz Diyarlar'daki rotamızı tamamladığınızı mı düşünüyorsun?" Tyomar sordu.

Khyros omuz silkti. "Belki de daha önce var olduğumuz şekliyle, evet."

Tyomar homurdandı. "Bugün çok düşüncelisin kardeşim. Seni rahatsız eden ne?"

"Bilmiyorum."

"Azenyah hakkında mı? Yarın adayla ilgili bir toplantı yapacağız ve Skar hakkında ne bildiğini öğreneceğiz, değil mi? Bu konuda endişeli misin?"

Gerginlik Khyros'un midesini kavradı. "Muhtemelen. Hâlâ ne kadar işin içinde olduğunu bilmiyorum."

Tyomar *zmul* şişesini almak için öne doğru eğilirken kıkırdadı. "Dragorai hakkındaki genel görüşüne dayanarak Skar'a kasıtlı olarak bir şey yapmayacağını rahatlıkla söyleyebiliriz sanırım. Farkında olmadan klana karşı bir komploya kapılmış olabilir ama bunun arkasında onun olacağını sanmıyorum."

Khyros mırıldandı, sesi alçaktı. "Onu hafife alma. Eski alfa klan liderlerinden nefret ediyor gibi görünüyor ve dişi ejderhalara olanlar için onları suçluyor."

"Bence kendini hafife alıyorsun," dedi Tyomar. "Onu yatağa atmanın ötesinde önemsedğin çok açık. Öyleyse neden bu içgüdülerine güvenmiyor ve onu uzak tutmayı bırakmıyorsun? Onun tadını sonuna kadar çıkar."

Khyros nasıl cevap vereceğinden emin değildi. Fiziksel olarak Azenyah'a bağımlı olduğu kesindi, buna hiç şüphe yoktu. Onunla tanıştığından beri içgüdüleri ona yol gösteriyordu.

Güzelliği ve kıvrımlı vücudunun yanı sıra, onu kollarına almaktan, uyurken ona sarılmasından, kokusundan, kızdığına gözlerindeki ateşten... hepsi onu daha önce deneyimlemediği şekillerde memnun etmeye yarıyordu. Bunun da ötesinde, onda hayran olduğu çok şey vardı.

Halkını nasıl önemseydiğini, son kalanlardan biri olsa bile dişiler için nasıl savaştığını. Ve hepsinden önemlisi, geniş yaşamı boyunca, Azenyah'ın içinde bulunduğu duruma düşüp de onu, klanını öldürmeye çalışmadan ya da katil avına çıkmadan bununla başa çıkabilecek birini tanımıyordu. Kızgın olduğu kesin olsa da, tipik dragorai öfkesine sahip değildi ve bunu ilgi çekici ve son derece çekici buluyordu.

Ama tüm bunları kardeşlerine söyleyemezdi. Onların eşleri vardı. Bir dragorai dişisi olsa bile, tutsağına olan tutkusu onların deneyimleriyle kıyaslanamazdı. Uzun zamandır yalnızdı, bu yüzden ondan aldığı zevk normalden daha yoğun olmalıydı. Çok fazla anlam çıkarmak ya da kardeşlerinin çok fazla anlam çıkarmasını istemiyordu. Ama onu zevkten daha fazlası için istediğini kabul etmek zorundaydı. Ve sonra farkına vardığında.

"Nişanlıydı," dedi Tyomar'a. "Ve bu seni rahatsız mı ediyor?"

"Bu, ve... eğer Skar'la kalmak için adaya geri dönersem, onu da yanımda götürmek isterim."

Tyomar'ın kaşları havaya kalktı. "Onu yaşaması için adaya geri mi götüreceksin? Tutsağınız olarak mı?"

"Hayır." Onu gerçekten rahatsız eden de buydu. "Eğer ona gitme seçeneği sunarsam, gideceğini biliyorum. Ama onun bir tutsak olmasını da istemiyorum."

Tyomar başını salladı. "O adada seninle birlikte olmayı seçmesini mi istiyorsun?"

"Eğer bir eşi varsa bunu yapamaz," dedi Khyros acı acı. "Hiçbir şey bununla kıyaslanamaz."

Tyomar öne doğru eğildi ve dirseklerini kalçalarına dayadı. "Ama eşinin hayatta olmasına imkân yok."

"Ve bu onun için bir şans," dedi Khyros, bakışları karanlıktı.

Tyomar bir an düşündü. "Neden toplantıda söyleyeceklerini dinleyip sonra bir karar vermiyorsun? Şu anda hiçbir şeye karar vermek zorunda değilsiniz."

"Ona benimle adaya geri döneceğini söylemek istiyorum," dedi Khyros. "Ve bunun bir soru mu yoksa talep mi olacağına karar vermem gerekiyor."

"Oraya onsuz gider miydin?" Tyomar sessizce sordu.

"Hayır. Hem onu hem Skar'ı istiyorum, özellikle de bariyeri geçemezsek."

Tyomar iç geçirerek başını salladı. "O halde vermen gereken bir karar var kardeşim, de kolay bir karar değil."

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

AZENYAH

Azenyah nefesini tutuyormuş gibi hissetti. Sanki bir şey olmasını ama ne olduğunu bilmiyordu.

Kralın sihrini elinden almalarının üzerinden bir hafta geçmişti ve o zamandan beri ne klanla ilgili ne de kralın güçsüz kalmasının İkiz Diyarları nasıl etkilediğiyle ilgili hiçbir şey duymamıştı. Ama Khyros hâlâ ona kızgındı. Hâlâ her zamanki gibi kabaca ve derinlemesine yatıyor, onu şimdiye kadar deneyimlediği en lezzetli şeymiş gibi emiyor ve ona arzuladığı şekilde mükemmel bir şekilde hükmediyordu ama pek konuşmuyorlardı. Konuşmak isteyip istemediğinden emin değildi. Söyleyecek ne vardı ki? Yakında onlara adada olanları anlatacaktı ve o zaman adam onu tutsağı olarak serbest bırakmaya istekli olup olmadığına karar vermek zorunda kalacaktı. Serbest bırakmayacağını biliyordu. Çok zevk aldığı bir bedeni serbest bırakan alfa o değildi. Bu yüzden kaçma riskini göze alıp almayacağına karar vermesi gerekiyordu. Ve artık emin değildi.

Göğsünde hissetmeye alıştığı kayıp, ıstırap ve kalp ağrısı şimdi daha farklı yanıyordu. İne geri döndüklerinden beri kralı öldürmek için duyduğu acı dürtü biraz azalmıştı, istemediğinden değil, ama şimdi bunun ötesini düşünüyordu. Onu öldürdükten sonra ne yapacaktı?

Bu, Khyros'un diyarda olanları ilk öğrendikten hemen sonra sorduğu bir soruydu. Ejderhası olmayan yalnız bir dragorai orada hayatta kalamazdı ama kralla birlikte belki hayatta kalabilirdi. Ama kimliği olmadan hiçbir yere ait değildi, bu da ona belli bir özgürlük veriyordu ama aynı zamanda ne kadar çok şey kaybettiğini de gösteriyordu. Krallıktaki en prestijli klanın prensesi ve savaşçısıyken Khyros'un tutsağı olmuştu. Ama Khyros onu yakalayamadığı sürece diyarda bunun bir önemi yoktu.

Sonunda ona klanın ertesi gün bir toplantı için geleceğini söylediğinde, bu düşünceyle midesinde sinirler titredi. Neden olduğundan emin değildi. Klan da artık farklı hissettiriyordu, bir zamanlar tıpkı Khyros gibi ilginç söylentiler olan kardeşler artık tanıdığı gerçek insanlardı. Onlara bilmek istediklerini söylediğinde ne diyeceklerini merak ediyordu ve kendine umursamadığını söylese de, bu kişiler son dragoraylardı. Elbette umurundaydı.

Khyros o gece onu defalarca düğümledi ve teninin her yaladı. Bunun onu yatıştırmak için mi yoksa veda etmek için mi olduğundan emin değildi, her iki durumda da kendini onunla yaşadığı deneyime bıraktı.

Ertesi gün klan tapınağına girdiğinde, klan arkadaşlarının onu gördükleri için ne kadar heyecanlı olduklarını görünce şaşırdı.

"Sanki çok uzun zamandır konuşmuyormuşuz gibi geliyor," dedi Elora ona sarılarak.

Azenyah sarılmaya hemen karşılık verdi ve onun içgüdüsel tepkisiyle irkildi.

"Bir dahaki buluşmamızda inimize gelmelisiniz," dedi I'mya, Elora tercüme ederken. "Ekibim seninle tanışmaya bayılır. Aslında bence bayılırlar."

"Gerçekten mi?" Azenyah yüzünü buruşturdu.

"Hepsi, evet!" dedi Elora. Hem o hem de I'mya gözlerini kocaman açarak başlarını salladılar. "İkimiz de inlerimizdeki yaşlı hizmetkârlara sizi tanıyıp tanımadıklarını sorduk ve saatlerce sizden bahsettiler! Onlara burada olduğunuzu söylediğimizde, doğru olup olmadığını görmek için buraya yürümek istediler. Sana savaşçı prenses diyorlar."

Azenyah buna gülmek zorunda kaldı. "Sanırım bu beni hatırlamak için iyi bir yol."

"Toplantılar başlamak üzere," diye seslendi Nyro.

Masaya doğru ilerlediler ve Azania Khyros'un koltuğunda oturup daha önce hiç görmediği bir ifadeyle onu izlediğini fark etti.

"Pekâlâ," dedi Sethorn. "Ada hakkında bilgi vermeden önce, anlaştığımız gibi, kralın sihrini kaybetmesinden bu yana diyarda neler olduğunu herkesin bilmek isteyebileceğini düşündüm."

"Evet," dedi Oshali hevesle. "Mheyu her şeyi belgelemeye çalışıyor, ama o kadar çok yeri kapsamak mümkün değil."

Diğer herkes başını salladı.

"Sadece bir hafta oldu," dedi, "ama savaşan gruplar sona erdi."

"Güzel!" I'mya tezahürat yaparken Elora "Güzel" dedi.

"Kuzeyin toparlanması ve insanların yaşayıp mutlu olabileceği bir yer haline gelmesi biraz zaman alacak ama en azından bir şansları var."

"Peki ya Güney?"

"Kraliçe ortadan kaybolduğundan beri güney eyaletleri savaşıyor," dedi üzüntüyle. "Ama umarım bu yakında sona erer."

", başlayalım," dedi Sethorn, Khyros'a bakarak.

Khyros öne doğru eğildi. "Bir anlaşmamız vardı Azenyah." Neredeyse pişman olmuş gibiydi. "Kralı öldüremediğinizi biliyorum ama o yenildi ve silahsızlandırıldı. O yüzden bize adada neler olduğunu anlatmanın zamanı geldi. Neden oradaydın ve bunun Skar'la ne ilgisi var?"

"Evet, ama sormak istiyorum... bana söylediklerime bağlı olarak beni tutsaklığınızdan kurtarabileceğinizi söylemişsiniz. Bu hala doğru mu?"

Khyros başını sallarken çenesi sıkıştı. "Ama ben gerçeği istiyorum."

Azenyah titrek bir nefes aldı. "Pekâlâ." Uzun bir süre düşündü ve hikâyeyi anlatmaya başlamadan önce neler olduğunu hatırladı. "Savaşta uçuşun ortasıydım, yaya bir orduyla savaşıyordum. Çok gelişmiş silahları vardı," diye başladı. "Ejderham yaralanmıştı. Bunu hissedebiliyordum ama yaralanma ciddi görünmüyordu. Thrakondarian kullanarak uçuyordum, bu yüzden farklı seviyelerde kolayca manevra yapabiliyordum. Hem o hem de ben ayrı ayrı uçuyor ve kendi saldırılarımızı yönetiyorduk. Bir noktada, ben yere alçalmışken ejderham ortadan kayboldu. Onu aradım ama gitmişti. Ona seslendim, işaret ettim ama bana geri dönmedi. Nerede olduğunu bilmiyordum. Sonra birden bire başka bir ejderha beni havada yakaladı, pençeleriyle tuttu ve beni savaştan uzağa uçurdu."

Khyros'un gözleri onunkilere dikilmişti, erimiş ve derin.

"Durup geri dönmesi ya da beni serbest bırakması için her şeyi denedim ama bana tutunup saatlerce uçtu. Okyanus üzerinde seyahat etmeye başladığında, deli olduğundan, beni bir şekilde biriyle karıştırdığından ve beni savaştan uzaklaştırarak korumaya çalıştığından korktum. Bu yüzden beni alfasına götürdüğünü düşündüm." Khyros'u işaret etti.

Adamın ifadesinden bunların hiçbirini bilmediğini anlayabiliyordu ve büyük bir kısmı memnun oldu ve rahatladı.

"Sonra ne oldu?" diye sordu kardeşlerden biri.

"Bir adaya geldik ve o karaya çıktığında ejderhamı gördüm."

Üzüldüğünün farkına bile varmadan gözleri yaşardı. Yahsariora'nın anısı onun için o kadar travmatikti ki, zihninden silmeye çalışmıştı. "Ağır yaralıydı ve karada yere yığılmıştı," dedi yutkunarak. "Her yer kan içindeydi ve ayakta bile duramıyordu. Onu ne kadar yatıştırmaya çalışsam da korkunç bir şekilde çığlık atıyordu. Onu büyüyle tedavi etmeye çalıştım, yardım çağırmaya çalıştım, hiçbirisi işe yaramadı. Diğer ejderha ve ben oradayken zaman zaman biraz sakinleşiyordu. Öleceğinden hiç şüphem yoktu ve bunun nasıl bu kadar çabuk olduğunu anlayamıyordum - Yassie her zaman çok dirençliydi.

"Sonra fark ettim ki belki de beni getiren ejderha, ejderhamla birlikte huzur içinde ölebilmem için bunu yapmıştır." Yutkundu. "Ama ejderham öldüğünde ben hayatta kaldım." Başını iki yana salladı. "Katlanmak zorunda kaldığım en korkunç şeylerden biriydi. Çok fazla acı vardı. Çoğu zaman bilincim yerinde değildi ve uyandığımda ölmek istiyordum. Nasıl hayatta kaldığımdan emin değilim." Khyros'u işaret etti. "Ejderhanın bir şey yapıp yapmadığını bilmiyorum ama adada bulunduğum süreye dair anılarım 700 yıla denk gelmiyor. Sanırım bu sürenin çoğunda ölüyordum ve ejderhan bir şekilde beni hayatta tuttu."

"Neden böyle düşünüyorsun?"

Nefes aldı ve gözlerini indirdi. "Hareket edemediğim zamanlarda beni aktif kalmaya zorladı. Kendim yapabilecekken bana su ve yemek getirdi, sonra geceleri çok üşürsem etrafımda bir çember yakmaya devam etti. Benim iyiliğim için çok endişeleniyordu. Yassie'nin ölümünün yasını da derinden tuttu." Gözlerini Khyros'a kaldırdı. "Ben de öyle anladım."

Bir an için, ardından gelen şaşkın sessizlikte, Khyros'un yüzünde bin bir ifade uçuştı. Sandalyesinden fırladı ve masanın etrafında hışımla döndü. Kadının kolundan tutarak onu oturduğu yerden kaldırdı, gözleri korkutucu bir şekilde onu sıkıca tuttu. "Sen benim *eşim* misin?"

Başını salladı.

Klan soluk soluğa kaldı ve masanın etrafında şaşkınlıkla mırıldandılar.

"Neden bana söylemedin? Neden bunca zaman bunu benden sakladın?"

"Çünkü sonunda kendime geldiğimde adada kapana kısılmıştım. Ne yaparsam yapayım denizdeki engeli aşamıyordum ve bunun beni oraya götüren ejderhanın işi olduğunu düşündüm. Çıkamayayım diye ejderhana beni orada tutması için talimat verdiğini düşündüm."

"Bunu neden yapayım ki?"

"Bilmiyorum!" Azenyah kolunu onun elinden çekmeye çalışarak, "Bilmiyorum!" dedi. "Hiç tanımadığım bir alfanın hareketlerini açıklayamam. Bu yüzden beni ilk aldığımda tutsağın olarak kaldım. Nedenini bilmek istedim. İlk başta vahşi klanlardan birinden olduğunu ve savaşın ortasında bir prensesi kaçırmaya karar verdiğini düşündüm. Sonra senin sadece deli olduğunu düşündüm. Tek bildiğim, ejderhamın eşinin beni savaştan güvenli bir yere götürdüğü ve ejderham ölürken beni orada tuttuğu ve sonra da gitmeme izin vermediği."

"Gitmene izin vermedi mi?"

"Bariyer kalkmıştı, bu yüzden ikimiz de gidemiyorduk ama kendimi tehlikeli durumlara sokmama izin vermiyordu. Eğer çok yükseğe tırmanırsam ya da çok uzağa yüzersem, beni durmaya zorlayacak bir yol bulurdu. Bu şekilde beni korumaya çalıştığından ya da alfamın bir şekilde beni orada tutmaya çalıştığından şüpheleniyordum. Nedenini bilmiyordum. Adaya geldiğinde sana saldırdım çünkü sana karşı avantajlı olmak istiyordum ama sen kükrediğinde ve ejderhan karşılık verdiğinde kim olduğunu anladım. Elbette adadan çıkmak istedim ve o bariyeri aşabilecek tek kişinin onu yaratan kişi olduğunu fark ettim."

"!" Khyros böğürdü. "Benim bu işle hiçbir ilgim yok. o."

"Bunca zamandır Khyros'un deli olduğunu mu düşünüyordun?" Elora şaşkınlıkla sordu.

"Beni ilk kaçırdığında bana ne yaptığını bilmiyorsun," dedi Azenyah. dedi.

Khyros nefesinin altında küfrederek arkasını döndü. "Neden bana eş olduğumuzu söylemedin? Bu büyük bir fark yarattı."

"Öyle mi?" Azenyah omuzlarını kaldırdı. "Senin deli olduğunu düşündüm. Seninle konuşmak ya da seni ikna etmek istemedim. Ya da işleri daha da karmaşık ve zor hale getirmek istemedim."

Adam kaşlarını çatı. "Bu nasıl ?"

"Türümüzün karşılaştığı en büyük savaş sırasında beni adaya hapsedtiğini, ejderhamın ölümüne tanık olmaya zorladığını ve sonra da acı çekmem için beni hayatta tuttuğunu sanıyordum. Ne tür bir eş bunu yapar ki? Aramızda ne tür bir bağ olursa olsun, seninle birlikte olmak istemedim. Seni babama ihbar etmek ve tüm klanının icabına bakmasını sağlamak istedim."

"Yani..." Elora sıkıntılıydı. "Bizim de bu işe karıştığımızı mı düşündünüz?"

"İlk başta," dedi Azenyah. "Ama dragorai ile ne kadar yeni çiftleştğini görünce bunun mümkün olmadığını anladım. Senin ejderhaların olmadığını, dolayısıyla benim yaşadığım travmayı anlayamayacağını fark ettim."

"Khyros deli değil Azenyah," dedi Tyomar. "O da bir travma geçirdi. Ejderhası seninleyken, o adada mahsur kalmışken, o burada değildi. Skar hiçbir haber ya da uyarı vermeden ortadan kayboldu."

Azenyah dehşet içinde Khyros'a döndü. "Hayır..." Başını iki yana salladı. "Hep yakınlarda olduğunu düşünmüştüm. Ejderhanın yanında olmadığını bilmiyordum." *Demek bu onun derin kaybıydı.* O da acı çekmişti. "O kadar uzun süre onsuz mu kaldın?"

Khyros'un çenesi sıkıştı. "Senin ejderhanın savaşta kaybolma şekli benimkiyle aynı. İlk başta yaralandığını düşündüm ama sonra onu bulamadım. Bana dönmedi ya da işaretlerime cevap vermedi. Ve sonra öylece gitti. O zamanki davranışını anlamamıştım." Masanın yanında onun önünde volta atıyordu, tedirginliği tüm vücuduna yayılmıştı. "Neden böyle bir sonuca vardığını anlayabiliyorum ama birlikte geçirdiğimiz onca zaman boyunca bana eşim olduğunu söylememiş olmanın hiçbir mazereti olamaz!"

"Bilmen gerekirdi!" Azenyah ona bağırdı. "Benim senin eşin olduğumu hemen anlamalıydın. Ben bir dragorai-omega'yım. İçindeki her şey sana benim kim olduğumu ve senin olduğumu söylemeli! Eğer bu gerçekleşmiyorsa, bu benim suçum değil."

Khyros kükreyerek onu sırt üstü duvara çarptı, gözleri parlayarak ona baktı. "Ejderham olmadan eşimi teşhis edemem. Seninle ilk tanıştığımda seni işaretlemiştim, yani aramızdaki güçlü çekimi fark etmemiş değildim ama nedenini söyleyemiyordum. O olmadan içgüdülerim farklı. Sen bu ine geldiğinden beri onunla birlikte olmadım, yani bunu bilmen gerekirdi. Eğer iddia ettiğin gibi cesur bir savaşçıysan, bana söylemekten korkmazdın. Düşündüğün şeyi yapmış olsam bile bana meydan okumadın. Neden?"

Azenyah ona ters ters baktı. "Diyara ne olduğunu öğrenmeden önce eve gitmek istiyordum."

"Peki ya sonra?" diye sordu. "Ondan sonra, günlerce yatağında kaldıktan sonra mı?"

Onun bakışlarını tuttu, sesi kısıktı. "Çünkü ben senin *kon'aya'ndım*. Sahip olduğum tek şey buydu."

"Bu doğru değil," dedi sesi titreyerek. "O gün biberleri toplamak için seni kendi bölgeme götürdüm."

"Sonra da kolumu kırdın," dedi biraz zorlanarak. Khyros'un gözleri kısılrken burnu alevlendi ama başka bir şey söylemedi. Ne söyleyebilirdi ki? Klan üyelerinden biri keskin bir nefes aldı ama ne Khyros ne de Azenyah dönüp baktı.

"Beni tutsağınız olarak serbest bırakıyor musunuz?" diye sordu. "Evet," dedi adam hemen.

"Teşekkür ederim." Azenyah onun etrafından dolanırken nefes aldı ve yavaşça masaya geri döndü. Khyros onu izledi ve uzun bir süre öylece durdu, yüzünde öfke ve inançsızlık vardı, sonra yerine geri döndü.

Masanın etrafındaki herkes sessizdi ve söylenenleri düşünüyordu. Rahatlama Azenyah'ı sakinleştirdi ve yatıştırdı. Khyros onu adada tutma işine karışmamıştı ama koşullar şimdi daha da gizemliydi.

Sethorn hem Khyros'a hem de Azenyah'a, "İkinizin de böyle zorluklar yaşamak zorunda kalmanıza üzüldüm," dedi. "Bunca zaman Skar'ın kayboluşuyla doğrudan ya da dolaylı olarak bir ilginiz olduğunu düşündük," dedi Azenyah'a. "Bu yüzden Khyros sana böyle davrandı. Bir başkasının ejderhasını esaret altında tutmanın ne kadar iğrenç bir şey olduğunu herkesten daha iyi anlıyorsun ve bu durum uzadıkça klan olarak hepimiz çileden çıktık. Ama sizi temin ederim ki, Khyros sizinle bizzat ilgilenmeseydi, klanın geri kalanının elinde daha kötü acılar çekecektiniz. Bu yüzden bunun olmamasına sevindim ve rahatladım."

"Ben de öyle," dedi Zendyor başını Azenyah'a doğru eğerek. "İlk karşılaşmamızda son derece kırılmıştım ama hem savaş başladığında hem de bittiğinde ifade ettiğiniz duygulara bakılırsa, eminim o zamanın Zendyor'u bugünün Vattoro klanını görseydi, o da sizinle aynı tepkileri verirdi. Ama ben eşime derin bir aşkla bağlıyım, tıpkı kardeşlerimin de eşlerine bağlı olduğunu bildiğim gibi. Onunla tanıştığım gerçeğini değiştirmek için tek bir şey bile yapmazdım. Khyros'la tanışmak zorunda kaldığın için çok üzgünüm."

Masanın etrafındaki diğerleri de aynı fikirde olduklarını mırıldandılar.

Tyomar, "Hâlâ Skar'a bunu kimin ve neden yaptığını bulmamız gerekiyor," dedi.

"Ve hâlâ Skar'ı kurtarmamız gerekiyor," dedi Nyro. "Geri dönmemiz gerekiyor."

"Bu konuda bir fikrim var. Bugünkü toplantıyı düşünürken aklıma geldi," dedi Azenyah tereddütle.

"Ne oldu?" Sethorn söyledi.

"Mezardaki ölü bölge büyüsunün adanın etrafındaki ölü bölge büyüsunnden biraz farklı olduğunu biliyorum, ancak Tanrı'dan gelmiş olması için yeterince benzerler."

"Biz de öyle düşünmüştük," dedi Oshali. "Bir büyüsunün yine işe yarayacağını mı düşünüyorsun?"

"Aslında, bu ölü bölge daha kasıtlı gibi görüldüğünden, Elora ve I'mya gibi tanrıçalar tarafından müdahale edilen klan arkadaşlarının buna dayanabileceğini ve ne olduğunu ve neden orada olduğunu bulabileceğini düşünüyorum."

"Sence bunu bana Tanrıçalar mı yaptı? Bize mi?" Khyros hırladı.

"Bu onların büyüsu. Bence işin içinde onlar var."

Herkes bu fikri sindirmek için bir an bekledi.

Elora masanın üzerinden öne doğru eğildi ve Azenyah'ın elini tuttu. "Son görevde yaptığın gibi gelip bize destek olur musun? Çok şey biliyorsun, cevapları almak için bizimle birlikte olman bize gerçekten yardımcı olur."

Azenyah yavaşça nefes aldı. "Evet, size yardım edeceğim. Ne olduğunu ve neden olduğunu ben de bilmek istiyorum ama siz benim klanım değilsiniz," dedi nazıkçe. "O yüzden bundan sonra yoluma gideceğim."

Khyros'un yüzü karardı ve masanın etrafındaki herkes ona delirmiş gibi baktı. "Ne?"

"Yollarımızı ayıracağız," dedi ona. "Krallıkta kendi yolumu çizeceğim."

"Sen benim eşimsin!"

Kibar olmaya, bu klanla iyi geçinmeye çalışıyordu ama Khyros bunu çok ileri götürüyordu. Ona sahip değildi; onu reddetmek için her türlü hakkı vardı. "Bu kalmak zorunda olduğum anlamına gelmiyor."

"Sana bu fikri ne verdi bilmiyorum," diye hırladı Khyros.

"Beni tutsağınız olarak serbest bıraktınız," diye belirtti. "Eşiniz olarak burada sizinle kalmak zorunda değilim."

Khyros daha önce hiç görmediği bir öfkeyle yerinden kalktı. Kükreyerek sergilenen metal eşyaların titremesine neden oldu. "Demek beni kandırdın?"

," dedi. "Bana özgürlüğümü teklif ettiniz."

"Çünkü eşim olarak sen zaten bana aitsin," diye gürledi.

Ona dik bakarken dudaklarını birbirine bastırdı, tavrına duyduğu öfke artmaya başlamıştı. "Her zaman anlaşılamadığımız nokta da , değil mi?"

Bir dragorayın nasıl yaşadığı ve hangi kurallara göre yaşaması gerektiği konusunda."

"Senin kuralların umurumda değil! Sadece benim değilsin, aynı zamanda bu klana karşı da sorumlulukların var ve benim ejderham, o *senin* ejderhan ve hâlâ o adada mahsur kalmış durumda."

Bunun üzerine Azenyah bir an düşündü. Söylediği her şeyde haksız değildi. "Pekâlâ," dedi. "Ejderhan konusunda sana yardım edeceğim. Hayatta olmamın sebebi o. Ona yardım etmek istiyorum. Ve dragorai mirasımı devam ettirmek gibi bir sorumluluğum olduğunun farkındayım." Khyros'un bakışlarını tuttu. "Yani, eğer istediğin buysa, katkıda bulunmak istediğin bir şeyse, çocuğuna sahip olmaya açığım, ama senin eşin olmayacağım."

Khyros tekrar kükredi. "Her şey bir anlaşma yapmak değildir, Azenyah. Bazı şeyler görevdir."

"Teklif etmeye hazır olduğum tek düzenleme bu," dedi sertçe, kendi görevlerini yerine getirmezen ona görevler dayatma özgürlüğünü istediği için öfke içine doldu. "Eğer çocuk sahibi olmak istemiyorsan, öyle olsun. Anlayış olarak sunacağım tek şey, boş yere ölmemeleri için aileme karşı da bir görevim olduğu. Dragorai soyunu devam ettirmek onların yaşamasını sağlayacaktır. İster kabul edin ister etmeyin ama adayla ilgili işimiz biter bitmez kendi geleceğimi belirleyeceğim. Sen de her zaman yaptığın gibi kendi işlerinden başka bir şeye karışmadan burada, dağlarda kalabilirsin."

Göğsünde öfke kaban Azenyah hışım la odadan çıktı.

KHYROS

Khyros Azenyah'ın peşinden tepindi, öfkesi onu neredeyse kör ediyordu. Hiç bu kadar öfkelenmemiştir.

Tüm toplantı çok fazla şeyi ortaya çıkardı ve istediği kadını yaptığını düşündüğü şeyden akladı ve yine de onu daha da uzağa itti.

"Azenyah!" diye bağırdı peşinden. Kız yavaşlamayınca ileri atıldı ve onu yakalayıp kendine doğru çekti. "Gitmene izin vermeyeceğim!"

"Bu senin seçimin değil," diye hırladı. "Toplumumuzda eşlerimizle birlikte kalmaya zorlandığımızı söyleyen hiçbir şey yok. Ve bu kurallar, istismarcı alfaların eşlerine kötü davranmasını engellemek için konuldu."

"Lanet olası toplumunuzun koyduğu kurallar umurumda bile değil," diye gürledi Khyros. "Bu da sorunun bir parçası. Bize ne yapmaya çalıştığınıza bir bakın. Eşlerinizi reddediyor ve statüye bir tür olarak gelişmek için ihtiyaç duyduğumuz temel şeylerden daha fazla değer veriyordunuz."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Bir dragorai'nin yaşaması gereken tek ölçü ne kadar güçlü oldukları, *dan askha*'larıyla ne kadar temas halinde oldukları ve birbirlerini ve bölgelerini korumak için bir klan olarak nasıl birlikte çalıştıklarıdır. Temel içgüdülerinizi kaybettiğinizde, savunmasız hale gelirsiniz ve kraliyet klanlarına ve diğer herkese olan da budur."

"Sen kendi fikrini söyleyebilirsin, ben de kendi fikrimi," dedi Azenyah, gözleri alev alev yanarak. "Ama ben kalmıyorum."

"Öylesin!" Khyros emretti. "Sen benimsin. Tanıştığımızdan beri seni istiyorum. Artık Skar'ın kayboluşuyla bir ilgin olmadığını biliyorum, sana sahip olabilirim."

Sen ve ben. Bir klanda yeri olmayan toplumsal fikirlerinle bizi mahvetmenize izin vermeyeceğim."

Azenyah uzun bir süre ona ters ters baktı. "Ya burada kalıp bu sorunları çözmene yardım ederim ve sen de sonra gideceğimi kabul edersin ya da elime geçen ilk fırsatta giderim." Ona doğru bir adım attı, vücudunu ona doğru bastırdı ve her zaman yaptığı gibi sikinin sarsılmasına neden oldu. "Ve unutma ki neredeyse her yönden eşit durumdayız, bu yüzden beni büyüyle dizginlemeyi, tekrar hapsetmeyi ya da benimle savaşmayı düşünmeden önce bunu hatırla."

Khyros ona baktı, öfkesini zorlukla kontrol altına almıştı. Eşini bulabileceğini hiç düşünmemişti ama bu kadar zamandır burnunun dibindeydi.

Aslında haklıydı. Onun olduğunu anlaması gerekirdi; Skar'ın kaybolduğu adada olduğu gerçeği dikkatini o kadar dağıtmıştı ki dikkate alın o ve ÇEKİM o onlar vardı oldu daha fazla Ondan daha fazlasını istediğini bildiği halde *bunu* düşünmemişti. Onu öylece bırakacağını düşündüyse fena halde yanılmıştı. "Benden bir çocuğun olacağını söylemiştin.

Bunun nasıl olacağını açıklar mısın?

Biz çiftleşmedik," dedi sıkılmış dişlerinin arasından.

"Ne demek istiyorsun? Kızgınlığımı bekleriz ve sonra birbirimizi yatırırız. Eğer çocuk sahibi olursam, çocuğun zamanını aramızda nasıl paylaşacağımızı tartışabiliriz."

"Bu bir dragorayın doğal yolu değil," diye havladı Khyros. "Çocuğumuzun kardeşleri olmalı, bir klanı olmalı. Ölmüş klanının acısıyla topraklarda dolaşan ve yanında bir çocuk sürükleyen lanet olası bir hacı dragorai olamazsın."

"Yani cevabın hayır," dedi Azenyah sertçe. Topuklarının üzerinde döndü ve yürümeye başladı ama Khyros'un işi bitmemişti. Kolundan tutarak onu kendine çekti ve ağzını onunkine bastırdı, onu sertçe öptü ve dilini ağzına soktu.

Başlangıçta direnmesine rağmen, tadını alır almaz onun içinde eridi.

Onu sırt üstü duvara yasladı, bornozunu iterek açtı ve kemerini çözerken tuniğini yukarı çekti, sonra da sıraya girip ona doğru bastırdı.

Azenyah her zaman yaptığı gibi soluk soluğa mızızlandı ve bacaklarını ona göre olabildiğince açmaya çalıştı. Tabii ki, o

zaten ıslaktı. Onun yanında asla kuru bir *kon'a* sahip olamayacak gibi görünüyordu, ki bu açıkça ona mükemmel bir şekilde uyuyordu.

Kollarını adamın boynuna dolayıp onu içine çekerken, kulağına doğru nefes alıp veriyordu.

Ağzını kızın kulağına dayadı. "Ne zaman istersem bu *kon'a* sahip olacağım. Ve sen de onu bana vereceksin. Sen benim eşimsin, Azenyah. Seni bekledim, seni hak ediyorum. Gitmene asla izin vermeyeceğim."

Azenyah karşılık vermeye çalıştı ama adam itişlerini artırarak vücudunu duvara çarptı, böylece karşılık vermesi zorlaştı. Bununla birlikte, onun sözleriyle sert bir şekilde doruğa ulaştı, lezzetli sıkışma çok fazla olana kadar onun etrafında tekrar tekrar sıkıştı. Bir inilti ile içine boşaldı, düğümünü içine soktu ve onu duvara sabitledi. "Çocuk sahibi olmaya çalıştığımızdan beri seni her yerde, her şekilde ve her zaman düğümleyeceğim."

Nefesini tutarken ona karanlık bir bakış fırlattı. "Bana uyar. Ama beni kalmaya zorlayamazsınız."

"Göreceğiz," dedi karanlık bir sesle. "Göreceğiz amına koyayım."

Khyros ilk kez kendini klanıyla anlaşmazlık içinde buldu.

Tüm kardeşleri ona sempati duyuyor ve Azenyah'ın saçma teklifine karşı çıkıyorlardı ama onun eşiyle olan kişisel meselelerine karışmak onların işi değildi, tıpkı onlarınkine karışmanın onun işi olmadığı gibi. Sorun daha da kötüydü çünkü yardım etme şartı artık klan işleriyle ilgiliydi ve bu da işleri halletmenin tamamen kabul edilemez bir yoluydu. Hiçbiri onun teklif ettiği yardımı reddedemezdi, özellikle de o. Skar'ın geri dönmesini hepsinden çok istiyordu.

Klan üyeleri Azenyah'ın Khyros'un eşi olmasından dolayı çok heyecanlıydı. Klandaki tüm dişilerin Khyros ve Azenyah'ın ciddi bir ilişki yaşamasını umdukları ortaya çıktı. Sadece onun güçlü kişiliğini sevmekle kalmamışlar, özellikle de hamile kaldıklarından beri dragorai dişisi olmanın ne anlama geldiği konusunda emin olamamışlar ve biraz da gerilmişlerdi. Hiçbiri beklentilerin ne olduğunu bilmiyordu ve Azenyah'ın öğrenebileceklerini düşündükleri güçlü gelenekleri ve standartları olduğu açıktı. Ayrıca, onu hayranlık uyandırıcı buluyorlar ve kaybının hoş karşılanarak yumuşatılmasını istiyorlardı.

onu klana kabul etti. Hepsinin ortak amacı onu kalmaya ikna etmektir, özellikle de okuduğu tarih kayıtlarından biri olarak ona hayranlık duyan Oshali'yi.

Sonraki hafta boyunca tapınağın toplantı salonunda her gün, bazen günde iki kez toplantılar yapıldı ve klan tartışarak bir plan oluşturdu.

Khyros bir şeylerin eksik olduğunu hissetmedikçe ya da bir katkıda bulunmadıkça hiçbir şey söylemedi, aksi takdirde köşede durup kollarını kavuşturarak onu izledi, içindeki öfke onun cüretkârlığı karşısında için için yanıyordu.

Sadece eşi olmayı reddetmekle kalmayıp, ailesinin iyiliği için ona bir çocuk vermek için onu kullanmak sorumsuzca ve çirkindi. Hâlâ acı çektiğini ve inandığı her şeye temelden karşı çıktığını biliyordu ama bu bir mazeret olamazdı.

Elinden gelen her fırsatta onu becerdi - kadın neredeyse onun sikiyle yaşıyordu ve yatakta başka hiçbir yerde olmadığı kadar çok zaman geçiriyordu. Sık sık onunla kavga ediyor, yapacak işleri olduğunu söylemeye çalışıyor ve daha kırgınlık döneminde bile değilken bir çocuk için bu kadar uğraşmalarına gerek olmadığı konusunda ısrar ediyordu ama Khyros onun itirazlarını tamamen görmezden geliyordu. Ona dokunduğu ya da bir an bile uzun süre baktığı anda ıslanıyor ve bacaklarını onun için açıyordu. Ona, günün her boş anında onunla birlikte olmak istiyorsa, bunu yapacağını söyledi.

Ama elbette gitmesine izin vermezdi. Son yedi yüzyılı asla bir eşi olmayacağını düşünerek geçirmişti. Onun gitmesine izin vermesi için Yedi Tanrıça'nın onu kendi elleriyle parçalaması gerekirdi.

Hâlâ kapana kısılmış ve onları bekleyen ejderhalarını arzulamasını istiyordu. Eğer Skar'la bağlantı kurabilirse, gitmeyi daha zor bulacağından emindi.

Zaman geçtikçe, herkes rahat edene kadar test ettikleri ve uyguladıkları sağlam bir plan oluşturdular.

Azenyah, planladıkları girişimden bir gün önceki toplantıda "Bu planın bariyeri dağıtacağının garantisi yok," dedi. "Bunların çoğu tahminler ve umutlardan ibaret."

"Belki," dedi Uraya. "Ama bu bilgi ve deneyime dayanıyor, değil mi? Yapabileceğimizin en iyisi bu."

"Evet," dedi Oshali. "Bunu zaten siz olmadan da denerdik, bu yüzden bize tavsiye vermek için burada olmanıza sevindim."

Azenyah kollarını kavuşturmuş ve masanın başından ona dik dik bakan Khyros'a baktı. O da Khyros'a ters ters bakarak şu kıvılcımı çaktı

Kız ona ne zaman bu kadar yoğun baksa içinde zincirleme bir reaksiyon oluşuyordu.

O gece, her ikisine de uygun bir şekilde onu şımartarak onu inletti. Güzel bir şekilde itaatsiz ve itaatkârdı, ilgi için sızlanıyor ve öpücüklerine onun verdiği kadar derinden karşılık veriyordu ve onun çaresiz egemenliğinden ve ona olan ihtiyacından zevk alıyordu.

O uyurken Khyros ona sahiplenme işaretini vermeyi, dişlerini boynundaki o noktaya batırmayı ve onu bağ için işaretlemeyi düşündü ama bu aralarındaki sorunu çözmeyecekti. Onun gitmemesi için her şeyi yapabilecek olsa da, kendisini seçmesini istiyordu. Klanının lideri olarak, eşi onun sahip olduğu sorumlulukların çoğunu üstlenecekti ve onu ne kadar severlerse sevsinler ya da koşullarını ne kadar anlarılarsa anlasınlar, isteksiz bir eşi klanına zorla kabul ettiremezdi. Onu bulması bile bir mucizeydi, yine de inanılmaz bir fiziksel bağa sahip olmalarına rağmen bunca zaman zihinsel ve duygusal olarak birbirleri için ne olduklarına direnmişti. Onun eşi olmaya istekli olmalıydı.

Güçlü zıt inançlarını göz önünde bulundurarak onu nasıl ikna edeceğinden emin değildi, ama bir yolunu bulacaktı, sadece onu avlamak ve tutsağı olarak tekrar ele geçirmek için gitmesine izin vermek zorunda kalsa bile.

Klan işleri için seyahat ederken Khyros genellikle kardeşlerinden biriyle ejderha sırtında seyahat ederdi ama Azenyah geldiğinden beri onu taşımakta ısrar ediyordu. Onun büyü yapabileceğini ve kendi başına uçabileceğini bilse de, bunu yapmasını istemiyordu. Kendini güvende hissetmesini sağlamak için onu kendine yakın tuttu, kollarını gövdesine doladı ama Azenyah bir kez bile Khyros'un onları taşıma becerisi hakkında herhangi bir endişe ya da şüphe belirtmedi.

O sabah çok durgundu. Dün gecenin birlikte geçirdikleri son resmi gece olduğunu anlamış olmalı, diye düşündü ve bugün her şey yolunda giderse, ayrılmayı planladığını biliyordu.

Okyanusa doğru yola çıktılar ve kadın uzun bir yolculuk olacağını bildiği için ona yaslandı.

Uzun bir sessizlikten sonra konuştu. "Sence o zamanlar iyi bir çift olabilir miydik?" Gözleri onunkilere kaydı. "Kraliyet klanlarının var olduğu ve senin klanının diyarlarda çok vahşi olduğu zamanlar. Sence başarılı bir çiftleşme yaşayabilir miydik?"

"Evet," dedi Khyros. "Dışarıdan öyle görünmezdi ama ben bundan emin olurdum."

"Ne demek istiyorsun?"

Ona şöyle bir baktı. "Seni alırdım, Azenyah. Kim ne derse desin, ne yaparsa yapsın seni alır ve yanımda tutardım. Ama kraliyet konseyi ve diğer nüfuzlu klanların yanı sıra senin klanının tamamıyla da uğraşmak zorunda kalırdım. Eminim birçok klanın bize karşı bir savaş başlardı ama umurumda olmazdı. Kendimi sizin kurallarınıza teslim etmedim ve benim inancıma göre bir dragorai-omega, alfasının kim olduğunu biliyorsa onunla birlikte olmalıdır."

"Ama çiftleşme konusunda keyifli bir deneyim yaşamayan toplumun geri kalanını unutuyorsunuz."

"Toplumun geri kalanının bizimle bir ilgisi yok. Bizi sordunuz."

"Evet, ama neden bu şekilde tepki verdiklerini açıklıyorum."

Khyros başını yavaşça salladı. "Bu onların işi değil. Gerçek doğasını takip eden hiçbir alfanın omega'sına kasıtlı olarak zarar vereceğine inanmıyorum. Eğer böyle yapıyorsa, bir şeyler yanlış demektir."

"Peki bununla kim ilgileniyor?" Azenyah işaret etti. "Acı çeken omegalara kim yardım ediyor?"

"Kendi klanları," dedi Khyros. "Hangi klandalarsa ya da hangi klana kabul . Bu klan üyelerinin birbirlerini koruma sorumluluğu vardır. Eğer I'mya, Elora ya da Uraya'nın tavırlarında bir değişiklik olduğunu ya da incindiklerini fark edersem ya da çift arasında neler olduğunu merak etmeme neden olan bir şey olursa, bunu araştırmak benim sorumluluğumdur. Ya da Elora bana Oshali hakkında bir endişe getirirse, bunu ele almak benim görevimdir. Eğer başarısız olursam, Sethorn devreye girmeli. O da başarısız olursa, Nyro'nun görevi olur ve bu böyle devam eder.

"İşlerin böyle yürümesi gerekiyor. Kendi klanlarımızı yönetmemiz gerekiyor, diğer klanları değil, çünkü bir klanın başarılı avı diğerinin başarısız avıdır. Bakış açıları aynı değil ve her ikisinin de çıkarları aynı değil. Dışarıdan çok fazla müdahale var ve bu da söz konusu omega'nın hiç de iyi bir konumda olmadığı anlamına gelebilir. Ama klanı bunu bilecektir."

Azenyah bir süre sonra, "Bunların hepsi kulağa çok teorik geliyor," dedi. "Gerçek durumlarda işe yaradığına inanmıyorum."

Khyros kaşlarını çatarak ona baktı. "Kraliyet klanları ortaya çıkmadan önce ne olduğunu sanıyorsunuz? Dragorai çağı sadece dragorai'nin yükseliş dönemi idi.

Yaklaşık on bin yıl süren bir varoluş, ama ondan önce türümüz otuz bin yıldan fazla bir süredir vardı ve biz böyle yaşadık - çünkü ejderhalar böyle yaşar, kendi kendilerini yönetirler."

Azenyah bir an sessiz kaldı, düşünürken gözleri etrafta uçtu, alt dudağı dişlerinin arasındaydı. "Bunu eski klan üyelerinden mi öğrendin?"

Khyros başını salladı. "Öyle görünmeyebilir ama Vattoro klanının pek çok konuda çok katı kuralları vardır," dedi ona. "Her klan üyesinin uymasını beklediğimiz bir davranış biçimini takip ediyoruz. Olmaması gereken bir şey olursa, bu klan başkanı tarafından ele alınır. Eğer gerçekten büyük bir klansa, onların da bir konseyi olabilir ve durum orada ele alınabilir.

"Kardeşlerim ve ben yaklaşık aynı zamanlarda Vattoro klanında doğduk ve büyüklerimiz bize ilk günlerden itibaren Vattorolar ve klanda olmanın beklentileri - ismin önemi ve ağırlığı - hakkında çok şey anlattı. Bize Vattoro klanının işlevsiz hale gelmesi durumunda dağılacağını ve yok olacağını söylediler ve bundan sorumlu olmamamız konusunda bizi uyardılar çünkü bir Mheyu Muhafızı her zaman pusudadır ve bu başarısızlık herkes tarafından sonsuza kadar bilinecektir." En sevdiği büyükbabasının, burnunu her zaman herkesin işine sokan sinir bozucu Mheyu tehlikesine karşı kendisini uyarmasını hatırlayınca kıkırdadı.

Büyükbabasının birden fazla kez söylediği şeyi hatırlayarak, "Buralarda iyi bir sikiş bulamazsın, onlar da bunu lanet olası kayıtlarına not etmezler," dedi.

"Yani büyükleriniz tarafından baş olmak için mi eğitildiniz?" Azenyah sordu.

"Hayır, bir gün olabileceğimi düşünmelerine rağmen. Bize klanı anlatmaları bununla ilgili değildi. İlk klandan itibaren tüm gençlerine Vattoro'yu öğrettiler ve meydana gelen durumlar ve bunların nasıl ele alınması gerektiğine dair tüm önemli bilgi ve deneyimleri aktardılar." "Ama bu demek değildir ki yeni fikirler ve iş yapma biçimleri faydalı," dedi Azenyah. "Kraliyet klanlarının ya da dışarıda toplum olarak uyduğumuz kuralların olmasında yanlış bir şey yok."

"Ama bu bizim doğamızda yok," dedi Khyros basitçe. "Dürtü olan bir şeyi nasıl yönetirsiniz? Bu kısıtlayıcı ve gerçekçi değil."

Azenyah omuz silkti. "Yine de işe yarıyordu. İşe yarıyordu. Buna uymayan tek klan sizdiniz."

"Bu doğru değil Azenyah. Belki tanıdığın tüm klanlar, kraliyet klanları ve Cadellindyr'deki zengin klanlar buna uymaya çalıştı ama uymayan daha fakir ve daha kaba klanlar da vardı. Biz sadece en önde gelen kaba klandık."

Bunun üzerine Azenyah, sanki geçmiş klanlarla ilgili anılarını hatırlıyormuş gibi sessizliğe gömüldü. Gözlerini kendi gözlerine getirmek için çenesini kaldırdı. "Benimle kalmalısın."

Kaşları çatılmış bir halde onun gözlerini aradı. "Onlar öldüğünde ben orada değildim Khyros. Onlara yardım etmedim. Ve..." Başını iki yana salladı. "Onları onurlandırmadınız."

Hırladı, kızgınlık dalgası alevlendi.

"Onların seçimlerine saygı duymasanız bile, onlar hala dragoraydı. Ölümleri adaletsizdi. Biz sadece kendimizi korumaya, dişi ejderhalarımızı korumaya çalışıyorduk." Omzunu kaldırdı. "Onları ya da ailemi ve klanımı onurlandırmak istemiyorsan, bu senin seçimin ama bunu yapamıyorsan ben sana ait değilim."

"Ne yapmayı umuyorsun?" Khyros sertçe konuştu. "Karşılaştığınız tüm insanları öldürmek mi? Bu hiç pratik değil."

"Kralı öldürdükten sonra mı? İnsanların artık büyü bulamayacağından veya büyüye erişemeyeceğinden emin olmak istiyorum. Bu onlar için değil - bunu hak etmiyorlar ve kesinlikle herhangi bir ejderhaya ya da dragoraya karşı kullanmamalılar. Ve sonra..." Bir an için düşündü. "Emin değilim. Hâlâ var olan anıtlarımızı restore etmek ve belki de Cadellindyr ve diğer şehirleri hatırlamak için bir şeyler yaratmak isterim. Belki Oshali'nin en büyük başarılarımızdan bazılarını nasıl kutlayacağımız ve tanıyacağımız konusunda fikirleri vardır."

Khyros, "Bunu yapabilir ve benimle birlikte olabilirsin," diye işaret .

Gözlerini kısmıştı. "miyim? Yoksa bunu önemli görmediğin için beni senden uzaklaştıracak zamana değmeyeceğini mi düşüneceksin? Bu işin prensibi, Khyros. Bir dragorai olmanın ne demek olduğuna dair bu temel kavram üzerinde hemfikir değiliz."

Khyros bir an sessiz kaldı. "Mutsuz olmanı istemiyorum Azenyah. İkimiz de bizi on kez yok edecek kadar mutsuzluk yaşadık. Ama gitmeye kalkarsan seni mutsuz etmem için beni zorlayacaksın. Buna izin vermeyeceğim."

Gözleri adamın yüzünde gezindi, dudaklarında bir gülümseme oynadı, parmağını adamın yanağında açtığı yara izi boyunca gezdirirken yumuşak bir ifade vardı. "Neden şu anda mutlu olamıyorsun?"

"Neden geçmişi bırakıp burada, şu anda, benimle olamıyorsun?"

Ayıldı, bakışlarına acı sızıyordu. Ağzını açtı ama bir şey söyleyemedi.

Başını göğsüne doğru çekerek konuşmayı sonlandırdı. Hâlâ kaybının yasını tuttuğu ve her zaman olduğunu bildiği bir şey olduğu için onu suçlamaya ihtiyaç duyduğu açıktı. Bu işin peşini bırakamazdı ama o da bırakamazdı.

Uzun bir süre sonra, pırıl pırıl ve güzel okyanus göründü.

"Biliyor musun, kimliğin olmadığını iddia ediyorsun," dedi Khyros. "Çok şey kaybettiğini iddia ediyorsun ama benimle, çocuklarımızla ve klanımızla bir kimliğin var. Geriye kalan tek dişi dragorai olarak, ailesiyle birlikte yepyeni ve inanılmaz bir şey başlatabilecek bir kimliğin var. Ve sen uzun zamandır kayıp olan bir kimliği korumak için bunu reddetmek istiyorsun." Gözlerini okyanusa dikti. "Biz bunu hak etmiyoruz. Çocuklarımız da hak etmiyor. Siz de hak etmiyorsunuz."

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

AZENYAH

A zenyah Khyros'un sözlerinin onu etkilemesine izin vermemeye çalıştı, kalmasını sağlamak için her şeyi yapacağı ve her şeyi söyleyeceği belliydi. O da

Şimdiye kadar gitmesini engellemek için onu kilitlememiş olmasına şaşırmıştı. Ama derinlerinde bir yerde umutsuzca onunla kalmanın mümkün olan her yolunu bulmak istiyordu.

Adada geçirdiği zaman hakkında klanla yaptığı toplantı sadece Khyros için değil, tüm klan için ufuk açıcı olmuştu. Khyros onun sandığı gibi çılgın bir alfa değildi; ejderhasıyla arasında bir bağ yoktu ve nedense o bunu görememişti. Ne zaman bir klan olarak seyahat etseler, onu kucağına alır ve nereye gitmeleri gerekiyorsa oraya taşırdı; diğerleri gibi ejderhasına sahip olmadığı aklına gelmemişti. Ejderhasını uzak durması için yönlendirdiğini ve adada olmasında bir sakınca olmadığını düşünmüştü.

Kederi ve cehaletiyle, ona gerçekte sahip olduğundan çok daha fazla kötü niyet atfetmiş ve kendi acısıyla o kadar ilgilenmişti ki, ne tür bir alfanın bunu gerçekten yapabileceğini düşünmek için durmamıştı. Ne tür bir alfa onu ejderhanın çıkamayacağı bir okyanusun ortasındaki bir adada bırakacak kadar *dan askha*'sından kopar?

Tıpkı onun gibi o da bir kurbandı ve ikisi de birbirini suçluyordu. Açıkçası, her ikisinin de barındırdığı suçlamalar düşünüldüğünde, o kadar uzun süre birlikte çalışabilmeleri bile bir mucizeydi. Yine de, tüm bunlar, suçlamalar ve ithamlar boyunca aralarındaki bağ güçlenmiş ve birbirlerine duydukları çekim o kadar güçlenmişti ki, kederli anlarında onu teskin edebilmişti. O bunu

Ne de onun gerçek bir acı çekiyor olabileceğini düşünmüştü.

Okyanusun üzerinde uarlarken onun göğsünde rahatladı. Bir yanı umutsuzca onun önerdiği kimliğe sahip çıkmak istiyordu... bir eş ya da anne olmak ve klanın geri kalanına onun istediğı gibi kolayca uyum sağlayabilmek. Ama bu ona eski klanına ihanet etmek gibi geliyordu. Onca ölüm ve acıya karşılık gösterecek hiçbir şey ve bunu kutlayacak hiçbir yol olmadan... yanlış hissettirdi.

Belki daha sonra geri döner ve onunla birlikte olurdu, eğer gitmesine gerçekten izin vermeyi başırırsa, ama şu anda klanı için bir şeyler yapması gerekiyordu. Tanrıçaların kız kardeşlerini andıkları gibi, alemde yaşayabilecek bir şey.

Bir nefes aldı ve zihnindeki karışık düşünceleri atmaya çalıştı. Klanının geçmişi ve şöhretiyle ilgili tüm şikâyetlerine rağmen, şu anki klanı çok iyi bireylerden oluşuyordu. Okyanusun üzerinde uarlarken klana baktı, hepsi de hedefleri konusunda kararlıydı.

Oshali ve eşi Tyomar ejderhaları Ryndross'un hemen önündeydi. Şimdiye kadar ona en rahat hissettiren onlardı. Tyomar ilk gün ona patlamış olsa da, çoğunlukla dengeli olduğunu fark etmişti. Oshali, Azenyah'ın dünyasının savaştan önce nasıl olduğuna dair önemli bir bilgi ve anlayışa sahipti ve sürekli bundan bahsetmek istiyordu ve anılar bazen Azenyah'ı üzse de, Oshali'nin kültürüne ve o zamana duyduğu heyecan ve takdiri seviyordu.

Diğer klan arkadaşlarını da gerçekten sevmişti. İnsan doğaları ne olursa olsun, arkadaş canlısı, misafirperver ve gülmeye hevesliydi. Yüzeye yakın taşıdıkları güvensizlikleri vardı ve her zaman kırmamaya özen gösteriyorlardı ki bu tanıdığı pek çok zengin veya kraliyet dragorai dışısından farklıydı.

Aralarında olması gerektiğı gibi yakın bir bağ olduğu açıktı ve dragorai anneleri olarak yavrularını büyütürken birbirlerine inanılmaz bir destek . Bu dişiler sayesinde Vattoro klanı, Dragorai Çağı'nda sahip olduğu ünden daha fazlasına sahip bir klan haline gelebilirdi.

Kendi ejderhalarına sahip olamayacak olmaları onu üzüyordu ve bir dragorai dişisi kadar vahşi, zeki, sevgi dolu ve güzel bir diş i yaratığa bağliken gökyüzünü yırtmanın veya avlanmanın nasıl bir his olduğunu biliyordu. Ancak bu klan arkadaşlarının da onları tanımlayan pek çok özelliğı vardı.

Onun görüşlerine ve içinde bulunduğu duruma saygı ve sempatiyle yaklaştılar ve ondan öğrenebilecekleri kadar çok şey öğrenmeye hevesliyidiler. Daha o onlardan hoşlanmaya başlamadan önce onunla vakit geçirmek istemişlerdi ve daha da ilginç, aralarındaki ilişki sessiz bir saygı, sevgi, sadakat ve dürüstlük ilişkisiydi.

Dragorai ejderhaları arasındaki ilişkiye tanık olmak da inanılmazdı; birbirlerine davranışları ve birbirlerini kollamaları. Khyros'un onun için yaptığı şey - ona veda etmesine izin vermek ve onu hayatta tutmak - herhangi bir ejderhanın yapabileceğini bildiği her şeyin ötesindeydi.

Kardeşler ona yavaş yavaş ısınmışlardı ve kralı etkisiz hale getirdikten sonra onun etrafındaki gardlarını indirmiş görünüyorlardı.

Görevlerinde klanla birlikte çalışmak ilginçti. Aralarında bir akrabalık duygusu vardı - hepsi birbirini açıkça seviyor ve birlikte çalışmaktan keyif alıyordu. Birbirinden ayrı görünen tek kişi Khyros'tu. İlk başta bunu bilerek yaptığından emindi ama diğer kadınlar ona bunun tipik bir davranış olduğunu söylemişti ve toplantılarda genellikle sessiz kalır, klanın söz sahibi olmasına ve plan yapmasına izin verir, sadece bir karar vermek veya önemli bir noktayı öne sürmek için araya girerdi.

Bir gün kardeşler Tanrıça müdahalesi hakkında bir metin üzerinde çalışırken Elora ve I'mya'ya "O zaman pek konuşmuyor mu?" diye sormuştu. Onunla ilgili deneyimi bu değildi - en azından çoğu zaman.

"Neredeyse hiç," diye tercüme etti Elora I'mya için. "Ben toplantılara katıldığımdan beri, toplantıları çoğunlukla Sethorn yönetiyor. Khyros genellikle çok sessiz ve çok serttir."

"Sethorn onu görmeye çok gidiyor," dedi Oshali, Uraya'nın tercümanlığını yaparak. "Khyros *dan askha*'sı olmadan çoğumuzun bilemeyeceği kadar çok acı çekti. Bu konuda hiç konuşmaz. Sethorn ve diğer kardeşler onun için işleri kolaylaştırmaya çalışıyorlar ama yine de zor."

I'mya başını salladı. "Diğer kardeşler onu ziyaret ettikten sonra hep öfkeli bir şekilde geri dönüyorlar."

"Hepimiz onun için üzülüyoruz," diye ekledi Elora. "Özellikle de aramızdaki bağın ne kadar güzel ve samimi olduğunu fark ettikten sonra."

Uraya, "Sethorn'a her zaman onu inimize yemeğe davet etmemi söylüyorum ama asla gelmiyor," dedi.

Elora onun koluna dokundu. "Senin yanında daha mutlu oluyor." Yüzünü buruşturarak durakladı. "Şey, hayır, diyebilirim ki... senin yanındayken daha yoğun. Yani eğer bu mutlu olmak olarak tanımlanabilecekse, bu seninle olmak olurdu."

Azenyah kaşlarını çattı ve metindeki bir şeyi işaret ederken onu izlemek için döndü. Khyros her zaman yoğun ve ciddi bir alfa olmuştu ama içinde taşıdığı hüznün dışında, ona acı çeken biri gibi gelmemişti.

Adaya yaklaştıklarında ona baktı ve ejderhası çoktan ona bakmaya başlamıştı. Ejderhasını serbest bırakmalıydı. Onun istediği gibi bir eş olmak için kalsa da kalmasa da, ejderhasını geri almayı hak ediyordu.

Kız ona gülümsediğinde, onu açgözlülükle öpmek için yukarı çekti ve neredeyse bariyere ulaşana kadar onu öpmeye devam etti - boynunu, yanaklarını, omuzlarını, öpebildiği her yeri.

Bariyere vardıklarında, diğer çiftler ejderhalarının sırtından havaya yükseldi ve bariyer boyunca sıralanarak dağıldı. Birbirlerine yaklaşarak tüm grubun etrafına bir kalkan ördü ve Khyros da kendi kalkarıyla bunu güçlendirdi.

"Hazır mısınız?" diye bağırdı.

Herkes başını salladı.

Elora daha önce ölü bölgede kullandığı direnç balonunu yaratarak büyü yapmaya başladı. Balonu on kişiyi de içine alacak şekilde genişletti ve ardından kendisi, Azenyah ve Khyros klanı olabildiğince hızlı bir şekilde ölü bölgeye doğru itti.

Bu kez, havanın onları hemen boğup büyülerini bozması ve büyülerinin yeniden yapabileceklerinden daha hızlı bozulması yerine, hepsi durdu. Okyanusun üzerinde havada asılı kaldılar ve sanki dünya donmuş gibi her şey hareketsizdi, yine de bariyerden gelen sesleri duyabiliyordu. Sanki birileri büyü yapıyormuş gibi etraflarında garip kelimeler yankılanıyordu.

Azenyah kelimeleri seçmeye çalıştı ama anlaması çok zordu ve her birkaç cümleden sadece birini yakalayabildi.

"Bunu anlayabiliyor musun?" diye sordu Khyros'a.

Başını salladı, kaşları çatılmıştı. "Kulağa Thrakondarian gibi geliyor ama tanıdığım bir lehçe değil."

"Bunu anlayabilen var mı?" diye bağırdı bariyerin ötesinden.

"Evet," dedi I'mya. "Bir yankı var."

"Ne yazıyor?" Oshali sordu.

I'mya bir an dinledi, sonra gözleri büyüdü. "Bu sekizinci Tanrıça!"

"Ne o?" Tyomar sordu.

"Bu bariyeri, layık olmayanların elinde yok olacak korumak için yarattı."

Tanrıçalar Khyros'un Ejderhasını korumak için mi bariyeri yarattı? Ya onu?

"Engel hafife alınmamalı, çünkü bir kez dağıldı mı bir daha asla geri dönemez," diye okudu I'mya. "Son ve ilk dragorai klanını bir araya getirmek ve onları hem keder hem de umut dolu bir zamanda birleştirmek için oynadığı rol için minnettar." I'mya onlara baktı. "O zaman bariyeri kırmak için talimatlar var, ama bu bir çağırma."

"Tanrıçalar için bir çağrı mı?"

I'mya omuz silkti. "Bilemiyorum. Onları hiç çağırmadım."

"Bunun için hazır mısınız?" Sethorn klanın geri kalanına seslendi. "Tanrıçalar iyi bir ruh halindeyken bile onlarla konuşmak zor olabiliyor. İki bin yıldır tek birimizle bile konuşmayı tercih etmedikten sonra nasıl bir ruh halinde olacakları konusunda hiçbir fikrim yok."

"Onlara soracak sorularımız var," dedi Nyro. "Biz kardeşlerin Tanrıçalara her zaman soruları olmuştur."

"Onlarla daha önce hiç karşılaşmadım," derken Oşali'nin yüzünde bir huşu ifadesi vardı. I'mya'ya, "Hadi çağırma talimatlarını takip edelim," dedi.

I'mya başını salladı ve sonra hepsinin söylemesi gerekenleri ezbere okumaya başladı. "Büyüyü tam olarak aynı anda söylemeliyiz," diye seslendi.

Biraz pratik yaptıktan sonra nihayet cümleyi hep birlikte söylediler.

Göğsündeki keskin bir çekiş Azenyah'ı yukarı doğru çekti ve çok geçmeden gökyüzüne doğru fırladı. Sonra her şey karanlığa gömüldü.

Kendine geldiğinde, okyanusun çok üzerinde, aşağıdaki adayı çepeçevre saran ipeksi, pırıltılı bir kütlenin kalın halkası içinde yüzüyordu. Bu yükseklikten tüm kara parçasını görebiliyordu. Bariyerin içinde olmalıydı. Khyros'un yanında olduğunu hissetti ama başını çevirdiğinde onu göremedi. Daha ileride, bariyer adanın etrafında kıvrılırken, başka varlıklar da hissetti - klandan çiftler- ama onları da göremedi.

Adanın yukarısında, tam önünde ve halkanın ortasında bir küme duran Tanrıçalar vardı. Her zamanki gibi göz kamaştırıcı olan Tanrıçaların güzellikleri ve formları gerçekte var olan hiçbir şeye benzemiyordu. Kendilerini kadın formunun zirvesi olarak sergilerken

inanılmaz derecede farklı görünüyordu - biri tamamen altın rengindeydi, diğeri bir çocuktı, bir diğerrinin saçları ve kıyafetleri sanki su altındaymış gibi sürekli yüzüyordu

-Yine de soyut bir şey onları birleştiriyor, bir bütünmüş gibi görünmelerini sağlıyordu. Enfes güzellikleri onlara bakmayı neredeyse acı verici hale getiriyordu ama yine de başka tarafa bakmak imkânsızdı. Azenyah dehşet içinde gerçekten sadece Yedi kişi olduklarını gördü.

Azenyah, şekli olmamasına rağmen Khyros'un yanında gerildiğini hissetti.

"Yaşanan büyük kayıpları tanımak ve bu dönemin kapanışını sağlamak üzere bir araya gelebilmemiz için bizi çağırmanıza izin verdik."

Tanrıçaların sözleri Azenyah'ın göğsünden fırlayacakmış gibi görünüyordu ve konuştukları kelimeler tanrıçadan tanrıçaya atlıyordu, bazen ikisi ya da üçü, bazen de sadece biri konuşuyordu, sanki hepsi aynı fikirdeymiş gibi. Ancak gülümsemediklerini fark ettiğinde midesi bulandı. Tanrıçaları diğerr her gördüğünde gülümsüyorlardı ya da en azından memnun görünüyorlardı. Keyifli görünmemeleri iyiye işaret değildi.

"Ancak bu kayıpları tanımadan önce bizden ne talep etmek istersiniz?"

"Bizi en sevdiğiniz yaratıklar olarak ilan ettiniz," dedi Zendyor'un sesi sertti. "Neden savaşa müdahale etmediniz ve türümüzün neredeyse yok olmasını engellemediniz?"

"Müdahale etmek bizim görevimiz değil. Biz sizi hayatlarınızı yaşamanız için yarattık, sizinle kukla gibi oynamamız için değil. Sizi kayırıyor olmamız, sizi seçimlerinizden muaf tutacağımız anlamına gelmez. Bir tür olarak kaderinizi siz seçtiniz. Dişilerinize bakmamayı seçtiniz. O *dan askhaların* kaderini başkalarının ellerine bıraktınız. Kendiniz için farklı bir kader bekleyemezsiniz."

Fury Azenyah'ı kucakladı. "Birkaç kişinin basiretsizliği yüzünden hepimizin insanların elinde acı çekmesine izin verdin!"

"Hepiniz *zaten* acı çekiyordunuz. Sadece henüz fark etmemiştiniz." Azenyah yutkundu, içinde keskin bir farkındalık kıvrımı oluştu.

Tanrıçalardan yaşlı olanı dönüp Azenyah'a baktı ve kendi kendine konuştu. "Kraliyet klanlarında geriye kalan tek diş sen olsaydın ne olurdu sence Azenyahsariora? Sence geriye kalan birkaç dişie ne olurdu?"

Azenyah'ın öfkesi yatıştı. İyi bir şey olmayacaktı.

"Ama o zaman bize yardım etseydiniz, şimdi tüm bunları yapmak zorunda kalmazdınız, öyle mi?" Tyomar dedi ki. "Her birimizin eşini bulmasını sağlamaya çalışmak, saklanmak

Bu ada, kadınlarımıza özel beceriler kazandırmak ve almak... Sırf savaşı durdurmadınız diye dragorai ırkını devam ettirmek çok fazla iş."

"Dragorai ırkını korumaya çalışmıyoruz," dedi Tanrıçalar tekrar hep birlikte konuşarak. "Yeni bir dragorai türünün devam etmesini teşvik etmeye çalışıyoruz. Her biriniz bir ejderhayı paylaşıyorsunuz, her biriniz hem o ejderhadan hem de birbirinizden sorumlusunuz. Bir tür olarak, eskisinden farklı bir şekilde yolunuza devam edeceksiniz."

"Neden ejderhalarımıza zarar verdin? Benimkilere ve Azenyah'ınkilere?" Khyros sordu. "Bizi bu bağı bu kadar yoğun hissetmemiz için yarattın ve sonra ikimiz için onu yok ettin."

Altın Tanrıça bu kez Khyros'a dönerek konuştu. "Ders alınmazsa yeni bir tür dragorai ile devam etmemiz anlamsız olur. Ders kayıptır, Khyroskartheldryn."

Sonra tüm Tanrıçalar konuşmaya başladı. "Vattoro klanı, bugün bizimle birlikte kimi veya hangi kaybı tanımak istersiniz?"

"Kız kardeşim, l'yala," diye fısıldadı 'mya.

"Ailem ve çocukluk arkadaşlarım Silette ve Joren," dedi Oshali. "Ailem ve hizbim," dedi Elora, neredeyse kendi kendine.

Uraya, "Çocukluğum ve bekâretim," dedi.

"Klanım Kolvari ve ejderham Yahsaria." Bu sözleri söyler söylemez Azenyah'ın zihninde klanıyla birlikte çıktığı sezon ortası avına dair bir anı canlandı. Hiçbir baskı ya da kuralın olmadığı, sadece özgürlük ve oyunun olduğu saf eğlence dolu bir gündü. Bu, adada ölürken sarıldığı bir anıydı ama bunu unutmuştu.

"Skar'sız geçen onca yüzyıl," diye mırıldandı Khyros.

Tyomar, "Klan büyüklerimiz Batheyor, Taverya ve Pemiesh," dedi.

Zendyor, "Kardeşimle yıllarca süren yanlış anlaşılmalara, Nyro," diye mırıldandı.

"Çocuğum için dragorai ırkının kaybı," dedi Nyro.

"Dragorai ırkı," dedi Sethorn basitçe.

"Ve biz," dedi Tanrıçalar, "sizin devam edebilmeniz için varlığını ve sonsuza dek sürecektir anılarını feda eden kız kardeşimizi tanıyoruz. Bu kayıpların getirdiği deneyimleri ve dersleri seviyor ve onlara değer veriyoruz."

Tüm Tanrıçalar gözlerini kapattı ve bir an sessizlik oldu. Azenyah gözlerini açtı, kapattığını bile hatırlamıyordu ve Tanrıçalar onları izliyordu. Daha yakın görünüyorlardı ama onlarla bir araya gelirken mekânın ve mesafenin yanıltıcı olduğunu biliyordu.

"Bir Tanrıça öldüğünde, varlığı yarattıklarının zihninden sökülüp alınır. Zaman sanki o hiç var olmamış gibi devam eder ve bir daha asla onurlandırılmaz. Bu bir Tanrıça için en kötü kaderdir ve ilk kez bir Thrakond dişisi, dişilerini önemsememeyi seçen bir tür için böyle bir fedakârlıkta bulunuyor."

Tanrıçalar durakladı ve o duraklamada, üzüntüleri Azenyah'a elli ejderhanın ağırlığı gibi çarptı. Gözlerinden yaşlar boşandı ve boğazı dinmemiş hıçkırıklarla doldu. Bu doğrudu. Bir ırk olarak dragorai, dişi ejderhalara neler olduğunu fark etmekte çok geç kalmıştı. Savaş olmasaydı bile, eninde sonunda üremede sorun yaşayacaklar ve daha uzun ve acılı bir zaman diliminde soyları tükenecekti.

"Daha fazla sorunuz olduğunu biliyoruz, ancak cevapları hak ettiğinizde, bunları size vermemize ihtiyacınız kalmayacak."

"Bekle," diye seslendi I'mya. "Lütfen. *Dan askha*'nın eşine ihtiyacı var. O çok yalnız. Dişi ejderhalar hiç geri dönecek mi?"

"Nyrosanderyll'in eşi var. Eğer yalnızsa, daha fazlasını yapmalısın, I'mya. Bu Zendyorgynel için de geçerli, Elora. Vahşidir ama sana zarar vermez. Sethornendor ve Tyomaryndross eşleriyle bağımsız olarak vakit geçirirler, ikiniz de bundan daha fazlasını öğrenebilirsiniz."

"Peki ya Skar?" Khyros böğürdü. "Skartheldryn bunca zamandır yalnızdı."

"Khyroskartheldryn en güçlüsüdür. Liderlik etmesinin ve bu kadar büyük bir acıya dayanabilmesinin sebebi budur. Bu zalimce ama klanı, türü ve eşi için ne gerekiyorsa yapacaktır. Ve ödülü büyük olacaktır."

Azenyah kaşlarını çatı. Eşi için ne gerekiyorsa yapacak mıydı? Bu onun gitmesine izin vereceği anlamına mı geliyor?

"Yine de dişi ejderhaların geri dönüp dönmeyeceğini bilmek isterim, lütfen?" Elora tereddütte sordu. "Çok şey kaybedilmiş gibi görünüyor..."

"Çok şey kaybedildi," diye onayladı Tanrıçalar, her biri başını sallayarak onayladı. "Ama geri dönebilecek olan, geri dönecektir."

Azenyah uyandığında kendini havada düşerken, rüzgâr yanından geçerken ve gözlerinden su akarken buldu. Büyük bir ile okyanusa düştü, çırpınırken soğuk şok onu çarptı, onu almaya çalıştı

rulmanlar. Neyse ki su derin değildi. O yakındaki kıyıya doğru ilerlerken, diğer klan üyeleri de geldi.

"Bu inanılmazdı." Oshali'nin nefesi kesildi, yüzünden aşağı su akarken gözlerini hızla kırptırdı. "İnanılmazlardı."

Azenyah Tanrıçalarla konuşmanın normalden daha acımasızca ve doğrudan olduğunu düşündü. Bu ona düşünecek çok şey vermişti.

"İyi misin?" Khyros kollarıyla onu sararak kendine doğru çekti.

Başını salladı. "Tanrıçalarla buluşma-" "Biliyorum," dedi. "Bunu daha sonra konuşalım."

Herkes kıyıya ulaşana kadar beklediler ve sonra birkaçı bariyerin hâlâ yerinde olup olmadığını kontrol etmek için uçtu. Neyse ki öyle değilmiş. Dinlenebilmeleri için ejderhalara adaya gelmeleri çağrısında bulundular ve ardından mağaralara doğru yöneldiler.

Adaya geri dönmek garip hissettiriyordu ama diğerleri de yanındayken ada artık eskisi gibi gelmiyordu. Khyros sanki birinin onu yakalayıp kaçmasını bekliyormuş gibi onu yakınında tuttu ama o bu rahatlık ve desteğin tadını çıkardı. Diğer çiftler dağıldı ve gözlemci olarak kaldılar, ama o onları Khyros'un ejderhasının zamanının çoğunu geçirdiğini bildiği yere yönlendirdi.

Bir süre yürüdükten sonra Azenyah'ın genellikle Skar'ı gördüğü mağaralara ulaştılar. Onları işaret etti. "Sanırım şuradan uçuyor ama bu duvarın arkasına yerleşiyor. İçi boş."

Khyros kükreyerek onu çağırdı ve *dan askha'nın* çağrısı mağaraların derinliklerinden geldi

Girişi bulmak için mağaraları dikkatle taramaya başladılar. Mağaralar devasa, nemli ve karanlıktı ve aşağı doğru eğimli oldukları için yer altındaydılar. İçlerinde tamamen kaybolmak kolay olurdu, Azenyah'ın mağaralara ve Skar'a yaklaşmayı hiç denememiş olmasının bir nedeni de buydu.

Khyros Skar'a seslenmeye devam etti ve Skar'ın yanıtları yankılanarak onlara hangi yöne gidecekleri konusunda bir fikir verdi.

"Bizim gençliğimizdeki bu tür mağaraları hatırlıyor musunuz?" Zendyor kardeşlerine şöyle dedi.

"Evet." Nyro kıkırdadı. "Eskiden saatlerce kaybolurduk, evimizi bulmaya çalışırdık.

dan askhas."

"En iyi eğitimdi ve en eğlencelisiydi," diye hatırlıyor Tyomar, sesinde bir gülümsemeyle.

Yürümeye ve dinlemeye devam ettiler, ta ki mağara birdenbire büyük bir çalılık mağaraya kadar.

Ve Skartheldryn vardı.

Azenyah onun bu kadar büyük olduğunu hatırlamıyordu. İri, siyah ve heybetli olan eşinin ejderhası neredeyse tüm alanı dolduruyordu. Kardeşlerinden kesinlikle daha büyüktü ve boynu ile uzuvları boyunca çok daha fazla çıkıntı ve sivri uç vardı.

Khyros, Azenyah'ı da yanında taşıyarak havaya yükseldi ve ejderhasının yanına doğru süzüldü. Onu izledi, elini Skar'ın parıldayan siyah pullarında gezdirirken yüzünde açan huzurdan derin bir zevk .

"Skartheldryn," dedi sessizce. "Seni çok özledim." Skar bir hava üfledi ve onunla birlikte bir alev kıvrıldı.

"Ona göz kulak olduğunuz için teşekkür ederim," diye devam etti boynunu okşayarak. "Biraz baş belası ama o bizim."

Azenyah dudaklarına yayılan gülümsemeye engel olamadı. Tanık olunacak ne kadar özel bir andı.

"Eşini kaybettiğin için üzgünüm, soydaşım. Geri döndüğümüzde onu onurlandıracağız."

Khyros başının yanında durup boynunu ve yüzünü okşarken onunla konuşmaya devam etti. Yavaşça onu incelemeye başladı.

"Sence yaralanmış mıdır?" Azenyah sordu.

"Emin değilim. Hareket etmedi. Bu normal değil-"

Ejderhanın diğer tarafını döndüğünde dondu kaldı, kelimeleri kayboldu.

"Ne oldu?" Azenyah Skar'ın sırtının kenarından bakarak sordu.

"Vattoro." Khyros kelimeyi keskin bir şekilde telaffuz etti ve klan anında onlara katılmak için havalandı.

Khyros ileri atıldı ve Azenyah'ın tüm nefesi ciğerlerini terk etti.

Skar'ın yanında, etrafı kızgın kömürle dolu devasa bir ateş çukurunda, devasa, benekli altın ejderha yumurtaları duruyordu.

OceanofPDF.com

AZENYAH

"Ben burada kalıyorum." Zendyor kalın kollarını kavuşturdu ve Skar'ın oturduğu mağara boyunca uzanan çıkıntıda duruşunu genişletti.

"Yani Skar bunca zamandır o yumurtaları korumak için burada mıydı?" Oshali gözlerini inanmamaktan kocaman açarak konuştu.

"Ve muhtemelen onları sıcak tutuyordur," dedi Nyro.

Tyomar düşünceli bir ifadeyle, "Mantıklı," dedi. "Bariyer ne olursa olsun eve gelmemesinin tek nedeni bu."

Azenyah'ın kalbi göğsünü dövüyor, inançsızlığı hâlâ bedeninde dolaşıyordu. Ejderha yumurtaları uzun, çok uzun zamandır görülmemiştir. Ne kadar zamandır olduğundan bile emin değildi. Ve ejderhalar yumurta doğurduklarında bile, genellikle üç ila sekiz arasında bir kümeye sahip olurlardı. Scar en az on beş tanesini koruyordu. Bu kadar çok yumurtanın var olması akıllara durgunluk veriyordu ve dragorai ırkı için son derece umut vericiydi.

Çok güzellerdi. Parmaklarını birinin sıcak kabuğunda gezdirirken yüzünden akan gözyaşlarına engel olamadı. Yassie gençlerle birlikteydi ve o bunu bilmiyordu bile. Nasıl bilemezdi? Ne zaman olmuştu?

Elindeki yumurtaya bakmakta olan Khyros'a göz attı. "Bunu ne zaman yaptıklarını biliyor musun?"

Khyros başını salladı. "Ejderhanla vakit geçirmek için ne zaman ayrıldığını bilmiyorum. Ama çok yoğun bir dönemdi. Sürekli savaş halindeydik ama o her zaman yanımda değildi."

"Yassie için de aynı şey geçerli," dedi. Ve bu onu daha da kötü hissettirdi.

"Azenyah."

Başını kaldırdığında Khyros'un ona baktığını gördü, kolları hâlâ onu sarıyor ve kendisine yaklaştırıyordu. Onları havaya kaldırdı, Skar'ın başının üzerinde ve klanın geri kalanından uzakta, boşluğun üzerinde sürükledi.

"Bunların bizim yumurtalarımız olduğunun farkında mısınız?" Khyros dedi ki. "Senin ejderhanın ve benim ejderhamın. Ejderhanın neden buraya gelmek zorunda kaldığının farkında mısınız?"

Azenyah nefesini kontrol etmeye çalıştı ve başını salladı. "Peki ejderhanın neden uzakta olması gerekiyordu?"

"Ve neden bir bariyer olması gerektiğini de" diye ekledi.

Azenyah başını salladı ama tüm bunlara nasıl karşılık vereceğini bilmiyordu. Bununla nasıl yüzleşmesi gerekiyordu? O daha önce buradayken yumurtalar bunca zamandır burada mıydı? Ejderhası bu yumurtaları o ölmeden önce mi doğurmuştu yoksa Skar o öldükten sonra yumurtaları kesip atmanın bir yolunu mu bulmalıydı? Nihayetinde bunun bir önemi yoktu. Eşinin ejderhası yüzyıllardır burada onları koruyordu.

"Azenyah," dedi Khyros, başını ona doğru eğerek. "Çocuğumuzun ejderhası elimizde. Klanın tüm ejderhaları o yumurtaların içinde."

"Bundan emin olamazsın," diye çıkmayı başardı. "Ejderhalar seçer."

"Tüm klan hamile," dedi. "Tanrıçalar yumurtaları koruyabileceklerinden emin olmak için çok uğraştılar ve hepimiz bir araya geldiğimizde onlara ulaşabildik."

Azenyah başını salladı. "O kadar çok şey var ki," dedi alnını ovuşturarak. "Bunların bunca zamandır burada olduğuna inanamıyorum. Neden yumurtaları seninle birlikte inlerinden birinde tutmadılar?"

"Güvende olmazlardı," dedi Khyros. "Menzillerimizde saldırıya uğradık ve... bu kadar önemli bir şeyle ilgilenmeye hazır olmazdık. Irkı devam ettirmeye niyeti olan bir dragorai klanı gibi yaşamıyorduk. Tanrıçalar haklıydı... Türümüzün kaybını hissetmemize rağmen tam olarak kabullenemedik. Belki de bu yüzden Skar aracılığıyla bana bu kaybı hissettirdiler." Uzun ve sert bir şekilde nefes verdi. "Dragorai ırkı için yeterince şey yapmadığım için beni suçladığınızı biliyorum. Klanın başı olarak, önceliklerimizin nerede olduğuna karar vermek benim sorumluluğum. Ve sen haklıydın, diğer klanların işlerine karışmadık, biz böyle yetiştirildik ve belki de bu geleneksel dragorai değerlerinin bir hatasıydı. Bunun ötesini görmek istemedim; ben böyle yetiştirildim ama bu doğru olduğu anlamına gelmez."

"Teşekkür ederim," diye nefes aldı Azenyah, üzerinden bir ağırlık kalkmıştı. Ondan duymak istediği tek şey buydu. Her şeyin daha iyi yapılabileceğinin kabulü.

"Ancak suç sadece geleneksel değerlerde değil," diye ekledi. "Biliyorum," diye itiraf etti Azenyah. "Tanrıçalarla konuşurken, Gerçekten ne kadar kötü olduğunu ve bu konuda ne kadar üzgün olduklarını fark ettim." Khyros'a bir bakış attı. "Sanırım neler olduğunu fark etme olasılığınız kraliyet klanlarından daha az olurdu," dedi. "Tüm klanlara hizmet etmeye çalışsak da, neler olduğunu fark gerekirdi ama etmedik. Bunu mazur göremem. İşe yaramadı."

"Her iki yaklaşım da işe yaramadı."

Bir nefes aldı. "Şimdi ne yapacağız?"

"Kendi yaklaşımımızı oluşturuyoruz." Tereddüt etti. "Bu yumurtaları kutlarken seni düğümleyecek zamanım olduktan sonra."

"Khyros-"

"Arayı kapatmamız lazım, tüm kardeşlerimin çocukları benden önce doğacak. Bu pozisyonda olacağımı bile düşünmemiştim ama şimdi tohumum gelene kadar yatakta kalmamız gerekiyor."

Azenyah güldü.

"Kalmanı istiyorum Azenyah," dedi, gözleri yumuşacıktı. "Eğer bu klana liderlik edeceksem, yanımda sen olmalısın... İstersen benimle savaşabilirsin, bundan zevk alacağımı biliyorsun" - gözlerinde bir ışıltı parladı

"Ama gitmenize izin vermeyeceğim. Bu yumurtalar bizim sorumluluğumuzda," dedi Khyros. Onu yakından izledi.

"Biliyorum," dedi. "Onları bırakıp gitmeyeceğim."

"Peki ya ben?" diye homurdandı.

Azenyah başını sallayarak güldü. "Ben de seni bırakıp gidemem," diye itiraf etti. "Dürüst olmak gerekirse bunu yapmak için mücadele ederdim."

"Ne yapmalıyız?" Elora mağaranın diğer tarafından seslendi. "Onları yanımızda eve mi götüreceğiz?"

Khyros başını salladı. "Evet, buna ihtiyacımız var. Skar yüzyıllardır bu yumurtalara tek başına bakarak görevini yerine getirdi. Sıra bizde. Zendyor, Elora, Tyomar, Uraya ve Oshali, gidip ejderhalarımızı kontrol edebilir misiniz? Bizi arıyor olabilirler. Diğer herkes, yumurtaları saracak bir şey bulsun. Sanırım ısıyı korumamız gerekiyor ve başka bir ejderhanın bedeni onlar için kullanabileceğimiz her şeyden daha iyi olacaktır."

Azenyah'a baktı ama o omuz silkti. Ejderha yetiştirme ve yumurta bakımı hakkında bir şeyler öğrenmişti ama savaş eğitimini yarıda kesmişti.

Klan üyeleri başlarını sallayarak farklı yönlere doğru yola koyuldular. Azenyah ve Sethorn yakınlarda geniş yapraklı ağaçlar buldular ve yumurtaları sarmak için yapraklarını kopardılar, böylece yasak dağlara güvenli bir şekilde geri taşınabileceklerdi. Skar yumurtaları çukurdan sadece Khyros ve Azenyah'ın almasına izin veriyordu ama sarıldıktan sonra diğerlerinin taşınmasına itiraz etmedi. Tüm yumurtalar sarılıp çukurdan çıkarılır çıkarılmaz Skar ayağa kalktı ve çığlıklar atarak havalandı.

Herkes durup ona baktı. Ve Azenyah'ın onu görünce nutku tutuldu. Ne kadar büyük olursa olsun, Yassie kadar zarıftı, güzel kıvrımlı kanatları havada yaylanıyordu, pullarında Azenyah'ın daha önce hiçbir ejderhada görmediği hafif bir parıltı vardı.

Herkes durup ona baktı. "Ne manzara ama," diye mırıldandı Sethorn. "Onu özlemişim," diye sırttı Nyro.

Yumurtaları taşıyarak geldikleri kıyıya geri döndüler, ardından ejderhalarını çağırırken yumurtaları kumların üzerinde topladılar.

"Bir terslik var," dedi Sethorn aniden. Etrafındaki klana baktı. "Bunu hissedebiliyor musunuz?"

Her üye keskin bir şekilde sağa doğru dönmüştü. "Neler oluyor?" Azenyah fırlatmaya hazırlanırken sordu. Bir çığlık ve feryat telaşı dikkatlerini çekti.

"Sorun nedir?" Azenyah yine gergin bir şekilde sordu. Onu uyaracak bağlı bir ejderhası yoktu ama herkes olduğu yerde donup kalmış gibi görünüyordu.

Khyros, "Ejderhalarımızı almaları için gönderdiğim klan üyeleri... saldırıya uğruyorlar," dedi.

Kadın ve erkeklerden oluşan muazzam bir kalabalık aniden etraflarını sardı, her biri klana nişan almış yay ve oklar taşıyordu.

," diye uyardı içlerinden biri.

"Siz kimsiniz?" I'mya sordu.

Adamlar hiçbir şey söylemedi. İnsana benziyorlardı ve tamamen siyah ve mavi giyinmişlerdi, gümüş yayları ve siyah okları vardı. Azenyah bunu daha önce bir yerde görmüştü.

"Siz kralın adamlarısınız," dedi Khyros. "Ordusunun hâlâ aktif olduğunu bilmiyordum. Krallık üzerindeki avantajını kaybettiğinin farkında değilsiniz?"

Adamlar hiçbir şey söylemedi.

Azenyah usulca homurdandı. Bu çok saçmaydı. İnsanlar onların büyü yapmasını engelleyemezdi. Odaklandı ve büyü yapmaya başladı.

"Ne yapıyorsanız bırakın," diye emretti içlerinden biri. "Oklarımızı *size* doğrultmadığımızı bildiğinizden eminim."

Azenyah onun okunun yörüngesine bakarken kaşlarını çatı. Yerde toplanmış yumurtaları hedef alıyorlardı. "Ne yaptığını sanıyorsun sen? O oklar o yumurtalara zarar veremez!"

"Risk almak istiyor musun?" diye seslendi bir ses. "Yoksa cazibemin ne kadar iyi olduğunu mu test etmek istiyorsun?"

Azenyah döndüğünde kıyı boyunca yürüyen yaşlı bir insan gördü, eski dostlarını selamlıyormuş gibi gülümsüyordu.

"Bazılarınızı tekrar görmek çok güzel." Başını eğdi. "I'mya." "Burada ne yapıyorsun?" Sethorn dedi ki. "Kimse bu kadar uzağa yelken açmaz."

"Şey," dedi kralın gözleri sertleşerek. "Büyü yeteneğimi aniden kaybettiğimi öğrendiğimde, bunun nedenini araştırmaya gittim. Kraliçe ve benim, bize Tanrıça'nın güçlerini vermesi için iyi para ödediğimiz çok yorgun, çok sinirli ve çok böbürlenmiş bir gezginle yaptığımız sözleşmeyi içinizden birinin sildiğini öğrendim. Görünen o ki, hanginizin bunu yapma cüretini gösterdiğini öğrenmek için çok uzaklara gittim."

"Yaptım," dedi Azenyah.

Kral ters ters baktı. "Bu güç için *para ödedim!*"

"hiçbir zaman satılık değildi," diye Khyros. "Ve sen ve kraliçe bu güce asla erişmemeliydiniz. Asla bir şey yapabilecek güce sahip olmamanız gerekirken birbirinizi alt etmeye çalışarak diyarı mahvettiniz. Olsa olsa güçlerinizi birleştirmeli ve bu gücü ülkeye yardım etmek için birlikte kullanmalıydınız."

Kral umursamaz bir tavırla elini salladı. "Onunla anlaşmak imkânsızdı ve birbirimize denk olduğumuzu anlamamız yüzyıllar sürdü. O zamana kadar umurumda değildi. Sadece bir kez bile olsa ona zarar vermek istedim. Yenilmez olmadığını göstermek için onu lanet sarayından havaya uçurmak istiyordum. Ama sen" -Sethorn'u işaret etti- "onu zar zor nefes alabilene kadar yakarak bana bir iyilik yaptın." Kıkırdadı. "Onu tanıdığımdan beri içinde bulunduğu en hoş durumdu." İfadesi yavaşça döndü

Ciddiydi ve Azenyah'a baktı. "Elime geçen firsatı biliyor musun? Tüm o güce sahip olmak için? Ve sen bunu mahvetmek zorunda kaldın!"

"Bunu senin için yapabildiğime sevindim," dedi Azenyah. "Ayrıca ejderhalara karşı yaptığın eylemler yüzünden seni öldürmem gerekirdi."

Yumurtalara bir göz attı. "Güzeli, ejderhaları yok etmeyi sevdiğimi biliyorsun. Bu özel yumurtalarla bana bunu yapmam için bir fırsat sunduğunuzu görmekten gerçekten memnunum."

Azenyah dişlerini sıkarak, "Onlara asla dokunmayacaksın," dedi. "Asla. Büyü sana göre değil."

"Bu senin için de değil," diye karşılık verdi kral. "Sırf onların dilinin birkaç basitleştirilmiş versiyonunu konuşabiliyorsun diye onu kullanmayı hak ettiğini mi sanıyorsun?" Alay etti. "Sen de bizim şu anda yaptığımız gibi anladın."

"Bunu sen bulmadın," diye tersledi I'mya. "Onu aldın. Yaptığın şey büyü kullanmanın normal yolu bile değildi."

"Kim büyüyü normal şekilde kullanmak ister ki?" dedi ona inanmayarak. "Ben büyüyü *güçlü* bir şekilde kullanmak istiyorum. Eğer Tanrıçalar benim ve kraliçenin o tapındaki büyüyü kullanmamızı istemeselerdi, bizi yıllar önce durdururlardı."

"Ve seni öldürebilmem için buraya gelmene izin verdiler," dedi Azenyah.

"Ve beni," dedi Nyro.

"Gerçekten yumurtaları size öylece vereceğimizi mi sanıyorsunuz?" Khyros sordu. "Savaşmadan mı?"

"Hayır." Dudaklarını büzdü. "Katılıyorum, bu çok güzel yaratığın da dediği gibi onlara dokunabileceğimi sanmıyorum." Azenyah'ı işaret etti ve Khyros'un boğazının arkasından bir hırıltı yükseldi. "Hayır, o yumurtaları almayı ne kadar istesem de, tüm klanınız buradayken onlara asla yaklaşamayacağımı biliyorum. Ama şöyle bir şey var..." Bir kez daha yüzü düzeldi. "Sihrimi aldığında beni öldürmeliydin, çünkü o gücü geri alana ya da bu süreçte ölene kadar rahat etmeyeceğim. Ya o yumurtaları alırım ya da beni öldürmek zorunda kalırsın."

"Bizim için bir zevk olacak," dedi Azania. "İnsanlarla uğraştığınızı düşünüyor gibisiniz. Biz dragorayız. Öldürölmemiz o kadar kolay değil."

Kıkırdadı. "Yine de geriye sadece altınız kaldınız. Sizin türünüzün kibri her zaman akıllara durgunluk veriyor." Kral etrafındakilere eliyle işaret etti.

Etrafına bakan Azenyah, her yönden kendilerine doğru gelen insan dalgalarını görünce şaşkına döndü. Yüzlerce insan olmalıydı, hepsi de

silahlar, çoğunlukla yay ve oklar. Ancak sadece altı dragorai olduğunu düşündüyse, daha önce ayrılan diğer klan üyelerini fark etmedi.

"Bu sizin ordunuz olamaz mı?" I'mya'nın nefesi kesildi.

"Hayır. Artık savaş bittiğine göre, gruplar kendilerini kabul ettirmeye çalışıyor. Sizi öldürürlerse onlara toprak vereceğimi söyledim. Sizden ne kadar çok kişi ölürse, o kadar çok toprak alacaklar. Birçoğu 'büyük' dragorai'yi görmeye geldi, ancak deniz üzerinde uzun bir yolculuktan ve çoğunu sizi öldürmeye ve sefaletinize son vermeye değer olduğuna ikna etmeyi başardım. Türünüz öldükten sonra o kadar uzun süre yaşamaya devam ettiniz ki, bu çok acı verici."

I'mya kaşlarını çatı. "Delirmiş. Bu hatırladığım kral değil." "Kraliçe de aynıydı," dedi Sethorn, sesi alçaktı. "Sanırım güçlü büyü sonunda onları çılgına çevirir."

"Bu adayı nereden biliyorsun?" Nyro sordu. "Seni takip ettim."

"Tekneyle mi? Buraya nasıl bu kadar çabuk gelebildiniz?" Khyros etraflarını saran kalabalığa bakarken sordu.

"Tılsım ve iksir konusunda hâlâ çok yetenekliyim," dedi kral sertçe. "Senin beynin var mı?"

Azenyah nefes verirken dişlerini sıktı.

"Her neyse, diğer herkesi bu şekilde hedef almayı sevdiğin için seni öldürmek için peşine düşmek uygun göründü, değil mi?" Kral dudaklarını büzdü. "Ve sayılarla ölüm, insanların en başarılı yöntemi gibi görünüyor." Kalabalığın arasından geriye doğru ilerledi.

"Kaçamayacaksın lan!" Azenyah seslendi.

"Burada ölsem de umurumda değil," diye tersledi. "Tanıdığım hiç kimse hayatta kalmadı. Baş rakibim öldü ve artık sihrim kalmadı. Böyle bir hayatla yüzleşmektense ölmek beni rahatlatacak; ancak yanımda birçoğunuzu götürmek de işin bonusu." Arkasını döndü ve elini salladı.

Bir ok denizi onlara doğru uçu ve Azenyah yeterince hızlı bir kalkan oluşturamadı. Bazı oklar I'mya'yı vururken, diğerleri yumurtalara isabet etti.

Khyros ve Nyro kükreyerek klanı ve yumurtaları korumak için kalkan oluşturmaya çalıştılar ama birkaç ok ikisini de sıyrıp geçmişti. Azenyah oklar kendisine isabet ettiğinde sarsıldı ama bir büyü kullanarak okları vücudundan geri çekti, her ne kadar tersine çevirmek acı verici olsa da kralın birkaç adamı yüzlerindeki oklarla yere düştü.

İnanılmaz sayıda ok gelmeye devam ediyordu ama sadece savaşmak ya da ejderhaya bağlamak isteyen birçok kişi de vardı ve sonra birbirlerine saldırmaya başladılar. Azenyah şok olmuştu. Zehirlenmiş ya da büyülenmiş olmalıydılar; davranışları tuhaf ve dengesizdi.

İnsanların ne kadar gaddar olduğunu bildiği, onları savaşta gördüğü için şaşırmasdı ama bu sanki ölümcül bir ateşe yakalanmışlar ve ellerinden geldiğince çok insanı ortadan kaldırmaya çalışıyorlardı. Khyros'un yarattığı kalkan tuttu ve I'mya'yı gördü. Onu kontrol ederken, sadece bir ok omzuna saplanmıştı.

Oklar pullu omzunu ve bacağına sıyırmıştı.

"Onu buradan çıkarmalıyım!" Nyro paniğe kapılmıştı ve Azenyah bir an için nedenini anlayamadı ama sonra klanın her bir kadın üyesinin hamile olduğunu fark etti. Bugün ölmeseler bile, çocuklar önemli ölçüde zarar görebilirdi.

Güvenli bir şekilde nasıl dışarı çıkabileceklerini görmek için etrafına bakındı ama insanlar kalkanlarının dışındaki tüm alanı sarmıştı. Bu tam bir kâbustu.

Khyros'un daha önce ejderhalarını bulmaları için gönderdiği klan üyeleri nihayet ejderhalarıyla birlikte adaya ve saldıran insanlara doğru ateş püskürterek geldiler.

Nyro, I'mya'yı yukarı kaldırdı ama okları saptırmak için bir kalkan tutarken ejderhası kadar yükseğe çıkabilecek kadar güçlü bir atış yapamadı.

Khyros, "I'mya'yı inine geri götürmeni istiyorum," dedi.

Azenyah kaşlarını çatı. "Neden hepimiz gitmiyoruz?"

Khyros onu kendine çekti ve kalkanın içinde, saldırının ortasında öptü. "Onları senden uzaklaştırmam gerekiyor," dedi. "Ejderhalara giden yolun açık olmasını istiyorum. Hiçbirinizin bu büyümlü oklarla vurulmasına izin veremeyiz, bazıları zehirli olabilir ve kral bize nasıl zarar vereceğini biliyor."

Azania inatla, "Neden hep birlikte gidemeyeceğimizi hâlâ anlayamıyorum," dedi. "Burada sadece bir kişi için çok fazla insan var..."

"Buna dayanabilecek kadar yetenekli olduğumu biliyorsun," dedi Khyros. "Nyro çok paniklemiş durumda ve güvenle uçamaz, I'mya'nın da eğitimi yok. Onları güvenli bir şekilde Sanderyll'e götürebilecek tek kişi sensin. Yumurtaları da al ve güvende olduklarından emin ol. Skar'ı tanıyın ve Tyomar'ın menzilineki şelaleleri ziyaret ettiğinden emin olun. Onları özlemiş olacaktır."

Azenyah bir adım geri çekildi, adamın ne ima ettiğini anlamaya çalışırken gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Sanki geri dönmeyecekmişsin gibi konuşuyorsun?"

"Bu kadar çok insanla, bu tür bir çılgınlık içinde, kaçmak kolay olmayacak. Okların tılsımı büyümüzü etkiliyor. Kalkanım daha fazla dayanamaz. Kral ne yaptığını biliyordu."

Azenyah, "O zaman çabaları için onu öldürmemiz gerekiyor," dedi. "Bunu ben yapacağım."

"Hayır," dedi Azenyah. "Onu ben öldüreceğim. Bu benim yapmam gereken bir görevdi."

"Hayır, uzun zaman önce öldürülmesi gerekirdi. Bunu bugün düzelteceğim."

"Ne kadarlığına gidiyorsun?" Azenyah sordu, sinirleri aniden gerilmişti.

"Elimden geldiğince çabuk döneceğim," dedi. "Eğer mağaralara ulaşabilirsem, çok uzun sürmez. Haydi, o kadar vaktiniz yok."

Azenyah bir an için olduğu yerde kalakaldı, korku aniden onu sardı. Ailesini en son böyle bir anda terk ettiğinde, uyandığında herkesin öldüğünü ve kendisinin yalnız olduğunu görmüştü.

Khyros onun gözlerindeki endişeyi gördü. Eğilerek burnunu boynunda gezdirdi ve ağzını onun her zaman ürpermesine neden olan noktaya bastırdı. Keskin bir acı onu yaktı ama bunun eşinin en önemli işareti olduğunu bilerek kabul etti.

Khyros onun ısırığını yalarken hırladı. "Geri geliyorum, böylece yararı yeniden açarken seni becerebilirim," dedi.

Azenyah başını salladı ve onun gözlerindeki bakışa bakarak sıkıştı. "Şimdi git," dedi.

Khyros döndü ve kalabalığın arasından koşarak havaya fırlarken kendi kalkanını çekti. Nereye giderse gitsin oklar onu takip ediyor, kalkanına çarpıyor ve onu daha az etkili hale getiriyordu.

"Gidelim," dedi Nyro, Azenyah'ı bakışlarından çekip çıkararak.

Konsantre olarak zihnini odakladı ve yumurtaların, Nyro'nun, I'mya'nın ve kendisinin etrafına büyü örmeye başladı. Daha hızlı büyü yaptı ve hızla yükseldi, oklar kalkanından sekti ama o hızını artırdı, kalkanın sarsılmaması için onu sürekli güçlendirdi. Havaya yükseldiler, onları ulaşamayacakları bir yere götürecek ejderhalarla karşılaştılar ama eşini geride bıraktılar.

"Onun için geri dönüyorum," dedi Azenyah, tünek çıkıntısına doğru hışımla yürürken.

"Yapmayın dedi," diye ısrar etti Sethorn. "Talimatları konusunda çok netti. Muhtemelen oradan güvenli bir şekilde çıkmak için izleyeceği bir planı vardı. Eğer geri dönerseniz, bunu mahvedersiniz."

"Bu doğru değil," diye karşı Azenyah. "Skar burada, ben buradayım ve o adada tek başına. Böyle olmamalı. Saatler oldu."

"Biliyorum," dedi Sethorn. "Ama Khyros emirlerine itaatsizlik edilmesinden hoşlanmaz. Eğer yaralanırsan, teselli bulamayacaktır. Öfkesini dizginleyemeyecektir, özellikle de hiçbirimiz seninle birlikte gitmezken."

Azenyah kararlı bir şekilde başını salladı. "Klanın ikinci komutanı olarak burada bulunma görevin var ve ayrıca hepimiz gidersek çok fazla dikkat çekeriz. Ben bu gibi durumlar için eğitildim. Benim için yeni bir şey değil. Ve onu o lanet adada bir gün bile bırakmayacağım. Dikkatli olacağım ve Skar'ın yanında olacağım."

Çeyrek saat içinde Azenyah bir eli Skar'ın üzerinde, havada hızla ilerlerken adaya doğru koşuyordu.

Adada 700 yıl boyunca tutulan bir ejderha için hızlı ve direkt uçtu, adaya geri dönene kadar hiç tereddüt etmedi.

Hâlâ orada kaç insan olduğunu görmek için karanın üzerinde ve okların ulaşamayacağı bir yerde daireler çizdiler. Teknelerinin çoğu kıyıya doğru sıralanmıştı, bu da öldükleri ya da boğulmadıkları sürece hâlâ orada bir yerlerde oldukları anlamına geliyordu.

Kendisinin ve Skar'ın etrafında bir kalkan oluşturdu, sonra hafifçe alçalarak insan kitlesinin nereye saldırdığını aradı. Onlara doğru birkaç ok geldi ama Skar'la birlikte yakındaki mağaraların etrafından dolandılar ve mağaranın girişinde bir yığın insanın toplandığını gördüler - sanki içeri sığabileceklermiş gibi.

Onlara büyüyle saldırmaya hazırlandı ama aklına gelen bir düşünceyle durakladı. Kral. Kral neredeydi? Skar'ı yönlendirerek onu aradı ve kalkanı olabildiğince güçlü tutmaya çalıştı. Silahlarında tılsım ve iksir kullandığını söylemişti ama insanların kendilerinde de bir şeyler kullanmış olmalıydı.

Daha önce fark etmediği için kendine kızarak bir nefes çekti. Evet, insanlar kana susamış ve acımasız olabilirdi ama o gün erken saatlerde birbirlerine saldırma şekilleri kralın onlara yaptığı bir şeyden kaynaklanıyor olmalıydı. Çok kana susamışlardı, öldürme konusunda çok çılgındılar.

Adanın üzerinde süzülerek kralın saklanabileceği bir yer aradı, sonra da yakınlarda demir atıp atmadığını görmek için denizin üzerinde daireler çizdi. Denizde hiç tekne görmemişti, bu yüzden kral hâlâ adada bir yerlerde olmalıydı.

Gökyüzü hızla kararıyordu, hava çok kararmadan daha açıkta demirlemiş bir tekne görüp göremeyeceğini anlamak için çevresini genişletti ve sonunda bir tane buldu. Kesinlikle parası olan birine aitti; büyük ve etkileyici, bir hafta boyunca yaşayabileceğiniz türden bir tekneydi.

Skar'ı adaya yakın bir yerde beklemesi için yönlendirdikten sonra büyü kullanarak Skar'ın sırtından süzülüp tekneye yaklaştı ve böylece dikkatleri üzerine çekmeden araştırma yapabildi. Skar kesinlikle dikkat çekiciydi.

O teknenin üzerinde süzülürken kral güverteye çıktı ve bir şeyin üzerine eğildi. Azenyah daha da alçaldı ve kralın neyi incelediğini daha iyi görebileceği bir açı yakalamak için etrafta dolaşmaya başladı.

Adam hareket ederken, yanında taşıdığı şey onu şoke etti.

Sekizinci Tanrıça'nın mezarı onun güvertesindeydi! Onu açmaya çalışıyor olmalıydı. Hafifçe kırmayı başarmış gibi görünüyordu ama Elora'yla birlikte yaptıkları yepyeni büyü neyse ki onu kırmakta zorlanıyordu.

Azenyah başını salladı, bu adamın istediği her şeyi, özellikle de ejderhaları öldürme gücüne sahip olana kadar durmayacağına dair içinde öfke kabarıyordu. Adaya geri dönerek Skar'ı çağırdı ve mağaraların bulunduğu dağa doğru yol aldılar.

Khyros'tan herhangi bir iz bulmak için dağların üzerinde sürüklendi ve Skar onu çağırıyormuş gibi ısıklar gönderdi.

İnsanlar yorulmuştu, bazıları uyuyakalmış, diğerleri ise sanki orada ne işleri olduğunu unutmuş gibi amaçsızca dolaşıyordu. Artık tehlikeli görünmüyorlardı.

Birden dağın arkasından bir ısıklık sesi duydular ve Skar, Khyros'un durduğu daha alçak bir çıkıntıya doğru kıvrıldı.

Khyros hem Skar'ı hem de Azenyah'ı gördüğünde yüzü karardı. Havada süzülerek yükseldi ve Skar'ın sırtına indi. "Sana beni beklemeni söylediğimi sanıyordum," diye öfkeleni. Daha cümlesini bitirmeden onu yakaladı ve ağzına sert bir öpücük kondurdu.

"Biliyorum," dedi onun dudaklarına karşı. "Ama seni burada bırakamazdım."

İddia ettiği ısırlığı ararken, parmakları bacaklarının arasını ovmak için savaş tuniğinin altına girerken, onu yaladı.

"Bekle, sana bir şey göstermem gerekiyor," dedi.

Skar'ı yönlendirerek tekrar gökyüzüne yükseldiler ve tekneye geri döndüler. Bu sefer hava çoğunlukla karanlıktı, bu yüzden ejderha o kadar da fark edilmiyordu ama yine de yüksekte kaldılar.

"Mezar yanında mı?" Khyros'un ses tonunda inançsızlık vardı.

"Kesinlikle," diye mırıldandı Azenyah.

"Durmuyacak.

Azenyah, "Tanrıçalar, kayıp kız kardeşlerinin bir daha asla onurlandırılmayacağını çünkü hatırlanmayacağını söyledi," dedi. "Bunu yapmasına izin veremeyiz."

"Katılıyorum," dedi Khyros.

Bir elini ejderhasının üzerine koyarak ona baktı ve ejderhasının da ona katılmasını bekledi.

Tereddüt etti. "Daha önce sadece Yassie ile böyle dövüşmüştüm," dedi.

"Biliyorum," dedi, "ama artık bizimle avlanmaya alışman gerekecek. Eminim Skar da bize katılmanı çok isterdi, ben de öyle. Bununla başlayabiliriz."

Azenyah başını salladı sırtını Skar'ın sırtına yaslarken ona gülümsedi.

İkisi de odaklanarak dikkatlerini krala çevirdiler ve Skar'ı saldırması için yönlendirdiler.

AZENYAH

Azenyah son yumurtayı yuvadaki yerine yerleştirdi ve bir adım geri çekilip başını eğerek inceledi. Geniş ve derin yuva çukurları Doğal olarak dragorai inlerinin daha alçak, daha sıcak mağaralarında, bu yüzden sadece Yassie'nin tüm yumurtalarını sığdıracak ve onlara yumurtadan çıkmaları için yer verecek bir boyut bulmakla ilgiliydi. "Sence bu iyi görünüyor mu?"

Tüm Vattoro dişileri başlarını salladı ve Khyros omuz silkti.

"Bence harika görünüyorlar," dedi Oshali gülümseyerek. "Çok güzel yumurtalar."

"Teşekkür ," dedi Azenyah, Yassie adına iltifatı kabul ederek. "Kesinlikle muhteşem bir ejderhaydı."

"Onunla tanışmayı çok isterdim," diye mırıldandı Khyros, kulağına bir öpücük kondurarak.

I'mya şaşkınlıkla yumurtalara baktı. "Bebeğimin ejderhası bu yumurtalardan birinin içinde olabilir." Omzu sarılmış ve tedavi edilmişti ama Nyro bir saatten fazla ondan ayrı kalmasına izin vermiyordu, bu yüzden herkes yumurtaları yeni yuvalarına yerleştirmek için özel olarak toplanmıştı.

Azenyah yumurtaları yuvalarına yerleştirirken diğer kadınların da orada olmasını istemişti çünkü ejderhalar hiç şüphesiz klanın bir parçası olacaktı. "Bence kesinlikle öyle," dedi. "Ama kesin olarak bilmiyoruz. Kimsenin hayal kırıklığına uğramasını istemem."

Uraya, "Eğer bu ejderhalar klanımızın çocukları olmasaydı Tanrıçaların tüm bunlara katlanacağını sanmıyorum," dedi.

"Ama diş ejderhalarımız olup olmayacağı sorusuna cevap vermediler," dedi Elora dudaklarını büzerek. "Bu hayal kırıklığı yarattı."

Azenyah, "Sanırım önce bu yeni nesille nasıl ilerlediğimizi görmek istiyorlar," dedi. "Hayır demediler."

"Ama evet demediler," dedi Elora.

Azenyah, "Eskiden olduğu gibi var olmamızı istemiyorlar," dedi. "Bu utanç verici. Belki de ejderhalarımızı paylaşmaya zorlanırsak dişilere daha iyi davranılacağını düşünüyorlar" dedi.

"Bu, dişi bir ejderhanın bir dişiyle bağ kurabileceği ve daha sonra erkeği bulabileceği anlamına mı geliyor? Bizde olduğu gibi ama onun yerine bir dişiyle mi?"

Azenyah omuz silkti. "Neden olmasın anlamıyorum." "Sadece bir ejderha istiyorsun," diye alay etti Oşali.

"Evet!" Elora ellerini çırpıttı ve neredeyse sevinecekti. "Ya da en azından bir kızım olursa onun da kendine ait bir ejderhası olsun istiyorum. Bu kötü bir şey mi?"

"Hiç de değil," dedi Azenyah, bu yeni dragorai dişi türünün, kendi dişi ejderhalarıyla bağ kuran kızların güzelliğini görmeye açık olduğunu duyduğuna sevinerek. "Benim sahip olduğum şeyi kızım için de istiyorum."

"Henüz bir haber..." Elora Azenyah'ın karnını işaret etti.

Başını iki yana salladı. "Henüz değil. Umarım yakında." Denemedikleri bir şey de yoktu zaten. Herkesle tanışmak için aşağı inmeden hemen önce Khyros onu bacakları omuzlarında düğümlemiş, onu öperken düğümünde doruğa ulaşmasını sağlamıştı. Klan yakında hamile kalacaklarını umuyordu, böylece klanın çocukları birlikte büyüyebilir, hatta belki de kendi ayrı klanlarını kurabilirlerdi. Azenyah bu konuda emin değildi ama bunu tartışmak için bolca zaman vardı.

"Peki yumurtalar çatlayana kadar burada mı kalıyor? Nasıl işliyor?" I'mya sordu.

Khyros, "Evet, hep birlikte burada kalıyorlar ve Skar onları ne sıklıkla olursa olsun yakacak," dedi. "Arada bir değiştirilmeleri gerekebilir ama sonra hazır olduklarında yumurtadan çıkarlar."

"Ama diyelim ki birimizin bir oğlu var," diye sordu Oşali, "ve onun *dan askası* burada. Eğer alfaları başka bir dağ silsilesinde, farklı bir indeyse ona nasıl ulaşacaklar?"

"Ejderhalar bebekken bile dirençlidir," dedi Khyros. "Eskiden bebek ejderhanın alfasına uzun ve zorlu bir yolculuk yapması bir güç işareti olarak görülürdü."

"Evet, onu bulabilecektir," dedi Azenyah. "Ama eğer kendinizi daha rahat hissederseniz bebeklerinizi burada doğurabilirsiniz. Biz

hepimizin rahat edebileceği ve hepimizin kullanabileceği bir doğum mağarası kurabilir ve sonra ejderhalar yakınlarda olur."

"Bu fikir hoşuma gitti," dedi Elora.

"Bu konuyu Zen'le konuşun," dedi Khyros. "Ejderhanın değerini kanıtlaması için muhtemelen geleneksel olarak okyanusun üzerinde yapmanızı isteyecektir."

Herkes gülerken Elora yüzünü buruşturdu.

"Yorgynel ile işler nasıl gidiyor?" Oshali sordu.

"İyi gittiğimizi düşünüyordum," diye itiraf etti Elora. "Ama Tanrıça bunu söylediğinde, onun yanında çok dikkatli olduğumu fark ettim. Ona benimmiş gibi davranmıyorum."

"Ben de öyle," dedi I'mya yüzünü buruşturarak. "San'ı genellikle Nyro'nun ejderhası olarak görüyorum."

"Tanrıçalar kardeşleri neden her iki isimle de çağırdı?" Uraya sordu.

Azenyah başını kaldırıp Khyros'a baktı. "Buna cevap vermek ister misin?"

Khyros'un ağzı yarım bir gülümsemeyle kıvrıldı. Son zamanlarda bunu yapmaya başlamıştı ve çok muhteşemdi. Bunu yaptığında Azenyah ona bakmaktan kendini alamıyordu. Bu, onun daha önce ne kadar çok gülümsemediğini fark etmesini sağladı.

"Doğduğumuz gün yakıldığımızda, tek bir isimle birlikte adlandırılırız. İkimiz de, ejderha ve alfa ya da omega. Yani isimlerimiz birdir ve yaşlandıkça ikiye ayrılır."

Elora ve Uraya hâlâ şaşkın görünüyordu.

"Yani Sethorn ve Ornendor'un adı aslında Sethornendor," dedi Azenyah. "Zendyor ve Yorgynel de öyle," dedi Elora'ya. "Zendyorgynel onların tam adı. Tanrıçalar bize ne zaman atıfta bulunsalar, *her zaman* tek ismimizle hitap ederler ve bazen canavardan bazen de bahsediyor olabilirler. Bazen ikisi birden. Bu çok kafa karıştırıcı oluyor," diye itiraf etti.

"Bunu anlayabiliyorum," dedi Elora. "Ama neden iki isim yerine tek bir uzun isim var?"

Khyros, "Çünkü biz bir olmak ya da en azından birbirimizle son derece uyumlu olmak için yaratıldık ve ilk günlerde *dan askha*'sı olmayan bir alfa ya da omega görmek nadirdi," dedi. "Bu yüzden tek isim daha mantıklıydı."

Oshali düşünceli bir şekilde, "Belki de gelecek nesil için isimlendirme işinin nasıl yürüdüğünü düşünmemiz gerekiyor," dedi.

"Peki ya paylaşıyorsak? O nasıl olacak?" I'mya söyledi.

"Her iki eşin de birbirlerini ve ejderhalarını çok erken bulmalarının kolay bir yolu olmadığı sürece, isimlendirme ejderha kimse onunla yapılmak zorunda kalacak

Khyros, "doğduğu gün ile birlikte" diye belirtti.

Herkes başını salladı.

Elora sırtarak, "Bizi yeni yuvayı görmeye davet ettiğiniz için çok teşekkürler," dedi.

"Geldiğine sevindim," dedi Azenyah. "Skar yumurtalar konusunda çok korumacı davrandı ama onları sık sık yakabileceği kalıcı bir yerde tutmak onu yatıştırdı."

"Skar döndüğünden beri ejderhalarımız da buraya daha sık gelip ziyaret etmeye başladı," dedi I'mya. "O yüzden habersiz uğrarsak şimdiden özür dilerim ama ejderhalar yüzünden."

Herkes güldü ve diğer klan arkadaşları başlarını salladı. "Bu doğru," dedi Elora. "Geri döndüğü için çok heyecanlılar."

Khyros Azenyah'ı kendisine daha sıkı bastırdı. "Biz de öyle," dedi ona bakarak. Azenyah onun güzel koyu yeşil gözlerine baktı ve gülümsedi. Aralarındaki bağın içinde, güçlü bir uyarılma ışını ve saf bir şeyin sıcaklığı, ilkel bir duygu patlayana kadar aralarında sarmal oldu. Azenyah telaşla başını çevirdi ama diğer klan arkadaşları neler olduğunu tam olarak biliyormuş gibi ona bakıyorlardı.

Elora kaşlarını kaldırarak, "Eğer gidip onunla çıkıntıda buluşmazsan Nyro'nun birazdan buradan geçeceğini düşünüyorum," dedi. "Biz de geri dönsek iyi olur."

Hepsi kıkırdayarak anlaştılar ve inin çıkıntısına doğru ilerlemeden önce vedalaştılar.

Khyros Azenyah'ı kucağına alırken onların gidişini izledi. "Tapınak dışında bu ine hiç geldiklerini sanmıyorum," diye belirtti.

Ona tuhaf bir bakış fırlattı. "Ee... iyi mi? Neden senin inine gelsinler ki?"

Dudaklarına yine o yarım gülümseme geldi. "Kıskandın mı?" Hızla ayak parmaklarının üzerine kalktı ve gülümseme kaybolmadan önce onu öptü.

"Elbette," dedi.

"Güzel," diye hırladı. "Bana bir eşin olduğunu söylemenin karşılığı bu."

"Bir eşim vardı," dedi. "Sadece senden bahsettiğimi bilmiyordun."

Khyros Azenyah'ı kollarına aldı ve onu inine kadar taşıdı, giderken de öptü. Adadan döndüklerinden beri Khyros onun gözünün önünden ayrılmasına izin vermemiş ve daha sevecen davranmıştı,

Ne zaman canı isterse onu öpüyor, ona dokunuyor ve sarılıyordu. Genellikle bu, onu öfkeyle becerirken farklı pozisyonlarda bükülmesine yol açıyordu, ancak genel olarak, fırsat bulduğunda ellerini onun üzerinde istiyor gibi görünüyordu. Hemen bir çocuk sahibi olmayı denemek konusunda şaka yapmıyordu. Bazı günler yatak odasından hiç çıkmadığını hissediyordu.

İni hâlâ evi olarak görmeye alışmaya çalışsa da, Skar'ın ine dönmesi ve her de üzerinden keder ve kaybın ağırlığının kalkmasıyla birlikte mekânı tamamen yeniden dekore ederek aileleri için daha uygun hale getiriyordu. Değiştirmek istediği pek bir şey yoktu ama daha fazla mum, lamba ve doğal ışık kaynağı istiyordu ve kesinlikle daha fazla personele ihtiyaçları vardı. Ama bu süreçten keyif alıyordu. İlk başta kendi ininin sorumluluğunu almak konusunda kararsızdı - çok fazla iş vardı ve nereden başlayacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Diğer kadınlar ve onu haftada birkaç gün giydirmekte ısrar eden Hatheyla gerçekten destekleyiciydi. Hatta bir noktada ona Majesteleri demeye başlamıştı, ta ki Khyros bunu söylemesini yasaklayana kadar, ama Azenyah onun kâhyaları olmaktan gurur duyduğunu söyleyebilirdi.

Başka bir klan toplantısının gerçekleşmesi için en az bir ay geçmesi gerekti. Klan üyelerinin aldığı yaralar, Skar'ın ine geri dönmesi ve yeni bir eve ve klandaki pozisyonlarına alışmaya çalışmaları nedeniyle bir araya gelmek mümkün olmamıştı. Yine de kadınlar yumurtaları ziyaret etmek ve doğum mağarası hakkında önerilerde bulunmak için uğramışlardı.

Azenyah sıradan bir klan üyesi değil, klan liderinin eşi olduğu için, bu klanın yasalarını ve geleneklerini öğrenmesi önemliydi.

Yumurtaları bulduklarında Khyros ile yaptıkları tartışmadan sonra bu konu hakkında sık sık konuşmaya başlamışlardı. İkisi de farklı bakış açılarından geliyordu, her zaman aynı fikirde değillerdi ama ikisi de klanın Tanrıçaların onaylayacağı şekilde bakıldığından emin olmak istiyordu.

Tanrıçalarla karşılaşmalarından sonra Azenyah'ı etkileyen bir şey de klandaki diğer kadınların ne kadar çok kayıp yaşadıklarıydı. Hepsi önemli bir şeylerini kaybetmişlerdi ve bazı kişisel trajediler yaşamışlardı; bu da onun Tanrıçaların planının büyük resmini fark etmesini sağlamıştı.

"Krala ne oldu?" Nyro bir sonraki klan toplantısında sordu. "*Ortadan kayboldu*," dedi Tyomar sırtarak.

Adadaki olaydan bu yana, bazı insanlar Kuzey Hakimiyeti'ne geri dönmüş ve kralın kendilerini denizde boğmaya çalışmadan önce kandırıp uyuşturduğunu iddia etmişti.

Nyro ciddiyetle, "Hayır, ona gerçekten ne olduğunu bilmek istiyorum," dedi. "Yanarak kül oldu," dedi Azenyah, "ve muhtemelen şu anda en dipte. balıklar tarafından kemiriliyor."

Nyro rahatladı, omuzları çöktü. "Güzel," dedi. Bir elini neredeyse bilinçsizce I'mya'nın yuvarlak karnına koydu. "Onu öldürdüğümüzden emin olmak konusunda haklıydın."

Azenyah, "Bu benim öfkem ve kederimin konuşmasıydı," diye karşı çıktı.

Zendyor, "Onun icabına bakmamış olmamız bize acı vermeye başladı," diye mırıldandı.

"Evet, ama buna izin verseydi, hâlâ hayatta olacaktı. O bu seçimi yapmak zorundaydı ve biz de kendi seçimimizi yaptık," dedi Khyros.

Oshali, "Ve en azından I'mya ölümcül ya da kalıcı bir zarar görmedi," diye ekledi.

Nyro başıyla onayladı ama toplantının geri kalanında hâlâ kara kara düşünüyordu.

"Khyros ve ben sekizinci Tanrıça'nın mezarını tapınağa geri getirdik, ancak gelecekte onu başkalarından korumak için destek istemek üzere Yedi'den bir görüşme talep ettik."

Elora başını salladı. "Eğer insanlar mezarına girebilirse, mezarı her zaman risk altında olacaktır. o."

"Kral gittiğine göre krallıkta neler oluyor?" Uraya masanın geneline sordu. Bu klanın bilgiyi nasıl paylaştığını izlemek Azenyah için ilginçti. Kardeşlerin her biri avları ve ayrı keşif görevleri sırasında farklı bir şey öğreniyor ya da keşfediyor, bu da diyarda olup bitenlerin tamamına katkıda bulunuyordu. Khyros bu yeni stratejiyi, klanın diyarda olup biten her şeyden sürekli haberdar olmasını sağlamak için uygulamıştı.

Tyomar masada öne doğru eğilerek, "Bu çok ilginç," dedi. "Gruplar onlara yardım etmemizi talep ediyor."

Oshali onaylarcasına başını salladı. "Hakimiyetleri boyunca Mheyu tapınaklarını ziyaret ediyorlar ve yeniden inşa etmek için yardım istiyorlar."

"Sanırım bu bizim ne yapmak istediğimize karar verme şansımız. İnsanlarla ne kadar ilgili olmak istiyoruz ve özellikle kendi toplumumuzla nasıl etkileşim kurmak istiyoruz?" Elora düşünceli bir şekilde konuştu.

Azenyah, "Düşünecek çok şey var," diye aynı fikirde. "Ama bunlar vermemiz gereken kararlar." İnsanlara yardım etme fikri ona hâlâ yabancıydı ama her geçen gün dünyanın alıştığı gibi olmadığı ve bir şeylerin değiştiği gerçeğiyle yüzleşiyordu. "Her şey yoluna girdiğinde, diyarda bulunan Dragorai Çağı'nın bir şekilde tanınmasını istiyorum. Bu zamandaki insanların eskiden kim ve ne olduğumuzu bilip bilmediklerini bile bilmiyorum ve herkesin çeşitli savaşları, bunların neden başladığını ve kaybedilen her şeyi bilmesi önemli."

Oshali, "Mheyu'nun böyle bir şeyi desteklemekle ilgileneceğinden eminim," dedi.

"Bu arada," dedi Nyro, "Zendyor ve ben Kor hakkında bir şeyler yapmayı düşünüyorduk." I'mya'ya döndü, "Aslında seninle bu konuda konuşmak istiyorum. Tanrıçaların ne dediğini düşünüyordum." Sethorn ve Uraya'yı işaret etti. "Uraya, Sethorn ve Ornendor'la birlikte avlanıyor ve bu da ejderhayla olan bağıni güçlendiriyor. Oshali ve Ryndross havada birlikte oynuyorlar, böylece birlikte vakit geçiriyorlar. Belki San'la birlikte kuzeydeki koru temizlemeye başlayabilirsiniz diye düşündüm."

I'mya gözlerini kırptırdı. "Yani, sadece ben ve o mu?"

"Başlangıçta seninle çıkacağım," dedi Nyro. "Ama bence birlikte daha fazla zamana ihtiyacınız var. Bence tüm klan üyeleri özellikle hamilelik döneminde ejderhalarla vakit geçirmeli."

Azenyah başını salladı. "Her iki aşamada da *dan askha*'nızla geçireceğiniz zaman önemlidir."

Zendyor Elora'ya, "Güneydeki koru da senin temizleyebileceğini düşünüyorum," dedi.

"Bu fikre bayıldım," dedi Elora gülümseyerek.

"Yavaş başlayabilir ve en önemli alanların önce temizlendiğinden emin olmak için bir program düzenleyebiliriz."

Oshali, "Ejderhaları artık gökyüzünde daha sık görmek diyara da iyi gelecektir," dedi.

Azenyah dudağını ısırđı, alfası sikini yanağına dokundururken boğazının arkasında sinirli bir inilti tuttu. Ağzını açmasına izin vermesini beklerken, itaatsiz, gezinen elleri arkasından bağılı bir şekilde ona baktı.

Çok uzun sürüyordu. Islak ucunu yüzünde gezdirmekten, yutmasına izin vermek yerine sıvısıyla onu işaretlemekten zevk alıyor gibiydi. Sonunda sikini bıraktı ve dudaklarında zıplamasına izin verdi. "Aç."

Ağız onun üzerine çöktüğünde, yukarı ve aşağı çalışmadan önce mırıldandı, onun tadının ve hissinin tadını çıkardı. Saçlarını tuttu, meme ucunu sıkarken ağır nefes alıyordu. Kısa süre sonra inliyordu, onu tutup ağzını sikerken tohumunun tadına ihtiyaç duyuyor, inliyor ve mırıldanıyordu. Birdenbire onu ayağına kaldırıp öptü ve kesinti için ona homurdandı.

Kıkırdayarak onu yakaladı ve iddialı ısırığını ağzına alabilmesi için kaldırdı. Yumuşadı, ona yapıştı, sikini yakalamak için *konunu* açmaya çalıştı.

"Seni ateşin içinde seviyorum Azenyah," diye mırıldandı kulağına. kıpırdandı. "Çok itaatsiz ve çaresizsin. Çok güzelsin."

Adamın ne söylediğı umurunda değildi. Uzun zamandır siki içine girmemişti ve artık sinirlenmeye başlamıştı.

Onu domalmış bir pozisyonda, ayak parmaklarının üzerinde, kıcı havada sabitleyerek bir süre asılı kalmasına izin verdi ve her an derinleşen kaşlarının tadını çıkardı. Sonunda içeri girdi ve kadın rahatlayarak haykırdı. Onu acımasızca becerdi, darbeleri ağır ve derindi ve her itişte onu çok sert bir şekilde açmaya zorlayan çıkıntılı kalınlığının tadını çıkarırken gözleri geri yuvarlandı. Doruk noktası her yerini tüketirken, bağımlılık yaratan mutluluğına teslim oldu.

Alfa onu sayısız saatler boyunca bu şekilde sürekli becerdi ve onu sürekli mutlu bir delilik halinde tuttu. Bu en inanılmaz deneyimdi, bu andan önce veya bu andan sonra hiçbir şey hatırlayamasa da, ama o mükemmeldi. Alfa'nın iddia ettiğı ısırığı yalayışından, onun kendisine ait olduğunu ve ona bakışından, yaptığı her şeyden memnun olduğunu anladı. Eğer ona itaatsizlik ederse, alfanın daha sert ve acımasız olduğunu, kendi zevki için onu yapış yapış, acılı ve ıslak tuttuğunu öğrendi. Bir dragorai-omega olmanın anlamı buydu ve bu mükemmeldi.

OceanofPDF.com

EPİLOG

Khyros

O Birkaç hafta sonra bir sabah Khyros yatak odasına geldi ve yatağın kenarına ağır bir şey koydu. yürüdü, Battaniye, çarşaf ve yastık dağını inceleyerek, kız ona kaşlarını çatmadan nereye dokunabileceğini bulmaya çalıştı, çünkü o zaman yanlış dokunduğu için yuvasını baştan inşa etmesi gerekecekti. Sonunda düşünceli olmaktan vazgeçti. Yuvasına uzanarak onu nazikçe dışarı çıkardı ve kollarına aldı.

"Ne oldu?" dedi sersemlemiş bir halde, ona ters ters bakarak.

Sırıttı, siki onun kızgınlığı karşısında seğiriyordu. Yatağın ucuna doğru ilerleyerek onu kenara oturttu ve büyük düz paketi kaldırarak yanına yerleştirdi. "Klan arkadaşları bunu senin için yaptı."

Azenyah aşağıya baktı ve sonra Khyros'a göz attı. "Nedir bu?"

"Görmek için açmalısın."

Aşağı uzanarak, üzerini kalın malzemeyi dikkatlice ters çevirdi ve altında ne olduğunu ortaya çıkardı ve keskin bir nefes aldı.

Bu bir tabloydu. Arka planda dağların ve üzerinde gökyüzü şehirlerinin asılı olduğu geniş bir altın şehrin güzel bir tablosu. Bu sadece Cadellindyr olabilirdi.

Ellerini gezdirirken gülümsedi, gözleri yaşardı. Khyros onu kaldırdı ve önünde tutarak detaylarını incelemesine izin verdi.

bir zamanlar onun evi olan şehir. Mükemmel değildi ama yakındı.

"Hiç görmedikleri halde bunu nasıl resmedebilirler ki?" dedi.

"Bana ve kardeşlerime pek çok ayrıntı sordular ve herhangi bir indene neye benzediğini hatırlayan personele sordular."

Azenyah daha yakından bakınca gülümsemesi genişledi. Açık mavi gökyüzünde ejderhalar resmetmişlerdi. "Yine de," diye mırıldandı. "Bu büyük bir beceri."

"İmya resim yapabilir," dedi Khyros. "Elora da yapabilir. Diğerleri o kadar değil ama Oshali bunun ona ait olduğunu bilmenizi istedi." Resmin köşesinde basit bir başparmak izinin olduğu yeri işaret etti.

Azenyah'ın gülümsemesi küçük bir kıkırdamaya dönüştü.

Khyros onu kendine çekti ve ağzını kulağına dayadı. "Bu bir hamilelik hediyesi," dedi. "Seninkinin iki yıl süreceğine ve Elora'dan önce doğum yapacağına dair bahse giriyorlar."

Burnunu kırıştırdı. "İki yıl mı? Umarım değildir."

Khyros onu öptü. "Umarım daha uzun sürer." Kızın ona attığı ters bakışa güldü ama ciddiydi. Azenyah hamileyken inanılmazdı. Kokusu daha karmaşıktı, teni parlıyordu ve poposu daha büyüktü. Ruh hali sinirlilikten neşeliliğe doğru hızla değişiyordu, ki bu ikisi de onu memnun ediyordu ve çok yapışkandı, ki bundan ne kadar hoşlandığını fark etmemişti. Onun yetenekli ve bilgili bir kadın olmasını, ama aynı zamanda hamileyken tek yapmak istediği şeyin onunla yuva kurmak ve onu becermek, kokuları, tohumları, teri ve kayganlığıyla çevrili olmasını da seviyordu. Bu mükemmeldi.

"Bunu nereye asacağımıza karar vermeliyiz," diyordu kendini yataktan iterek. "Zaten artık yuvamı yeniden inşa etmem gerektiğine göre-" Ona ters ters baktı. "-şimdi bir yer bulalım bari."

Karar vermesi tüm öğleden sonrasını aldı ve mükemmel noktayı bulduğunda çok yorulmuştu.

"Sence böyle bir şehir bir daha var olacak mı?" diye sordu onu yuvasına geri götürürken.

"Bunun gibi mi?" Başını iki yana salladı. "Hayır, o özeldi."

"Dragorai tarafından inşa edildi."

"Aynen öyle. Bence gelecekte bir tane daha inşa edilebilir ama Cadellindyr gibi değil."

Başını salladı, adam onunla birlikte yuvasına tırmanırken bir an düşünceliydi. Etraftaki yatak takımını düzeltti ve onu kendi pozisyonuna soktu.

mutlu olana kadar ihtiyaç duydu. "Umarım yolda olan çocuklar bir zamanlar olduğumuz her şeyin ve geldikleri yerin kıymetini bilirler."

"Bunu yapmak bize bağlı, ama bence . Klanımızda iyi insanlar var, güçlü bir aile."

"Bazen bunun için endişeleniyorum-doğduktan sonra ne olacak, eşlerini nasıl bulacaklar...."

Khyros onu alnından öptü ve mırlamaya başladı. "Endişelenecek bir şey yok. Skar kayıpken eşimi asla bulamayacağımı düşünmüştüm."

Gözlerini kısarak ona baktı. "Kardeşlerin kendilerininkini bulduktan ve işin içinde Tanrıçaların olduğu belli olduktan sonra bile mi?"

Başını salladı ve omuz silkti. "Onu göremedim. Göğsüme tahta bir kılıç saplamaya çalışırken bile göremedim." Azenyah gözlerini kaçırınca kıkırdadı. "Ama her şeyin bu şekilde gelişmesinden memnunum. Zendyor'un söylediği doğru, sana sahip olamama ihtimalim olsa bile hiçbir şeyi değiştirmezdin."

Azenyah gülümsedi. "Skar olmasa bile mi?"

"O bile." Adam eğildi ve burnunu yüzünün yan tarafında gezdirdi.

"Ben de aynı şeyi hissediyorum," diye fısıldadı.

Ona bakmak için geri çekildi. "Tanıdığın herkesin kaybını değiştirmeyebilir miydin?"

Ona bakarken özlemle gülümsedi. "O bile. Artık benim evim sensin ve ne istersem olabilirim ama her zaman seninle olmayı seçeceğim."

Bakışlarını onun üzerinde tuttu ve kahverengi gözlerinin yumuşaklığını sevdi. "Seni derinden seviyorum, Azenyah. Onca yıl hissettiğim acıdan daha derin." Onu uzun ve derin bir şekilde öptü, yuvalarında kaybolurken onun tatlarının tadını çıkardı. "Tanrıçalar beni gerçekten de fazlasıyla ödüllendirdi."

Bir yıl sonra, Khyros Azania'nın kalçalarını kavradı ve onu üzerine çarptı, etli kanalı onu alttan yumruklarken müstehcen sesler çıkarıyordu.

Göğüsleri mükemmel bir şekilde sallanıyordu ve adam bir meme ucunu ağzına almak için eğildi.

Ama kadın onu uzaklaştırdı.

"Sakin... sakın bu elbiseyi ıslatma," diye fısıldadı.

Neredeyse kahkahayı basıyordu. Kadın sürekli sırılsıklamdı ve her yerinden kayganlık damlıyordu, ıslaklık onun göbek adı olmalıydı.

Aniden orgazm oldu, onun üzerinde sarsıldı, kollarını onun boynuna doladı ve kendini onun sikinin üzerinde yuvarladı, fiskeledi ve büktü. Bu onu yetmişti, ama onu düğümleyemezdi... koridorun hemen aşağısındaki klan varken olmazdı. Onu düzensiz bir şekilde yere çarparak, içine bir kez tohum attı ve sonra geri kalanını yere doğru eğerek dışarı çekti.

Azenyah, mümkün olduğunca sessiz kalmaya çalışarak nefes nefese kaldıklarında alnını onunkine yasladı.

Aralarındaki bağ sayesinde heyecanları ve uyarılmaları daha yeni başlıyordu ama şimdi saatler süren çiftleşme seanslarından birine dalmanın zamanı değildi.

Kapı çarptı. "Lordum!" Hatheyla'ydı. "Lordum, leydim!"

"Evet, geliyoruz," diye seslendi Azenyah yüzünü buruşturarak ve umutsuzca elbisesini düzeltmeye çalışarak.

Khyros ayağa kalkıp pantolonunun kemerini bağlarken homurdandı. "Leydi I'mya'nın doğum sancısı tuttu! Lütfen çabuk gelin."

Khyros ve Azenyah birbirlerine bakarken donup kaldılar ve şok geçirdiler. İşte bu kadardı. Vattoro klanının genişlemesi ve yeni bir dragoray! Her şeyin sakın ve düzenli kalmasına yardımcı olmak için kıyafetlerini düzeltmeye devam ederek odadan dışarı fırladılar.

Yuva çukurunda, benekli altın ejderha yumurtalarından biri kardeşine doğru sallandı, sonra titredi ve tekrar sallanmaya başladı. Tepeye yakın bir yerde küçük bir çatlak belirdi, sonra bir tane daha, ta ki bir pençe kabuğu delip geçene kadar, ardından tiz bir çığlık geldi.

Ve yeni nesil dragorai başlar....

Son

Umarım Khyros ve Azenyah'ın hikayesini beğenmişsinizdir!

OceanofPDF.com

OMEGA EFSANESİNİ KEŞFEDİN

Başka bir cinsel, büyülü fantezi romantizm macerası için Omega Efsanesi serimi deneyin.

FETHETMEK İÇİN CAN ATIYOR

Acımasız ve büyülü bir dünyadan, ateşli bir fantastik aşk romanı geliyor sahiplenici alfalar ve bırakmayacakları kadınları içeren bir seri. Bu "mutlaka okunması gereken" epik dünyaya dalın ve bağımlılığa hazırlanın.

Görevi basit görünüyordu: Göz önünde saklanmak, onun sırlarını araştırmak ve hiçbir şekilde dikkatini çekmemek.

Cailyn bir araştırmacı kılığında, İmparator Drocco olarak bilinen vahşi hükümdarın sarayına sızar. Yüzyılı aşkın süredir kayıp olan omegaları bulmak için bir haçlı seferindedir ve eşini bulmak için can atmaktadır. Dosyalarını incelerken, Cailyn onunla tanışmayı hiç beklemiyordu.

Ama aralarındaki çekim anlıktır.

Ne yazık ki Drocco, şimdiye kadar karşılaştığı en tahammül edilemez .

Nadiren onun yanından ayrılır, cesur küstahlığını, ateşli bakışlarını ve alfa egemenliğini onu çileden çıkaracak şekilde uygular.

Yine de aralarındaki yoğun çekim onu karşı koyamayacağı bir şekilde büyüler.

Bir omega casusu olarak Cailyn kaçması gerektiğini biliyor. Drocco'nun giderek artan saplantısına yenik düşerse, aldatmacası ortaya çıkacak ve onun efsanevi acımasız intikamının merhametine .

Ama ikisinin de bilmediği bir şekilde, aradığı omega odur.

OceanofPDF.com

CRAVE TO CONQUER'DAN ALINTI

DROCCO

Otururken Cailyn'in içeri girdiğini gördü. Kalabalığın arasından ona doğru ilerlerken gözlerini ondan alamadı. Bakarken neredeyse nefesini . Kadın son derece muhteşemdi. Saçları yine o narin boynunu ortaya çıkaracak şekilde toplanmıştı ve elbisesi her bir kıvrımını sarıyordu. Sonunda onun tatlı vücudunu tüm ayrıntılarıyla görebilmişti ve beklediğine değmişti. Elbisenin omuzlarının üst kısmını ortaya çıkaran kesimiyle, sade zarafeti gürültülü kalabalığın arasında yersiz görünüyordu.

Muhafızları onun talimatıyla geçmesine izin verdiler ve kadın platforma tırmanıp başı eğik bir şekilde onun önünde durdu.

"Çağrılmak zorunda kalmadan memnun değilim kedicik," dedi birasını kaldırıp gözlerini ondan ayırmadan.

"Sizin planlarınızı göz önünde bulundurarak katılmaya pek istekli olmadığımı anlayabileceğinizden eminim..." Sesi kesildi, başını kaldırdı ve hafifçe sallanarak gözlerini kapattı. Sonra gözleri açıldı ve yüzüne bir korku ifadesi yayılırken genişledi.

Drocco kaşlarını çatı, kafası karıştı ve sonra bir koku ona çarptı. Zengin, tatlı, yüce bir koku, daha önce kokladığı hiçbir şeye benzemiyordu. Her tarafına nüfuz etti, o kadar güçlü bir özleme neden oldu ki aniden varlığının her zerresi yüksek alarm durumuna geçti.

Cailyn bir adım geri çekilerek, "Hayır," diye fısıldadı. "Hayır. Olamaz..."

Drocco onu görmezden geldi ve öne doğru eğilerek ne yaşadığını çözmeye çalıştı. Zihnini bir sis kaplamaya başlamıştı ve ortaya çıkan tek net düşünce o kokuya ihtiyacı olduğuydu; o koku ona aitti. Başını yavaşça çevirip kokuyu aradı ve sonra tekrar Cailyn'e döndü. Bu oydu.

Cailyn geri çekilirken etrafına çılginca baktı, tüm vücudu gergindi ve kaçmaya hazırdı.

Drocco yavaşça ayağa kalktı, her santimi kadının her santiminin farkındaydı. Kadının dehşete düşmüş yüz ifadesine baktıkça, kokusu öylesine baştan çıkarıcı, öylesine karmaşık bir aromaya dönüştü ki, siki sertleşip taş gibi oldu. Aynı anda, arkasındaki muhafızlar dönüp ona bakmaya başladılar, burun delikleri alevlendi.

Drocco'nun içinde bir şeyler koptu. İleri atıldı ve Cailyn'i kaldırıp omzuna atarak Büyük Salon'dan hışımla çıktı. Sarayın koridorlarında manevralar yaparak bulabildiği en yakın özel alana doğru ilerledi ve burun deliklerini dolduran tatlı kokuyu görmezden gelmeye çalıştı. Zar zor düşünebiliyordu. Tek bildiği onunla yalnız kalması gerektiği idi. Muhafızları onu takip ediyor olacaktı; onları kaybetmek istiyordu.

Çok az kullandığı ofisine vardı ve adımlarını bozmadan içeri girdi. Odanın ortasına doğru ilerleyerek onu yere yatırdı ve ellerini yumuşak bedeninin üzerinde tutarak onu içine çekti.

Kadın ona baktı ve adam donakaldı. Kızın kahverengi gözleri altın rengine dönüşmüştü; daha önce sadece okuduğu, yüz on bir yıldır kimsenin görmediği bir altın.

"Sen bir Omega mısın?" dedi, sesi güvensizlikten boğuklaşmıştı.

Onun şokundan yararlanıp sendeleyerek duvara doğru uzaklaştı. "Ne yaptın sen?" diye bağırdı. Kendini duvara yasladı ve neredeyse hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. "Gittiler. Hepsi gitmiş! Ne yaptın sen?"

Drocco saniyeler geçtikçe kızın gözlerinin daha da altın rengine dönüşmesini izledi. "Açıkla kendini, Cailyn Lefroy," diye sordu. "Sen bir Omega mısın, yoksa bir şey mi aldın?"

Kadın duvar boyunca ilerledi ve sonra tekrar geri döndü, çılgınca etrafına bakındı. Kadının kokusu neredeyse tembelce odaya sızıyordu ve Drocco'ya tüm bu sorgulamalara bir son verip üzerindeki elbiseyi yırtmasını söylüyordu. Ama kendini direnmeye zorladı. Neyin değiştiğini öğrenmesi gerekiyordu. Nasıl olmuştu da birdenbire bu kadar güzel kokmaya başlamış ve Haze'inde bir Omega'nın meşhur altın gözlerine sahip olmuştu? Bu bir numara mıydı? Malloron Haze yeniden yaratıcılarının şehre daha sık geldiğinden bahsetmemiş miydi? Kız kardeşinin intikamını almak için onu tuzağa düşürmeye çalışıyor olabilirdi. Yine de Drocco onu izlemeye devam ettikçe daha da çaresizleşti.

"Söyle bana," diye sordu. "Sen bir Omega mısın?"

Ellerini bacaklarının arasına bastırarak eğildi ve inledi. Bu inilti adamın içini titretti ve zaten sertleşmiş olan siki acı verici bir şekilde zıpladı. Ona doğru bir adım attı.

Başını kaldırdı. "Kıpırdama!" diye hırladı ona, bir elini uzatarak. "Bana yaklaşma."

[CRAVE TO CONQUER'I İNDİRİN](#)

OceanofPDF.com

ZOEY ELLIS HAKKINDA

Zoey Ellis, işkence görmüş, sahiplenici, alfa anti-kahramanlar ve onlara ait olan (istemeler bile!) arsız kahramanlar hakkında karanlık, büyülü, fantastik romanlar yazıyor. Zoey'nin tutkulu, şehvetli buharla dolu hikâyeleri, zorlu yolculuklardan geçen ve hatalar yapan ama nihayetinde yaşadıkları karanlık dünyalarda hayatta kalmak için birbirleri için büyümek zorunda olan çiftleri içeriyor.

Zoey'nin 'lezzetli bir şekilde karanlık' ve 'vazgeçilemez' olarak tanımlanan heyecan verici, fantastik romanları, inişli çıkışlı virajlar, benzersiz dünyalar ve mutlu sonlarla tamamlanıyor.

Zoey Londralı, kedi annesi ve gururlu bir romantizm ve epik fantezi bağımlısıdır. Kıskanç/pasif kahramanları, sayfadan fırlayan cinsel gerilimi ve unutulmaz, büyülü dünyaları seviyor. Çoğu romantizm türünü okuyor ve 'gerçek eşler' mecazına ve karanlık endişeye özel bir sevgisi var.

Okuyucu grubu [Dark Halos](#)'a özel haberler, bonuslar ve hediyeler sunuyor.

Zoey'in en sevdiği okumalar, yayın haberleri ve fantezi dünyaları hakkında bonus medya için çevrimiçi evinde dolaşın: www.zoeyellis.com



OceanofPDF.com

ZOEY ELLIS TARAFINDAN DA

SON DRAGORAI

Epik fantastik romantik bağımsız bir seri

Çok Günahkar
Bir İn Sadık Bir
İn Çok İlkel Bir İn
Çok Kaderci Bir
İn Çok Kraliyetli
Bir İn

OMEGA EFSANESİ

Epik fantezi, karanlık romantizm serisi

(Drocco ve Cailyn 1-3)

Fethetmek İçin Can Atın

Yakalamak İçin Can

Atın Sahiplenmek

İçin Can Atın

(Malloron ve Amara 4 - 6)

Yıkım Saltanatı

Yıkmak İçin

Saltanat Hükmetmek

İçin Saltanat

(Kardos ve Shaya 7 - 9) İtaat

Etmek

Takıntıya Sahip

Olmak Elde Etmeye

Sahip Olmak

OMEGA EFSANESİ STANDALONLAR

Candescent

Compulsion

BEHOLDEN DUET

Bir peri masalı romantizmi düeti

Vahşi Bir Borç

Kirli Bir İddia

MELEKLER İMPARATORLUĞU

Bir paranormal melek romantizmi üçlemesi

Güç Tarafından

Sahiplenildi Güç

Tarafından

Mahvedildi Güç

Tarafından

Uyandırıldı

OceanofPDF.com



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.